
MYSTERIE der eeuwen

Heeft u zich ooit afgevraagd: „Wie ben ik? Wat ben ik? Waarom ben ik?“ U bent een mysterie. De wereld om u heen is een mysterie. Nu kunt u inzicht verkrijgen!

HERBERT W. ARMSTRONG

MYSTERIE der eeuwen

*Heeft u zich ooit afgevraagd: „Wie ben ik?
Wat ben ik? Waarom ben ik?“ U bent een
mysterie. De wereld om u heen is een
mysterie. Nu kunt u inzicht verkrijgen!*

HERBERT W. ARMSTRONG

DODD, MEAD & COMPANY
NEW YORK

Ik wil graag mijn dankbaarheid betuigen aan Aaron Dean, die aan het schrijven en samenstellen van dit boek meewerkte. Zonder hem zou dit boek, wegens het bijna totale verlies van mijn gezichtsvermogen, niet zijn verschenen.

Dit boek mag niet worden verkocht.

Het is een kosteloze publicatie, uitgegeven in het algemeen belang door de Wereldwijde Kerk van God.
Oorspronkelijke titel: *Mystery of the Ages*
Copyright © 1985, 1988 Worldwide Church of God. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt op welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Wereldwijde Kerk van God. No part of this book may be reproduced in any form without permission in writing from the Worldwide Church of God. Printed in the U.S.A.

ISBN 0-943093-06-6

*Dit boek draag ik op ter gedachtenis aan mijn
vrouw gedurende 50 gelukkige jaren,
Loma Armstrong.*

VERKLARING VAN DE SCHRIJVER

Waarom heb ik dit boek geschreven? Ik heb een lang, actief, bijzonder boeiend leven gehad, dat de laatste achteeneenhalf jaar van de 19e en de gehele twintigste eeuw tot nu toe omvat.

Ik heb geleefd in het tijdperk van het paard en het rijtuig, het tijdperk van de auto en de industrie, het tijdperk van de luchtvaart, het atoomtijdperk en nu het tijdperk van de ruimtevaart. Ik heb Amerika het agrarische tijdperk zien doormaken, toen de boeren achter hun door paarden getrokken ploeg vrolijk liepen te zingen, en het tijdperk van de verstedelijking waarin de boeren van het Midwesten moppen en vechten voor meer overheidssubsidie om de ondergang van het agrarische bestaan te voorkomen.

Ik heb deze twintigste eeuw zich zien ontwikkelen naar een toestand van ontzagwekkende vooruitgang en resultaten in de industrie en de technologie. Tegelijkertijd heb ik de alarmerende escalatie van leed, misdaad en geweld en de dreiging van een atoomoorlog zien toenemen tot deze nu, nog binnen de huidige generatie, het menselijk geslacht met totale ondergang bedreigen. Deze omstandigheden en feiten zijn inderdaad mysteriën die onopgelost zijn gebleven en nu dienen te worden verklaard.

Ik heb gereisd in alle windstreken van deze planeet die wij Aarde noemen. Ik heb verkeerd in het gezelschap van rijk

en arm. Ik heb industriëlen, keizers, koningen, presidenten en éérste-ministers bezocht. Ik heb in het gezelschap verkeerd van volkomen analfabete en straatarme mensen. Ik ken deze wereld uit de eerste hand en heb haar van zo nabij gezien als slechts zeer weinigen is vergund.

En gedurende dit lange en enerverende leven stelde ik mijzelf vele vragen die grote mysteriën voor mij waren, en die voor de wereld als geheel onbeantwoorde en niet-verklaarde mysteriën blijven.

Toen ik vijf was zei mijn vader dat ik wel jurist zou worden, omdat ik altijd over zoveel dingen zoveel vragen stelde. Ik wilde BEGRIJPEN. Ik begeerde INZICHT. Koning Salomo, de meest wijze man die ooit heeft geleefd, verlangde wijsheid, en God gaf hem wijsheid, meer dan aan wie ook. Nu, na zoveel jaren, besef ik dat dezelfde God mij INZICHT in de grootste mysteriën van het leven heeft gegeven, mysteriën die voor de meeste mensen een raadsel blijven.

Hoe ging dit allemaal in zijn werk? Tot mijn 18e werd ik opgevoed in een protestantse kerk, maar ik heb deze kwellende kwesties nooit in de kerk horen verklaren. Als de Bijbel de antwoorden openbaart, waarom bestaan er dan binnen het christendom zoveel kerkgenootschappen en is er over wat de Bijbel zegt zoveel onenigheid?

Wie kan de Bijbel begrijpen? Ik had hem in ieder geval nooit begrepen. En zelfs als men hem wel begrijpt, kan men de Bijbel dan geloven? Spreekt hij met enig gezag? Deze kwestie bracht mij in verwarring en vormt ook het mysterie dat in dit boek zal worden opgehelderd. Hoe ik tot inzicht kwam begon in het jaar 1926, toen ik 34 was. Maar het was slechts het begin. De uiteindelijke kristalheldere redenen die mij ertoe aanzette dit boek te schrijven drong pas in december 1984 goed tot mij door. Het was een onthutsend besef — een waarachtig kernpunt — dat in dit boek duidelijk zal worden gemaakt.

Voor de waarheid die het onderwerp van dit boek vormt gingen mijn ogen voor het eerst open in de zomer van 1926.

Ik vroeg mij toen af: „Wie ben ik? WAT ben ik? WAAROM ben ik?” Door redeneren trachtte ik tot het antwoord te komen, maar slaagde daar niet in. Het was een mysterie. Toen werd ik in die herfst voor een verbijsterende uitdaging

gesteld. Het betrof een bijbelse kwestie en de evolutietheorie. Dit had als resultaat dat mijn verstand werd geopend voor verbazende perspectieven en diepten van kennis en inzicht.

Het begon allemaal met het vraagstuk van de evolutietheorie en de godsdienstige kwestie van de zondagsviering.

Ik wist dat de Bijbel 's werelds meest verkochte boek is. Niettemin was hij voor mij altijd een raadsel geweest. Ik begreep er nooit iets van.

Ik zei: „De Bijbel zegt: 'Gij zult de zondag vieren.'” Mij werd gevraagd hoe ik dat wist. Had ik dat in de Bijbel gelezen?

Ik antwoordde dat ik het wist omdat alle kerken de zondag vieren en ik ging er vanuit dat de bron van hun leer de Bijbel was.

Met deze kwestie stond evenwel mijn huwelijk op het spel. Ik werd gedwongen tot een grondig onderzoek van de Bijbel en tevens van de evolutietheorie, die in die tijd in kringen van het hoger onderwijs snel algemeen ingang vond.

Een diepgaande studie van de werken van Darwin, Huxley, Haeckel en anderen bracht mij ertoe het gezag van de Bijbel en zelfs het bestaan van God in twijfel te trekken.

Deze intellectuele denkers zagen de toenemende kennis inzake het universum. Deze groeiende kennis konden zij niet rijmen met de religieuze leer van hun tijd. Mijn onderzoek naar het denken van de grondleggers van de evolutietheorie herinnerde mij aan wat ik toentertijd had gelezen in het achtste hoofdstuk van de Psalmen: hoe in de Oudheid koning David naar de sterren aan de hemel keek, de uitgebreidheid van het onmetelijke heelal zag en begon te denken. Hij vroeg zich af wat hij was. Wat was de mens — in de enorme uitgebreidheid van het oneindige universum? Ik ontdekte dat deze oude koning nooit het volledige antwoord had ontvangen op de vragen die hem bezighielden. Maar later in datzelfde onderzoek zou ik ontdekken dat het definitieve antwoord aan de apostel Paulus werd geopenbaard en in het tweede hoofdstuk van het boek Hebrreeën wordt uiteengezet. Ik was vastbesloten het absolute bewijs van het bestaan van God en van het gezag van de Bijbel te vinden, ofwel die beide te verwerpen. De meeste mensen, realiseerde ik mij, accepteren of verwerpen een overtuiging op grond van wat hun is verteld

of onderwezen, of van wat zij zelf zonder bewijs achteloos hebben aangenomen. Ik wilde begrijpen. En ik wilde zekerheid op grond van onweerlegbaar bewijs, niet door achteloos veronderstellen of door „wishful thinking“.

Na vele maanden, waarin ik nagenoeg dag en nacht studeerde, werden mij de antwoorden geopenbaard met bewijs dat onomstotelijk en absoluut is.

Het bestaan van God nam ik niet langer zomaar voor vanzelfsprekend aan omdat ik het altijd had gehoord of omdat het mij was onderwezen. Ik vond onbetwistbaar en onomstotelijk bewijs van het bestaan van de Allerhoogste Schepper-God en tevens van het absolute gezag van de Bijbel als het Woord van God: de geopenbaarde boodschap en kennis van God voor de mensheid.

Ik ontdekte dat de Bijbel een gecodeerd boek is, met antwoorden op de voornaamste mysteriën van de mensheid.

Het inzicht in deze mysteriën was verloren gegaan, zelfs voor de Kerk van God, hoewel de openbaring ervan in de geschriften van de Bijbel was bewaard. Waarom heeft de wereld ze dan niet duidelijk begrepen? Omdat de Bijbel een gecodeerd boek is, niet bestemd om vóór onze tijd in deze tweede helft van de 20e eeuw te worden begrepen. In deze dag en nacht durende studie leerde ik waarom de Bijbel het meest verkeerd begrepen boek is, ook al is het 's werelds grootste bestseller. De volledige verklaring of waarheid met betrekking tot één onderwerp wordt zelden in één enkele passage gegeven of duidelijk gemaakt. Andere onderdelen, elementen of facetten van het onderwerp staan in de regel in een of meerdere andere passages in andere delen van de Bijbel, hetzij in het Oude, hetzij in het Nieuwe Testament. Een juist en volledig begrip van het betrokken onderwerp is pas te verkrijgen wanneer deze andere passages, die soms door de hele Bijbel verspreid staan, bij elkaar worden gebracht.

Voor mijn verbaasde ogen en verstand openden zich perspectieven van kennis en inzicht, die voor de meeste mensen de belangrijkste mysteriën van het leven zijn gebleven. Maar in dat boek staat opgetekend dat in deze dagen waarin onze generatie leeft, het grote mysterie zou worden verklaard. En voor mijn verwonderde verstand gebeurde dat ook inderdaad.

Ik leerde dat de Bijbel een soort legpuzzel is: duizenden stukjes die bij elkaar moeten worden gebracht — en de stukjes passen slechts op één manier in elkaar. Dan wordt het beeld kristalhelder voor wie bereid is te geloven wat God onze Schepper zegt.

Dit onderhavige boek legt louter de vele stukjes van de grote puzzel bij elkaar, opdat ze helder begrepen kunnen worden.

Vergelijk dit boek, terwijl u het leest en herleest, voortdurend met de Bijbel. Zie deze waarheden met uw eigen ogen in uw eigen bijbel. En sta daarbij open voor Gods WAARHEID zoals Hij die aan u bekendmaakt. Het zal zinvoller zijn dan wat ook ooit tevoren.

De tijd zal misschien uitwijzen dat dit wellicht het belangrijkste boek is dat in bijna 1900 jaar is geschreven. Niet wegens literaire uitnemendheid of bloemrijke geleerde taal, die met opzet is vermeden, maar wegens de ondubbelzinnigheid van het betoog ter verklaring van de belangrijkste kennis die ooit werd geopenbaard door de allerhoogste bron van inzicht die sinds de eerste mens op aarde verscheen door niemand is begrepen.

De mensheid is altijd verblind geweest voor wie, wat en waarom de mens is, en voor hoe de mens op aarde kwam. De mens is verbijsterd door zijn onvermogen zijn problemen op te lossen, of antwoorden te vinden op de onthutsende problemen van de mensheid en de wereld die hij bewoont.

Al deze mysteriën werden lang geleden geopenbaard door de ene allerhoogste autoriteit van alle kennis, maar in een gecodeerde vorm die vóór onze tijd niet onthuld en gedecodeerd mocht worden.

Gedurende de eerste eeuw werd de Kerk door een ander evangelie geïnfilterd en onder de naam „traditioneel Christendom" ontstonden vele valse leringen en valse kerken. Zoals God in Openbaring 12:9 openbaart is de gehele wereld misleid. Deze fundamentele waarheden zijn een mysterie gebleven. Ook oprechte en welmenende mensen in de geestelijkheid ontvangen van andere mensen hun leer zoals die in deze kerken traditioneel wordt doorgegeven. Zij nemen aan dat deze valse leringen de ware leer van de Bijbel zijn. In plaats van de diverse stukjes van de legpuzzel zinvol en op de juiste

wijze bij elkaar te voegen, is het een gewoonte geworden een valse leerstelling waarin men reeds gelooft in een bepaalde bijbeltekst te projecteren. Met andere woorden, men interpreteert de bijbelteksten zo dat deze zeggen wat men heeft geleerd en is gaan geloven. De Bijbel behoeft echter geen interpretatie, hij interpreteert zichzelf. Dit wordt duidelijk wanneer men de diverse teksten over elk onderwerp op de juiste wijze bij elkaar gebracht ziet, zoals de Bijbel zelf zegt: „hier wat, daar wat" (Jes. 28:10). Zelfs de wereld van het officiële, traditionele christendom is misleid.

Ik heb al vaak gezegd dat het veel moeilijker is een foutieve vooronderstelde waarheid af te leren dan een nieuwe waarheid aan te leren. Zelfs in de afgelopen 58 jaar heb ik me de betekenis van het feit dat in Genesis 3:22-24 wordt geopenbaard niet volledig en duidelijk gerealiseerd: dat God in feite de heilige Geest en eeuwig leven voor de mensheid in het algemeen heeft afgesloten tot de verwijdering van Satan bij de Wederkomst van Jezus Christus. De traditionele christelijke leer is er altijd van uitgegaan dat er tussen God en Satan een krachtmeting gaande is — dat God wanhopig probeert „de wereld te verlossen", maar in deze grote strijd is Satan aan de winnende hand. Met andere woorden, God had Jezus Christus bij zijn eerste komst gezonden teneinde te trachten deze voortdurende oorlog tegen Satan te winnen. Het traditionele christendom leert dat „wie maar wil kan komen" om door Jezus te worden „verlost".

De dwaling van deze veronderstelling had ik me al jaren ten dele gerealiseerd, maar de volledige waarheid over dit punt is mij pas zeer onlangs kristalhelder geworden. Deze waarheid is inderdaad onthutsend. Het verheldert wat in een wolk van raadsele was gehuld.

Hopelijk zal dit boek, dat is geschreven omdat Gods tijd daarvoor is aangebroken, vele ogen openen voor de waarheid van deze lang verborgen mysteriën.

En nu, in mijn 93e levensjaar, ben ik ertoe geleid om, alvorens dit veelbewogen leven eindigt, dit boek te schrijven teneinde met ieder die het wil weten de antwoorden te delen die het grote soevereine verstand van God openbaart in zijn Woord — indien men maar de wens heeft dit Woord te begrijpen.

Inhoud

<i>VERKLARING VAN DE SCHRIJVER</i>	ix
<i>VOORWOORD</i>	1
<i>INTRODUKTIE</i>	
Hoe de zeven mysteriën werden onthuld	6
<i>HOOFDSTUK I</i>	
Wie en wat is God?	28
<i>HOOFDSTUK II</i>	
Het mysterie van engelen en boze geesten	52
<i>HOOFDSTUK III</i>	
Het mysterie van de mens	81
<i>HOOFDSTUK IV</i>	
Het mysterie van de beschaving	117
<i>HOOFDSTUK V</i>	
Het mysterie van Israël	137
<i>HOOFDSTUK VI</i>	
Het mysterie van de Kerk	171
<i>HOOFDSTUK VII</i>	
Het mysterie van het Koninkrijk van God	251
<i>INDEX VAN BIJBELTEKSTEN</i>	312
<i>INDEX VAN ONDERWERPEN</i>	320

VOORWOORD

Heeft *u* zich ooit afgevraagd: „Wie ben ik? Wat ben ik? Waarom ben ik?”

De wereld om u heen is een mysterie. Uzelf bent een mysterie. Uw hersenen, de zetel van uw intellect en van alles wat u bent, hebt u nooit aanschouwd.

Uw leven is gedompeld in mysteriën. Wanneer u er over nadenkt, is uw eigen bestaan al een mysterie. Bent u eenvoudig door toeval ontstaan, door onintelligente, aan de aarde inherente krachten zonder betekenis en doel, of werd u intelligent ontworpen en geschapen door een almachtige God die een soeverein verstand heeft, en om een reden die eveneens als een mysterie verborgen is? In de hele loop der geschiedenis zijn de traditionele opvattingen over de Schepper-God in feite zo'n mysterie geweest dat het hoger onderwijs in de Westerse wereld getracht heeft het mysterie op te heffen door vrijwel unaniem de theorie van evolutie te aanvaarden.

Pas na de uitvinding van de boekdrukkunst in de 15e eeuw werd het onderwijs meer algemeen. Naarmate dit proces vorderde, naarmate het intellectualisme zich ontplooidde, naarmate de astronomische kennis het inzicht in het universum om ons heen verdiepte, begonnen denkers bepaalde vragen te stellen. Wat betekent dat hele onmetelijke heelal? Hoe is het ontstaan? Rationele, wetenschappelijk ingestelde mensen voelden zich niet in staat de groeiende kennis over

een uitgestrekt universum te rijmen met de godsdienstige leer zoals zij die kenden van de Rooms-katholieke Kerk en het protestantisme die het denken van de Westerse wereld hadden overheerst. De leer van een langharig, halfverwijfd weergegeven Jezus en de opvatting van een God die uit onzichtbare geest is samengesteld waren voor hen intellectueel niet bevredigend. Het was allemaal een reusachtig mysterie. In de ijdelheid van het door henzelf als geleerd beschouwde denken trachtten zij op grond van het materialisme het mysterie in zijn geheel te ontwijken. Zij bevredigden hun nieuwsgierigheid met de poging een oplossing te vinden voor het mysterie van het ontstaan, het bestaan en het leven door een voor henzelf bevredigende, materialistische verklaring uit te denken.

Geleidelijk ontwikkelde zich in denkende, maar onwetende mensen vol intellectuele ijdelheid de theorie van evolutie. Dit denken ontwikkelde zich tot de theorie van „gebruik en niet-gebruik" van de Lamarck. Vlak na de Lamarck's theorie kwam Charles Darwin met zijn theorie van de „survival of the fittest". Bij zijn dood was Darwin niet meer zo zeker van zijn eigen theorie. Maar twee collega's, Haeckel en Huxley, streden er vurig voor om de Darwiniaanse theorie algemeen aanvaard te krijgen.

Was het geschapen menselijke verstand vol intellectuele ijdelheid, dat een theorie schiep, intelligenter dan het soevereine verstand waardoor het werd geschapen? De evolutietheorie is door het menselijke denken uitgevonden in een poging het bestaan van een schepping te verklaren buiten het bestaan van een goddelijke Schepper om.

Maar indien de almachtige God uw Maker is en bestaat als de goddelijke Schepper van alles wat er is, dan blijkt het mysterie over God, in chronologisch opzicht, het eerste en allergrootste mysterie.

Wie en wat is God? Dit is een mysterie dat door geen enkele godsdienst wordt begrepen, dat door de wetenschap niet wordt verklaard, dat in het hoger onderwijs niet wordt gedoceerd. De intellectueel ijdele bedenkers van de evolutietheorie vonden het bestaan van God, zoals de godsdienst het voorstelde, een mysterie dat zij konden begrijpen noch aanvaarden. De godsdienstijveraars die door hen werden afge-

wezen begrepen echter zelf het mysterie van God niet. Niettemin openbaart God Zichzelf in zijn Woord, de Bijbel, maar vrijwel niemand begrijpt dit boek. De Bijbel is, zoals Bruce Barton zei, „het boek dat niemand kent“. De Bijbel zelf is het basismysterie waardoor alle andere mysteriën worden geopenbaard.

Is de waarheid over God het in de Bijbel geopenbaarde mysterie nummer een, dan is de waarheid over engelen en boze geesten stellig het tweede. Is het bestaan van geestelijke wezens een feit of een mythe? Bestaat er werkelijk een duivel? Heeft God een duivel geschapen? Als er heilige engelen bestaan, wat is dan hun doel en functie? De Bijbel stelt ondubbelzinnig dat deze wereld in werkelijkheid door onzichtbare kwaadaardige geesten wordt bestuurd. Beïnvloeden deze machtige boze geesten mensen en zelfs regeringen? Beïnvloeden boze geesten ook uw leven? Deze kwestie lijkt geheel omgeven met geheimzinnigheid.

Als derde komt beslist het mysterie van uw eigen leven en van dat van de mensheid als geheel. Wat is en waarom bestaat de mensheid? Is de mens een onsterfelijke ziel? Weten de doden wat de levenden doen? Is de mens een wezen van vlees en bloed met daarin een onsterfelijke ziel? Heeft het menselijk leven een betekenis en een doel? Zijn wij geëvolueerd door middel van onintelligente materiële krachten zonder zin of doel? Waarom zijn de mensen met schijnbaar onoplosbare problemen overladen?

Het vierde van de niet-begrepen mysteriën is de beschaving die zich in de wereld van de mens heeft ontwikkeld. Hoe voltrok die ontwikkeling zich? Waarom zien wij een wereld van ontzagwekkende vooruitgang en tegelijk ontstellend en toenemend kwaad? Waarom kunnen de denkers die ruimtevaartuigen, computers en andere wonderen der wetenschap, technologie en industrie ontwikkelen, geen oplossing vinden voor de problemen die de machteloosheid van de mens aantonen?

Dan komt, in de ontwikkeling van de menselijke samenleving op aarde, het mysterie van de Jood en het oude volk Israël. Vormen de Joden het volk Israël? Waarom verwekte God één speciale natie Israël? Waarom vormen zij Gods „uitverkoren volk“? Zijn zij Gods gunstelingen? Discrimi-

neert God andere volken? Heeft God aanzien des persoons? Wat is het doel van Israël in de goddelijke orde der dingen?

Vervolgens komen we aan het mysterie van de Kerk. Waarom zou er in de wereld een instituut als de Kerk bestaan? Is daarvoor enig doel, een doel dat zelfs door de religie van het traditionele christendom niet wordt begrepen? Is de Kerk één, in Christus zijn oorsprong vindende Kerk, of bestaat zij uit vele verschillende sekten en genootschappen? Is de Kerk georganiseerd volgens een door Christus ingesteld patroon? Bestaat er leiding en gezag in de Kerk? Is het een grote universele Kerk met miljoenen leden of een kleine en vervolgd Kerk? Hoe zou men de ware Kerk in deze tijd kunnen herkennen?

Tenslotte is er het mysterie van het Koninkrijk van God. Jezus' evangelieboodschap betrof „het Koninkrijk van God". Is het Koninkrijk van God iets in het hart van ieder persoon? Is het iets wat in het hart van de mens kan worden opgericht? Is het het instituut van de kerk? Of is het iets heel anders? Waarom is het evangelie van Jezus Christus een mysterie?

Dit zijn de ZEVEN GROTE MYSTERIËN die het leven van ieder mens op aarde raken. De WAARHEID over al deze mysteriën wordt in de Bijbel geopenbaard, maar geen enkele kerk of theoloog schijnt ze te doorgronden.

Hoe komt dat? De Bijbel is het basismysterie.

Wie de Bijbel achter elkaar van begin tot eind wil lezen, raakt in verwarring. De Bijbel kan eenvoudigweg niet als ieder ander boek worden gelezen. Het is een mysterie, omdat het een gecodeerd boek is. Het is een soort legpuzzel met honderden stukjes van verschillende vorm en grootte die op slechts één wijze precies in elkaar passen. De waarheden van de Bijbel worden „hier wat, daar wat" geopenbaard, ze zijn verspreid van begin tot eind, en worden slechts onthuld door de heilige Geest in degenen die zich aan God hebben overgegeven, die bereid zijn dwalingen en overtredingen te erkennen en Christus, het Woord van God, te GELOVEN. Jezus was het Woord in Persoon. De Bijbel is hetzelfde Woord in druk.

Niemand kan de heilige Geest, het enige middel waardoor het verstand van de mens voor begrip van dit Woord van God kan worden geopend, hebben zonder een volledige

bekering en een onvoorwaardelijk geloof in Christus en van hetgeen Hij zegt. Berouw en bekering kunnen slechts volgen op het erkennen van ongelijk — van ongelijk in doen en denken. Het moeilijkste voor ieder mens schijnt het erkennen van ongelijk — het toegeven van dwaling in geloof en overtuiging, en valse kennis af te leren en ware kennis aan te leren.

Is het dan een wonder dat de Bijbel het boek is dat niemand kent of begrijpt? — of althans bijna niemand.

God heeft met opzet zijn boek gecodeerd, zodat het pas in onze tijd zou worden begrepen. Met welk doel werd dit gedaan? Ook dat is een mysterie. De bladzijden hierna zullen het verklaren.

In het 12e hoofdstuk van Daniël lezen we dat zelfs een devote man van God niet kon begrijpen wat hem was toevertrouwd om als deel van de Bijbel op te schrijven. Hij zei dat hij het wel hoorde, maar het niet begreep. De openbarende engel zei: „Ga heen, Daniël, want deze dingen blijven verborgen en verzegeld tot de eindtijd.”

Vandaag hebben wij die tijd bereikt. God heeft zijn Woord geopend voor het begrip van hen die Hij heeft gekozen, die zich hebben overgegeven en onderworpen aan Hem en zijn gezegende heilige Woord. In het 12e hoofdstuk van Daniël staat dat in deze tijd van het einde „de verstandigen” het zouden begrijpen, maar „geen der goddelozen zal het verstaan”. Wie zijn dan de „verstandigen” die de Bijbel kunnen begrijpen?

„De vreze des Heren is het begin der wijsheid” (Ps. 111:10), en „een goed inzicht hebben allen die [Gods geboden] betrachten” (hetzelfde vers). Niettemin heeft het traditionele christendom in het algemeen Gods geboden verloochend — men zegt dat ze zijn afgeschaft, aan het kruis zijn genageld. De geestelijkheid en de theologen van het georganiseerde „christendom” kunnen derhalve de Bijbel niet begrijpen.

Hoe kunnen wij dan in dit boek deze verbijsterende mysteriën begrijpen en aan de lezer onthullen? Deze vraag wordt in de hiernavolgende Introductie beantwoord.

HOE DE ZEVEN MYSTERIËN WERDEN ONTHULD

De allerbelangrijkste zorg van de wereld van vandaag is de kwestie van het voortbestaan van de mens. De wetenschap en de technologie hebben de wapens voortgebracht die al *het menselijk leven* van deze aarde kunnen wegvagen.

Tegenwoordig bezitten zoveel landen kernwapens dat één dwaas de nucleaire Derde Wereldoorlog kan doen uitbreken, waardoor het leven van ieder mens op deze planeet kan worden uitgewist.

Toch zou de waarheid van God, indien men ermee bekend was geweest en ernaar had gehandeld, de mensheid voor deze dreiging en al dit kwaad hebben behoed.

Sta hier even bij stil!

DENK erover na!

U leeft in een wereld die schijnbaar grote vorderingen heeft gemaakt in wetenschap, technologie, hoger onderwijs en in de verbreiding van kennis. Men denkt dat het een wereld van GROTE VOORUITGANG is. Wij zenden mensen naar de maan en brengen hen weer veilig op aarde terug. Onbemande ruimteschepen landen op Mars en zenden close-up foto's van de oppervlakte ervan naar de aarde. Andere onbemande ruimteschepen vliegen dicht langs Jupiter en zenden opzienbarende foto's van Jupiter en de ringen van Saturnus terug. Chirurgen transplanteren harten en andere menselijke organen.

Het is een magische, hypnotiserende drukknopwereld, waarin het werk voor een groot deel door machines wordt verricht. Het is de betoverende droomwereld van de drie „L's": luxe, luiheid en losbandigheid.

Maar het is, paradoxaal genoeg, tevens een wereld van ONWETENDHEID! Zelfs de ontwikkelde mensen *weten niet* hoe zij hun problemen en die van de wereld moeten oplossen! Men *weet niet* wat de weg naar VREDE is, noch wat de WERKELIJKE WAARDEN van het leven zijn!

Ongeveer de helft van de wereldbevolking is nog altijd analfabeet, in de greep van troosteloze armoede, levend in vuil en stank! De onverbiddelijke maaiers van honger en ziekte vellen miljoenen mensenlevens tegelijk!

Het is een ongelukkige, rusteloze, diep gefrustreerde wereld die een hopeloze toekomst tegemoet ziet. Een wereld gebukt onder steeds heviger kwaad en geweld, immoraliteit, onrecht (tot zelfs in de gerechtshoven), leugenachtigheid, corruptie in overheid en zakenleven, en voortdurende oorlogen, oorlogen die verwijzen naar de uiteindelijke nucleaire Derde Wereldoorlog.

VANWAAR deze tegenstelling van „VOORUITGANG" en DEGENERATIE?

Gods waarheid was de oplossing geweest!

De ware godsdienst — Gods waarheid, van kracht voorzien door de liefde van God die door de heilige Geest wordt verleend — had de weg kunnen wijzen en zou tot geluk, overvloed en eeuwig behoud hebben geleid.

Als u ziet wat er fout is met de godsdiensten van de wereld, dan heeft u de *oorzaak* van al het kwaad in de wereld gevonden!

Wat *is* godsdienst? Godsdienst wordt gedefinieerd als de aanbidding van, en de dienst aan, God of het bovennatuurlijke. Het is de relatie van de mens tot zijn Schepper. Sommige godsdiensten hebben deze definitie verdraaid. De aanhangers ervan aanbidden niet de God die hen schiep, maar goden die door *hen* geschapen zijn. Godsdienst betreft iemands gedrag, iemands principes, iemands levenswijze en iemands begrip van het hiernamaals.

De ware OORZAKEN van alle religieuze verwarring in de

wereld — en van al haar problemen — worden geopenbaard in ZEVEN FUNDAMENTELE WAARHEDEN die mysteriën waren en zijn en die dit Babylon van religieuze verwarring en de daaruitvoortvloeiende chaos in de wereld aan de kaak stellen!

Nu is echter Gods tijd aangebroken! Hij zendt nu een stem die met elektrisch versterkte kracht over de hele wereld roept om de *weg uit* deze zinloze waanzin te openbaren, de weg naar de wereld van vrede en rechtvaardigheid die spoedig de aarde *zal* beheersen!

In het boek Jesaja staat een profetie voor VANDAAG: „Hoor, iemand roept: Bereidt in de woestijn de weg des Heren ... verhef uw stem met kracht.. . verhef ze, vrees niet; zeg... Zie, de Here Here zal komen met kracht en zijn arm zal heerschappij oefenen; zie, zijn loon is bij Hem en zijn vergelding gaat voor Hem uit" (Jes. 40:3, 9-10).

Die stem roept nu!

De profeet Maleachi bevestigde dit: „Zie, Ik zend mijn bode, die voor mijn aangezicht de weg bereiden zal; plotseling zal tot zijn tempel komen de Here, die gij zoekt, namelijk de Engel des verbonds, die gij begeert. Zie, Hij komt, zegt de Here der heerscharen" (Mal. 3:1).

De komende Elia

Beide profetieën hebben een tweeledige vervulling. In de eerste plaats verwijzen ze naar Johannes de dooper, die meer dan 1900 jaar geleden de weg voorbereide voor Jezus' dienaarswerk als mens. Maar tevens voorzeggen ze de komst van iemand die de weg voorbereidt voor Christus' tweede komst als Koning der koningen en Heer der heren om over ALLE VOLKEN TE REGEREN!

Evenals die van Jesaja verwijst Maleachi's profetie, zoals blijkt uit wat na vers 1 komt, naar een menselijke boodschapper die de weg voorbereidt voor Christus' nu ophanden zijnde wederkomst, deze keer in opperste macht en glorie als heerser over alle volken.

Tracht het principe van tweeledigheid hier te begrijpen. Deze profetieën betreffen een type en zijn vervulling.

Johannes de dooper was een stem die riep in de *fysieke* wildernis van het gebied langs de rivier de Jordaan, waarbij hij voor de *fysieke* mens Jezus de eerste komst voorbereide,

Jezus' komst naar een *materiële* tempel in Jeruzalem en naar een *fysiek* Juda. Dit was evenwel een prototype of prefiguratie van een stem die „zich verheft" (zeer versterkt door de moderne media) en roept in de hedendaagse *geestelijke* wildernis van religieuze verwarring, als aankondiging van Christus' spoedige wederkomst, als de geestelijk VERHEERLIJKE Christus, zijn komst naar zijn geestelijke tempel (de kerk die tot geestelijke onsterfelijkheid is opgestaan) (Ef. 2:21-22).

Ruim 1900 jaar geleden kwam Jezus om het TOEKOMSTIGE koninkrijk van God aan te kondigen. Dit maal komt Hij om dat koninkrijk te VESTIGEN. De laatste waarschuwendende boodschap van deze eindtijd gaat nu met versterkte kracht over de gehele wereld uit.

Ze gaat naar koningen, keizers, presidenten, eerste-ministers, en hun volk, op alle continenten en naar alle naties van de aarde!

Hoe kan iemand in dit tijdperk van religieuze verwarring tot de kennis komen van de zeven fundamentele mysteriën der eeuwen die deze wereldbeheersende verzameling godsdiensten openlijk afkeuren?

Waarom zijn de mensen in Thailand in het algemeen boeddhistisch, in Italië, Frankrijk en Spanje rooms-katholiek, in de Arabische landen islamitisch? Natuurlijk in hoofdzaak omdat aan hen en de mensen om hen heen terwijl zij opgroeien die godsdiensten worden onderwezen en zij ze automatisch aannemen. Wie van iemand in een dergelijke situatie verwacht de WAARHEID te ontdekken (die immers voor hem of haar is verborgen en bovendien tegengesteld is aan de leer waarmee hij of zij is grootgebracht), lijkt het onmogelijke te verwachten.

Waarom geloven de meeste mensen de dingen die zij geloven? In feite staan maar zeer weinig mensen er ooit bij stil om zich achteraf af te vragen hoe zij tot de geloofsovertuigingen zijn gekomen die zich in hun gedachteleven hebben genesteld.

De bron van waarheid

Waarschijnlijk hebt u weleens afbeeldingen van het standbeeld „De Denker" gezien: een zittende man, voorover leunend, ellebogen op de knieën, een hand onder de kin. Daar

zit hij, schijnbaar in gedachten verzonken, uur na uur, dag na dag — denkend!

Naar verluidt is dit beeld het symbool van de manier waarop sommige religies van de wereld tot bestaan zijn gekomen.

„De Denker" had echter niets als *fundament* voor zijn gedachten! Geen feiten waarop hij zijn speculaties kon baseren.

Het verstand van de mens is niet uitgerust om waarheid te produceren zonder basis voor die waarheid!

Anderzijds evenwel schijnen niet veel mensen werkelijk *na te denken!*

De meeste mensen nemen achteloos aan wat hun van kindsbeen af wordt onderwezen. Naarmate zij volwassen worden nemen zij aan wat zij telkens horen, lezen of onderwezen krijgen. Zij conformeren zich, doorgaans zonder vragen te stellen, steeds meer aan de mensen van hun milieu. De meeste mensen beseffen het niet, maar zij hebben achteloos *overgenomen* wat zij zonder vragen of bewijs geloven. Niettemin zullen zij hun overtuigingen vurig en emotioneel verdedigen. Het is tot de natuur van de mensen gaan behoren om met de stroom mee te drijven, zich aan de massa aan te passen, te geloven en te doen als de mensen om hen heen.

Verder weigeren de meeste mensen halstarrig te geloven wat zij niet wensen te geloven. Zelf was ik niet anders. Van mijzelf, en vrijwillig, zou ik deze verheven WAARHEDEN nooit hebben ontdekt.

Maar ook de profeet Mozes zou de waarheden die hij neerschreef, de eerste vijf boeken van de Bijbel, nooit hebben ontdekt. Er was een bovennatuurlijke daad van GOD, het voorval van de brandende braamstruik, voor nodig om zijn verstand te openen en hem de dingen van GOD te openbaren. Mozes zocht God niet. God riep Mozes en nam hem in dienst. Zelfs toen hij met de stem van God zelf werd geconfronteerd, protesteerde Mozes nog. Hij vond dat hij wegens zijn stotteren niet voor de taak in aanmerking kwam. God zei dat Hij Mozes' broer Aaron als zijn woordvoerder zou laten optreden en Hij bracht Mozes ertoe de opdracht te aanvaarden. Gods gebod was onweerstaanbaar en Mozes onderwierp zich.

Vele eeuwen later zou de apostel Paulus nooit uit eigen

wil Gods WAARHEDEN hebben leren kennen of ze aan ons hebben onthuld. Hij was „dreiging en moord blazende tegen de discipelen des Heren" (Hand. 9:1). Maar de levende Jezus sloeg hem neer met blindheid, bracht hem tot zijn zinnen, gaf hem kennis en droeg hem op wat Christus wilde dat hij deed. Christus persoonlijk openbaarde hem veel van de waarheden die u hier zult lezen.

En hoe ben ik nu de kostbare kennis van de WAARHEID gaan begrijpen? Zeker niet vanuit mijzelf, of omdat ik ernaar zocht, of wegens enige verdienste van mijzelf. Maar Jezus Christus sloeg mij neer, op een heel andere wijze dan de apostel Paulus was overkomen, desalniettemin even pijnlijk en doeltreffend.

Fundamentele WAARHEDEN worden *geopenbaard*, niet door het verstand van een mens uitgedacht. Ze komen van God, niet van de mens! En in alle in de Bijbel opgetekende gevallen ging het initiatief van God uit.

Jeremia protesteerde dat hij te jong was. Maar God zei: „Zeg niet, ik ben jong, want tot een ieder, tot wie Ik u zend, zult gij gaan, en alles wat Ik u gebied, zult gij spreken" (Jer. 1:7). Jesaja protesteerde dat hij een man van onreine lippen was, maar God zorgde ervoor dat hij de hem opgedragen taak aanvaardde. Jona trachtte op een schip te vluchten, maar God dwong hem de hem opgedragen boodschap te gaan brengen. Petrus en Andreas wilden vissers zijn, maar Jezus verzocht hen alles achter te laten en Hem te volgen.

Zo wilde ik een reclameman zijn, maar door omstandigheden buiten mijn toedoen bracht God mij tot de opdracht die Hij voor mij had gereserveerd.

Ik herhaal hier nog eens dat dit de kern van de hele zaak is: het initiatief is van God. Zijn plan gaat door. De wereld is vol religies die aan de verbeelding, de redenering en de speculatie van bepaalde mensen zijn ontsproten. Zij hadden echter geen ware basis op grond waarvan zij konden redeneren. De WAARHEID wordt door GOD GEOPENBAARD!

Maar heeft niet iedereen toegang tot bijbelse waarheid? Ja, de mensen *veronderstellen* dat de *kerken* leren wat er in de Bijbel wordt geopenbaard.

Ik geef u nu dus een korte samenvatting van de ervaring waardoor Jezus Christus mij, bij wijze van spreken, neersloeg

en VERBAZINGWEKKENDE WAARHEDEN openbaarde. Bijbelse waarheden die door de kerken worden geloofd *noch* onderwezen!

De bewustwording — het vuur der ambitie ontstoken

Ik werd geboren uit gewone maar standvastige en rechtschapen ouders van Quaker-afkomst. Mijn genealogie kan ik terugvoeren op Edward I van Engeland en vandaar op koning David van het oude Israël. Ik was verbaasd toen ik deze genealogie ontdekte en het feit dat ik eigenlijk van één kant van mijn familie van „het huis van David" ben. Mijn voorouders emigreerden met William Penn vanuit Engeland naar Pennsylvania, honderd jaar voordat de Verenigde Staten een natie werden.

Van jongsaf was ik opgevoed in het Quaker-geloof, maar in die beginjaren was mijn godsdienstige belangstelling passief.

Toen ik 18 was liet ik nagenoeg alle interesse in religie vallen en ging ik niet meer naar de kerk. Ik had mezelf toen onderworpen aan een intensieve zelfanalyse gekoppeld aan een onderzoek van beroepen — teneinde te vermijden de verkeerde man op de verkeerde plaats te worden.

Reeds op die leeftijd had ik opgemerkt dat de meeste mensen eenvoudig het slachtoffer van de omstandigheden zijn. Weenigen maken ooit op intelligente wijze plannen voor hun toekomstige leven. Velen of de meesten belanden in een baan die zij toevallig vacant aantreffen. Zij kiezen niet in welk deel van het land of de wereld zij willen wonen. Zij laten door de omstandigheden met zich sollen. Zij die gaan studeren kiezen iets wat hun op dat ogenblik aantrekkelijk lijkt.

Toen ik nog pas 16 was evenwel, ontstak een werkgever bij wie ik in de zomervakantie had gewerkt, in mij het vuur der ambitie, door het door mij goed verrichte werk te prijzen en mij in het algemeen aan te moedigen. Ambitie is niet alleen het verlangen iets te bereiken, maar tevens de wil en de drijfkracht daarvoor *de prijs te betalen!*

De zelfanalyse die ik op 18-jarige leeftijd maakte leidde me naar het reclamevak en het zakenleven. In plaats van jeugdige pleziertjes na te jagen studeerde ik ijverig, vaak tot diep in de nacht.

Ik had ongewoon succes. Ik werkte hard en had de reputatie van een doordouwer. Ik studeerde ijverig en werkte aan het verbeteren van mijzelf. Uiteraard ontwikkelde zich hierdoor een groot zelfvertrouwen, dat later moest worden vervangen door een ander soort van vertrouwen: GELOOF in Christus.

Ik zocht de banen waarvan ik zou leren en „verkoch mij aan mijn werkgevers“, waarbij ik gebieden koos waar ik met succesvolle mensen in contact kwam.

In 1915 vestigde ik in Chicago mijn eigen zaak als uitgeversvertegenwoordiger. Ik slaagde erin de negen belangrijkste bankkranten van de Verenigde Staten te vertegenwoordigen, kranten die door de belangrijkste bankemployé's werden gelezen. Ik deed zaken met de presidenten van veel van de grootste in het Midwesten gevestigde industriële ondernemingen van het land. Ik was aanwezig bij bankiersconferenties en leerde een groot aantal vooraanstaande bankiers uit South LaSalle Street in Chicago en Wall Street in New York kennen. Toen ik 28 was had ik een inkomen dat het equivalent was van ongeveer \$ 375.000 per jaar in de huidige dollarwaarde.

Op dit hoogtepunt van mijn vroege zakensucces was het dat God zich met mij begon bezig te houden. Ik was pas getrouwd.

De niet-erkende roeping

Slechts enkele dagen na ons huwelijk, wij woonden nog in Chicago, had mijn vrouw een droom die zo krachtig en indringend was dat zij er enorm door werd overweldigd en getroffen. De droom was zo realistisch dat het meer een visioen leek. Gedurende twee of drie dagen daarna scheen alles onwerkelijk — als bij een verdoving — en alleen deze buitengewone droom leek reëel.

In haar droom waren zij en ik bezig een groot kruispunt over te steken, slechts enkele huizenblokken van ons appartement af, waar Broadway diagonaal de Sheridan Road kruist. Plotseling was er aan de hemel een ontzagwekkend schouwspel. Het was een verblindend gezicht: de hemel was vol met een gigantische compacte massa fonkelende sterren in de vorm van een reusachtige vlag. De sterren begonnen te trillen

en uit elkaar te gaan en tenslotte te vervagen. In haar droom vestigde zij juist mijn aandacht op die vervagende sterren, toen er een andere enorm grote groep blinkende sterren verscheen, vervolgens begon te trillen, uiteenging en evenals de eerste groep vervaagde.

Terwijl zij en ik, in haar droom, naar de verdwijnende sterren stonden te kijken, verschenen er plotseling tussen ons en de sterren drie grote witte vogels aan de hemel. Deze grote witte vogels vlogen recht op ons af. Toen zij lager kwamen, zag zij dat het engelen waren.

„Vervolgens“, schreef mijn vrouw een dag of twee na de droom in een brief aan mijn moeder die ik zojuist tussen oude familiefoto's ben tegengekomen, „begon het tot mij door te dringen dat Christus kwam, en ik was zo gelukkig dat ik gewoon huilde van vreugde. Toen dacht ik plotseling aan Herbert en ik werd nogal ongerust.“

Zij wist dat ik erg weinig godsdienstige belangstelling had, al waren wij twee of drie keer naar een kerk in de buurt geweest.

Vervolgens leek het dat vanuit het midden van de engelen van haar droom „Christus neerdaalde tot Hij vlak voor ons stond. Eerst was ik wat onzeker en bang over hoe Hij ons zou ontvangen, want ik dacht eraan dat wij onze bijbelstudie hadden verwaarloosd en dat onze gedachten teveel uitgingen naar dingen die met zijn belangen niets te maken hadden. Maar toen wij naar Hem togingen, deed Hij zijn armen om ons beiden heen en wij waren zo gelukkig! Ik dacht dat alle mensen op de hele wereld Hem hadden zien komen. Zover wij konden zien dromden de mensen samen in de straten bij dit brede kruispunt. Sommigen waren blij en sommigen waren bang.

„Vervolgens leek Hij plotseling in een engel veranderd. Eerst was ik verschrikkelijk teleurgesteld, tot de engel me vertelde dat Christus werkelijk binnen korte tijd zou komen.“

Toentertijd gingen wij nogal vaak naar de bioscoop. Zij vroeg de engel of dit verkeerd was. Hij antwoordde dat Christus belangrijk werk voor ons had te doen, als voorbereiding op zijn komst — er zou voor de film geen tijd zijn. (Dit was in de dagen van de „stomme“ film.) Daarna leken de

engel en het hele schouwspel te vervagen, en zij werd wakker, geschokt en verwonderd!

's Ochtends vertelde zij mij over haar droom. Ik raakte in verlegenheid. Ik wilde er niet over nadenken, maar durfde het toch niet helemaal uit mijn gedachten te zetten. Ik dacht over een logische manier om het te omzeilen en tegelijk op te lossen.

„Waarom ga je niet naar de dominee van de kerk verderop“, stelde ik voor, „om *hem* te vragen of het iets betekent.“

Daarmee slaagde ik erin het uit mijn hoofd te zetten.

Ik wil hier zeggen dat van de 100.000 keer dat de mensen denken dat GOD in een droom of een visioen tot hen spreekt, het in ongeveer 99.999 gevallen pure inbeelding is, of een of andere vorm van zelfhypnose of zelfbedrog. Maar als dit een visioen van God was, wilde ik het, als Jona, ontlopen. Daarop echter hield God zich, te zijner tijd, op een niet mis te verstane wijze met mij bezig, zoals dat ook Mozes, Jesaja, Jeremia, Jona, Andreas, Petrus en de apostel Paulus overkwam.

Zakelijke ineenstorting

Toen kwam de plotselinge ruïnerende depressie van 1920. Hoewel niet van lange duur, was het een rampzalige crisis. Mijn belangrijkste vaste advertentieklienten zaten veeleer in de industrie van werktuigen voor de landbouw en het boerenbedrijf en ook op andere productiegebieden dan in het bankwezen. Al mijn grote klanten, waaronder bedrijven als Goodyear Tire & Rubber, J.I. Case, Moline Plow, John Deere and Company, Emmerson-Brantingham en Dalton Adding Machine, kwamen onder een curator. Eén landelijk bekende directeur, die ik persoonlijk kende, pleegde zelfmoord. Zonder dat ik iets fout had gedaan werd mijn zaak onder mij weggeslagen door machten waarover ik geen zeggenschap had.

Vanuit Portland, in de staat Oregon, waarheen ik met mijn gezin verhuisde, begon ik een advertentiebureau voor wasserijeigenaars. De wasserij-industrie was qua omzet de lle van het land, maar desondanks het meest achtergebleven. Ik werkte samen met een efficiencydeskundige, op zijn gebied

naar mijn oordeel een van de besten van het land. Ik nam uitsluitend klanten aan die ons toestonden hun zaak op een nieuwe efficiencybasis in te richten, zowel wat betreft de wasserijdienst als de zakelijke werkwijze, waarop ik toezicht hield. Ik moest in de advertenties beloften kunnen doen die mijn klanten konden nakomen.

In 1926 echter verkocht een nationaal reclamebureau in het oosten aan de Laundry Owners' National Association een overeenkomst om in de landelijke damesbladen grote advertenties te plaatsen. De Association bezat de bevoegdheid om elk lid te verplichten aan deze advertentiecampagne mee te doen tot ongeveer 85 procent van de verantwoorde advertentieuitgaven die iedere plaatselijke wasserij kon doen. Ik wist hier niets van, tot de zaak was beklonken. Van elk van mijn klanten had ik de omzet verdubbeld of verdrievoudigd. Mijn zaak was bezig te groeien. Opnieuw werd een zeer succesvolle onderneming onder mij weggeslagen door oorzaken waarover ik geen macht had.

Maar er was een reden: God nam mijn advertentiezaken weg.

Verontrustende uitdagingen

In de herfst van 1926, toen ik 34 was, leek het vervolgens of het dak naar beneden kwam en ik verpletterd werd! Ik werd aangevallen door twee zeer verontrustende uitdagingen.

Na negen jaar van een gelukkig huwelijk begon mijn vrouw de zevendedags sabbat te houden in plaats van de zondag!

Ik was verbijsterd! Ik was verbolgen. Voor mij was dat godsdienstfanatisme! Wat zouden mijn zakenrelaties daarvan wel niet denken? Zij beweerde echter die leer in de Bijbel te hebben gevonden.

Alle argumenten schoten ogenblikkelijk in mijn gedachten. Ze haalden niets uit.

„Maar de Bijbel zegt“, protesteerde ik, „Gij zult de ZONDAG onderhouden!“

„Kun je me dat dan in de Bijbel laten zien?“ vroeg zij.

„Nou, nee“, antwoordde ik, „ik weet niet veel van de Bijbel. Mijn belangstelling heeft altijd op het gebied van het zakenleven gelegen. Maar al die kerken kunnen toch geen

ongelijk hebben — zij halen hun leer uit de Bijbel, en allemaal houden ze de zondag."

„Als jij", glimlachte zij oprecht, maar voor mij onuitstaanbaar, „kunt aantonen waar de Bijbel zondagsviering gebiedt, zal ik ernaar terugkeren."

Ik kon de uitdaging niet ontwijken. Mijn huwelijk hing ervan af.

Tegelijkertijd wierp een schoonzuster, pas getrouwd en afgestudeerd, me een tweede krenkende uitdaging voor de voeten.

„Herbert Armstrong," beschuldigde zij mij op geringschattende toon, „je bent gewoon volslagen *onwetend!* Iedereen met enige opleiding *weet* dat het menselijke leven uit evolutie is voortgekomen."

Ik was trots. Studie en onderwijs had ik niet veronachtzaamd. Ik dacht dat ik over evolutie de feiten kende en ik geloofde er niet in. Maar nu moest ik toegeven dat ik van deze kwestie nooit een grondige, diepgaande studie had gemaakt.

Vlak na het „fanatisme" van mijn vrouw was deze uitdaging zeer krenkend. Deze dubbele aanval op mijn trots trof mij onmiddellijk nadat voor de tweede maal mijn zaak was vernietigd. Het effect was verwoestend. Het was uiterst frustrerend. Niettemin was ik vastbesloten zowel mijn vrouw als mijn schoonzuster hun ongelijk te bewijzen.

Deze tweevoudige uitdaging dreef mij tot een vastberaden onderzoek dat bijna dag en nacht doorging. Deze intensieve studie duurde zes maanden alvorens ik het antwoord vond. De studie evenwel is tot op de dag van vandaag nooit geëindigd.

Beide uitdagingen richtten zich op een gemeenschappelijk uitgangspunt: het boek Genesis in de Bijbel en het onderwerp van de oorsprong der dingen — al was dit slechts het begin.

Deze uitdagingen kwamen in een periode dat ik er ruimschoots de tijd voor had. Met intense concentratie stortte ik mij op dit onderzoek.

De Bijbel en Darwin

Ik begon het onderzoek niet in Genesis. Eerst ging ik grondig door de werken van Darwin, Lyell, Haeckel, Huxley,

Spencer, Vogt, Chamberlin en More, en ook door het vroegere werk van Lamarck en diens theorie van „gebruik en nietgebruik“, die aan Darwin's „survival of the fittest“ hypothese voorafging.

Deze geschriften leken meteen overtuigend. (Dat moeten ze ook wel zijn om de nagenoeg algemene aanvaarding van de wereld van het hoger onderwijs te hebben verworven.) Al gauw begreep ik hoe het onderwijs in de greep van de evolutie-idee is gekomen.

Evolutie is de poging van de atheïst om het bestaan van een schepping te verklaren zonder het reeds langere bestaan van een intelligente Schepper.

Deze beginfase van mijn onderzoek was een ruwe schok voor mijn geloof in het bestaan van God. Het bracht me tot het besef dat ik de realiteit van God had *aangenomen*, omdat ik die van kindsbeen af had gehoord en daarom aanvaard. Gedurende enige tijd duizelde het me. Was alles wat ik altijd had geloofd louter mythe en dwaling? Nu was ik vastbesloten de WAARHEID te vinden! Mijn geest werd gezuiverd van ideeën en geloofsovertuigingen die ik altijd voor vanzelfsprekend had gehouden.

Van alle geschriften over de evolutie hadden alleen die van dr. P.E. More vele discrepanties in de theorie naar voren gehaald. Maar ook hij ging in het algemeen met de doctrine accoord.

Maar nu moest ik allereerst het bestaan van God bewijzen of weerleggen. Dit was geen terloopse of oppervlakkige studie. Ik zette dit onderzoek voort alsof mijn leven ervan afhing — wat in wezen inderdaad het geval was, en ook mijn huwelijk hing ervan af. Tevens bestudeerde ik boeken over de andere kant van de zaak.

Hier volsta ik met te zeggen, dat ik inderdaad onweerlegbaar BEWIJS vond van het bestaan van God de Schepper — en ik vond absoluut bewijs van de valsheid van het evolutie-principe, in weerwil van de overweldigende reeks mensen die in het hoger onderwijs met het tegendeel zijn gehersenspoeld. Ik had het genoeg de erkenning te verkrijgen van iemand die volkomen van het evolutionaire denken was doordrongen, iemand die vele jaren aan de universiteit van Chicago en van Columbia onderzoekswerk had verricht. Zij gaf toe dat ik

definitief de stam van de evolutionaire boom had geveld. Maar evenals dr. More was zij zo grondig door de evolutieeler gehersenspoeld dat zij erbij bleef, hoewel zij had erkend dat de onwaarheid ervan was BEWEZEN.

Bovendien had ik het genoeg in staat te zijn mijn schoonzuster haar woorden die mij als „onwetend" hadden gebrandmerkt terug te laten nemen. Dit was van mijn kant allemaal louter ijdelheid, die ik nog niet had ontworteld.

Ik had het werkelijke bestaan van de GROTE VERHEVEN GOD aangetoond! De uitdaging van mijn vrouw kwelde echter nog steeds mijn geest. Bij het evolutieonderzoek had ik reeds Genesis bestudeerd.

Ik wist dat elk van de godsdiensten in de wereld de eigen gewijde geschriften heeft. Ik had verwacht dat, als de realiteit van God eenmaal bewezen was, ik het onderzoek zou voortzetten met het vergelijken van de verschillende godsdiensten om te zien welke van die gewijde geschriften gezaghebbend bleken te zijn. Sprak GOD misschien door een of meer van deze geschriften tot de mensheid?

Daar ik in elk geval de sabbatkwestie moest onderzoeken en ik me reeds in Genesis had verdiept, besloot ik mijn onderzoek met het bestuderen van de Bijbel te vervolgen.

Eén doctrine tegelijk

Al snel stuitte ik op de passage in Romeinen 6:23: „Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood". Verbaasd stopte ik. 'Loon' is wat men krijgt uitbetaald voor wat men heeft gedaan. Ik staarde hier naar een uitspraak die diametraal tegengesteld was aan wat ik (voor mijn 18e) op de zondagsschool had geleerd.

„Hoe kan dat nu?" riep ik uit. „In de kerk is mij geleerd dat het loon van de zonde EEUWIG LEVEN in een eeuwig brandende hel is."

Een nieuwe schok kwam bij het lezen van het laatste deel van hetzelfde vers: „maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here."

„Maar," vroeg ik mij ontgoocheld af, „ik dacht dat ik al eeuwig leven had — ik ben, of ik heb, een onsterfelijke ziel. Waarom zou ik het als geschenk moeten krijgen?"

Met behulp van een bijbelconcordantie onderzocht ik het

woord *ziel*. Tweemaal vond ik de uitspraak: „De ziel die zondigt, die zal sterven" (Ezech. 18:4 en 18:20).

Toen schoot me te binnen dat ik in Genesis 2 had gelezen wat God zei tot de eerste mensen, die zielen waren: „Maar van de boom der kennis van goed en kwaad, daarvan zult gij niet eten, want ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij *voorzeker sterven*."

In Genesis 2:7 las ik dat God de mens uit het stof van de grond vormde en de levensadem in zijn neusgaten blies, waarna de mens (stof — materie) „een levende ziel" werd (zie *Statenuert.*). Hier wordt duidelijk gesteld dat een ziel fysiek is, uit materie is gevormd. Ik ontdekte dat het woord *ziel* een vertaling is van het hebreeuwse *nefesj* en dat in Genesis 1 vogels, vissen en landdieren allemaal *nefesj* worden genoemd, zoals Mozes door inspiratie schreef.

Vervolgens las ik toevallig dat Jezus zei: „En niemand is opgevaren naar de hemel, dan die uit de hemel nedergedaald is, de Zoon des mensen" (Joh. 3:13). Ik bestudeerde de leer over hemel en hel nader. Ik zag dat de geïnspireerde Petrus, op de dag dat hij de heilige Geest ontving, zei: „Want David is niet opgevaren naar de hemelen" (Hand. 2:34).

Bij deze diepgaande studie van de Bijbel gebruikte ik alle bijbelse hulpmiddelen: concordanties, Grieks-Engelse en Hebreuws-Engelse lexicons, commentaren, bijbelse woordenboeken en godsdienstencyclopedieën. De laatste drie, ontdekte ik, waren het werk van geleerde, maar fysiek ingestelde mensen. Wat betreft historische feiten en zaken van materiële en fysieke aard bieden ze hulp bij het onderzoek, maar wat betreft Gods openbaring van geestelijke kennis bleken ze van weinig nut.

Ook maakte ik bij bepaalde twijfelachtige passages gebruik van het hebreeuwse Oude Testament en het griekse Nieuwe Testament, samen met de lexicons. Bovendien gebruikte ik iedere vertaling of versie die toen gepubliceerd was, in het bijzonder de Moffatt, Ferrar Fenton, Smith-Good-speed, American Revised en het Williams New Testament.

Mijn unieke ervaring

Mijn onderzoek was totaal anders dan dat van studenten op een seminarie. Zij nemen in zich op wat hun aan doctrines

van hun denominatie wordt onderwezen. Onderwijs is een kwestie van geheugentraining geworden. Het kind, evenals de volwassen student, wordt geacht te accepteren en memoriseren wat er wordt onderwezen.

Op de lagere school bijvoorbeeld werd een van mijn kleinzoons eens door de onderwijzeres gevraagd: „Wie heeft Amerika ontdekt?”

„De Indianen”, antwoordde mijn kleinzoon prompt. De onderwijzeres was verbaasd.

„Nee, Larry, weet je niet dat Columbus Amerika heeft ontdekt?”

„Nee, juf, de Indianen waren hier al om Columbus te begroeten toen hij eindelijk aankwam.”

De jongen kreeg een één voor zijn antwoord en werd streng verteld altijd te onthouden dat volgens het boek Columbus Amerika ontdekte!

Een leerling of een student aan een universiteit wordt beoordeeld op wat hij onthoudt en gelooft van wat hem door het studieboek, de onderwijzer, leraar of professor wordt geleerd.

In het eerste proefexemplaar van het tijdschrift *The Plain Truth*, dat ik in 1927 samenstelde (zeven jaar voordat het tijdschrift daadwerkelijk werd gepubliceerd), liet ik een tekenaar een schoollokaal tekenen met kinderen in de banken en elk kind met een trechter op zijn of haar hoofd. De onderwijzer goot uit een kan in elk kinderhoofd voorgedrukte propaganda.

Een student op een methodistisch seminarie krijgt de methodistische leer en doctrines in zijn hoofd gegoten. Een katholieke student op een katholiek seminarie worden de rooms-katholieke leerstellingen onderwezen. Een student op een presbyteriaans seminarie krijgt presbyteriaanse doctrines. Een Duitse geschiedenisstudent wordt in één versie van de Eerste en Tweede Wereldoorlog onderwezen, maar een geschiedenisstudent in de Verenigde Staten krijgt een andere versie te bestuderen.

Maar ik ben speciaal door de levende GOD geroepen. Ik probeerde juist het tegendeel te bewijzen van wat ik ontdekte als duidelijk en onmiskenbaar de leer van de Bijbel! Christus onderwees mij wat ik niet wilde geloven,

maar waarvan Hij mij liet zien dat het WAAR is!

Jezus Christus is het *persoonlijke* Woord van God. De oorspronkelijke 12 apostelen en de apostel Paulus onderwees Hij in eigen persoon. De Bijbel is HETZELFDE Woord van God, maar IN DRUK. Zo was het dezelfde Jezus Christus die zowel de oorspronkelijke apostelen onderwees, vanaf 27 n. Chr., als 1900 jaar later mij, vanaf 1927.

En ik voeg er hier aan toe dat mijn studie van Gods openbaring van waarheid nooit is geëindigd. Later gebruikte Christus mij bij de oprichting van drie 'liberal arts'-colleges, inclusief een in Engeland. Door constant studeren, onderwijs geven en samenwerken met andere geestelijk ingestelde docenten theologie is mijn verstand OPEN gebleven. En de kennis van Gods geopenbaarde waarheid is toegenomen.

Maar in mijn aanvankelijke, zes maanden durende intensieve, diepgaande studie onderging ik een proces van Afleren, waarbij ik ontdekte dat de leer van de kerken het diametrale tegendeel is van de bijbelse WAARHEID!

Ongelijk bekennen

Dit is niet de plaats voor een uitgebreid gedetailleerd verslag van mijn intensieve onderzoek van de Bijbel, en van mijn bekering. Ik had mij ertoe gezet om tot *mijn* voldoening te bewijzen dat „al die kerken geen ongelijk kunnen hebben, want hun leer komt uit de Bijbel!“ Het essentiële punt waarom het hier gaat is het simpele feit dat ik onweerlegbaar BEWIJS vond van de goddelijke inspiratie en het hoogste GEZAG van de Bijbel (zoals hij oorspronkelijk werd geschreven) als het geopenbaarde Woord van God. Ook alle zogenaamde tegenstrijdigheden verdwenen in het niets bij onbevooroordeelde studie.

Het moeilijkste voor ieder mens is te erkennen ongelijk te hebben. Voor mij was dat niet gemakkelijker dan voor andere mensen. Maar God bracht mij, door omstandigheden, tot het punt waarop ik ertoe bereid was.

Tot mijn ontzetting en teleurstelling was ik gedwongen wat betreft het veronderstelde „fanatisme“ van mijn vrouw mijn ongelijk te bekennen. Het was niet wat ik *wilde* geloven, d.w.z. *toen!* Maar tegen die tijd had ik een strenge tuchtiging

gehad. Ik moest BEWEZEN waarheid aanvaarden, het tegendeel van wat ik had willen geloven!

Het was vernederend in het ernstigste conflict dat ooit tussen ons is gerezen te moeten erkennen dat mijn vrouw gelijk had en ik ongelijk.

Ontgoocheling

Tot mijn grote teleurstelling en verbazing ontdekte ik dat vele van de algemeen verbreide kerkelijke leerstellingen en praktijken *niet* op de Bijbel zijn gebaseerd. Ze hebben hun oorsprong in het heidendom, zoals onderzoek van de geschiedenis aan het licht bracht. Talloze bijbelse profetieën hebben dit voorspeld. De verbazingwekkende, ongelooflijke WAARHEID is, dat de BRONNEN van deze leerstellingen en praktijken van het officiële christendom hoofdzakelijk het heidendom en menselijke redeneringen en gewoonten zijn, *niet de Bijbel!*

Eerst had ik getwijfeld, daarna gezocht naar aanwijzingen, en tenslotte BEWIJS gevonden dat God bestaat — dat de Bijbel letterlijk zijn heilige geïnspireerde openbaring en instructie aan de mensheid is. Ik had geleerd dat iemands God is wat hij of zij GEHOORZAAMT. Het woord *Heer* betekent MEESTER: iemand die men GEHOORZAAMT! De meeste mensen, ontdekte ik, gehoorzamen *valse* goden en verzetten zich tegen de ene ware SCHEPPER die de hoogste HEERSER van het universum is.

Het twistpunt betrof GEHOORZAAMHEID aan GOD.

Het openen van mijn ogen voor de WAARHEID bracht mij op het kruispunt van mijn leven. Aanvaarden betekende mij te voegen bij een groep nederige en onopvallende mensen die ik geringschattend als onbelangrijk beschouwde. Het betekende te worden afgesneden van de hooggeplaatsten en de machtigen en de rijken van deze wereld, tot wie ik had willen behoren. Het betekende de definitieve vernietiging van IJDELEHEID. Het betekende een totale *verandering van levensstijl!*

Strijd op leven en dood

Het betekende ware BEKERING, want ik zag nu in dat ik Gods wet had geschonden. Ik had me in veel meer opzichten tegen God verzet dan door het schenden van slechts het sabbatgebod. Het betekende omkeren om DE WEG VAN GOD te

volgen, de WEG van zijn BIJBEL — leven volgens ieder woord in de Bijbel, in plaats van volgens de wegen van de maatschappij of de begeerten van het vlees en van ijdelheid.

Het was een kwestie van welke WEG ik voor de rest van mijn leven zou volgen. Ik had beslist de TWESPRONG bereikt!

Maar ik was neergeslagen. God had dat teweeggebracht, al realiseerde ik mij dat toen niet. Herhaalde zakelijke tegenslagen, mislukking op mislukking, hadden mijn zelfvertrouwen vernietigd. Ik was geestelijk gebroken. Mijn IK wilde niet sterven. Het wilde proberen weer uit de smadelijke nederlaag op te staan om eens te meer de brede en populaire WEG van ijdelheid en van deze wereld te bewandelen.

Ik had van deze wereld deel uitgemaakt. Destijds beseftte ik niet dat dit niet Gods wereld is maar die van Satan. Ik kwam tot het besef dat het aanvaarden van Gods waarheid betekende uit deze wereld te worden geroepen, deze wereld en haar wegen te verzoeken, evenals grotendeels mijn vrienden en relaties in deze wereld. Het opgeven van deze wereld, haar wegen, belangen, plezier, was als sterven. En ik wilde niet sterven. Een van de zwaarste testen waarmee iemand die door God wordt geroepen geconfronteerd wordt, is, denk ik, het opgeven van deze wereld en het daarvan deel uitmaken. Maar nu wist ik dat de weg van de wereld VERKEERD is! Ik wist dat haar uiteindelijke straf DE DOOD is. Maar ik wilde niet sterven! Het was waarlijk een strijd om het LEVEN — een strijd om leven en dood. Tenslotte verloor ik die strijd, zoals ik in de recente jaren alle wereldse slagen heb verloren.

In uiterste wanhoop deed ik een beroep op Gods genade. Als Hij mijn leven kon gebruiken, zou ik het aan *Hem* geven — niet in een fysieke zelfmoord, maar als een *levend* offer, dat Hij kon gebruiken zoals Hij wenste. Voor mij was het niet langer iets waard. Ik beschouwde het als slechts een waardeeloos stuk menselijk afval, niet eens de moeite waard op de afvalhoop te worden geworpen.

Jezus Christus had met zijn dood mijn leven gekocht en betaald. Het behoorde Hem toe, en nu zei ik tot Hem dat Hij het kon nemen!

Vanaf toen was dit mislukte en nergens toe dienende leven van mij van GOD. Ik zag niet in hoe het voor Hem van enige waarde kon zijn, maar het stond aan Hem om het als

zijn instrument te gebruiken, als Hij dacht dat Hij het zou kunnen gebruiken.

Vreugde in de nederlaag

Deze overgave aan God — deze BEKERING, dit OPGEVEN van de wereld, van vrienden en relaties, en van alles — was de bitterste pil die ik ooit heb geslikt. Toch was het de *enige* medicijn in mijn hele leven die ooit genezing heeft gebracht!

Want ik begon mij daadwerkelijk te realiseren dat ik in deze totale nederlaag een vreugde vond die met geen pen is te beschrijven. Ik had werkelijk VREUGDE gevonden in het bestuderen van de Bijbel — in het ontdekken van nieuwe WAARHEDEN, die tot dan toe voor mijn bewustzijn waren verborgen. En met de overgave aan God met complete bekering vond ik onuitsprekelijke VREUGDE in het aanvaarden van JEZUS CHRISTUS als persoonlijke Verlosser en mijn huidige Hogepriester.

Ik begon alles in een nieuw en ander licht te zien. *Waarom* moest het een moeilijke en pijnlijke ervaring zijn mij aan mijn Schepper en mijn God over te geven? *Waarom* was het pijnlijk me over te geven aan *gehoorzaamheid* aan Gods juiste wegen? WAAROM? Ik kwam nu tot een nieuwe visie op het leven.

Op een of andere wijze begon ik te beseffen dat er een NIEUWE vriendschap in mijn leven was gekomen. Ik begon mij bewust te worden van een contact en omgang met Christus, en met God de Vader.

Wanneer ik de Bijbel las en bestudeerde, sprak God tot *mij*, en ik hield er nu van te luisteren! Ik begon te bidden en ik wist dat ik in gebed met God sprak. Ik kende God nog niet erg goed. Maar men leert elkaar *beter* kennen door voortdurend contact en constante omgang met elkaar.

Ik ging dus door met het bestuderen van de Bijbel. In artikelvorm begon ik op te schrijven wat ik leerde. Ik vermoedde toen niet dat deze artikelen ooit zouden worden gepubliceerd. Ik schreef ze voor mijn eigen genoegen. Het was een manier om meer van de studie te leren.

Met de apostel Paulus kan ik nu zeggen „dat het evangelie, hetwelk door mij verkondigd is, niet is naar de mens. Want ik heb het ook niet van een mens ontvangen of geleerd,

maar door openbaring van Jezus Christus ... Maar toen het Hem ... behaagd had, zijn Zoon in mij te openbaren ... ben ik geen ogenblik te rade gegaan met vlees en bloed; ook ben ik niet naar [een theologisch seminarie gegaan, maar ik werd onderwezen door Jezus Christus, het Woord van God (in druk)]" (Gal. 1:11-12, 15-17)!

Daarom heb ik gezegd dat de ervaring waaraan ik tijdens die oorspronkelijke, intensieve studie zo pijnlijk werd onderworpen, in het leven en in onze tijd uniek was. Ik ken in deze wereld geen enkele godsdienstleider die op een dergelijke wijze tot zijn leer is gekomen. De religieuze leerstellingen van deze wereld komen niet van GOD! Alleen God is onfeilbaar juist!

In de lente van 1927 onderging ik een complete REINIGING VAN MIJN VERSTAND! Mijn denken werd *gereinigd* van vroegere veronderstellingen en overtuigingen — ik was door een pijnlijke ervaring heengebracht.

Tweemaal was een winstgevende zaak ingestort, waardoor ik gefrustreerd achterbleef.

Vervolgens werd ik tot de erkenning gebracht dat elke godsdienstige overtuiging die ik had in strijd was met de waarheid van God. Niet alleen wat ik had geloofd, maar ook wat de kerken geloven!

Ik had een tuchtiging gehad! Ik was tot besef van mijn eigen nietigheid en ontoereikendheid gebracht. Ik was door de grote almachtige GOD OVERWONNEN — tot ware *bekering* gebracht — en bovendien tot een NIEUW ROTSVAST GELOOF in Jezus Christus en in Gods Woord. Ik was tot een volledige overgave aan God en aan ZIJN WOORD gebracht.

Ik werd gedoopt, en het ontvangen van Gods heilige Geest opende mijn verstand voor de ONUITSPREKELIJKE VREUGDE van het kennen van God en Jezus Christus — van het kennen van WAARHEID — en de warmte van Gods heilige LIEFDE!

Wat ik eens haatte, had ik nu lief. De grootste en boeiendste vreugde van mijn leven vond ik in het *voortdurend* uitgraven van goudklompen van WAARHEID uit Gods Woord. Er kwam nu een nieuw enthousiasme voor bijbelstudie.

En in de loop der jaren sinds mijn bekering werd ik geleid tot begrip van Gods openbaring van deze zeven bijbelse

mysteriën die voor het denken van de mensheid evenzovele raadsels zijn geweest, en tot het vinden van de ene en enig ware Kerk van God, die op de Pinksterdag van het jaar 31 door Jezus Christus werd opgericht.

Aanhangers van de evolutieeler, mensen in het onderwijs, geleerden, godsdienstijveraars streven vergeefs naar een oplossing voor het mysterie der eeuwen: de oorsprong van de materie, het universum, en van de mens; het mysterie der mensheid, van ontzagwekkende menselijke prestaties die op paradoxale wijze gelijk oplopen met de problemen van de mens, van grote geesten die het ongelooflijke presteren maar tegelijk niet in staat zijn de menselijke problemen op te lossen.

Ik zal nu op een rationele wijze aan de lezer de ZEVEN BELANGRIJKSTE MYSTERIËN onthullen die de hele mensheid hebben verbijsterd.

WIE EN WAT IS GOD?

ENIGE JAREN GELEDEN keerde ik in New-Delhi naar mijn hotel terug van een persoonlijk onderhoud met wijlen Indira Gandhi, premier van India. Vanaf mijn aankomst in India had ik overal koeien en ossen *door* de straten zien zwerven. In geen enkel ander land had ik ooit zulke dieren loslopend in de straten van een stad gezien.

„Dwalen die koeien niet erg ver van huis af?" vroeg ik aan de chauffeur.

„O ja", antwoordde hij.

„Maar", vroeg ik, „als ze zo ver door de straten zwerven, hoe vinden hun eigenaars ze dan om ze voor de nacht terug naar huis te brengen?"

De chauffeur glimlachte. „De eigenaars doen dat ook niet. Maar de koeien en ossen kennen hun eigenaars en weten waar zij wonen. Ze vinden 's avonds hun eigen weg naar huis."

Onmiddellijk dacht ik aan de tekst in het eerste hoofdstuk van Jesaja, een tekst die ik vóór deze levendige verklaring nooit zo volkomen had begrepen.

„Hoort, hemelen, en aarde, neig uw oor, want de Here spreekt: Ik heb kinderen grootgebracht en opgevoed, maar zij zijn van Mij afvallig geworden. Een rund kent zijn eigenaar en een ezel de krib van zijn meester, maar Israël heeft geen begrip, mijn volk geen inzicht. Wee het zondige volk, de natie, beladen met ongerechtigheid, het gebroed van boosdoeners,

de verdorven kinderen. Zij hebben de Here verlaten ... zich achterwaarts gewend" (Jes. 1:2-4).

En dit werd dan nog gezegd over het oude Israël, een volk waaraan God zich door vele tekenen en wonderen had geopenbaard. Hoeveel minder weten andere volken over God — over WIE en WAT God is!

Desalniettemin, andere volken bestaan evenzeer uit mensen als het volk Israël. Het is belangrijk om meteen aan het begin van dit hoofdstuk op te merken dat God deze mensen zijn eigen kinderen noemt. Veel mensen zeggen: „God is gewoon geen realiteit voor mij.” God is voor hen een groot mysterie. Hun menselijke vader lijkt geen mysterie. Hij lijkt reëel.

Waarom lijkt God onwerkelijk?

In dit hoofdstuk hoop ik eraan bij te dragen dat God even werkelijk voor u wordt als uw eigen menselijke vader. God openbaart zich aan ons in de Bijbel, als wij dat boek maar willen begrijpen, zodat Hij werkelijkheid voor ons zal zijn.

Met betrekking tot de volken van het Romeinse Rijk inspireerde God de apostel Paulus tot de volgende woorden:

„Want toorn van God openbaart zich van de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van mensen, *die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden*, daarom dat hetgeen van God gekend kan worden in hen openbaar is, want God heeft het hun geopenbaard. Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid [geestelijk], wordt sedert de schepping der wereld uit zijn werken [fysiek] met het verstand doorzien, zodat zij geen verontschuldiging hebben. Immers, hoewel zij God kenden, hebben zij Hem niet als God verheerlijkt of gedankt, maar hun overleggingen zijn op niets uitgelopen, en het is duister geworden in hun onverstandig hart. Bewerende wijs te zijn, zijn zij dwaas geworden.” (Rom. 1:18-22).

De miljarden mensen die vandaag op aarde leven zijn niet alleen onwetend van de meest belangrijke kennis — WIE en WAT God is — , zij schijnen *niet te willen weten!* Zij zijn willens in onwetendheid van deze belangrijkste kennis en relatie die in het leven van een mens mogelijk zijn!

Verbazingwekkend — maar waar!

En hoe komt het dat de mensen *willens* onwetend zijn van 's mensen belangrijkste relatie? Er is slechts één verklaring mogelijk! Alle volken zijn *misleid* (Openb. 12:9). En het *feit* van deze universele misleiding impliceert het feit van een grote MISLEIDER! Hierover later meer.

God onwerkelijk voor de Ouden

Door zich van de verboden boom de kennis van goed en kwaad toe te eigenen verwierp de eerste geschapen mens, Adam, tegelijk God als Schepper. God had zich ongetwijfeld enigermate aan Adam geopenbaard, had hem zeker enige kennis gegeven.

Desalniettemin sneed Adam zich van God zijn Schepper af. Zonder twijfel werd de kennis die God aan Adam had bekend gemaakt deels met succes gedurende vele generaties van vader op zoon overgedragen. Jezus noemde Abel, Adams tweede zoon, „de rechtvaardige Abel". Door bij zijn offer een lam te gebruiken deed hij wat juist was. Later „wandelde Henoach met God". God sprak tot Noach en gaf hem instructies voor het bouwen van de ark.

Bepaalde historische verslagen van na de Zondvloed suggereren dat Sem, een van de drie zonen van Noach, enige kennis van de ware God had. Maar ongetwijfeld werd naarmate de ene generatie de andere opvolgde de kennis van God in hoge mate misvormd.

Zoals in hoofdstuk vier van dit boek zal worden beschreven maakte Nimrod nagenoeg een god van zichzelf. In de loop van de daaropvolgende eeuwen en generaties vervaagde de kennis over de ware God bijna geheel. De oude heidense volken maakten vele verschillende afgoden van klei, hout, steen of andere materialen. Door archeologen is een groot aantal heidense afgodsbeelden opgegraven en deze zijn in musea te zien. Zoals de apostel Paulus zei, aanbaden zij de schepping in plaats van de Schepper (Rom. 1:25).

Opvatting in de eerste eeuw

Als we in de tijd van het Nieuwe Testament aankomen zien wij iets van de onwetendheid omtrent de kennis over God. De geleerden van de wereld in de eerste eeuw waren de

Atheense intellectuelen. In Athene ontmoetten enkele van hen de apostel Paulus.

„En ook enige van de Epikureïsche en Stoïcijnse wijsgeeren twistten met hem en sommigen zeiden: Wat zou die betweter willen beweren? Maar anderen: Hij schijnt een verkondiger van vreemde goden te zijn; want hij bracht het evangelie van Jezus en van de opstanding. En zij namen hem mee naar de Areopagus en zeiden: Zouden wij ook mogen vernemen, wat dit voor een nieuwe leer is, waarvan gij spreekt? ...

„En Paulus, voor de Areopagus staande, zeide: Mannen van Athene, ik zie voor mijn ogen, dat gij in elk opzicht buitengewoon ontzag voor godheden hebt; want toen ik door uw stad liep en de voorwerpen uwer verering aanschouwde, heb ik ook een altaar gevonden met het opschrift: AAN EEN ONBEKENDE GOD. Wat gij dan, zonder het te kennen, vereert, dat verkondig ik u. De God, die de wereld gemaakt heeft en al wat daarin is, die een Heer is van hemel en aarde ... [geeft] aan allen leven en adem en alles ... Hij heeft uit één enkele het gehele menselijke geslacht gemaakt om op de ganse oppervlakte der aarde te wonen... Want in Hem leven wij, bewegen wij ons en zijn wij ... " (Hand. 17:18-19, 22-26, 28).

Maar hoe is het nu met de geleerden van onze *heden-daagse* Westerse *wereld*? Men zou denken dat de hoogst opgeleide mensen behoren te weten WIE en WAT God is! Veronderstel eens dat u een willekeurige 100 universiteitsdecanen vraagt: „Geloof u in God?" Misschien drie of vier zullen antwoorden: „O, ik geloof in het bestaan van God — als een 'eerste oorzaak'." Zij kunnen u echter niet zeggen WIE of WAT God is! Zij kunnen u niet zeggen hoe God eruit ziet. God is voor hen geen werkelijkheid. Anders gezegd: Hij is een mysterie. Misschien zullen nog eens zes of acht van de honderd bekennen dat zij agnosticus zijn — zij weten niet „zeker" of God wel of niet bestaat.

Ik zei dat onderwijs een kwestie van geheugenbewerking is geworden. Vanaf de lagere school tot aan de hogere studieniveaus injecteren onze onderwijsstelsels voorgedrukte begrippen, ideologieën en een mengsel van feiten en fabels in het argeloze verstand van kinderen, jongeren en jonge volwassenen. In onze schoolsystemen worden de leerlingen beoor-

deeld op hoe goed zij de onderwezen stof — of die nu goed is of fout — accepteren, memoriseren en tijdens testen kunnen opnoemen of opschrijven.

Het moderne onderwijs heeft algemeen zijn goedkeuring gehecht aan de fabel van evolutie. Evolutie is de poging van de atheïst of agnosticus om het bestaan van een schepping te verklaren zonder het voorafgaande bestaan van de Schepper. Dit verwijdert God uit het beeld. Door God geheel ter zijde te schuiven verblindt men zichzelf voor het mysterie.

De materiële schepping lijkt reëel

De schepping is materieel, zichtbaar, en schijnt derhalve werkelijkheid. Het moderne onderwijsstelsel is volkomen materialistisch geworden. De hedendaagse wetenschappelijke opvatting ontkent de wezenlijkheid van het onzichtbare en geestelijke. Niettemin zijn al onze schijnbaar onoplosbare problemen en het kwaad in deze wereld geestelijk van aard.

Hierboven citeerde ik uit het eerste hoofdstuk van het boek Romeinen. Het 28e vers zegt: „En daar zij het verwerpelijk achten God te erkennen...” Er wordt over God weinig of niets onderwezen, en zelfs op de lagere school is evolutie het fundamentele uitgangspunt, de algemene BENADERING van kennis.

Is het dan een wonder dat de geleerden niet weten WIE of WAT God is? Zij geloven wat hun is geleerd.

Nu ik dit schrijf ben ik onlangs teruggekeerd van mijn tweede vierdaagse bezoek aan Beijing (Peking), als de eerste godsdienstleider uit de wereld van het christendom die is uitgenodigd om in de Chinese hoofdstad grote groepen mensen toe te spreken. Ik had een persoonlijk onderhoud met de vice-voorzitter van de Permanente Commissie van het Nationale Volkscongres, Tan Zhen-lin, en nu, tijdens dit tweede bezoek, met Deng Xiaoping, de onbetwiste leider van China.

Toen ik met China's leider sprak, sprak ik met de topfunctionaris die het verstand en de mening van meer dan ÉÉN MILJARD mensen vormt — bijna een kwart van alle mensen op aarde. China is in bevolkingsaantallen het grootste land ter wereld. In zeer oude tijden bestond de religie in China uit voorouderverering. Daarna kwamen het confucianisme, met als rivaal het taoïsme. Later werd vanuit India het boed-

dhisme ingevoerd. Tegenwoordig is het land communistisch — atheïstisch.

Ik ontdekte dat China's leiders zeer hartelijke, vriendelijke en hoffelijke mensen zijn — maar te weten WIE en WAT God is, is heel beslist niet iets waarin zij zijn geïnteresseerd. Ik heb niet geprobeerd hun te zeggen WIE en WAT God is, maar ik heb wel tweemaal een gehoor van belangrijke leiders verteld wat God heel spoedig zal doen — en ik heb dit boek dat ik nu aan het schrijven ben, aangekondigd.

India is het op een na volkrijkste land. Wat weet men daar over WIE en WAT God is?

Rusland is qua bevolking het derde land. Er was daar het Russisch orthodoxe christendom, en nu atheïsme.

Ik oordeel of veroordeel deze volken niet, en ik neem aan dat zij even welmenend zijn als ieder ander volk. God oordeelt hen NU niet, zoals ik later zal verklaren. Evenmin veroordeelt Hij hen. Hij heeft hen lief en zal hen allemaal op zijn eigen tijd tot eeuwig behoud roepen. Zij weten echter NIET WIE of WAT God is.

In het oude Egypte aanbaden de mensen de goden Isis en Osiris. De Grieken en Romeinen van de Oudheid hadden mythologische goden zoals Jupiter, Hermes, Dionysus, Apollo, Diana en vele anderen. Maar zij wisten niet, en ook vandaag weten deze volken niet, WIE en WAT God is. Maar *waarom* niet?

Waarom willens onwetend?

In het citaat uit het eerste hoofdstuk van Romeinen heb ik u reeds een reden gegeven: zij waren *willens* onwetend omtrent de dingen van de ware GOD. Maar *waarom*? Waarom *willens* onwetend? In Romeinen 8:7 wordt uitdrukkelijk gezegd dat het natuurlijke denken van de mens vijandig jegens God is. Dit betekent niet per se dat de geest van alle onbekeerde mensen actief, opzettelijk, kwaadwillend vijandig is. De meeste mensen zijn tegenover God passief vijandig. Normaal gesproken denken zij niet over God. Als God ter sprake komt, raken zij in verlegenheid en trachten vaak het onderwerp te veranderen. Zij zijn zich er waarschijnlijk niet van bewust dat zij tegenover God een vijandige houding hebben. Niettemin is dit precies de reden, psychologisch gezien,

waarom zij het onderwerp willen vermijden. Met andere woorden, de gemiddelde man of vrouw heeft een onbewuste passieve vijandigheid jegens God. Zonder het feitelijk te beseffen willen zij dat God „zijn neus buiten hun zaken houdt” — behalve in een tijd dat zij in grote moeilijkheden verkeren en zij om Gods hulp roepen.

Geestelijke dingen — onzichtbare dingen — zijn voor hen een mysterie. Zij begrijpen die dingen niet, hoe reëel die ook zijn, omdat zij ze niet kunnen zien. Ze blijven een ondoorgrondelijk mysterie en dus ontkennen zij het bestaan ervan.

Er was een oorzaak voor deze bereidwillige onwetendheid. En de Bijbel vertelt ons duidelijk wat die oorzaak is. Deze is tweeledig en betreft: 1) wat in de prehistorie is voorgevallen, en 2) wat God zelf na de oorspronkelijke zonde van Adam heeft ingesteld. Al deze dingen (die in de volgende twee hoofdstukken worden uiteengezet) en de OORZAAK van al het escalerende kwaad in de wereld van vandaag worden door de Almachtige God in zijn Woord de Bijbel geopenbaard. Dit zal duidelijk worden naarmate wij verder komen.

Maar eerst de vraag: wat openbaart de Bijbel over WIE en WAT God is? *Uitsluitend* in dit geïnspireerde boek openbaart God zichzelf. De mensheid in het algemeen heeft God echter nooit geloofd, dat wil zeggen, men gelooft niet *wat God zegt!* God sprak van aangezicht tot aangezicht, persoonlijk, tot Adam en Eva, de eerste geschapen mensen. Vervolgens liet Hij toe dat Satan hen benaderde. Satan greep Adam aan door middel van diens vrouw. Onze eerste voorouders geloofden Satan toen deze zei: „Gij zult *geenszins* sterven”, nadat God had gezegd: „Gij zult voorzeker sterven” als zij van de verboden vrucht zouden stelen.

Toen Jezus Christus 4000 jaar later op aarde sprak, geloofden slechts 120 mensen wat Hij zei (Hand. 1:15), hoewel Hij zijn boodschap van God tot vele duizenden mensen had gesproken.

Geen wonder dus dat niet een van de vele religies, sekten en denominaties God gelooft, behalve de kleine en vervolgte Kerk die door Jezus Christus werd opgericht (in 31 n. Chr.), en die met die 120 mensen begon, hetgeen betekent dat die anderen niet geloven wat God in zijn Woord zegt. Gods

Woord openbaart duidelijk wie en wat God is! Er is evenwel een reden voor hun onwetendheid. Dit zal naarmate wij vorderen duidelijk worden gemaakt.

WIE en WAT is God dus? Hoe openbaart Hij zich? Ik heb reeds de apostel Paulus aangehaald als hij tot de Atheense intellectuelen zegt dat God de Schepper is, degene die de MENS ontwierp, vormde en schiep.

De profeet Jesaja citeert God zelf als hij zegt: „Met wie dan wilt gij Mij vergelijken, dat Ik hem zou gelijk zijn? ... Heft uw ogen naar omhoog en ziet: wie heeft dit alles geschapen? Hij, die het heer daarvan in groten getale uitleidt en elk daarvan bij name roept door de grootheid zijner sterkte en omdat Hij geweldig van kracht is; er blijft niet één achter" (Jes. 40:25-26).

Verder zegt God zelf tot de sceptici: „Brengt uw rechts-geding voor, zegt de Here; voert uw bewijsgronden aan, zegt de Koning van Jakob. Laten zij aanvoeren en ons bekendmaken, wat er geschieden zal. Geeft te kennen, hoe het vroeger was, opdat wij het overdenken en kennis nemen van de afloop. Of doet ons het toekomstige horen; geeft te kennen wat in de toekomst komen zal, opdat wij weten, dat gij goden zijt. Doet althans iets, goed of kwaad, opdat wij elkander verbijsterd aanstaren ... Zie," daagt God de twijfelaar uit, „gij zijt niets en uw werk is nietig" (Jes. 41:21-24). Deze teksten openbaren Gods kracht, maar niet wat God is, op een manier dat Hij er voor de lezer werkelijkheid door wordt. Andere teksten moeten dat doen.

God, Schepper van het universum

God is Schepper van ALLES — van alles in het onmetelijke universum: de sterren, de melkwegstelsels in de oneindige ruimte, deze aarde, de mens en alles in en op de aarde.

Dat is WAT God is — wat Hij *doet*. Hij SCHEPT! Hij ontwerpt, stelt samen en modelleert. Hij geeft LEVEN! Hij is de grote GEVER. En zijn wet — zijn *levenswijze* — is de weg van GEVEN, niet van NEMEN, wat de weg van deze wereld is.

Maar *hoe* is God? WIE is God? Er zijn altijd vele opvattingen geweest. Sommigen geloven dat God slechts het *goede* of de goede bedoelingen *in* ieder mens is, dus slechts een onderdeel van ieder menselijk individu. Sommigen hebben

zich voorgesteld dat God een soort afgodsbeeld is, samengesteld uit goud of zilver, of gesneden uit hout, of gehouwen uit steen of ander materiaal. Toen Mozes op de berg Sinaï met God sprak, dachten de Israëlieten dat God een gouden kalf was of er zo uit zag.

Velen denken dat God één enkel individueel verheven Personage is. Sommigen denken dat Hij een geest is.

En de algemeen aanvaarde leer van het traditionele christendom is dat God een „drie-eenheid" is — God in drie Personen: Vader, Zoon en Heilige Geest. Het woord *drie-eenheid* is niet te vinden in de Bijbel, evenmin leert de Bijbel deze doctrine. Maar meer daarover later.

God in de prehistorie

Laten wij nu teruggaan naar het eerste begin, de prehistorie.

Als u werd gevraagd waar in de Bijbel de vroegste beschrijving van God staat, voor wat betreft het tijdstip van zijn bestaan, dan zou u waarschijnlijk zeggen: „Welnu, in het allereerste vers in de Bijbel, Genesis 1:1, natuurlijk." Goed?

Fout!

Chronologisch is de vroegste openbaring van WIE en WAT God is te vinden in het Nieuwe Testament: Johannes 1:1.

„In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is. In het Woord was leven en het leven was het licht der mensen" (Joh. 1:1-4).

„Het WOORD" in deze passage is een vertaling van het Griekse *logos*, dat 'woordvoerder', 'woord' of 'openbarende gedachte' betekent. Het is de naam die daar voor een individueel Personage wordt gebruikt. Maar wie of wat is deze Logos? Let op de verklaring in vers 14:

„Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid."

Toen Hij als Jezus Christus was geboren, was Hij vlees en bloed, materieel, en Hij kon worden gezien, aangeraakt en gevoeld. Maar wat was Hij, als God, als de Logos? Dat wordt

in Johannes 4:24 beantwoordt: „God is geest”, en geest is onzichtbaar. Wij weten wat zijn vorm en gestalte als de mens Jezus was. Maar van welke vorm en gestalte was Hij als het Woord? Wij zullen dat later verklaren.

Het Woord is dus een Personage dat vlees werd gemaakt — verwekt door God, die door deze latere verwekking zijn Vader werd. Maar op dat prehistorische tijdstip van het eerste vers van Johannes 1 was het Woord (nog) niet de Zoon van God. Hij deed afstand van zijn glorie als een geestelijke Godheid om als mens te worden verwekt. Hij werd Gods Zoon door te worden verwekt door GOD en door uit de maagd Maria te worden geboren.

Wij vinden hier dus oorspronkelijk *twee Personages* geopenbaard. Eén is God. En bij God in die prehistorische tijd was nog een Personage dat eveneens God was, iemand die later werd verwekt en geboren als Jezus Christus. Deze twee Personages waren evenwel geest, onzichtbaar voor menselijke ogen tenzij bovennatuurlijk gemanifesteerd. Maar in de tijd die in vers één wordt beschreven was Jezus *niet* de Zoon van God en was God niet zijn Vader.

Wie was Melchizedek?

Betreffende het voorbestaan van Jezus vinden wij nog een nadere beschrijving in Hebréeën hoofdstuk 7. Over Melchizedek, die in de dagen van Abraham koning van Jeruzalem was, wordt er gezegd dat Hij tevens de Priester van de Allerhoogste God was. Deze Melchizedek bestond al vanaf de eeuwigheid: „zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsregister, zonder begin van dagen of einde des levens, en, aan de Zoon van God gelijkgesteld, *blijft hij priester voor altoos*” (Hebr. 7:3).

Daar Melchizedek „aan de Zoon van God *gelijkgesteld*” was, en voor eeuwig Hogepriester blijft, en Jezus Christus thans Hogepriester is, zijn Melchizedek en Jezus Christus één en dezelfde Persoon.

Daarom was Christus „zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsregister [in Abraham's tijd], zonder begin van dagen of einde des levens”. Ook God had al *eeuwig* bestaan samen met het Woord. Toen Hij het Woord was, was Jezus een onsterfelijk wezen dat ALTIJD had bestaan; nooit

was er een tijd dat Hij niet bestond; Hij had geen begin van dagen. Hij was toen *als* de Zoon van God, Hij was de Zoon van God echter nog niet. Hij was tevens God, samen *met* God.

Deze passages laten zien dat het Woord, in den beginne, voordat er ook maar IETS was geschapen, bij God was, en zelf ook God was. Hoe kan dat nu?

Er kan iemand zijn die John heet, en deze John kan zich bevinden bij iemand die Smith heet. Ook John kan Smith zijn, als hij de zoon van Smith is en Smith de familienaam is. Desalniettemin zijn zij twee afzonderlijke personen.

Het enige punt van verschil in deze analogie is dat het Woord, ten tijde van -Johannes 1:1, nog niet de Zoon van God was. Hij was evenwel *bij* God, en Hij was zelf ook God.

Zij waren nog geen Vader en Zoon — *maar zij waren het* GODDELIJKE KONINKRIJK!

Momenteel wordt dit gezin gevormd door God de Vader en Jezus Christus zijn Zoon, en door de vele verwekte mensen die NU reeds de verwekte ZONEN EN DOCHTERS VAN GOD zijn (Rom. 8:14,16; 1 Joh. 3:2; 2 Kor. 6:18), en die de Kerk van God vormen.

Dit GEZiNSaspect — het GODDELIJKE GEZIN — is van essentieel belang, en zal later grondig worden uiteengezet.

Maar waar zijn wij nu?

Lang voordat er iets anders bestond, bestonden er twee onsterfelijke Verheven Wezens, die ALTIJD hadden bestaan. Uw verstand kan zich van dit „altijd" geen voorstelling vormen, maar evenmin kan het zich voorstellen *wat* elektriciteit is! Toch weet u dat elektriciteit bestaat en werkelijkheid is!

Hoe Christus Schepper was

Terug naar onze vraag: „WIE en WAT is God?" Voordat er ook maar *iets* anders tot bestaan kwam, waren daar God en het Woord, bestaande uit geest, niet uit materie, maar desalniettemin zeer werkelijk. TWEE Personen — niet drie. En, vers 3 van Johannes 1, alle dingen (het heelal) werden gemaakt door het Woord.

Tracht dit nu te begrijpen samen met Efeze 3:9: „ ... God, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus" (*Statenvert.*).

Ik zal dit verklaren. In de eerste week van januari 1914

werd ik door een landelijk tijdschrift naar Detroit in Michigan gezonden om Henry Ford te interviewen teneinde materiaal te verkrijgen voor een artikel over zijn sensationele nieuwe loonbeleid van \$5 per dag. Ik zag Henry Ford in het administratiegebouw; hij was gekleed in een kostuum met witte boord en stropdas. Van daaruit keek ik door een overdekte passage in de reusachtige fabriek (destijds de fabriek in Highland Park) en ik zag misschien wel duizenden mannen in overall aan machines werken die door elektrische energie werden aangedreven. Ford zelf werd de *schepper* van de Ford-auto genoemd. Maar hij maakte de auto's *door* deze werklieden die gebruik maakten van de kracht van elektriciteit en machines.

Op dezelfde wijze is God de Vader Schepper. Maar Hij „schiep alle dingen door Jezus Christus“. Jezus is het Woord. Er staat geschreven: „Hij sprak en het was er“ (Ps. 33:9). God zegt Christus wat Hij moet doen (Joh. 8:28-29). Vervolgens spreekt Jezus, als de werkmans, en de heilige Geest is de KRACHT die reageert en doet wat Jezus gebiedt.

Verder lezen wij in Kolossenzen 1, te beginnen met vers 12: „En dankt gij met blijdschap de Vader... Hij heeft ons ... overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon zijner liefde ... Hij is het beeld van de onzichtbare God [zelfde voorkomen, vorm, gestalte en karakter] . . . want [door] Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, de zichtbare en de onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en [voor] Hem geschapen; en Hij is vóór alles en alle dingen hebben hun bestaan in Hem“ (vers 12-13, 15-17).

Daarom openbaart Gods Woord dat God en het Woord — twee verheven Personages — ALTIJD samen hebben bestaan, en voordat *al* het andere, inclusief deze aarde en het gehele universum, geschapen was.

In het citaat hierboven is Christus het beeld (vorm en gestalte) van God. Wellicht maakt het God reëler voor u als u zich realiseert dat Hij dezelfde vorm en gestalte als een mens heeft. Meer bewijs hiervan zal later worden gegeven.

Er was dus een tijd dat alleen deze twee Personages bestonden en VERDER NIETS.

Er is geen sprake van een derde Persoon — een „Geest". Is God dan tot slechts twee Personen beperkt? De valse drie-eenheidsdoctrine beperkt God inderdaad tot drie Personen. Maar God is niet beperkt. Zoals God herhaaldelijk openbaart is het zijn doel zichzelf te vermenigvuldigen tot wat wel miljarden Goddelijke personen kunnen worden. De valse drie-eenheidsleer beperkt God, loochent Gods doel en heeft de gehele christelijke wereld onmiskenbaar misleid. God en het Woord zelf zijn geest, en projecteren hun Geest. Ik zal dit illustreren. Door uw gezichtsvermogen kunt u iets zien aan de andere kant van de kamer, en u kunt de zon zien en zelfs sterren die vele malen groter dan onze zon zijn, maar op een veel grotere afstand staan. Maar u kunt niet door middel van uw gezichtsvermogen deze voorwerpen beïnvloeden. Op dezelfde wijze kan God zijn geest projecteren op iedere willekeurige plaats ongeacht de afstand, maar door middel van zijn Geest is God in staat zulke voorwerpen te beïnvloeden of ze te veranderen als Hij dat wenst. Op deze wijze is God alomtegenwoordig.

Hoelang zullen zij hebben nagedacht, en gepland, en ontworpen, voordat zij ook maar iets begonnen te scheppen!

Materie — deze aarde, de sterren, nevels, Melkwegstelsels — was evenwel niet het eerste dat zij schiepen. *Vóór de schepping van materie schiepen zij engelen.*

In het 38e hoofdstuk van Job spreekt God over de schepping van de aarde. Hij zegt dat alle engelen bij de schepping van de aarde van vreugde juichten (vers 7). Alle engelen bestonden dus reeds toen de aarde geschapen werd.

In Genesis 1:1 staat dat God de aarde en de hemelen schiep. In de meeste vertalingen wordt het woord *hemel* (enkelvoud) gebruikt. Maar in het oorspronkelijke Hebreeuws dat door Mozes werd geschreven staat het meervoud, *hemelen*, hetgeen impliceert dat het gehele materiële universum gelijktijdig met de aarde werd geschapen. Dit wordt duidelijk gesteld in Genesis 2:4: „Dit zijn de geboorten [het begin] des hemels [hemelen] en der aarde, als zij geschapen werden; ten dage als de Heere God de aarde en den hemel [hemelen] maakte" (*Statenvert.*).

Het woord „dag(e)" is in deze context niet per definitie een dag van vierentwintig uur, maar een onbepaalde periode.

Dit kan evenwel vele duizenden of miljoenen jaren geleden zijn geweest. Vóór de schepping van de mens waren er engelen op aarde geplaatst. Daar engelen onsterfelijke geestelijke wezens zijn, kunnen zij hier wel duizenden of miljoenen jaren vóór de schepping van de mens hebben gewoond. Hoelang openbaart God niet. De aarde was aanvankelijk de verblijfplaats van engelen. Maar in Judas 6 staat dat deze engelen ...aan hun oorsprong ontrouw werden en hun eigen woning [de aarde] verlieten ... ".

Wat is Gods uiterlijk?

Nu meer details over WIE en WAT God is.

God is geest (Joh. 4:24). Waarom is God voor zoveel mensen geen werkelijkheid? Omdat God en het Woord uit GEEST bestaan, niet uit materie, niet uit vlees en bloed, zoals mensen. God is voor menselijke ogen *onzichtbaar* (Kol. 1:15). Hij schijnt geen werkelijkheid. Om Hem werkelijkheid te doen schijnen wil het verstand zich van nature een beeld vormen van een bepaalde vorm en gestalte. Maar ook al bestaat God uit geest en niet uit zichtbare materie, toch heeft God een bepaalde vorm en gestalte.

Wat is de vorm en gestalte van God?

In Genesis 1:26 zegt God: „Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis." De vorm en gestalte van de mens kennen wij. Dat is dan het beeld, de gelijkenis, de vorm en de gestalte van God.

In verscheidene delen van de Bijbel is geopenbaard dat God een gezicht heeft, en ogen, een neus, een mond en oren. Hij heeft haar op zijn hoofd. Er is geopenbaard dat God armen en benen heeft. En God heeft handen en vingers. Geen enkel dier of insect, geen enkele vogel of vis, of enige andere levensvorm die wij kennen, heeft handen als die van een mens. Zelfs al had enig ander levend wezen dat wij kennen een verstand om mee te denken, dan nog zou het zonder handen en vingers niet de dingen kunnen ontwerpen en maken die een mens maakt.

God heeft voeten en tenen en een lichaam. God heeft een verstand. Dieren hebben hersenen, maar geen denkvermogen zoals dat van de mens.

Als u weet hoe een mens eruit ziet, dan weet u wat de

vorm en gestalte van GOD is; immers, Hij maakte de mens naar zijn eigen beeld, naar zijn eigen gelijkenis!

Een van Jezus' discipelen vroeg Hem hoe God de Vader eruit ziet. Jezus antwoordde: „Ben Ik zolang bij u, Filippus, en kent gij Mij niet? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien...” (Joh. 14:9). Jezus leek op de Vader. Jezus was in feite „God met ons” (Matth. 1:23). Jezus was de verwekte en geboren Zoon van God.

En wat was het uiterlijk van Jezus? Dat was als dat van een mens, want Hij was tevens de Zoon des mensen. Hij leek zozeer op andere Joodse mannen van zijn tijd dat zijn vijanden Judas omkochten om Hem aan te wijzen en 's nachts in een groep mensen vast te stellen wie Jezus was.

Wij weten nu dus dat God dezelfde vorm en gestalte als een mens heeft. Tevens weten wij dat Hij uit geest bestaat, en niet zoals de mens uit materie is samengesteld. Geest is voor menselijke ogen onzichtbaar, tenzij gemanifesteerd door een speciaal proces.

En *als* zij voor ons zichtbaar zouden zijn, zouden wij zowel God de Vader als Christus nu verheerlijkt in de hemel zien met hun gezicht, hoewel gevormd als een menselijk gezicht, stralend als de zon op volle kracht! Hun ogen als vuur, hun voeten als gloeiend koper en hun haar wit als sneeuw (Openb. 1:14-16).

Gods natuur en karakter

Het belangrijkste van alles is echter wat Gods natuur is — hoe zijn KARAKTER is. Men kan niet weten *wat* God is tenzij men weet wat zijn KARAKTER is!

Het KARAKTER van zowel God de Vader als Christus de Zoon is dat van geestelijke heiligheid, rechtvaardigheid en absolute perfectie.

Dit karakter kan worden samengevat in het ene woord LIEFDE, gedefinieerd als een onzelfzuchtige, liefhebbende zorgzaamheid. Het is de weg van geven, dienen, helpen, delen, niet de weg van „NEMEN”.

Het is de weg die gespeend is van begeerte, van wellust en hebzucht, van ijdelheid en zelfzuchtigheid, van wedijver, strijd, geweld en verwoesting, naijver en jaloezie, wrok en verbittering.

Gods onvervreembare natuur is de weg van vrede, en GERECHTIGHEID, BARMHARTIGHEID, GELUK EN VREUGDE die uitstralen naar degenen die Hij heeft geschapen!

Het Woord en God leefden. Wat deden zij? Zij schiepen. Hoe leefden zij — wat was hun „levensstijl”? Zij leefden volgens de weg van hun volmaakte karakter, de weg van onzelfzuchtige liefde. Toen Jezus werd gedoopt, zei God de Vader: „Gij zijt mijn geliefde Zoon.” God had het Woord lief. En het Woord had God lief — gehoorzaamde Hem volledig.

Twee personen kunnen niet samengaan tenzij zij het eens geworden zijn. God en het Woord stemden volkomen overeen en werkten volledig samen. Bovendien kunnen twee personen niet in voortdurende vrede samengaan, tenzij er een het hoofd is, of de leider, iemand die het voor het zeggen heeft. God was de leider.

Hun levenswijze bracht volmaakte vrede, samenwerking, geluk, vervulling. Deze wijze van leven werd een wet. Een wet is een gedragscode of relatie tussen twee of meer personen. Men zou de regels bij een sportwedstrijd de „wet” van het spel kunnen noemen. Het bestaan van een wet vereist een straf op de overtreding ervan. Er kan geen wet zijn zonder straf op de schending ervan.

God: Schepper van gezag

Het feitelijk bestaan van een wet vooronderstelt een regering. Regeren is het uitvoeren en handhaven van de wet door iemand die het gezag heeft. Dit vereist gezaghebbend leiderschap — iemand met volmacht.

Toen de enige bewuste Wezens bestonden, was God de leider, degene met de grootste macht. Dus zelfs toen de enige bewuste levende Wezens God en het Woord waren, was er een regering, met God als het allerhoogste gezag. De regering van God is noodzakelijkerwijze een regering van boven naar beneden. Het kan geen „regering met goedkeuring van haar onderdanen” zijn. De wetten ervan zijn door God in het leven geroepen en bekendgemaakt; ze zijn nooit uitgevaardigd door het volk, geen dictaat van de onderdanen over hoe de regering boven hen over hen moet regeren. Daar zij andere bewuste, denkende wezens schie-

pen, plaatst juist dit feit de REGERING van God noodzakelijkerwijze boven de gehele schepping, met God als allerhoogste heerser.

Onze menselijke cultuur heeft het prerogatief van wetgeven in eigen hand genomen. Menselijke regeringen, hetzij van een stad, een provincie, een deelstaat of een natie, hebben wetgevende lichamen: gemeenteraden, deelstaatregeringen, congres, parlement, Reichstag, Diet of Knesset. Maar 6000 jaar menselijke ervaring toont de totale onbekwaamheid van de mens om te beslissen wat juist en wat verkeerd is, of wetten op te stellen voor gedrag en relaties van de mens.

De wetgevende lichamen van de mens hebben zoveel wetten gemaakt, dat de gemiddelde politieagent in een stad niet eens een fractie van de wetten kan onthouden die hij wordt geacht te handhaven. Sommigen herinneren zich misschien een stripverhaal in Amerikaanse dagbladen: „There ought to be a law" („Daar moet een wet voor komen"). Deze strip dreef de spot met het idee dat menselijke wetgevers zoveel wetten hebben gemaakt en toch falen om in iedere mogelijke schending te voorzien.

Gods wet is geestelijk en kan worden samengevat in één eenvoudig maar allesomvattend woord: liefde. Zijn wet als richtsnoer voor het gedrag van de mens is onderverdeeld in de twee grote geboden: liefde jegens God en liefde jegens de naaste. Deze zijn op hun beurt in de 10 Geboden onderverdeeld. Jezus verruimde deze wet door te laten zien hoe het principe ervan zich zo uitbreidt dat in essentie iedere mogelijke overtreding van de mens erdoor wordt bestreken. Het derde hoofdstuk van 2 Korinthe toont dat Gods wet als principe moet worden toegepast. Dit is samen te vatten in één enkel woord: liefde. Desalniettemin is deze wet zo volmaakt dat ze door het toepassen van het principe ervan, een volledige wet is. Er is slechts één volmaakte wetgever, en dat is God.

Houd in gedachten dat de regering van God berust op de WET van God, d.w.z. de levenswijze van onbaatzuchtige liefde, samenwerking, zorgzaamheid voor het welzijn van de onderdanen. En deze wet van God veroorzaakt vrede, geluk, samenwerking door gehoorzaamheid.

God is een gezin

Nu nog eens naar Genesis 1:1: „In den beginne schiep God...” Dit werd oorspronkelijk door Mozes geschreven op inspiratie van God. Mozes schreef in het Hebreeuws. Het hebreeuwse woord dat als „God” is vertaald is *Elohim*, een substantief of een naam, in meervoudsvorm, maar meestal enkelvoud in het grammaticale taalgebruik. Het is eenzelfde soort woord als 'gezin', 'kerk', 'groep': één gezin bestaande uit twee of meer leden; één kerk samengesteld uit vele leden; één groep van verscheidene personen.

Elohim verwijst naar precies dezelfde Personen die de ene God vormen, zoals wij in Johannes 1:1 vonden: het Woord en God — en elk van deze twee Personen is god.

MET ANDERE WOORDEN, GOD IS NU EEN GEZIN, tot dusverre bestaande uit slechts twee leden: God de Vader en Christus de Zoon. indien evenwel de heilige Geest van God in iemand woont, en deze door Gods Geest wordt geleid, dan (Rom. 8:14) is hij een verwekte zoon van God. En ten tijde van Christus' terugkeer naar de aarde in opperste macht en glorie om het Koninkrijk van God op te richten, om de regering van God die door Lucifer buiten werking gesteld was te herstellen, zullen allen die van Gods Geest zijn vervuld en erdoor worden geleid geboren zonen van God worden. Het Goddelijke gezin zal dan ALLE VOLKEN REGEREN MET DE WEER INGEVOERDE REGERING VAN GOD!

De doctrine van de „drie-eenheid” *beperkt* God tot een vermeende drie Personen. Deze leer **VERNIETIGT** het ware evangelie van Jezus Christus! Zijn evangelie is het goede nieuws van het nu spoedig komende **KONINKRIJK** van God — de enige hoop van deze wereld en zijn verwarde mensheid!

De drie-eenheidsdoctrine daarentegen is de doctrine van de grote valse religie die in Openbaring 17:5 wordt genoemd: „Een geheimenis: het grote Babylon, moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde.”

Met deze doctrine, en nog andere, heeft Satan het gehele traditionele christendom **MISLEID**.

De drieëenheidsdoctrine

Hoe is deze drie-eenheidsdoctrine het traditionele Christendom binnengekomen?

Zeer nadrukkelijk komt hij niet uit de Bijbel. Ik haalde Openbaring 12:9 aan, waar staat dat alle volken door Satan de duivel zijn misleid. Hoe heeft de sluwe Satan deze doctrine dan in het „christendom" ingevoerd?

De geschiedenis van deze kwestie is interessant. Het lijkt ongelooflijk dat een wezen als Satan niet alleen de hele wereld heeft weten te bedriegen, maar tevens het „christendom" — de religie die Christus' naam draagt en naar men denkt zijn ware religie is. Toch deed Satan dat, paradoxaal genoeg!

Hij deed het door middel van zijn grote valse kerk, in 33 n. Chr. gesticht door Simon de Tovenaar, die in het 8e hoofdstuk van Handelingen wordt beschreven als de leider van de Babylonische mysteriënreligie in Samaria. In 2 Koningen 17:23-24 staat dat Salmaneser, de koning van Assyrië, die het noordelijke koninkrijk, het koninkrijk Israëel, was binnengevallen en had veroverd, de mensen uit hun land Samaria wegvoerde en mensen van de Babylonische mysteriëngodsdienst uit de provincies van Babylon naar het land overbracht. Uiteraard waren dat heidenen. In de tijd van Christus woonden zij nog steeds in dit gebied van noordelijk Palestina. De Joden van Judea van Christus' tijd wilden niets met hen te maken hebben en noemden hen minachtend „honden". In de eerste eeuw hingen zij nog altijd deze heidense mysteriënreligie uit Babylon aan.

In 33 n. Chr., twee jaar nadat Jezus Christus vanuit de hemel op de Pinksterdag de Kerk van God had opgericht, ging de diaken Filippus, die later evangelist werd, naar Samaria om er Christus' evangelie te prediken. Samen met de menigte kwam deze Simon de Tovenaar naar hem luisteren.

Simon had de mensen van dat land in zijn ban, en „allen, van klein tot groot" volgden hem als hun leider in de Babylonische mysteriënreligie, „en zeiden: Deze is wat genoemd wordt de grote kracht Gods" (Hand. 8:10).

Toen de mensen Filippus' prediking van het koninkrijk van God geloofden, werden zij gedoopt, en deze Simon slaagde erin samen met hen gedoopt te worden.

Vervolgens kwam Simon bij de apostels Petrus en Johannes, bood smeergeld aan, en vroeg hun hem de heilige Geest te geven. Petrus wees hem streng terecht. Maar Simon riep zichzelf desondanks uit tot een christelijke apostel, en noemde de heidense mysteriënreligie uit Babylon „christendom”. Hij nam de leer van „genade” ter vergeving van zonde over (iets wat de heidense religies nooit hadden gekend), maar hij veranderde genade in permissie om God ongehoorzaam te zijn (Judas 4). Hij streefde ernaar zijn heidense godsdienst, onder de naam „christendom”, tot een universele godsdienst te maken, en daardoor de wereldheerschappij te bemachtigen.

Simon, de „Pater” (Petrus) van zijn vervalste godsdienst, wist dit tijdens zijn leven niet te bereiken. Maar latere leiders bereikten inderdaad, toen het hoofdkwartier naar Rome was verplaatst, politiek gezag over het Romeinse Rijk en de middeleeuwse opvolger ervan, het „Heilige Roomse Rijk”. Dit Rijk bevindt zich momenteel in het proces van wederoprichting!

Vervalst evangelie

In het zesde decennium van de eerste eeuw had een groot deel van het Midden-Oosten zich van het ware evangelie tot een vervalsing gewend (Gal. 1:6-7). In de jaren 90 van de eerste eeuw was de apostel Johannes nog steeds in leven. Op het eiland Patmos schreef hij het boek Openbaring.

Korte tijd later trachtte de kerk die in het jaar 33 door Simon was gesticht het ware christelijke Pascha (waarvan Christus de vorm had veranderd van die van offerlammeren in ongezuurd brood en wijn) te veranderen in een Babylonische ceremonie, Pasen, in het Engels Easter genoemd — naar de godin Astarte of Ishtar [vgl. ook Duits: Ostern].

Na de dood van de apostel Johannes ontstond er een controverse over de Pascha-Pasen/Easter-kwestie tussen een discipel van Johannes, Polycarpus, en de bisschop van Rome, inmiddels leider van de kerk die door Simon was gesticht.

Nog later had een andere discipel van Christus' ware christendom, Polycrates, een nog heftiger controverse over dezelfde kwestie met een latere bisschop van Rome. Deze theologische strijd werd de Quartodecimaanse Controverse

genoemd. Polycrates hield vol dat het Pascha, zoals Jezus en de oorspronkelijke apostelen leerden, op de avond van de 14e Nisan (de eerste maand van de heilige kalender, die in de lente valt) moet worden gehouden in de nieuwe christelijke vorm die door Jezus en door de apostel Paulus (1 Korinthe 11) was ingevoerd en waarbij ongezuurd brood en wijn werden gebruikt in plaats van het offeren van een lam. De kerk van Rome eiste echter dat het op een zondag moest worden gevierd.

In ongeveer dezelfde tijd woedde er nog een andere controverse, die tussen Anus van Alexandrië, een christelijke leider die in 336 stierf, en andere bisschoppen, over de Drie-eenheid. Arius verzette zich vastberaden tegen de drie-eenheidsdoctrine, maar voerde zelf ook een aantal dwalingen in.

In 325 riep keizer Constantijn het Concilie van Nicea bijeen om deze controversen te beëindigen. Constantijn was toen nog geen „christen“, maar als politiek leider nam hij de macht in handen. Het Concilie bekrachtigde zowel de Paas-zondagdoctrine als de Drie-eenheid. Constantijn, de burgerlijke machthebber, maakte er een WET van. Hij was echter niet in staat er WAARHEID van te maken!

Satan heeft de gehele wereld misleid met betrekking tot WIE en WAT God is — en met betrekking tot de ware natuur van Christus en de heilige Geest. Bovendien heeft hij de wereld misleid met betrekking tot de REGERING VAN GOD, die op de geestelijke WET VAN GOD is gebaseerd, en verder betreffende WAT en WAAROM de mens is, wat behoud is, hoe men het kan ontvangen, wat het ware evangelie is, wat en waarom de Kerk is en wat er in de toekomst zal gebeuren!

Hoe is God?

Het woord *drie-eenheid* wordt nergens in de Bijbel gebruikt. Ik zal, naarmate wij verder komen, volkomen duidelijk maken dat God zich niet tot een „drie-eenheid“ heeft beperkt. De verrassende waarheid is, eenmaal begrepen, de wonderbaarlijkste openbaring die het menselijke verstand kan opnemen of bevatten!

De allereerste idee of leer dat God een drie-eenheid is ontstond in de tweede helft van de tweede eeuw — honderd

jaar nadat het Nieuwe Testament voor het grootste gedeelte was geschreven. Het valse christendom, uitgebreed door Simon de Tovenaar, propageerde deze leer krachtig, evenals die van het heidense Pasen. Maar de ware Kerk van God bood er even krachtig weerstand aan. De controversen werden zo hevig dat de vrede in de wereld erdoor werd bedreigd. De toen nog heidense keizer Constantijn riep dus dit Concilie van Nicea bijeen om de kwestie op te lossen. De medestanders van de Romeinse keizer waren veel groter in aantal dan die van de vervolgde ware Kerk van God.

Een profetie over deze twee kerken kunt u in het boek Openbaring vinden. In het 12e hoofdstuk staat de profetie over de ware, zwaar vervolgte Kerk van God. Jezus noemde haar een „*klein kuddeke*“. In het 17e hoofdstuk vindt u de profetie over de valse kerk — een zeer grote kerk, door God genoemd: „Een geheimenis: het grote Babylon, moeder van de hoeren“ (vers 5). Zij trok één lijn met en heerste over (zat schrijlings op) de politieke regeringen. De hele wereld zal zich zeer VERBAZEN (vers 8) als dit religieus-politieke „Heilige Roomse Rijk“ van de Middeleeuwen weer tot leven wordt gebracht! Het bevindt zich nu in de voorstadia daarvan, en het zal voortkomen uit de Europese Gemeenschap!

Valse tekst toegevoegd

Er is in de Bijbel slechts één korte passage die gewoonlijk door de aanhangers van de „Drie-eenheid“ wordt gebruikt ter ondersteuning van de drie-eenheidsdoctrine. Deze passage is te vinden in 1 Johannes 5:7-8 en staat in de Nieuwe Vertaling tussen teksthaken: „Want drie zijn er, die getuigen [in de hemel: de Vader, het Woord, en de Heilige Geest; en deze drie zijn één. En drie zijn er, die getuigen op de aarde]: de Geest en het water en het bloed, en de drie zijn tot één.“ De woorden die hier tussen teksthaken staan werden waarschijnlijk in het begin van de 4e eeuw aan de Latijnse Vulgata-vertaling toegevoegd! Ze komen niet voor in enig ouder Grieks handschrift en evenmin in andere vertalingen. Ze werden aan de Vulgata toegevoegd in de hitte van de controversen tussen Rome en Arius en Gods mensen.

Bijbelcommentaren verklaren dat deze woorden nooit door de apostel Johannes werden geschreven en evenmin

voorkomen in de bestaande vroege kopieën van zijn handschrift. In zijn drie brieven en in het boek Openbaring spreekt de apostel Johannes over „de Vader en de Zoon” (vgl. 1 Joh. 1:3), maar nooit over „de Vader en het Woord”, behalve dan in dit niet geïnspireerde deel van 1 Johannes 5:7-8.

De aartsbedrieger Satan had een gegronde reden om dit misleidende vers te laten opnemen in de Latijnse Vulgaat, vanwaar het in andere vertalingen is geslopen. De drie-eenheidsdoctrine schakelt volledig het evangelie van Jezus Christus uit. Zijn evangelie is de BOODSCHAP die Hij van God de Vader aan de mensheid bracht: het goede nieuws van het komende KONINKRIJK VAN GOD! Dit is precies wat Satan boven alles wil vernietigen. Naarmate wij verdergaan zal dit duidelijk worden.

Een wereldbekende evangelist zei eens: „Toen ik jaren geleden de Bijbel begon te bestuderen, was de leer van de Drie-eenheid een van de meest complexe problemen waarop ik stuitte. Ik heb het nooit volledig kunnen oplossen, want het bevat het aspect van een mysterie. Ofschoon ik het tot op vandaag niet volledig begrijp, aanvaard ik het als een openbaring van God... Het verklaren en verduidelijken van de Drie-eenheid is een van de moeilijkste opgaven van een Christen.”

Ook maakt men veel gebruik van het feit dat in verband met de heilige Geest op een aantal plaatsen in moderne vertalingen achteloos het mannelijke voornaamwoord *Hij* is gebruikt. Maar niet altijd; soms wordt in dezelfde vertalingen naar de heilige Geest verwezen met *het*. Bijvoorbeeld in de passage die de komst van de heilige Geest beschrijft voor de oprichting van de Kerk van God op die gedenkwaardige Pinksterdag.

Heilige Geest uitgestort

De heilige Geest kwam uit de hemel, hoorbaar, met het geluid van een enorme windvlaag, „en vulde het gehele huis, waar zij gezeten waren”. Vervolgens *verscheen* de heilige Geest ZICHTBAAR: „En er vertoonden zich aan hen tongen als van vuur, die zich verdeelden, en *het* [de heilige Geest in de vorm van verdeelde tongen] zette zich op ieder van hen” (Hand. 2:2-3). In vers 18 haalt Petrus de profeet Joel aan:

„[Ik zal] van mijn Geest *uitstorten* ...” De heilige Geest kan, evenals water of een andere vloeistof, worden „*uitgestort*”. Kunt u een persoon uitstorten van de een in de ander, zoals hier van God in de daar bijeengekomen mensen? Johannes 7:37-39: „En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus en riep, zeggende: Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke! Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. Dit zeide Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden; want de Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was.”

En in Handelingen 10:45: „... dat de gave van de Heilige Geest ook over de heidenen was *uitgestort*.”

Samenvatting

Kort samengevat: God is een GEZIN, op het ogenblik bestaande uit de TWEE Personen van Johannes 1:1-4, maar met vele duizenden, reeds door Gods Geest *verwekte* kinderen in Gods ware Kerk. Dezen zullen spoedig bij Christus' terugkeer op aarde in dat goddelijke gezin worden geboren. Jezus Christus werd, door zijn opstanding, GEBOREN als een Zoon van God (Rom. 1:4) — de *eerste* die op deze wijze in het Goddelijke gezin geboren is (Rom. 8:29).

Zowel God en Christus bestaan uit geest, hebben de vorm en gestalte van een menselijke persoon, maar met ogen als vlammen van vuur en een gezicht zo helder als de zon op volle sterkte!

God is Schepper van alles wat bestaat. Zowel God als het Woord (dat Christus werd) hebben eeuwig en vóór alles bestaan. De Geest van God gaat van hen uit, waardoor God alomtegenwoordig en alwetend is. God de Vader is de heilige Vader van het Goddelijke gezin, waarin de waarlijk bekeerde christenen zullen worden geboren.

HET MYSTERIE VAN ENGELLEN EN BOZE GEESTEN

Kan er iets zijn wat nog mysterieuzer is dan de kwestie van de onzichtbare geestenwereld? Wezens als engelen zijn voor de mensen op de aarde altijd een mysterie geweest. Bestaan er werkelijk engelen? Is er werkelijk een Satan de duivel? Is Satan een werkelijk bestaand, onsterfelijk wezen? Heeft God een duivel geschapen?

Sommige religies vereren goden waarvan de gelovigen menen dat het boze geesten zijn. Sommige grote kathedralen van de christelijke godsdienst zijn aan de buitenkant versierd met gargouilles, lelijke en grotesk gebeeldhouwde gezichten, die naar men meent boze geesten afschrikken.

Al het kwaad en alle moeilijkheden in de wereld worden veroorzaakt doordat de ene mening met de andere botst. Maar wat is de werkelijke oorzaak van dit botsen der meningen? Is er enig verband tussen deze strijdige opvattingen en de onzichtbare geestenwereld? Voor bijna iedereen is dit een mysterie, maar de Bijbel openbaart een zeer reële hoewel onzichtbare wereld — een andere dimensie, zoals sommigen het willen noemen — bestaande naast de onze, maar voor onze vijf zintuigen absoluut onwaarneembaar. Het is de geestenwereld.

In het eerste hoofdstuk van Hebreeën lezen wij over engelen die dienst doen als Gods geheime boodschappers, en die worden uitgezonden om diegenen bij te staan die God tot behoud en eeuwig leven roept.

In Efeze 6 wordt gezegd dat onze strijd in feite niet met andere mensen is, maar „tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten”.

Hoe kan dit? Waarom is de wereld vol van zulke botsingen en conflicten tussen mensen en hun zienswijzen?

In Efeze 2:2 staat dat de mensen wandelen „overeenkomstig de loop dezer wereld, overeenkomstig de overste van de macht der lucht [Satan], van de geest, die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid”. De mensen beseffen eenvoudig niet dat er een onzichtbare geestelijke macht is die deze vijandige zienswijzen in hun geest injecteert.

Zelfs voor belijdende christenen zijn deze bijbelteksten een mysterie.

Deze onzichtbare geestenwereld (Kol. 1:15-16) is zeer reëel, maar omdat ze onzichtbaar is is ze een mysterie. Het feit echter dat heilige engelen en boze geesten onzichtbaar zijn sluit hun bestaan niet uit. In werkelijkheid is de onzichtbare geestenwereld reëler dan de materiële en de zichtbare. De meeste mensen weten in feite niet wat elektriciteit is, maar zij zijn zich heel goed bewust van de realiteit ervan. De Bijbel verklaart: „Indien dan nog ons evangelie bedekt is, is het bedekt bij hen, die verloren gaan, ongelovigen, wier overleggingen de god dezer eeuw met blindheid heeft geslagen” (2 Kor. 4:3-4). Satan is de god van deze eeuw of wereld.

De tijd van BEGRIJPEN is aangebroken.

De allerhoogste onzichtbare macht

In hoofdstuk 1 is duidelijk gemaakt dat God al vanaf de eeuwigheid een gezin is, aanvankelijk samengesteld uit twee leden. God en het Woord dat bijna 2000 jaar geleden Jezus Christus werd. God is onzichtbaar — het hoogste almachtige Geestelijke Wezen. Wij zagen dat God leeft. Hij werkt! Wat doet Hij? Hij is het scheppende gezin. Wellicht weinig mensen weten dat het eerste wat God schiep niet de aarde, zonnen, andere planeten, het universum was. Vóór dit alles schiep Hij de engelen — een geestenwereld van myriaden engelen.

Eerst ontwierp en schiep de Grote God door middel van

het Woord deze GEESTELIJKE WEZENS — engelen, elk afzonderlijk geschapen — miljoenen, misschien zelfs miljarden! Engelen zijn persoonlijke geestelijke wezens, elk met een verstand van grotere vermogens en bekwaamheid dan het verstand van de mens, in staat tot het hebben van standpunten, voornemens en bedoelingen. Er wordt gezegd dat zelfs Jezus als mens „beneden de engelen" werd gesteld (Hebr. 2:7). Engelen zijn geheel uit geest samengesteld. Zij ontvingen onafhankelijk leven — inherent leven — onsterfelijkheid. Zij hebben geen bloed en bloedvaten en hoeven geen lucht in te ademen, maar bezitten inherent zichzelf in stand houdend leven.

Engelen worden, omdat zij door God zijn geschapen, zonen van God genoemd (Job 1:6), maar zij werden niet als zonen van God verwekt en geboren.

Waarom de schepping van engelen?

Waarom werden er vóór al het andere onzichtbare, uit geest samengestelde engelen geschapen? Waarom werden zij zelfs nog vóór de schepping van fysieke materie en het fysieke universum geschapen? Waarom werden zij eigenlijk geschapen?

Jezus Christus zei: „Ik werk en mijn Vader werkt" (vgl. Joh. 5:17). In Johannes 1:1-5 wordt geopenbaard dat God en het Woord (het Goddelijke gezin) leven. In het hoofdstuk hiervoor hebben wij gezien hoe zij leefden: in wederzijdse liefde, totale overeenstemming en volmaakte harmonie. Maar als zij leefden, wat deden zij dan? Zij schiepen. Men zou kunnen zeggen dat scheppen hun beroep was. Om hen te assisteren bij het werk van scheppen, besturen en beheren van wat geschapen zou worden, schiepen zij allereerst andere geestelijke wezens op een lager plan dan het Goddelijke gezin. Engelen werden geschapen als dienaren, werktuigen, assistenten in Gods schepping. Zij werden geschapen als dienstknechten van de levende God.

Vanaf de eeuwigheid was God soeverein, wat voor ons menselijke denken betekent dat God op de troon zat van alles wat bestond of zou bestaan. In het 25e hoofdstuk van Exodus vinden wij, in de beschrijving van de ark die op aanwijzingen van God door Mozes werd gebouwd, een stoffelijk type van

de troon van God in de hemel. Aan iedere kant van Gods troon stond een schitterende aartsengel, een cherub, wiens vleugels zich als overdekking boven de troon van God uitstrekten. Dit wijst erop dat deze hogere engelen waren betrokken bij de uitvoering van de regering van God over Gods hele schepping. Zij waren hulpen, ministers, dienstknechten, die God assisteerden.

Wij lezen over engelen in het eerste hoofdstuk van Hebreëën. Dit hoofdstuk spreekt eerst over Jezus. „Deze ... de afdruk van zijn wezen, die alle dingen [het heelal] draagt door het woord zijner kracht... zóveel machtiger geworden dan de engelen, als Hij uitnemender naam boven hen als erfdeel ontvangen heeft. Immers, tot wie der engelen heeft Hij [God] ooit gezegd: Mijn Zoon zijt gij; Ik heb U heden verwekt? En wederom: Ik zal Hem tot Vader zijn, en Hij zal Mij tot Zoon zijn. En wanneer Hij wederom de eerstgeborene in de wereld brengt, spreekt Hij: En Hem moeten alle engelen Gods hulddigen. En van de engelen zegt Hij: Die zijn engelen maakt tot winden [geesten] en zijn dienaars tot een vuurvlam; maar van de Zoon: Uw troon, o God, is in alle eeuwigheid en de scepter der rechtmatigheid is de scepter van zijn koningschap. Gerechtigheid hebt Gij liefgehad en ongerechtigheid hebt Gij gehaat; daarom heeft U, o God, uw God met vreugdeolie gezalfd boven uw deelgenoten. En: Gij, Here, hebt in den beginne de aarde gegrondvest...

„En tot wie der engelen heeft Hij ooit gezegd: Zet U aan mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden gemaakt heb tot een voetbank voor uw voeten? Zijn zij [de engelen] niet allen dienende geesten, die uitgezonden worden ten dienste van hen, die het heil zullen beërven?" (Vers 3-10, 13-14.)

Mensen zijn iets lager geschapen dan engelen, hoewel wij het ontzagwekkende potentieel hebben veel machtiger te worden. Dit feit komt tot uitdrukking in het tweede hoofdstuk van Hebreëën en zal in hoofdstuk 7 van dit boek worden behandeld.

En in hoofdstuk 3 zullen wij aantonen dat mensen als zonen van God kunnen worden verwekt, zij het dat zij voornog ongeborn blijven.

Voor de meeste lezers zal het nieuw zijn te horen dat engelen werden geschapen voordat de aarde en het fysieke

universum tot bestaan werden gebracht. Job 38:1-7 laat zien dat de engelen juichten van vreugde toen God de aarde schiep. In zowel Genesis 1 als 2 wordt gezegd dat de aarde tegelijk met het gehele fysieke universum werd geschapen.

Engelen zijn onzichtbare, onsterfelijke, geestelijke wezens met grotere macht en kennis dan de mensen (2 Petr. 2:11). Zij hebben alle activiteiten van de mensheid op de aarde gezien en weten dan ook meer van het menselijke verstand, van psychologie, sociologie, de natuurwetenschappen en alle kunsten dan welke levende mens ook.

Gods onzichtbare instrumenten

God heeft engelen specifiek belast met het toezicht op en de bescherming van zijn Kerk gedurende haar hele geschiedenis (Openb. 1:4, 16, 20; 2:1, 8, 12, 18; 3:1, 7, 14). Hij heeft engelen die continu de aarde doorkruisen om de algemene omstandigheden op aarde waar te nemen en er aan Hem verslag over uit te brengen (Openb. 5:6; Zach. 4:10; 2 Kron. 16:9).

En God heeft engelen specifiek aangesteld om voor zijn verwekte kinderen te zorgen (Hand. 12:15; Matth. 18:10). God belooft: „Want Hij zal aangaande u zijn engelen gebieden, dat zij u behoeden op al uw wegen" (Ps. 91:11).

Twaalf engelen van God zullen de poortwachters in de nieuwe stad Jeruzalem zijn (Openb. 21:12), een voor elke stam van Israël. Wellicht zijn deze 12 nu assistenten van de aartsengel Michaël.

Engelen zijn boodschappers. Zij verschenen aan Abraham, Lot, Hagar, Mozes, Manoach, Gideon, Elia en vele van de profeten en apostelen.

Wanneer deze engelen zich voor mensen manifesteren, doen zij dat in het algemeen in de gedaante van een mens.

De Bijbel noemt drie engelen van hoge rang: Lucifer (Jes. 14:12), thans Satan de duivel; Gabriël, die bij twee gelegenheden aan Daniël verscheen (Dan. 8:16; 9:21), en aan Zacharias, de vader van Johannes de Doper (Lukas 1:19), en later aan Maria, de moeder van Jezus (Lukas 1:26); en de derde is Michaël, die „een der voornaamste vorsten" wordt genoemd (Dan. 10:13), en die door Judas als aartsengel wordt geïdentificeerd (Judas 9). Michaël is de aartsengel

die specifiek is

aangesteld om de 12 stammen van Israël te beschermen en terzijde te staan (Dan. 12:1; 10:2-13, 21) alsmede de ware Kerk van God van vandaag (Openb. 12:7).

De allerhoogste creatieve daad

God wijst engelen verantwoordelijkheden toe, maar God schiep in hen een VERSTAND — HET VERMOGEN OM TE DENKEN, TE REDENEREN, TE KIEZEN EN BESLISSINGEN TE NEMEN!

Er was evenwel een hoogst belangrijke kwaliteit die zelfs de scheppende vermogens van God niet ogenblikkelijk door een wilsbesluit konden scheppen: hetzelfde volmaakte, heilige, rechtvaardige KARAKTER dat zowel God als het Woord eigen is!

Dit soort karakter moet worden ontwikkeld, door de keuze en de wil van degene in wie het tot bestaan komt.

Let dus goed op deze hoogst essentiële waarheid: dit volmaakte, heilige en rechtvaardige *karakter* is de allergrootste prestatie die voor de Almachtige God de Schepper mogelijk is. Tevens is het het middel tot zijn uiteindelijke hoogste doel! Zijn laatste doelstelling!

Maar HOE?

Ik herhaal, een dergelijk volmaakt karakter moet worden *ontwikkeld*. Het vereist de vrije keuze en beslissing van elke afzonderlijke entiteit in wie het moet worden geschapen. Maar zelfs dan nog moet het bovendien geleidelijk worden ingegeven door en vanuit de Heilige God die, als enige, zulk rechtvaardig karakter kan schenken.

Maar wat bedoelen wij met rechtvaardig karakter?

Volmaakt, heilig en rechtvaardig karakter is het vermogen in een dergelijke op zichzelf staande entiteit de ware en rechte weg te kunnen onderscheiden van de valse, het vermogen zich vrijwillig en volledig en onvoorwaardelijk aan God en zijn volmaakte weg over te geven — zich te onderwerpen om door God te worden *overwonnen* — te beslissen, zelfs tegen verleiding en zelfzucht in, om juist te *leven* en te *doen*. En zelfs dan nog is zulk heilig karakter de gift van God. Het wordt gevormd door overgave aan God opdat Hij zijn wet (Gods juiste levenswijze) kan inprenten in de entiteit die daartoe beslist en kiest.

In wezen komt dit volmaakte karakter alleen van God,

die het inprent in de door Hem geschapen entiteit, met diens vrijwillige instemming, en na zware beproeving en toetsing.

Ik heb enige alinea's aan dit punt gewijd omdat het het allerhoogste middel is in Gods algemene DOELSTELLING!

Nu wat betreft de prehistorische engelen: God 1) schiepen met een verstand dat in staat is tot denken, redeneren, kiezen en beslissen met een eigen wil; en 2) openbaarde hun duidelijk ZIJN WARE EN RECHTVAARDIGE WEG. Noodzakelijkerwijs stond God hen evenwel toe vanuit vrij moreel handelen Gods juiste weg te aanvaarden, dan wel zich tot tegengestelde wegen van eigen vinding te wenden.

Wat was Gods UITEINDELIJKE BEDOELING met de engelen? Ongetwijfeld is het dat wat nu, wegens de opstand der engelen, het transcendente potentieel van de mens is geworden!

Als proefferrein, en als gelegenheid voor positieve en actieve creatieve prestaties, schiepte God het gehele onmetelijke materiële universum.

Allereerst had God engelen geschapen. Daarna bracht God, voor engelen en voor mensen die later zouden worden geschapen, de aarde en het gehele universum tot bestaan.

God schiepte nu niet alleen materie, maar daarbij en daarin energie en de wetten die de mens op het gebied van de natuurwetenschappen heeft ontdekt. God gebruikte materie voor de vorming van zowel de organische als de anorganische staat.

En zo komen wij aan wat er in Genesis 1:1 is geopenbaard: „In den beginne [van het fysieke universum] schiepte God de hemel[en] en de aarde." Deze zijn stoffelijk en fysiek.

Zoals eerder opgemerkt staat in de meeste vertalingen het woord *hemel* in het enkelvoud. Dit werd echter oorspronkelijk door Mozes in het Hebreeuws geschreven. En in het Hebreeuws staat het woord in het meervoud — *hemelen* — en omvat daarom niet alleen onze aarde, maar het gehele materiële UNIVERSUM.

Dit is dan ook een indicatie dat in *die tijd*, na de schepping van de engelen, het gehele universum tegelijk met de schepping van onze aarde tot bestaan werd gebracht. Sterke aanwijzingen hiervoor vind ik in andere bijbelse gegevens, en ook wordt het in Genesis 2:4 duidelijk gesteld.

De volmaakte schepping

De oorspronkelijke Hebreeuwse (door Mozes geschreven) woorden impliceren een volmaakte schepping. God openbaart Zich als Schepper van volmaaktheid, licht en schoonheid, ledere verwijzing in de Bijbel beschrijft de staat van elk voltooid aspect van Gods schepping als „zeer goed” — volmaakt.

Dit eerste vers van de Bijbel spreekt over de oorspronkelijke FYSIEKE schepping in haar geheel — het universum, *inclusief* de aarde, wellicht miljoenen jaren geleden — als een perfecte schepping, van grote schoonheid en volmaakt inzoverre de schepping ervan een voltooid werk was. God is een perfectionist!

In Job 38:4, 7 spreekt God meer in het bijzonder over de schepping van deze aarde. Hij zei dat alle engelen (geschapen „zonen van God”) bij de schepping van de aarde van vreugde juichten. Dit openbaart dat engelen werden geschapen *vóór de schepping van de aarde* — en waarschijnlijk voordat het *stoffelijke* universum werd geschapen. De zonnen, planeten en andere hemellichamen zijn van stoffelijke substantie. Engelen zijn afzonderlijk geschapen geestelijke wezens, samengesteld uit uitsluitend geest.

Zoals eerder opgemerkt zal het voor veel mensen een verrassing zijn te vernemen dat VÓÓR de schepping van de mens engelen deze aarde bewoonden. Deze passage in Job impliceert dat.

Engelen op aarde zondigden

Ook andere passages geven aan dat er *vóór* de mens engelen op aarde waren.

Zie 2 Petrus 2:4-6. Chronologisch komen eerst „engelen, die gezondigd hadden”. Vervolgens komt chronologisch de antediluviaanse wereld die met Adam begon en voortduurde tot aan de Zondvloed. Daarna Sodom en Gomorra.

Dit boek der boeken, dat de geopenbaarde kennis van de Schepper-God bevat, zegt ons dat God engelen schiep die zijn samengesteld uit geest. Maar kunt u zich voorstellen dat engelen tot *zonde* overgingen? Engelen werden geschapen met denkvermogen, met het vermogen om te beslissen en te

kiezen, anders zouden zij geen individueel karakter hebben. Daar *zonde* de overtreding van Gods wet is, kwamen deze engelen in opstand tegen Gods wet, de basis van Gods regering.

Maar hoe en wanneer zondigden deze engelen?

Let goed op wat er wordt geopenbaard in 2 Petrus 2:4-5: „Want indien God engelen, die gezondigd hadden, niet gespaard heeft, maar hen, door hen in de afgrond te werpen, aan krochten der duisternis heeft overgegeven om hen tot het oordeel te bewaren; en de wereld van de voortijd niet gespaard heeft, maar Noach, de prediker der gerechtigheid, met zeven anderen bewaard heeft, toen Hij de zondvloed over de wereld der goddelozen bracht". De zinsnede „in de afgrond te werpen" in bovenstaande passage is een vertaling van het Griekse *tartaroo*, dat op geen enkele andere plaats in de Bijbel voorkomt. *Tartaros* betekent een plaats of conditie van aan banden gelegd zijn.

Deze verzen tonen aan dat wereldomvattende zonde wereldomvattende verwoesting op de fysieke aarde brengt. De antediluviaanse zonde, die tenslotte de Zondvloed tot gevolg had, was een wereldomvattende, universele zonde. „... de aarde *was vol* geweldenarij... want *al* wat leeft had zijn weg op de aarde verdorven" (Gen. 6:11-12). „Maar Noach vond genade in de ogen des Heren ... Noach was onder zijn tijdgenoten een rechtvaardig en onberispelijk man; Noach wandelde met God" (vers 8-9). Alle vlees had gezondigd — op de gehele aarde. *Alleen Noach* „wandelde met God". Daarom verwoestte de Zondvloed *de gehele aarde* — alles behalve Noach en zijn gezin.

De homoseksuele en andere zonden van Sodom en Gomorra verbreedden zich over het gebied van deze twee steden. En de gehele omgeving werd door fysieke verwoesting getroffen. De zonde van de engelen was wereldomvattend; de verwoesting van het fysieke was wereldomvattend. (En, zoals in hoofdstuk 7 zal worden verklaard, er is reden om te geloven dat het gehele universum door verwoesting werd getroffen.)

De hierboven aangehaalde verzen plaatsen het zondigen van de engelen *vóór* de antediluviaanse zonden die met Adam begonnen, *vóór* de schepping van de mens. En *dat* moet een verrassende openbaring zijn van één aspect van het mysterie!

Engelen bewoonden deze aarde *vóór* de schepping van de mens.

In Jesaja 14 en Ezechiël 28 wordt geopenbaard dat God de aartsengel Lucifer, een cherub, op de aarde op een troon plaatste. Hij werd erop geplaatst als machthebber over de gehele aarde. God wilde dat hij de aarde zou besturen door overal op de aarde de regering van God uit te voeren. En de regering van God werd inderdaad uitgevoerd op aarde tot de opstand van de zondigende engelen.

Hoelang deze engelen *vóór* de schepping van de mens de aarde bewoonden is niet geopenbaard. Het kan miljoenen, of zelfs miljarden jaren zijn geweest. Meer daarover later. Maar deze engelen zondigden. Zonde is de overtreding van Gods wet (1 Joh. 3:4). En Gods wet is het fundament van Gods regering. Dus wij weten dat deze engelen, klaarblijkelijk eenderde van alle engelen (Openb. 12:4), zondigden — tegen de regering van God in opstand kwamen. En zonde brengt straffen met zich mee. De straf voor de zonde van de engelen is niet *de dood*, zoals voor de mens. Engelen zijn geestelijke wezens en kunnen niet sterven. Deze geestelijke wezens hadden *heerschappij gekregen* over de FYSIEKE AARDE als bezit en als woonplaats.

De universele, wereldomvattende zonde der engelen liep uit op de fysieke verwoesting van het aardoppervlak.

God heerst over zijn schepping

God is Schepper. God is bovendien Heerser over zijn schepping. Hij houdt in stand wat Hij door zijn regering scheidt. Wat God scheidt, scheidt Hij met een doel: het moet worden gebruikt, verbeterd, ontwikkeld en onderhouden. En dit gebruik wordt door Gods regering geregeld. Toen de engelen tegen Gods regering in opstand kwamen, kwam er een einde aan de ontginning en verbetering van de aarde. Het in stand houden en ontwikkelen van de fysieke aarde en al haar oorspronkelijke schoonheid en glorie kwam tot een eind, en fysieke verwoesting van de oppervlakte van de aarde was het gevolg!

Wegens deze zonde der engelen werd Lucifer Satan de duivel en werden zijn engelen demonen.

God is Schepper, Bewaarder en Heerser.

Satan is verwoester!

Dus nu lezen wij in Judas 6-7: „En dat Hij engelen, die aan hun oorsprong ontrouw werden en hun eigen woning verlieten, voor het oordeel van de grote dag met eeuwige banden onder donkerheid heeft bewaard gehouden; zoals Sodom en Gomorra en de steden in hun nabijheid, die op gelijke wijze als genen haar hoererij hebben botgevierd en ander vlees achternagelopen zijn, daar liggen als voorbeeld, onder een straf van eeuwig vuur.”

Nu terug naar Genesis 1:1-2. Vers 1 impliceert, zoals hierboven gezegd, een volmaakte schepping. God is de oorsprong van leven, van schoonheid, van volmaaktheid. Satan brengt slechts duisternis, lelijkheid, gebrekkigheid, geweld. Vers 1 toont de schepping van een volmaakte, zij het onvoltooide aarde van schitterende schoonheid. Vers 2 openbaart het gevolg van de zonde van de engelen.

„De aarde nu was [werd] woest en ledig”. De woorden „woest” en „ledig” zijn vertaald uit het hebreeuwse *tohu* en *bohu*. Een andere vertaling is „chaotisch, in verwarring en in een staat van verval”. Het hebreeuwse woord voor *was* is elders in Genesis ook vertaald als *werd*, zoals in Genesis 19:26. Met andere woorden, de aarde, oorspronkelijk volmaakt en met schoonheid geschapen, was nu chaotisch, woest en leeg geworden, zoals onze maan, alleen was het aardoppervlak met water bedekt.

David werd geïnspireerd om te openbaren hoe God de oppervlakte van de aarde vernieuwde: „Zendt Gij uw Geest uit, zij worden geschapen, en Gij vernieuwt het gelaat van de aardbodem” (Ps. 104:30).

Een verrassende waarheid

Nu een nieuwe verrassing voor de meeste lezers. Dit is een ander stukje van de ontbrekende dimensie in kennis, geopenbaard in de Bijbel, maar niet erkend door de godsdiensten, door de wetenschap en door het hoger onderwijs.

Vanaf vers 2 van Genesis 1 is de rest van dit hoofdstuk *geen* beschrijving van de oorspronkelijke schepping van de aarde. Het is echter wel een beschrijving van een vernieuwing van het aardoppervlak, nadat dit, als gevolg van de zonde van de engelen, woest en ledig was geworden.

Wat vanaf vers 2 in het zogeheten scheppingshoofdstuk

van de Bijbel wordt beschreven, vond inderdaad, volgens de Bijbel, ongeveer 6000 jaar geleden plaats. Dit kan evenwel miljoenen of miljarden jaren zijn geweest na de eigenlijke schepping van de aarde die in vers 1 wordt beschreven!

Ik zal later ingaan op de tijdsduur die het misschien heeft gekost alvorens alle engelen op aarde zich tot opstandigheid hadden gekeerd.

De aarde was woest en ledig *geworden*. God schiep haar niet woest en ledig of in een staat van verval. God is geen schepper van wanorde (1 Kor. 14:33). Ditzelfde Hebreeuwse woord *tohu*, dat woest en ledig betekent, werd geïnspireerd in Jesaja 45:18, waar het is vertaald als „een baaierd”. Met gebruik van het Hebreeuwse woord dat oorspronkelijk werd geïnspireerd, luidt het als volgt: „Want zo zegt de Here, die de hemelen geschapen heeft — Hij is God — die de aarde geformeerd en haar gemaakt heeft, Hij heeft haar gegrondvest; niet tot een baaierd [*tohu*] heeft Hij haar geschapen, maar ter bewoning heeft Hij haar geformeerd.”

Nu verder met het vervolg van vers 2 van Genesis 1 (de aarde was in wanorde geraakt, woest en ledig geworden): „En duisternis lag op de vloed [het water dat de aarde bedekte], en de Geest Gods zweefde over de wateren. En God zeide: Er zij licht; en er was licht. En God zag, dat het licht goed was, en God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis” (vers 2-4).

Satan is de oorsprong van duisternis. De opstand der engelen had de duisternis teweeggebracht. God is de oorsprong van licht en waarheid. Licht toont en vergroot schoonheid, en ontmaskert tevens het kwaad. Duisternis verbergt beide.

De verzen die in dit eerste hoofdstuk van de Bijbel volgen, beschrijven de vernieuwing van de oppervlakte van de aarde, met prachtige grasvelden, bomen, struiken, bloemen, planten, en vervolgens de schepping van vissen en vogels, landdieren, en tenslotte de mens.

De grote Lucifer

Maar alvorens wij bij de mens komen moeten wij eerst het prehistorische deel behandelen.

Hoe is het zover gekomen dat de engelen zondigden? Hoe is het begonnen?

Vergeet niet dat de Schepper-God *onderhoudt*, verbetert en perfectioneert wat Hij door zijn regering schept. Wat Hij scheidt, wordt geschapen om te worden gebruikt. Deze aarde moest aanvankelijk worden bewoond en gebruikt door engelen.

Toen God engelen — kennelijk een derde van alle engelen (Openb. 12:4) — op de pas geschapen, volmaakte, prachtige en glorieus aarde plaatste, stelde Hij boven hen, op een troon, teneinde de regering van God uit te voeren, een aartsengel: de grote cherub Lucifer. Er waren slechts twee andere wezens met deze buitengewoon hoge rang van cherub, Michaël en Gabriël.

Voor zover geopenbaard vormen deze uit geest samengestelde wezens het absolute toppunt van Gods scheppingsmacht. Deze Lucifer was een superwezen van ontzagwekkende, majestueuze schoonheid, oogverblindende helderheid, met verheven kennis, wijsheid en macht — volmaakt zoals God hem schiep! (Ezech. 28:15.) Houd evenwel in gedachten dat er één ding is dat God niet automatisch en ogenblikkelijk krachtens een wilsbesluit kan scheppen, en dat is volmaakt rechtvaardig karakter. Derhalve moest God in hem het vermogen tot kiezen en beslissen scheppen, anders zou hij geen wezen met individualiteit en karakter hebben kunnen zijn.

Op dit punt moet er een waarheid die bijna nooit is begrepen worden verklaard. God scheidt volgens een principe van tweeledigheid. Ik vergelijk het altijd met een vrouw die een taart bakt. Wanneer zij de taart uit de oven haalt, is het product pas klaar als zij de slagroom erop heeft gedaan. Toen God de aarde en andere planeten schiep, was dit systeem van tweeledigheid daarbij betrokken.

Wat geschapen was was volmaakt in het stadium waarin het op dat moment bestond. Maar het was nog geen voltooide of afgeronde schepping. God wilde dat de engelen met hun eigen vakkundigheid de afwerking aan het aardoppervlak zouden verzorgen. Hij wilde hen de oppervlakte van de aarde laten bewerken, om die te verbeteren, te verfraaien — met andere woorden, zij moesten de slagroom op de taart doen.

Hetzelfde principe van tweeledigheid is op de schepping van de engelen van toepassing. Volmaakt rechtvaardig karakter kan niet automatisch door een wilsbesluit worden gescha-

pen. De engelen zelf waren noodzakelijkerwijze verplicht hun deel aan de karakterontwikkeling bij te dragen, en hun schepping kon pas wezenlijk voltooid zijn als dit karakter was vervolmaakt.

Lucifer, de latere Satan

Graag wil ik dat u de fantastische hoogte van dit zenit van deze door God geschapen wezens beseft. Twee verschillende bijbelse passages vertellen ons over de staat waarin Lucifer oorspronkelijk werd geschapen.

Let allereerst op wat er in Jesaja 14 is geopenbaard. (Dit bekende hoofdstuk begint met de tijd, nu vlak voor ons, wanneer de Eeuwige God in de aangelegenheden van deze wereld zal hebben ingegrepen. Het volk Israël — niet per se of uitsluitend de Israëliërs of Juda — zal als slaven zijn weggevoerd, maar God zal interveniëren en hen naar het oorspronkelijke beloofde vaderland terugbrengen.) „En het zal geschieden ten dage, wanneer de Here u rust geeft van uw smart en van uw onrust en van de harde dienst die men u heeft laten verrichten, dat gij dit spotlied op de koning van Babel zult aanheffen: Hoe heeft de drijver opgehouden, opgehouden is de verdrukking! De Here heeft de stok der goddelozen verbroken, de scepter der heersers, die in verbolgenheid zonder ophouden natieën sloeg, die in toorn volken vertrad in meedogenloze vervolging" (vers 3-6).

Dit gaat NIET over de koning van het oude Babylon, Nebukadnezar. De tijd ligt nog voor ons — maar wel heel vlak voor ons. Het gaat over de opvolger in deze tijd van Nebukadnezar van de Oudheid. Het gaat over degene die HEERSER zal zijn van het spoedig komende, heropgerichte „Heilige Roomse Rijk", een soort spoedig komende „Verenigde Staten van Europa", een unie van 10 naties die zal voortkomen uit of volgen op de EEG van vandaag (Openb. 17). Van dat rijk dat spoedig komt zal Groot-Brittannië GEEN deel uitmaken.

Dit verenigde Europa zal het Huis Israël onderwerpen — *als* u weet wie het Israël van vandaag vormen, en ik bedoel *niet* Juda, de tegenwoordige Israëliërs. Dit alles betreft een aantal andere profetieën waarvoor hier geen ruimte is om die uiteen te zetten. (Ze worden verklaard in ons gratis boek *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de profetieën.*)

Deze „koning van Babel" evenwel zal ten tijde van deze profetie volkomen zijn verslagen door de interventie van de levende Christus in macht en glorie. Verder:

„De gehele aarde heeft rust, is stil; men breekt uit in gejubel; zelfs de cipressen verheugen zich ... de ceders van de Libanon: Sinds gij neerligt, klimt niemand naar ons op om ons te vellen" (vers 7-8).

(Op dit punt zou ik graag wat interessante informatie willen invoegen. De ceders van Libanon, bijbels beroemd, zijn bijna allemaal gekapt. Er resteert nog slechts één kleine groep van deze bomen, hoog in de bergen. Ik heb ze gezien en gefotografeerd. Maar wellicht het mooiste exemplaar van de ceders van Libanon die nog bestaan staat op wat voorheen onze Ambassador College campus in Engeland was. Wij hebben hem in hoge mate gekoesterd. Het is interessant te zien dat deze profetie, zo'n 500 jaar v. Chr. geschreven, het feit moest vastleggen dat deze prachtige en statige bomen grotendeels zouden worden gekapt.)

Deze passage in Jesaja 14 gaat over de ondergang van deze komende menselijke koning door de interventie van de verheerlijkte, almachtige Christus. Er wordt naar hem verwezen als Satans belangrijkste politieke machthebber en militaire verwoester, die in de jaren vlak voor ons totaal door Satan misleid zal zijn.

Satans aardse troon

Vervolgens gaat, in vers 12, dit menselijke aardse type van Satan de duivel plotseling over op Satan, de voormalige aartsengel Lucifer zelf:

„Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, gij morgenster, zoon des dageraads; hoe zijt gij ter aarde geveld, overweldiger der volken!" Dit deed de voormalige Lucifer door middel van de menselijke politiek-militaire leider die hij in zijn macht had, en over wie in de eerste 11 verzen wordt gesproken.

De naam Lucifer betekent „Blinkende morgenster" of „Lichtbrenger"; zo is hij door God geschapen. Nu verder: „En gij overlegdet nog wel: Ik zal ten hemel opstijgen, boven de sterren [engelen] Gods mijn troon oprichten ..."

Merk op dat Lucifer een troon had; hij was een machthebber. Zijn troon was op aarde, hij was immers van plan

naar de hemel op te stijgen. Verder: „... en [ik zal] zetelen op de berg der samenkomst [Gods troon in de hemel] ver in het noorden; ik wil opstijgen boven de hoogten der wolken, mij aan de Allerhoogste gelijkstellen" (vers 13-14). Het is duidelijk dat Lucifer in wezen niets minder in gedachten had dan de Schepper-God van zijn troon te stoten en zelf de allerhoogste God te worden.

Klaarblijkelijk was hij van plan zichzelf in de plaats van God te stellen als vorst over het universum!

Maar tenslotte keert de tekst terug naar het menselijke type: „Integendeel, in het dodenrijk [hebr. *sjeoul*] wordt gij neergeworpen, in het diepste der groeve" (vers 15).

Vanaf dit punt keert de gedachtegang terug tot de menselijke koning. Lucifer was het allerhoogste meesterstuk van Gods scheppingsmacht, een individueel geschapen wezen dat, als een monster van Frankenstein, zijn eigen schepper dreigt te vernietigen — en zich meester wil maken van al zijn macht om het hele universum te regeren.

Letterlijk spreekt deze profetie over een oorlog in de hemel die in onze tegenwoordige tijd zal plaatsvinden en wordt beschreven in Openbaring 12:7-9: „En er kwam oorlog in de hemel; Michaël en zijn engelen hadden oorlog te voeren tegen de draak; ook de draak en zijn engelen voerden oorlog, maar hij kon geen standhouden, en hun plaats werd in de hemel niet meer gevonden. En de grote draak werd op de aarde geworpen, de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan, die de gehele wereld verleidt; hij werd op de aarde geworpen en zijn engelen met hem." En ook Daniël 12:1-2: „Te dien tijde zal Michaël opstaan, de grote vorst, die de zonen van uw volk terzijde staat; en er zal een tijd van grote benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er volken bestaan, tot op die tijd toe. Maar in die tijd zal uw volk ontkomen: al wie in het boek geschreven wordt bevonden. Velen van hen die slapen in het stof der aarde, zullen ontwaken, dezen tot eeuwig leven en genen tot versmading, tot eeuwig afgrijzen."

Satans onstandige bewind was GEEN regering die was gebaseerd op het principe van liefde — van geven, van onzelfzuchtige zorgzaamheid voor het welzijn van anderen, maar een regering die is gebaseerd op EGOCENTRISME, op

ijdelheid, wellust en hebzucht, op naijver, jaloezie, de geest van wedijver, haat, geweld en verwoesting, op duisternis en dwaling, in plaats van op licht en waarheid, op lelijkheid in plaats van op schoonheid.

Merk hier eens te meer het principe van tweeledigheid op. De tekst van Jesaja 14:12-14 betreft een tijd die aan de schepping van de eerste mens Adam voorafgaat. Maar in Openbaring 12:7 en in Daniël 12:1 tracht Satan, aan het einde van de 6000 jaar die aan zijn heerschappij op de troon van de aarde is toegewezen, nogmaals Gods troon in de hemel te bemachtigen.

Lucifer een geschapen wezen

Laten wij nu naar de andere bijbelse passage kijken die deze hoogste door God geschapen engel beschrijft, Ezechiël 28.

In Ezechiël 26 gaat het over de grote handelsstad van de Oudheid, Tyrus. Het was de commerciële metropool van de oude wereld, zoals Babylon de politieke hoofdstad was. Tyrus was het New York, het Londen, het Tokio, of het Parijs van de oude wereld. Het oude Tyrus, commerciële havenstad van de wereld, verheerlijkte *zichzelf* in zijn schoonheid, evenals Parijs in onze dagen.

Hoofdstuk 27 vervolgt met passages die zijn te vergelijken met het 18e hoofdstuk van het boek Openbaring betreffende een politiek-religieuze leider die op komst is (vers 9-19).

Maar in hoofdstuk 28 richt het thema zich meer volledig op de tijd die nu vlak voor ons ligt, dezelfde tijd als die in Jesaja 14 wordt beschreven. Ezechiël 28 spreekt over de vorst van Tyrus, een aardse machthebber, van wie de oude koning van Tyrus een type was. God zegt tot de profeet Ezechiël: „Mensenkind, zeg tot de vorst van Tyrus [in feite verwijzend naar een machtige godsdienstleider die spoedig in onze tijd zal komen]: zo zegt de Here Here: omdat uw hart hoogmoedig geworden is en gij zegt: ik ben een god, een godenwoning bewoon ik midden in zee, — terwijl gij een mens zijt en geen god — en gij in uw hart uzelf gelijkstelt met een god; voorzeker, gij zijt wijzer dan Daniël, geen geheim is voor u verborgen; door uw wijsheid en uw inzicht hebt gij u een vermogen verworven en goud en zilver verzameld in uw

Schatkamers ... en uw hart is trots geworden op uw vermogen. Daarom, zo zegt de Here Here, omdat gij in uw hart uzelf gelijkgesteld hebt met een god, daarom, zie, Ik breng vreemdelingen over u, de gewelddadigste der volken ... In de groeve zullen zij u doen neerdalen, gij zult de bittere dood der gesneuvelden sterven, midden in zee" (Ezech. 28:2-8). (Vergelijk dit met 2 Thessalonicenzen 2:3-4, waar wordt gesproken over „de mens der wetteloosheid... die zich verheft tegen al wat God ... heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is.")

Wat een groot wezen!

Maar evenals in Jesaja 14 wordt het lagere menselijke antitype opgeheven tot een groter geestelijk wezen. In plaats van over de vorst van Tyrus — een mens — wordt er nu gesproken over de KONING van Tyrus. Dit is dezelfde Lucifer.

Ezechiël de profeet vervolgt:

„Wijders geschiedde des Heeren woord tot mij, zeggende: Mensenkind! hef een klaaglied op over den KONING van Tyrus, en zeg tot hem: Zo zegt de Here Here: Gij verzegelaar der som, vol van wijsheid en volmaakt in schoonheid!" (Vers 11-12; *Statenvert.*)

Lees dit nog eens! Van een mens zou God zoiets nooit zeggen. Dit schitterende geestelijke wezen omvatte de totaliteit van wijsheid, volmaaktheid en schoonheid. Hij was, als individueel geschapen wezen, het allerhoogste toppunt, het meesterwerk, van Gods schepping, het hoogste dat de almachtige kracht van God kon scheppen! De tragiek is dat hij tegen zijn Schepper in opstand kwam!

„Gij waart in Eden, Gods hof' (vers 13; *id.*). Hij had deze aarde bewoond. Zijn troon stond hier. „Alle kostelijk gesteente was uw deksel... het werk uwer trommelen en uwer pijpen was bij u; ten dage als gij geschapen werdt, waren zij bereid" (vers 13; *id.*). Hij was een *geschapen wezen* — niet geboren als mens. Hij was een geestelijk wezen — *niet* van menselijk vlees. Een groot geniaal talent voor muziek werd in hem geschapen. Nu hij geheel in denken, handelen en wezen geperverteerd is geworden, is hij de ware oorsprong van de moderne ontaarde muziek en de moderne rock beat — van dissonant gekerm, gekrijs, gegil, gejammer, van fysiek en

emotioneel opwindende ritmes, van ongelukkige, ontmoedigde gemoedsgesteldheden. Denk eens aan al dat enorme talent, die bekwaamheid en dat potentieel in een wezen dat met dergelijke vermogens is geschapen. En alles verdorven! Alles verbitterd — alles liederlijk, verwrongen tot haat, verwoesting en uitzichtloosheid!

Maar, vat moed. Het ontzagwekkende potentieel van de mens is, als wij er voldoende voor zorgen Satans listen en kwaad en ontmoedigingen te *weerstaan* en te volharden in *Gods weg*, oneindig beter en hoger dan dat van Lucifer, zoals hij was geschapen, *voordat* hij zich tot opstand en ongerechtigheid keerde!

Maar nu verder met de gedetailleerde openbaring van deze uiterst belangrijke, ontbrekende dimensie in kennis: „Gij waart een gezalfde, overdekkende cherub; en Ik had u also gezet”, zegt God over deze Lucifer. Dit voert ons terug naar het 25e hoofdstuk van Exodus, waar God aan Mozes het plan voor de ark van het verbond gaf. De beschrijving begint bij vers 10, en vers 18-20 toont, in het materiële model, de twee cherubs die staan opgesteld aan de twee uiteinden van de troon van God in de hemel — de troon van de regering van God over het gehele universum. De vleugels van de twee cherubs overdekken de troon van God.

Opgeleid op het hoofdkwartier van het universum

Deze Lucifer dus had een plaats bij de troon van God. Hij werd opgeleid in en deed ervaring op met de tenuitvoerlegging van de regering van God. God koos een dergelijk wezen, goed opgeleid en ervaren, om koning te zijn over de engelen die de gehele aarde bewoonden en hun met de regering van God leiding te geven.

Verder: „... gij waart op Gods heiligen berg; gij wandelt in het midden der vurige stenen.” Dit gaat niet over enig menselijk wezen. Maar verder: „Gij waart volkomen in uw wegen, van den dag af, dat gij geschapen zijt, totdat er ongerechtigheid [wetteloosheid] in u gevonden is” (Ezech. 28:15; *Statenvert.*). Hij bezat volledige kennis, begrip en wijsheid. Bovendien kreeg hij volledige vermogens om te redeneren, te denken, beslissingen te nemen, zijn keuze te doen. En, met al deze voorkennis — zelfs van consequenties

— keerde dit verheven wezen, het hoogste dat God door een wilsbesluit kon scheppen, zich in opstandigheid tegen zijn Schepper, en tegen de weg die al het goede voortbrengt. Hij keerde zich tot wetteloosheid. Hij was opgeleid in het uitvoeren van de volmaakte wet en orde. Zolang Lucifer deze volmaakte weg bleef volgen, waren er op de gehele aarde onuitsprekelijk geluk en grote vreugde. Er was glorierijke vrede — prachtige harmonie, volmaakte liefde, samenwerking. De regering van God bracht een wonderbaarlijk gelukkige toestand — zolang Lucifer bij het leiden van Gods regering loyaal was.

Wat veroorzaakte de zonde der engelen?

Wat bracht de engelen op aarde ertoe te zondigen, zich tot wetteloosheid te keren? De gewone engelen brachten dit grote superwezen er zeker niet toe een verrader te worden. Nee, in hemzelf was het dat ongerechtigheid werd gevonden. Maar na hoeveel tijd? Wij weten het niet. God openbaart het niet! Het kan elk willekeurig aantal jaren zijn geweest, vanaf een of minder tot miljoenen maal miljoenen.

En ook is er niet geopenbaard hoelang het Lucifer heeft gekost, nadat hijzelf de beslissing had genomen in opstand te komen en te trachten Gods hemel binnen te vallen teneinde het heelal over te nemen, om alle engelen onder hem ertoe te bewegen verraders te worden en hem te volgen.

De methode die hij gebruikte ken ik heel goed. Tegenwoordig gebruikt hij nog steeds dezelfde methode om misleide mensen tot verraad, opstand en zelfzuchtig verzet tegen Gods regering te leiden. Eerst brengt hij er een of twee tot afgunst, nijd en wrok over een vermeende onrechtvaardigheid — en vervolgens tot verraad. Daarna gebruikt hij deze een of twee, als een rotte appel in een mand, om wrok en gevoelens van zelfmedelijden, trouweloosheid en opstandigheid bij anderen in hun directe omgeving op te wekken. En zoals elke rotte appel de appels ernaast rot maakt tot de hele mand verrot is, zo gaat Satan te werk.

Als vandaag in de regering van God op aarde de „rotte appels" niet vroeg genoeg worden weggegooid, zouden zij de hele regering verwoesten. Maar eenmaal uit de mand geworpen kunnen ze aan hen die nog in de mand zitten geen schade

meer berokkenen.

Maar bedenk eens hoelang het de verzuurde en verbit-terde Lucifer moet hebben gekost om miljoenen heilige enge-len tot wrok, bitterheid, trouweloosheid en tenslotte tot een openlijke kwaadaardige opstand aan te zetten. Het kan hon-derden, duizenden of miljoenen jaren hebben gekost. Dit vond allemaal plaats voordat de eerste mens werd geschapen.

Dit gebeurde allemaal na de oorspronkelijke schepping van de aarde, beschreven in vers 1 van Genesis 1. Vers 2 van dit scheppingshoofdstuk beschrijft een toestand die het *gevolg* is van deze zonde van de engelen. De in vers 2 beschreven gebeurtenissen kunnen derhalve miljoenen jaren *na* de oor-spronkelijke schepping van de aarde hebben plaatsgevonden.

Derhalve kan de aarde ook miljoenen jaren geleden zijn geschapen. Maar verder met deze passage in Ezechiël 28: „Door de veelheid uws koophandels hebben zij het midden van u met geweld vervuld, en gij hebt gezondigd; daarom zal Ik u ontheiligen [verbannen] van Gods berg, en zal u, gij overdekkende cherub! verdoen uit het midden der vurige stenen! Uw hart verheft zich over uw schoonheid; gij hebt uw wijsheid bedorven, vanwege uw glans; Ik heb u op de aarde henengeworpen ...” (vers 16-17; *id.*). Op dit punt keert de tekst terug naar de spoedig verschijnende, menselijke, reli-gieus-politieke leider, van wie de vorst van het oude Tyrus een voorafschaduwing was.

Eerder in dit hoofdstuk toonde ik u hoe fysieke verwoes-ting, lelijkheid en duisternis het *oppervlak* van de aarde hadden overdekt als gevolg van de zonde van Lucifer (die nu de duivel is) en van deze „engelen, die gezondigd hadden” (nu demonen), en hoe in zes dagen God het aardoppervlak had vernieuwd (Gen. 1:2-25).

Waarom de schepping van de mens?

Maar waarom schiep God de mens op de aarde (Gen. 1:26)?

Kijk eens naar de situatie zoals God. God heeft ons mensen een verstand gegeven, een verstand zoals het ver-stand van God, alleen van lager niveau en beperkt. God maakte ons naar zijn beeld, naar zijn gelijkenis (vorm en gestalte), alleen samengesteld uit materie in plaats van uit

geest. Maar God zegt: „Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was" (Filipp. 2:5). Wij kunnen, tot op zekere hoogte, denken zoals God. Hoe moet God de situatie hebben gezien, toen Hij het oppervlak van de aarde begon te vernieuwen — na het kolossale debacle van de engelen!

Hij had met de aarde iets prachtigs en volmaakts geschapen. Hij bevolkte die met, waarschijnlijk miljoenen, heilige engelen. Hij plaatste boven hen, als koning, op een aardse troon, de aartsengel, de cherub Lucifer. Lucifer was, als een afzonderlijk geschapen geestelijk wezen, het hoogste meesterwerk van Gods scheppingsmacht. Hij was het meest volmaakte qua schoonheid, macht, verstand, kennis, intelligentie, wijsheid, dat de almachtige kracht van God kan scheppen. God kon, door een ogenblikkelijk wilsbesluit, niets hogen of volmaakters scheppen.

Dit grote wezen, dat goed was geïnformeerd, en opgeleid bij Gods eigen troon in de hemel over het universum en ervaren in de uitvoering van de regering van God, had desalniettemin die regering verworpen, zijn weg verdorven, zich verzet tegen de uitvoering van of zelfs het gehoorzamen aan die regering. Al zijn engelen had hij bedrogen en tot de zonde van opstandigheid verleid.

Zie nu verder. Kennelijk was het gehele universum tegelijkertijd met de schepping van de aarde geschapen. Er is geen aanwijzing, in Gods geopenbaarde Woord noch in de wetenschap, dat enige planeet in de oneindige kosmische ruimte was bewoond door enige levensvorm. God doet evenwel niets voor niets. Hij heeft altijd een doel.

Klaarblijkelijk zijn alle planeten in het gehele universum NU woest en ledig — in verval geraakt (*tohu en bohu*) — zoals de aarde was, als beschreven in Genesis 1:2. God heeft ze echter niet geschapen in zo'n toestand van verval, zoals onze maan. Verval is *geen* oorspronkelijk geschapen toestand — het is een conditie die *voortvloeit uit een proces* van achteruitgang. Het is duidelijk dat als de nu gevallen engelen de aarde in haar oorspronkelijke prachtige staat hadden bewaard, haar hadden ontwikkeld, Gods instructies hadden opgevolgd, en zijn regering hadden gehoorzaamd, hun het ontzagwekkende potentieel zou zijn aangeboden om het gehele universum te bevolken en er een reusachtig scheppings-

programma ten uitvoer te brengen. Toen zij op aarde verraad pleegden, moet hun zonde gelijktijdig tevens op alle andere planeten in het hele universum verwoesting hebben gebracht, planeten die in potentie en op voorwaarde aan hen waren onderworpen.

De aarde wordt universeel hoofdkwartier

In hoofdstuk 7 van het onderhavige werk zal worden uiteengezet dat het Gods doel is deze aarde uiteindelijk tot het hoofdkwartier van het gehele universum te maken.

Houd in gedachten dat deze aarde oorspronkelijk als de verblijfplaats van eenderde van alle engelen was bedoeld. Toen de engelen de aarde bij de schepping ervan aanschouwden, vonden zij haar zo mooi en volmaakt dat zij spontaan van VREUGDE juichten (Job 38:4-7). De aarde zou hun schitterende mogelijkheden bieden. Zij zouden haar bewerken, er vrucht uit voortbrengen, en de schoonheid ervan in stand houden en vergroten.

En op dit punt is het goed om nog eens bij de aard van Gods oorspronkelijke schepping stil te staan. Deze is als die van onafgewerkte meubels die in sommige winkelbedrijven verkrijgbaar zijn. Zo'n meubelstuk is klaar op het uiteindelijke vernissen, polijsten of verven na. Sommige mensen kunnen zich geld besparen door dit *afwerken* zelf te doen, mits zij daartoe de vakkundigheid bezitten. Zo'n meubelstuk kan van mooie en uitstekende kwaliteit zijn, maar nog zonder de laatste verfraaiende *voltooiing*.

Zo is het met Gods schepping. Deze is *volmaakt*, maar moet nog worden onderworpen aan een verfraaiende afwerking die God de engelen wilde laten verrichten. De oorspronkelijke „onvoltooide" schepping werd door God *alleen* voortgebracht. Maar Hij had de bedoeling dat in de prehistorie de engelen en nu de MENS creatieve kracht zouden aanwenden, om dit deel van Gods schepping te voltooien, de laatste verfraaiende en utilitaire aspecten toe te voegen aan wat dan de DEFINITIEVE VOLLEDIGE SCHEPPING zal zijn!

En of het nu wel of niet aan de engelen was geopenbaard, het was een BEPROEVING EN TEST van doorslaggevend belang. Het was het PROEFTERREIN van gehoorzaamheid aan GODS REGERING en hun geschiktheid om de miljoenen andere plane-

ten in het onmetelijke universum te ontwikkelen tot de definitieve voltooide schepping. Want wat in Gods Woord is geopenbaard wijst erop dat God het gehele FYSIEKE universum op dezelfde tijd schiep als de aarde. Het zevende woord in Genesis 1:1 moet worden vertaald als „hemelen". Dit woord omvat het hele onmetelijke heelal, niet slechts de dampkring om deze aarde.

Radioactieve elementen en de wet van radioactiviteit bewijzen dat er ooit een tijd was dat er geen MATERIE bestond. GOD is een geest. God bestaat uit geest. God was vóór AL, HET ANDERE; Hij is de SCHEPPER van alles. Engelen werden geschapen vóór de aarde. Uit wat God openbaart blijkt ten stelligste dat er vóór de oorspronkelijke schepping van de aarde nooit materie had bestaan — dat het gehele *fysieke* universum in die tijd tot bestaan werd gebracht.

Gods plan voor de engelen

Dus het potentieel van de engelen was om het gehele universum over te nemen — teneinde de miljarden fysieke planeten rond de ontelbare sterren te ontwikkelen en te voltooien. De zon in ons zonnestelsel is slechts een ster van middelmatige grootte. Sommige zonnen die wij zien als sterren zijn in werkelijkheid vele, vele malen groter dan onze zon. Ons zonnestelsel, dat uitgestrekter is dan de meeste mensen zich kunnen indenken, is slechts een *onderdeel* van ons sterrenstelsel, en er zijn vele sterrenstelsels! Met andere woorden, het fysieke UNIVERSUM dat de machtige God heeft geschapen, *gaat het voorstellingsvermogen te boven*!. Hoe GROOT is de GROTE GOD!

Zijn plan was de engelen een belangrijk aandeel in de uiteindelijke schepping van het oneindige heelal te geven!

(Maar misschien heeft God dit ontzagwekkende potentieel indertijd niet geheel aan de engelen geopenbaard, immers eenderde van hen trachtte het Hem door geweld te ontnemen, zonder zich er eerst voor te kwalificeren.)

Ten behoeve van dit verstrekkende doel plaatste God zijn REGERING boven hen op aarde. De uitvoering van de REGERING VAN GOD over deze planeet werd aan de grote aartsengel, de grote cherub Lucifer gedelegeerd.

Houd in gedachten dat ook de heilige engelen en aartsen-

gelen, met inbegrip van deze grote cherub Lucifer, noodzakelijkerwijze waren begiftigd met het vermogen om te denken, te redeneren, houdingen aan te nemen, te kiezen en beslissingen te nemen.

Zoals eerder uiteengezet liet God deze Lucifer zijn loopbaan beginnen met alles in zijn voordeel. Hij verzegelde de som der wijsheid, schoonheid en volmaaktheid. Hij was VOLMAAKT in al zijn wegen vanaf het ogenblik dat hij werd geschapen TOTDAT er ONGERECHTIGHEID — opstandigheid, wetteloosheid — in hem werd gevonden (Ezech. 28:15).

Hij was opgeleid voor en had grondig ervaring opgedaan in het uitvoeren van de REGERING VAN GOD bij de troon van het oneindige UNIVERSUM! Hij was een van de twee cherubs van wie de vleugels de troon van God de ALLERhoogste overdeken (Ezech. 28:14; Ex. 25:20).

Hoe zonde in hem kwam

Hij werd geschapen met een luisterrijke schoonheid, *volmaakte* schoonheid, maar hij liet toe dat ijdelheid hem in de greep kreeg. Vervolgens begon hij verkeerd te redeneren. Gods wet — het fundament van Gods regering — is de weg van LIEFDE: onbaatzuchtige zorgzaamheid voor het welzijn van anderen, liefde jegens God in gehoorzaamheid, nederigheid en eerbied — de weg van geven, delen, helpen, samenwerken. Hij redeneerde dat wedijver beter zou zijn dan samenwerking. Het zou een aansporing zijn om uit te blinken, zich meer in te spannen, iets te bereiken. Het zou aangenaamer en plezieriger zijn zichZELF te dienen.

Hij keerde zich *tegen* Gods wet van LIEFDE. Hij werd jaloers op God, naijverig, en haatdragend tegen God. Hij liet toe van wellust en hebzucht vervuld te worden, en hij werd bitter. Dit wekte een geest van *geweld* op! Doelbewust werd hij de tegenstander en vijand van zijn Schepper. Dat was *zijn* keuze, niet die van God — al liet God die toe!

God veranderde zijn NAAM in wat hij was geworden: SATAN de DUIVEL; Satan betekent tegenstander, mededinger, vijand.

Van toen af richtte Satan zijn bovennatuurlijke vermogens op het KWAAD. Hij werd verbitterd niet alleen jegens

God, maar ook jegens Gods wet. Hij gebruikte zijn sluwe bedriegerijen om de engelen onder hem tot ontrouw, opstand en geweld tegen de Schepper te leiden en tenslotte tot een agressieve en gewelddadige OORLOG in een poging God te onttronen en de troon van het UNIVERSUM te grijpen.

Zolang Lucifer loyaal bleef en de REGERING VAN GOD trouw uitvoerde, was er op deze aarde overal een wonderbaarlijke en volmaakte VREDE. De engelen waren tot in hoge mate van VREUGDE GELUKKIG! De wet van Gods regering is DE LEVENSWIJZE die vrede, geluk, voorspoed en welzijn VEROORZAAKT en teweegbrengt. Zonde is de LEVENSWIJZE die al het bestaande KWAAD heeft *veroorzaakt*.

De straf op de zonde door de engelen was *niet* de dood; God had hen immers tot geestelijke wezens gemaakt die niet kunnen sterven. Wat God hun gaf was DEZE AARDE als hun woonplaats en hun gelegenheid om zich te kwalificeren teneinde het gehele UNIVERSUM te bezitten en te verfraaien.

Hun straf (tot op heden wachten zij nog op hun definitieve vonnis) was diskwalificatie — verlies van hun gouden gelegenheid, geestelijke verwrongenheid, en *een kolossale wereldomvattende vernietigingsramp* die op deze aarde werd aangericht.

Als gevolg daarvan raakte deze aarde in de toestand die in Genesis 1:2 beknopt wordt beschreven. Lucifer was als een volmaakte LICHTbrenger geschapen. Nu werd hij de bron van DUISTERNIS, dwaling, verwarring en kwaad.

De opstand van de engelen die zondigden (2 Petr. 2:4-6; Judas 6-7; Jes. 14:12-15; Ezech. 28:12-17) bracht dus deze buitengewoon grote catastrofe op de aarde.

Hoe moet God deze situatie na het kolossale debacle van Lucifer en de engelen die zondigden, hebben gezien?

LUCIFER werd geschapen als het meest perfect in schoonheid, mentaliteit, kennis, macht, verstand en wijsheid wat binnen de almachtige kracht van God mogelijk was om te scheppen in een wezen met vermogens om op eigen kracht te denken, redeneren, kiezen en beslissen. God wist dat er geen wezen kon worden geschapen dat van meet af aan hoger, volmaakter was.

Oorsprong van demonen

Toch had dit superieure wezen, dat bij de troon van de REGERING VAN GOD over het universum was opgeleid, zich aan een verkeerde manier van redeneren overgegeven en hij nam een verdorven en diabolisch besluit. Hij bewerkte de engelen onder hem totdat hij hun denken eveneens tot opstandigheid had gekeerd. Dit kan Lucifer miljoenen jaren hebben gekost. Hoogstwaarschijnlijk moest hij beginnen eerst het denken van één engel tegelijk te corrumperen. Hij moest ervoor zorgen dat zij zich ontevreden voelden, door God tekortgedaan, zodat hij wrok en bitterheid in hen kon injecteren.

Toen Lucifer gedachten van ijdelheid, jaloezie, naijver, wellust en hebzucht en vervolgens wrok en bitterheid in zijn geest toeliet en zijn denken erdoor in beslag liet nemen, GEBEURDE ER IETS MET ZIJN VERSTAND! *Zijn verstand werd verwrongen, verdraaid, misvormd!* Zijn denken werd krom. God had hem en de engelen beheersing over hun eigen gedachten gegeven. Zij kunnen die nooit meer ordenen — nooit meer rationeel, oprecht, correct denken.

Ik heb een aantal persoonlijke ervaringen met demonen gehad door middel van enkele mensen die door demonen waren bezeten. Ik heb door de naam van Christus en de kracht van de heilige Geest demonen uitgeworpen. Sommige demonen zijn dwaas, als verwerde kinderen. Sommigen zijn geslepen, slinks, listig, sluw. Sommigen zijn agressief, sommigen zijn brutaal, sommigen zijn nors en chagrijnig. Maar *allemaal* zijn ze geperverteerd, getikt, verwrongen.

Beïnvloeden Satan en zijn demonen mensen en zelfs regeringen van deze tijd? Hebben boze geesten zelfs invloed op uw eigen leven? Deze vragen zullen in hoofdstuk 4 van dit boek worden beantwoord.

Toen God deze catastrofale tragedie overzag, moet Hij zich hebben gerealiseerd dat, aangezien het hoogste, volmaaktste wezen dat zijn almachtige kracht kon scheppen, zich tot opstand had gekeerd, alleen God zelf overbleef als het enige wezen dat *niet wil* en *niet kan* zondigen.

En God is de Vader van het heilige Goddelijke gezin of koninkrijk.

Zie Johannes 1:1-5. Het Woord dat „vlees werd" (vers 14) heeft altijd bestaan — vanaf de eeuwigheid — samen met de Vader. God de Vader heeft alle dingen — het gehele universum — geschapen door Hem die Jezus Christus werd (Ef. 3:9; *Statenvert.*; Kol. 1:16-17).

Toen Jezus op aarde was, bad Hij tot God, zijn Vader in de hemel. De Vader sprak over Jezus als „mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb". Jezus leefde als mens op aarde, op alle punten verzocht zoals wij, maar zonder te zondigen.

Het vijfde woord in de Bijbel is „God" (Gen. 1:1). En het oorspronkelijke Hebreeuwse woord is *Elohim*, een zelfstandig naamwoord in meervoudsvorm, vergelijkbaar met woorden als 'gezin', 'kerk' of 'groep'. Het goddelijke gezin is God. Er is één God: het ene gezin, bestaande uit meer dan één Persoon.

God zag in dat Hij van geen enkel wezen lager dan God, in het Goddelijke gezin, *zeker* kon zijn dat het nooit zou zondigen — dat het als God is, die niet kan zondigen. Met betrekking tot het vervullen van zijn plan voor het gehele onmetelijke universum begreep God dat Hij er absoluut niet op kon rekenen dat iets lagers dan Hijzelf (als het Goddelijke gezin) dat verheven plan in het hele universum zou uitvoeren.

Waarom mensen de gevallen engelen opvolgen

Toen besloot God *Zichzelf te vermenigvuldigen*, door middel van mensen, gemaakt naar zijn beeld en gelijkenis, maar eerst uit stoffelijk vlees en bloed, onderworpen aan de dood indien er zonde is waarvan men zich niet bekeert — niettemin met de mogelijkheid te worden geboren in het heilige gezin, dat door God de Vader is verwekt. God zag hoe dit kon worden gedaan door Christus die zichzelf voor dat doel gaf.

En dit is de reden waarom God de mens op de aarde plaatste! Dit is wat God bracht tot deze zeer kolossale, ontzagwekkende onderneming, het grootste wat de verheven, almachtige God ooit ondernam: de vermenigvuldiging van Zichzelf! Het volgende hoofdstuk zal dit onloochenbaar duidelijk maken.

Een laatste belangrijke opmerking alvorens dit hoofdstuk

af te sluiten. Gods verheven algemene doel is scheppen, tot zelfs het vermenigvuldigen van zichzelf, en bovendien dat God over zijn gehele schepping soeverein moet regeren. Kennelijk heeft God deze aarde uitgekozen als zijn toekomstige universele hoofdkwartier, en als de plaats voor zelfs de soevereine troon van God. (Zie 1 Korinthe 15:24.) Satan had echter de regering van God op de aarde tenietgedaan. God besloot nu zijn heerschappij over de aarde te herstellen door middel van de mens die naar het beeld van God is geschapen en uiteindelijk deel van het Goddelijke gezin moet worden. Wij moeten Paulus' waarschuwing in acht nemen niet onbekend te zijn met Satans bestaan, of met zijn methoden, en evenmin moeten wij hem voordeel op ons laten behalen (2 Kor. 2:11). Ons hoogst belangrijke doel zal in de volgende hoofdstukken worden duidelijk gemaakt.

Goed nieuws

De tweede helft van dit hoofdstuk bevatte slecht nieuws. Het goede nieuws is Gods doel voor de mensheid en het feit dat de twee derden van de engelen die heilig en rechtvaardig zijn, de demonen in aantal overtreffen en Gods onzichtbare instrumenten blijven om van dienst te zijn en te helpen bij de ontwikkeling van rechtvaardig karakter in de myriaden mensen die uiteindelijk de zonen en erfgenamen van de Soevereine God en leden van het grote Goddelijke gezin zullen worden.

HET MYSTERIE VAN DE MENS

Het lijkt werkelijk niet te geloven! Het hoger onderwijs biedt technische studies in zowel fysiologie en anatomie van de mens als in antropologie en psychologie. Op de universiteiten neemt men de mens uit elkaar om hem nauwgezet, centimeter voor centimeter, te bestuderen. Ieder facet en stadium van de mens wordt onderzocht. Men neemt de menselijke hersenen uit elkaar en bestudeert die, niettemin blijft het verstand van de mens een nagenoeg totaal mysterie voor zelfs de meest geleerde psychologen. Zij weten niet WAT de mens is of WAAROM hij tot bestaan kwam!

Dit is het grote Mysterie Nummer 3 dat nooit door de mensheid is begrepen.

Is de mens slechts de hoogste diersoort, ontstaan door blinde krachten, zonder dat er van intelligent plannen of ontwerpen sprake was, door het proces van evolutie? Hoe komt het dat de mens het vermogen tot denken en redeneren bezit en zo'n enorme schat aan kennis heeft, iets wat voor de dieren onmogelijk is? Is de mens een onsterfelijke ziel? Is hij menselijk vlees en bloed met in zich een sterfelijke ziel? Wat is nu een menselijke persoon precies? En WAAROM bestaat hij? Waarom is de mensheid hier op aarde? Zijn wij eenvoudig *bij toeval* ontstaan? Of was er een ONTWERP en een DOEL?

Er is een OORZAAK voor ieder gevolg. Het gevolg waar het hier om gaat is de mens. De mens is *hier*. HOE, WAAROM,

kwam hij hier? Werd hij hier *geplaatst*, of is hij eenvoudigweg *toevallig ontstaan* door blinde, zinloze, redeloze evolutieprocessen?

Wij behoren te *willen* weten!

Dit is een mysterie waar het hoger onderwijs geen raad mee weet.

In de loop van de twintigste eeuw heeft het hoger onderwijs praktisch unaniem de evolutietheorie aanvaard. De mogelijkheid van een ontworpen en geplande schepping door een God met een superieur denkvermogen, een perfecte intelligentie, en met onbegrensde macht, wordt niet eens meer in overweging genomen. De evolutietheorie kan echter op geen enkele wijze een verklaring geven van een paradoxale wereld van ontzaglijke prestaties en tegelijkertijd volslagen machteloosheid tegenover haar problemen van aldoor verergerend kwaad. De evolutietheorie kan geen reden voor het menselijke bestaan geven. Het hoger onderwijs negeert minachtend en zonder enige nadere beschouwing de bijbelse waarheden betreffende de aanwezigheid van de mens op de aarde en de oorzaken van de huidige toestand van de beschaving. Het onderwijs in de beschaafde wereld van vandaag is geheel materialistisch geworden. Het onderwijs is een combinatie geworden van het evolutionaire agnosticisme, de politiek en economie van Karl Marx, en de morele en sociale opvattingen van Sigmund Freud. Het hoger onderwijs verkeert in uiterste onwetendheid omtrent het mysterie van de mensheid en van de menselijke beschaving.

Maar het hoger onderwijs beseft dit niet, en *wil* het ook niet beseffen! Wanneer wij de kwesties van het WAT en het WAAROM aansnijden, schrikken de intellectuelen — de bewakers van KENNIS — terug of staan op om te vechten. Omtrent de kwesties van WAT en WAAROM de mens is, zijn zij maar al te graag onwetend!

In het onderwijs sluit men dus zijn verstand en zijn mond in absoluut stilzwijgen. De wetenschap weet niet. De religies openbaren niet, want ze weten evenmin!

God verschijnt in beeld

VANWAAR deze moedwillige onwetendheid? Omdat GOD erbij is betrokken. Satan staat vijandig tegenover God. Satan

zit op de troon van deze aarde en heeft het verstand van zowel de intellectuelen als dat van de mensen in alle andere lagen van de samenleving verblind. Laten we eens een ogenblik kijken naar iemand met een zeer hoog geschoold verstand met verscheidene titels bij zijn naam. Hij heeft een hoge opleiding op bepaalde specifieke gebieden, waarover hij uitgebreide, gecompliceerde en gedetailleerde kennis bezit. Maar stel hem een vraag over een of ander kennisgebied buiten zijn gespecialiseerde terrein en hij blijkt evenzeer onwetend als degenen die niet door de meer gevorderde labyrinten van het onderwijs zijn gegaan.

Alle hoofdbestanddelen van de beschaving van deze wereld — overheid, godsdienst, onderwijs en wetenschap, technologie, industrie — ontwijken GOD. Ze willen dat GOD zijn neus buiten hun zaken houdt! Het noemen van God brengt hen in verlegenheid.

Deze onwetendheid kan uitsluitend worden verklaard door de onzichtbare en ongemerkte invloed van de bovenna-tuurlijke kwade macht van Satan de duivel en de demonische geestelijke wezens. Wanneer wij in Openbaring 12:9 lezen dat de gehele wereld door Satan is misleid, sluit dit niet degenen met een hoogontwikkeld intellect uit. Jezus Christus dankte God dat de onvervalste waarheden voor de wijzen en verstandigen zijn verborgen, maar geopenbaard aan hen die in materialistische kennis kinderen zijn.

In het eerste hoofdstuk van dit boek behandelden wij de vragen WIE en WAT GOD is. En wij ontdekten dat God zeer REËEL is. God is meer dan één enkele Persoon: God is een gezin — God is het verheven goddelijke gezin; Hij is de Schepper van alles wat er is, en Hij heeft één belangrijk hoofdDOEL: de schepping van volmaakt, heilig, rechtvaardig en goddelijk KARAKTER in de MENS die onsterfelijk wordt gemaakt, om deel van het Goddelijke Gezin te worden.

De aanwezigheid van de MENS op de aarde moet dus in een bepaalde relatie tot het DOEL van GOD de Schepper staan.

Naast deze vragen en verklaringen van fundamenteel belang moeten wij tevens de vraag stellen: WAAROM is er al het kwaad in de zieke en chaotische wereld van vandaag? Deze wereld staat nu, zonder enige oplossing, voor haar belangrijkste probleem: de kwestie van het VOORTBESTAAN VAN DE MENS!

Zal het menselijk leven de laatste paar jaar van deze twintigste eeuw nog wel overleven? Kan de mensheid zowel de bevolkingsexplosie overleven als de door zijn verstand voortgebrachte atoomkracht die beide de voltallige wereldbevolking kunnen vernietigen?

Laten wij nog eens zien wat er is behandeld inzake Gods DOEL voor de op aarde geplaatste engelen die zondigden. De opstand van de engelen leidt immers rechtstreeks naar Gods DOEL voor de MENS, en naar onze vraag betreffende WAT en WAAROM de MENS is.

Aardoppervlak verwoest

In plaats van de schepping van de aarde te verbeteren, te verfraaien, te voltooien, ruïneerden de engelen haar.

Genesis 1:1-2: „In den beginne schiep God de hemel[en] en de aarde. De aarde nu was woest en ledig, en duisternis lag op de vloed . . .”

Het oorspronkelijke Hebreeuws voor „woest en ledig” is *tohu* en *bohu* — hetgeen betekent „woest, verlaten, vervallen”. Het woord *was* is ook vertaald als „werd”. Mogelijk was alles dus na verloop van miljoenen jaren was alles één grote oceaan geworden — en door de wetteloosheid van de engelen was het licht in duisternis veranderd.

Laat mij hier in dit verband meteen een bijbels principe invoegen. In Jesaja staat de volgende richtlijn: „Wie wil hij kennis leren en wie wil hij een openbaring doen verstaan? ... Want het is wet op wet, wet op wet, eis op eis, eis op eis, hier wat, daar wat” (Jes. 28:9-10). De meeste mensen die proberen dit principe van bijbels begrip toe te passen, nemen echter elk vers uit zijn context, om het vervolgens naar hun eigen ideeën te „interpreteren”.

Van alle boeken die ooit zijn geschreven is de Bijbel uniek. Het feit dat de waarheden ervan „hier wat, daar wat” zijn geopenbaard, betekent dat het een gecodeerd boek is, dat pas in onze huidige tijd van het einde zal worden begrepen, zoals elders in het onderhavige boek is uiteengezet. Zij die proberen de Bijbel direct en vanaf het begin achter elkaar te lezen raken in de war. Velen heffen eenvoudig de handen op en zeggen, zoals ik zelf eens deed: „Ik begrijp de Bijbel gewoon niet.” Daarom zei Bruce Barton dat de Bijbel het

boek is dat niemand kent. Zoals ik elders heb verklaard is de Bijbel een soort legpuzzel. Pas als de diverse stukjes van een legpuzzel op de juiste wijze bij elkaar zijn gebracht, komt het ware beeld tevoorschijn.

Veel van wat direkt met Genesis 1 in verband staat, wordt in andere passages in andere delen van de Bijbel gegeven.

Laten wij dus nu de achtergrond BEGRIJPEN. Genesis 1:1: God schiep de hemelen en de aarde. Wij hebben reeds gezien, in hoofdstuk twee, dat de hemelen (of het universum) en de aarde na de engelen werden geschapen. De engelen van de aarde hadden de schepping van de aarde niet voltooid door haar verder te ontwikkelen en te verfraaien. Zij hadden haar juist geruïneerd. De REGERING VAN GOD was op aarde teniet-gedaan.

En nu kon, van alle levende wezens in het universum, ALLEEN van GOD met zekerheid worden verwacht nooit van de weg van zijn wet te zullen afwijken. Een hoger, volmaakter wezen dan de cherub Lucifer kon niet worden geschapen, en die kwam in opstand. Karakter kan niet automatisch op bevel worden geschapen. Goddelijk karakter is het handelen of het zich gedragen uit gewoonte van de persoon of geschapen entiteit om tot kennis van de ware wegen van God te komen, en de wil te oefenen deze wegen te volgen zelfs tegen tegenstand, zelfzucht of verleiding tot het tegendeel in. Karakter moet worden ontwikkeld met de instemming, de wil en de actie van de afzonderlijke entiteit. Het wordt verleend door God en moet gewillig door deze entiteit worden aanvaard. Daarom besloot God nu, of Hij had tevoren vastgesteld, de HOOGSTE scheppingsdaad te volbrengen: *het vermenigvuldigen van Zichzelf!* Dit zou door middel van de MENS tot stand worden gebracht. God wist dat dit moest worden bewerkstelligd met behulp van MATERIE.

De mens naar Gods beeld

Om de aarde voor de schepping van de mens klaar te maken vernieuwde God het aardoppervlak. Dit wordt verklaard in Psalm 104:30: „Zendt Gij uw Geest uit, zij worden geschapen, en Gij vernieuwt het gelaat van de aardbodem.”

Nu terug naar Genesis 1:2: De aarde was in een staat van

woestenij gekomen. „... en de Geest Gods zweefde over de wateren.”

Het eerste wat God deed was de duisternis weer terugbrengen tot LICHT zoals het oorspronkelijk was. God zei: „Er zij licht; en er was licht” (Gen. 1:3).

In zes dagen VERNIEUWDE God dus HET OPPERVLAK VAN DE AARDE (deze vernieuwing was niet de oorspronkelijke schepping ervan, maar een herstel van de toestand van de oorspronkelijke schepping) als voorbereiding voor de schepping van de MENS!

God scheidde het droge land van de oceanen. Vervolgens schiep Hij het plantenleven op het land, daarna het leven in het water, het dierlijk leven. In het Hebreeuws, de taal waarin Mozes schreef, worden in de verzen 20, 21, 24 de vertebraten *nefesj* genoemd. Het woord *nefesj* betekent letterlijk „vleselijk leven”, en verwijst naar fysiek leven en niet naar geest.

De aarde was opnieuw een volmaakte, maar vooralsnog onvoltooide, schepping — zonder de „finishing touch”.

Zoals eerder geschreven schiept God in twee stadia. Dit kan worden vergeleken met het bakken van een taart. Eerst komt de kale taart uit de oven. Maar deze is pas compleet als het tweede stadium eraan is toegevoegd: de slagroom en dergelijke. Dit verfraait, verrijkt en voltooit de taart.

God plaatste Lucifer en zijn engelen op de aarde. Het was zijn bedoeling dat zij de schepping zouden voltooien door er, als het ware, de laatste hand aan te leggen teneinde de aarde te verfraaien, te ontwikkelen en te verrijken. Maar de engelen zondigden, hetgeen in chaos, verwarring en duisternis op deze planeet uitmondde.

Toen vernieuwde God het oppervlak van de aarde voor de MENS, die gemaakt werd om te worden gevormd naar het karakterbeeld van God en ook naar de gelijkenis of vorm en gestalte van God. En God wilde dat de mens de „finishing touch” zou aanbrengen door de aarde te ontwikkelen en te verfraaien — door, bij wijze van spreken, de slagroom op de taart te doen, om de mens zijn aandeel te laten hebben in de uiteindelijke schepping van de aarde. In plaats daarvan heeft de mens bijna ieder deel van de aarde dat zijn handen hebben aangeraakt geruïneerd, vervuild, bezoedeld en bedorven.

Het doel van de mens op aarde

WAAROM plaatste de Schepper-God de MENS op de aarde? Voor Gods uiteindelijke voornaamste doel van het vermenigvuldigen van zichzelf — van het voortplanten van zichzelf, als het ware, met als belangrijkste oogmerk het scheppen van rechtvaardig goddelijk karakter in uiteindelijk talloze miljoenen verwekte en geboren kinderen die Goddelijke wezens, leden van het Goddelijke Gezin, zullen worden.

De mens moest de fysieke aarde, zoals God die aan hem gaf, tot *ontwikkeling* brengen, de schepping ervan *voltooien* (wat zondigende engelen doelbewust hadden geweigerd) en daarmee de REGERING VAN GOD HERSTELLEN, door Gods levenswijze én door het ontwikkelen, in dit proces van het voltooien van de schepping van de mens, van Gods heilige, rechtvaardige KARAKTER, met de instemming van de mens zelf.

Is dit volmaakte en rechtvaardige karakter eenmaal in de mens tot stand gekomen, en de mens van sterfelijk vlees in onsterfelijke geest veranderd, dan volgt het ONGELOOFLIJKE POTENTIEEL VAN DE MENS: de mens zal in het heilige GEZIN van God zijn GEBOREN, de regering van God op de aarde zal worden hersteld, en vervolgens zal de mens deelnemen aan de voltooiing van de SCHEPPING in de gehele uitgestrektheid van het UNIVERSUM! Dit ongelooflijke potentieel van de mens zal in dit boek volledig worden uiteengezet. God zal ZICHZELF ontelbare miljoenen malen hebben vermenigvuldigd!

Dus op de zesde dag van de herscheppingsweek zei God (*Elohim*): „Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis" (Gen. 1:26).

De mens werd gemaakt om (met zijn instemming) een bijzondere relatie met zijn Schepper te hebben! Hij werd in de vorm en de gestalte van God gemaakt. Om deze relatie mogelijk te maken kreeg hij een geest. Straks hierover meer.

De ziel is sterfelijk

God maakte de MENS evenwel van MATERIE! Dit was noodzakelijk voor de allerhoogste prestatie waartoe God had besloten.

„Toen formeerde de Here God de mens van stof uit de

aardbodem en blies de levensadem [lucht] in zijn neus; alzo werd de mens tot een levend wezen [een levende ziel, *Statenvert.*]" (Gen. 2:7). De mens, die uit stoffelijke materie van de grond werd gevormd, werd een levende ziel. Er wordt niet gezegd dat de mens een *onsterfelijke* ziel is of heeft. Wat uit stoffelijke aarde werd gevormd, werd een ziel.

Het woord „ziel" is een vertaling van het oorspronkelijk door Mozes in het Hebreeuws geschreven woord *nefesj*. Het hebreeuwse *nefesj* betekent slechts een ademend dier. In het eerste hoofdstuk van Genesis worden dieren driemaal *nefesj* genoemd: Gen. 1:20: „levende wezens" (Hebreeuws: *nefesj*); Gen. 1:21: „grote zeedieren en alle krioelende levende wezens" (Hebreeuws: *nefesj*); Gen. 1:24: „levende wezens" (Hebreeuws: *nefesj*).

De ZIEL is dus fysiek, samengesteld uit materie, en kan sterven. Dit is een waarheid die door slechts heel weinig kerkgenootschappen wordt geloofd, en waarschijnlijk door geen enkele andere religie — een bewijs waardoor de ene ware Kerk van God wordt geïdentificeerd!

De ziel kan sterven

Nu komen wij bij een waarheid die, voorzover ik weet, exclusief is voor de ene ware Kerk.

Heeft u zich ooit verwonderd over het onmetelijke verschil tussen het verstand van een mens en het brein van een dier? Dit verschil is trouwens alweer een bewijs van de onwaarheid van de evolutietheorie!

De fysieke hersenen van de hogere vertebraten van het dierenrijk zijn qua vorm, ontwerp en samenstelling in wezen gelijk aan de hersenen van de mens. De hersenen van een walvis, olifant of dolfijn zijn groter — en van een chimpansee bijna even groot. Niettemin is de capaciteit van de menselijke hersenen onbeschrijflijk veel groter. Het is inderdaad weinig bekend waardoor dat komt!

Vele passages in de Bijbel laten zien dat er in de mens een geest is (1 Kor. 2:11). Geest is geen materie, maar de mens is wel materie. Om deze geest van Gods heilige Geest te onderscheiden noem ik hem de „menselijke" geest. Het is desondanks geest, geen materie.

Deze „menselijke" geest verleent het verstandelijke ver-

mogen aan de fysieke hersenen van de mens. De geest kan niet zien, horen, proeven, ruiken of voelen. De *hersenen* zien door middel van het oog, horen door middel van het oor, etc. De „menselijke” geest kan van zichzelf niet denken. De fysieke hersenen denken.

Wat is dan de functie van deze „menselijke” geest? Het is GEEN „ziel”. Maar 1) het verleent de menselijke hersenen het intellect — denkvermogen, en 2) het is het middel dat God heeft gegeven om een persoonlijke relatie tussen de stoffelijke MENS en de heilige GOD mogelijk te maken.

Wat is de werkelijke waarde van het leven van een mens?

Filosofen en humanisten spreken hoogdravend over de menselijke waardigheid alsof deze op zich het hoogste goed is. Zij spreken over de „god” in u — over het aanspreken van aangeboren verborgen bronnen in uzelf. Zij onderwijzen *zelfvertrouwen*, zelfverheerlijking.

In hun zelfvoldaanheid zijn zij onwetend omtrent de WARE WAARDEN en het ongelooflijke maar werkelijke potentieel van de mens.

Het menselijk leven is tegelijk én van oneindig veel minder waarde dan zij veronderstellen, én van veel groter potentieel dan zij weten.

Werkelijke waarheid wordt geopenbaard. Tenzij zij geopenbaard wordt, blijft zij een mysterie, volkomen onbekend voor de misleide en ijdele intellectuelen. Ik herhaal wat Jezus in gebed zei: „Ik dank U, Vader, Heer des hemels en der aarde, dat Gij deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, doch aan kinderkens geopenbaard” (Matth. 11:25).

Wat is de werkelijke waarheid betreffende de menselijke waardigheid? Wat is de werkelijke waarde van het leven van een mens? Deze is uitermate overschat wat de realiteit ervan betreft, en verbazingwekkend onderschat wat het allesovertreffende potentieel ervan betreft. De waarheid is werkelijk onthutsend.

U kijkt naar een lieve, onschuldige baby van een paar uur oud, en naar een oudere persoon van 80 en u vraagt u af: „Hoeveel waarde heeft dat leven? — het ene begint net, het andere is al voorbij.” Zou u het juiste antwoord kunnen geven?

Laten wij het BEGRIJPEN! Precies op dit punt schuilt de moeilijkheid. Precies op dit punt raken de ontwikkelde mensen van de wereld het spoor bijster. De wetenschap en het hoger onderwijs van vandaag nemen bijna algemeen aan dat er niets anders dan materie bestaat. Zij ontkennen het bestaan van geest. Dat betekent dat zij, of zij het al of niet toegeven, het bestaan van God loochenen.

Nu komen wij aan de moderne wetenschap van het hersenonderzoek. Wij weten nu dat de hersenen van de mens veel functies uitoefenen die voor dierlijke hersenen onmogelijk zijn, ofschoon er in fysiek opzicht nagenoeg geen verschil van betekenis is. Het dier kan niet denken, redeneren, studeren, beslissingen nemen los van zijn instinct. Het kan niet weten wat de mens weet. Het heeft geen onderscheidingsvermogen, kent niet het handelen in wijsheid, liefde, vriendelijkheid, samenwerking, evenmin is het zich bewust van wedijver, samenzwering, naijver, jaloezie, wrok. Het heeft geen waardering voor muziek, kunst en literatuur. Het bezit geen geestelijke kwaliteiten of eigenschappen.

Desalniettemin houden de wetenschap en het hoger onderwijs vol dat het verstandelijke vermogen in de mens puur fysiek is.

Ik moest voor mijzelf rationeel BEWIJZEN dat God bestaat en in feite meer WERKELIJKHEID is dan materie. Ik moest BEWIJZEN dat de Bijbel in feite het gezaghebbende woord van God is, waardoor Hij met de mens communiceert en, waarheid openbaart die anderszins voor de mens ontoegankelijk is. En ik ontdekte een PLAN, een ONTWERP, een BETEKENIS, geopenbaard maar verborgen voor mensen die zichzelf als geleerden beschouwen. Ik vond de geopenbaarde reden voor het groeiende kwaad in een gestaag voortschrijdende wereld.

Kan de mens, die ontworpen, geschapen en gemaakt is, tot zijn Schepper zeggen: „WAAROM hebt u mij zo gemaakt? — en met welk DOEL?" En kan hij zijn Schepper onderrichten? Zou hij niet juist zijn verstand moeten openstellen en luisteren wanneer zijn Schepper hem de ware reden van zijn bestaan openbaart?

De Schepper openbaart en onderwijst in een in hoge mate gecodeerd boek, de Bijbel. De diepzinnige boodschap ervan wordt voor het menselijk begrip kenbaar door middel

van de aanwezigheid en inwoning van de heilige Geest die wordt geïnjecteerd in het verstand van degene die zich in geloof en gehoorzaamheid aan de openbaring heeft overgegeven en onderworpen. Aan zo iemand wordt de WAARHEID duidelijk gemaakt, een waarheid die onbeschrijflijk fantastisch is.

Maar let goed op deze kwestie! Indien de mens slechts de fysieke hersenen had, zoals de redeloze vertebraten, hoe zou de grote Geestelijke God deze schitterende geestelijke waarheden dan in dit dierlijke brein kunnen injecteren? Het antwoord is duidelijk. God doet dat niet. De redeloze dieren hebben geen besef van God of van geestelijke kennis.

De menselijke geest in de .sterfelijke mens maakt echter een rechtstreeks contact met de grote Geestelijke God mogelijk. Er is geen rechtstreeks communicatiekanaal tussen het redeloze dierlijke brein en het verstand van de Allerhoogste God.

Mediteer hierover. Wij mensen spreken soms over hoe wonderlijk God de mens heeft gemaakt, met zijn hersenen en de prachtige fysieke componenten van zijn lichaam die allemaal samen functioneren. Maar zonder de menselijke geest, die aan de hersenen het denkvermogen schenkt en bovendien een weg opent naar rechtstreekse communicatie met het verstand van de Grote God, zou de mens niet meer zijn dan het redeloze dier. Met de geest in de mens evenwel wordt de schepping van de mens des te meer ontzagwekkend om te overdenken. Het is deze menselijke geest in de mens die het de mens mogelijk maakt met God te worden verenigd, zodat de mens uit God kan worden verwekt door Gods Geest die zich met de menselijke geest verbindt, en aldus de menselijke persoon verwekt als kind van de Soevereine Schepper-God.

De werkelijke waarde van het leven van een mens ligt dus alleen in de menselijke geest samen met de menselijke hersenen. Er moet wel direct worden opgemerkt dat deze menselijke geest niet als zodanig wordt onderkend door de hoogstopgeleide psychologen, maar desondanks de ware essentie van het VERSTAND van de mens vormt.

In tegenstelling tot de feilbare menselijke leerstellingen openbaart het boek van de Schepper dat de mens uit het stof van de grond werd gemaakt, en dat dit stof dus een ziel wordt,

die, zoals alle vertebraten, sterfelijk is. De mens is steeds de eerste leugen in de menselijke geschiedenis blijven aanvaarden: Satans leugen tot moeder Eva dat de mens onsterfelijk is en niet kan doodgaan.

De ziel is niets anders dan het ademende dier. Alle dieren worden in de Bijbel „zielen" — *nefesj* in het Hebreeuws — genoemd. Daarom, als de mens een ziel is zoals in Genesis 2:7 (*Statenvert.*), zijn de redeloze dieren dit ook. Er is evenwel in de menselijke ziel een menselijke geest.

Deze menselijke geest verleent geen menselijk leven. Het menselijk leven komt, zoals dat van alle vertebraten, uit de circulatie van bloed, dat door het inademen van lucht van zuurstof wordt voorzien. God openbaart evenwel dat er in ieder mens een geest is. Deze geest is in dieren niet aanwezig. Door de menselijke geest krijgen de menselijke hersenen intellect — het vermogen kennis te verwerven, te denken, te redeneren, beslissingen te nemen, houdingen van goed of kwaad aan de dag te leggen.

De hersenen van mens en dier zijn fundamenteel gelijk. De superioriteit van het menselijke verstand komt niet door superieure hersenen, maar door de aanwezigheid van de menselijke geest in de menselijke hersenen. Het dierlijke brein is voorzien van instinct, niet van intellect.

Het lijkt misschien heel vreemd, want het is een dimensie in kennis die tot nu toe niet werd onderwezen, maar de werkelijke waarde van het leven van een mens ligt uitsluitend in de menselijke geest, zoals deze werkt in combinatie met de menselijke hersenen.

God vormde de mens uit materie, maar wat vorm en gestalte betreft naar zijn eigen beeld en gelijkenis.

Het redeloze dier en de mens hebben evenwel dezelfde adem, dezelfde levensbron. Zij sterven dezelfde dood. Het leven van de mens is een vleselijk bestaan, maar in de vorm en gestalte van God, en met de menselijke geest toegevoegd aan de hersenen.

De schepping van de mens nog niet voltooid

De mens werd geschapen om een relatie met zijn Schepper te hebben. Daarom werd hij in de vorm en de gestalte van zijn Schepper gemaakt, waarbij het contact en de relatie

mogelijk wordt gemaakt door de in hem aanwezige menselijke geest.

Maar de schepping van de mens was niet voltooid. In 50 mentaal en geestelijk opzicht werd hij slechts „half aanwezig” geschapen. Hij had nog extra Gods Geest nodig; die zou zich met zijn geest verbinden en hem aldus als kind van God verwekken, waardoor hij met God zou worden verenigd en het hem uiteindelijk mogelijk zou zijn in het GEZIN VAN GOD zelf te worden geboren.

Sta hier eens bij stil. Let nogmaals op de tweeledigheid in Gods scheppingsproces. De eerste mens Adam was een fysieke schepping waaraan de menselijke geest werd toegevoegd. Wanneer de schepping van de mens voltooid is, zal hij een geestelijke schepping zijn, geheel uit Geest gevormd.

Wanneer de mens de heilige Geest van God ontvangt, wordt de Geest en het verstand van de onsterfelijke God zelf in hem geïnjecteerd. Deze verbindt zich met de menselijke geest. De Geest van God kan niet worden ontvangen door, of geïnjecteerd in, het redeloze dier; het dier heeft immers geen geest in zich waarmee de geest van God zich zou kunnen verbinden.

Laat mij op dit punt een waarheid tussenvoegen die, ten tijde dat dit wordt geschreven, waarschijnlijk het meest controver­siële vraagstuk is onder de mensen van de Westerse wereld: de abortuskwestie.

De menselijke geest komt in het menselijke embryo bij de conceptie. Het is deze geest die, na een bekering als volwassene, met de heilige Geest van de grote Schepper-God kan worden verenigd, waardoor deze mens met Goddelijk leven wordt verwekt als een kind van de levende God, in een staat van groei, hoewel vooralsnog ongeborn. Het vernietigen van een embryo of een foetus in de baarmoeder van een vrouw is het VERMOORDEN van een potentieel toekomstig Goddelijk Wezen.

Daarom is abortus moord.

Nu terug naar onze oorspronkelijke vraag: „Wat is de enige werkelijke waarde van het leven van een mens?”

Het leven van een mens is een vleeselijk bestaan, maar met de menselijke geest die de hersenen van intellect voorziet. De menselijke geest in de mens maakt de verbinding met

de heilige Geest en het verstand en de onsterfelijkheid van God mogelijk. Wanneer de sterfelijke mens sterft, vervalt het lichaam weer tot stof, en de geest keert terug naar God.

Leven na de dood

De menselijke geest is bij de dood in feite een geestelijke gietvorm, zonder bewustzijn van zichzelf, maar bij de opstanding brengt hij in het opgestane lichaam het hele geheugen, alle kennis en het hele karakter evenals de vorm en de gestalte die de persoon voor zijn dood bezat terug. De menselijke geest kan uit zichzelf niet zien, horen, denken of weten. Het enig werkelijke LEVEN, zichzelf in stand houdend leven, ligt in de heilige Geest van God, verbonden met de menselijke geest. De waarde van het leven van een mens ligt in de menselijke geest en in zijn potentieel te worden verenigd met Gods Geest, die Gods verstand en Gods leven is.

Filosofen denken dat de mens op zich het allerhoogste goed is. Zij spreken over „de menselijke waardigheid“. Zij spreken over de aangeboren „goddelijke“ vermogens in ieder mens. Zij bepleiten ZELFvertrouwen, zelfverheerlijking. Zij zorgen ervoor dat de sterfelijke mens zichzelf als een onsterfelijke God ziet.

Integendeel echter, de enige waarde van het leven van een mens ligt in de menselijke geest en het potentieel door God te worden verwekt, om later zelf als GOD te worden geboren, als een kind in het GODDELIJKE GEZIN.

De mens is geen „god“ in zichzelf, maar alleen sterfelijk vlees en bloed met hersenen die door de menselijke geest van intellect worden voorzien.

Daarom is de mens op zich van oneindig veel minder waarde dan de zelfgenoegzame wijzen van deze wereld denken. Maar eenmaal door de Allerhoogste God verwekt door middel van het LEVEN en de Geest van de levende God die in hem woont, is het potentieel van een menselijk wezen van oneindig veel grotere waarde dan de wereld heeft begrepen.

Zoals eerder uiteengezet schept God volgens het principe van TWEELEDIGHEID. Dit is ook het geval bij de schepping van de MENS. Deze wordt verricht in TWEE STADIA: 1) de fysieke fase, die met de eerste mens Adam begon, en 2) de geestelijke

staat die met de „tweede Adam”, Jezus Christus, begint (1 Kor. 15:45-46).

Zo werd de mens vanaf zijn schepping (en geboorte) gemaakt met de ene „menselijke” geest die een integraal deel van de mens werd. Maar mentaal en geestelijk is hij ONVOLLEDIG; hij werd gemaakt met de behoefte aan een *tweede* Geest: de HEILIGE GEEST van God; en wanneer die gift van God wordt ontvangen, getuigt Gods Geest „met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn” (Rom. 8:16) — kinderen in de verwekte (of eerste) fase van het stadium van de *geestelijke* schepping van de mens.

Dit wordt duidelijk verklaard in 1 Korinthe 2. „Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart [of -verstand] is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen die Hem liefhebben” (vers 9) — kennis van geestelijke zaken.

Het natuurlijke verstand kan kennis van materiële en fysieke dingen opnemen. Bovendien kan het een besef van moraal en ethiek hebben, evenals van kunst en cultuur, iets waartoe de redeloze dieren niet in staat zijn. Maar op het gebied van goed en kwaad kan het alleen weten en doen wat goed is op het menselijke vlak, hetgeen mogelijk wordt gemaakt door de menselijke geest in de mens. Dit besef en uitvoeren van het goede is beperkt tot het menselijke vlak van de menselijke geest die aangeboren zelfzuchtig is. De mens kan liefde bezitten en uitdrukken op het menselijke vlak, maar zonder de heilige Geest van God kan hij geen liefde bezitten of uitdrukken op het Goddelijke vlak, en evenmin kan hij kennis verwerven van wat geestelijk is, zoals in 1 Korinthe 2 is geopenbaard.

Alleen God openbaart

„Want óns heeft God het [het geestelijke: geestelijke dingen] geopenbaard door de Geest [van God]” (vers 10). Let er in het bijzonder op dat geestelijke kennis niet wordt geopenbaard door een Persoon genaamd de Heilige Geest. Deze kennis wordt geopenbaard door God, en aan ons vandaag door middel van Gods Geest, die alleen als Gods gift door zijn barmhartigheid en genade kan worden ontvangen. God is degene die openbaart. De heilige Geest is het middel

waardoor wij kunnen bevatten hetgeen uitsluitend God kan openbaren.

Immers, „Wie toch onder de mensen weet, wat in de mens is, dan des mensen eigen geest, die in hem is?" (Vers 11.) Indien de heilige Geest de derde Persoon van een Drie-eenheid is, is dan de geest in de mens niet eveneens een andere mens? Een koe, schaap of hond kan niet de dingen weten die een MENS weet — en evenmin zou een mens dat kunnen, behalve door de geest van de mens die *in* hem is. Bijvoorbeeld kennis van scheikunde en fysica, technologische en wetenschappelijke kennis. Evenzo is de natuurlijke mens met deze ene geest *beperkt*: „Zo weet ook niemand, wat in God is, dan de Geest Gods."

ALLEEN wanneer de heilige Geest erbij komt en zich met de „menselijke" geest verbindt, kan een mens werkelijk gaan begrijpen hetgeen geestelijk is: „Doch een ongeestelijk [natuurlijke] mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is" (vers 14).

De hoogstopgeleide mensen zien alle dingen door de bril van de evolutietheorie. Evolutie heeft uitsluitend betrekking op het stoffelijke leven en zijn ontwikkeling. Het weet en onderwijst niets over geestelijk leven en geestelijke problemen, en al het kwaad in de wereld is geestelijk van aard.

DAAROM zijn de hoogstopgeleide mensen, in het algemeen, zeer onwetend: zij zijn beperkt tot kennis van het materiële, en tot het „goede" op het egocentrische niveau. Kennis van God en de dingen van God zijn dwaasheid voor hen. Maar natuurlijk zegt God: „De wijsheid dezer wereld is dwaasheid voor God" (1 Kor. 3:19).

Wereld van God afgesneden

Nu terug naar de eerste mens Adam. Breng u Gods DOEL met het scheppen van de mens op de aarde in herinnering. Dat was: 1) om de REGERING VAN GOD op aarde te herstellen, en het menselijke leven door deze REGERING te leiden: a) om de fysieke schepping van de aarde te voltooien, daar waar de engelen die ruïneerden, en b) om met dit proces de schepping van de MENS te voltooien door hem rechtvaardig goddelijk KARAKTER te laten ontwikkelen; en 2) om het KONINKRIJK VAN

GOD te vestigen, en uiteindelijk deel te hebben aan het fantastische potentieel van de mens in het voltooiën van de schepping van het onmetelijke UNIVERSUM!

Dit verheven DOEL vereiste: 1) dat de MENS Satans WEG zou afwijzen en GODS WEG VAN LIEFDE, die op Gods geestelijke wet berust, zou aanvaarden; en 2) dat de mens eerst van materie zou worden gemaakt, opdat hij, als hij tot Satans weg van „NEMEN” zou worden verleid, VERANDERD zou kunnen worden, of opdat, als hij weigerde te veranderen, zijn leven zou kunnen worden uitgewist, zonder verder of blijvend leed, precies alsof hij nooit had bestaan.

Geestelijke wezens kunnen, als zij eenmaal een voltooide schepping zijn (zoals eenderde der engelen die boosaardige karakters werden), *niet worden veranderd!* Geest is, als de schepping ervan eenmaal is voltooid, constant en eeuwig — niet vatbaar voor verandering. Maar fysieke materie *verandert* voortdurend.

Door Gods plan voor zijn geestelijke schepping, dat later zal worden behandeld, is door God en het Woord op meesterlijke wijze uitgedacht dat het Woord afstand van zijn grote glorie zou doen en te bestemder tijd de gelijkenis van het menselijk vlees zou aannemen, als Jezus Christus, om aldus het geestelijke stadium van de schepping van de MENS mogelijk te maken — God die ZICHZELF VERMENIGVULDIGT! Wat een MEESTERLIJK PLAN voor het absolute toppunt van scheppen! Hoe GROOT is onze God qua verstand, doel, planning, ontwerp en ook in het SCHEPPEN — vanaf het nietigste celletje of insect tot de meest reusachtige zon waarbij onze eigen grote zon in het niet verzinkt!

En het ongelooflijke potentieel van de mens is dat de GROTE MAJESTUEUZE GOD bezig is zich, in de MENS, te vermenvuldigen: de mens kan worden geboren in het GODDELIJKE GEZIN!

De eerste mens, Adam, werd geschapen met het potentieel zich te kwalificeren om Satan, de vroegere Lucifer, op de troon van de aarde te vervangen, waardoor de REGERING VAN GOD zou worden hersteld.

Het was evenwel noodzakelijk dat hij Satans weg van „NEMEN”, het fundament van Satans boosaardige regering, zou weerstaan en verwerpen, en dat hij de WEG van GODS wet

— de weg van LIEFDE (GEVEN), de basis van Gods regering — zou kiezen!

De Schepper sprak eerst tot Adam en Eva, onderwees hen inzake de REGERING en de geestelijke WET van God, hoewel in Genesis 2 slechts de meest beknopte samenvatting van Gods onderwijs aan hen is geopenbaard. Satan werd weerhouden van ieder contact met hen totdat God hen eerst had onderwezen.

De twee symbolische bomen

In de prachtige, luisterrijke hof van Eden waarin God hen had geplaatst stonden twee zeer speciale symbolische bomen. Over deze bomen en hun enorme betekenis is weinig te horen, behalve wat de meeste mensen hebben gehoord over „Adams appel". Maar de verboden boom was waarschijnlijk geen appelboom.

De ware betekenis van deze twee symbolische bomen verklaart de grondslag van deze wereld. In deze bomen schuilt het antwoord op het grote mysterie van onze tijd, deze moderne twintigste eeuw. Vandaag leven wij in een wereld van ontzagwekkende vooruitgang en, paradoxaal genoeg, van ontstellend kwaad. De verbijsterende vraag van vandaag is: waarom kunnen de mensen die een verstand hebben waarmee zij kunnen leren naar de maan en terug te vliegen, harten te transplanteren, computers en andere technische wonderen te produceren, hun persoonlijke problemen niet oplossen? Waarom is er in de wereld geen vrede?

Het mysterie van de hedendaagse gebeurtenissen en omstandigheden kunnen wij niet begrijpen tenzij wij naar de grondlegging van deze wereld teruggaan om te zien wat zich vanaf het begin ontwikkelde tot dit gejaagde, verwarde heden.

De wereld begon ten tijde van deze twee bijzondere bomen. In het tegenwoordige valse onderwijs over de Bijbel horen wij niets over de boom des levens en bijna niets over de verboden boom.

Maar denk eens na. God had uit het stof van de grond een mens geschapen. God schiep evenwel in twee stadia. Fysiek was de mens nog niet compleet. God wilde dat hij zich zou vermenigvuldigen en de aarde zou vervullen. De mens kon dat echter niet omdat hij fysiek nog niet compleet was.

Dus bracht God hem in een diepe slaap (anesthesie) en voerde een operatie uit, waarbij Hij een rib verwijderde om daar een vrouw van te vormen. Samen werden zij één gezin. De fysieke schepping van de mens was voltooid. Zij konden hun soort vermenigvuldigen.

De door God geschapen mens was evenwel sterfelijk. Hij bezat slechts een tijdelijk fysisch-chemisch bestaan, in stand gehouden door de circulatie van bloed, van zuurstof voorzien door het inademen van lucht, en van brandstof door voedsel en water uit de grond. Hij bezat geen inherent LEVEN, zichzelf instandhoudend leven. Maar hij bezat wel een menselijke geest waardoor hij, als die met Gods heilige Geest werd verenigd, met eeuwig leven kon worden verwekt.

Onsterfelijk leven aangeboden

Door middel van deze symbolische boom des LEVENS bood God de mens onsterfelijk LEVEN aan. God verzocht of dwong hem niet dat te nemen — Hij maakte het alleen vrij toegankelijk. Adam kon van alle bomen in de hof eten, behalve van de ene verboden boom, die „der kennis van goed en kwaad“.

Wat zou er gebeurd zijn als Adam van de boom des LEVENS had genomen? Deze vraag hebt u waarschijnlijk nooit horen beantwoorden. Deze symbolische boom wordt vandaag aangeboden aan hen die door God worden geroepen en tot Jezus Christus worden getrokken. Er is één verschil tussen de oorspronkelijke Adam en de geroepen christen. Adam had nog niet gezondigd en had, als hij de boom des levens had gekozen, geen berouw en bekering nodig. Overigens verkeert de bekeerde en gelovige, door de Geest verwekte christen in dezelfde positie als Adam zou zijn geweest indien hij van de boom des levens had genomen.

Adam zou de heilige Geest van de onsterfelijke God hebben ontvangen en die zou zich met zijn menselijke geest hebben verbonden. Daar Adam een keuze moest doen, zou hij, door van de boom des levens te eten, vanzelfsprekend de weg van Satan hebben afgewezen.

Maar nogmaals, wat zou er zijn gebeurd, als Adam van de boom des levens had genomen?

Hij zou de heilige Geest van God hebben ontvangen die

zich met zijn menselijke geest zou hebben verenigd. De mens was pas mentaal of geestelijk compleet wanneer hij de Geest van God had ontvangen. Deze zou hem, mentaal en geestelijk, met God hebben verenigd. Hij zou als een kind van God zijn verwekt, precies zoals de bekeerde door de Geest verwekte christen.

Hij zou de heilige Geest van God hebben ontvangen die zich met zijn menselijke geest zou hebben samengevoegd, waardoor hij als een zoon van God zou zijn verwekt, en waardoor hem het onderpand van onsterfelijk leven zou zijn geschonken en hij één met God zou zijn gemaakt.

Zoals in het geval van de door de Geest verwekte christen van vandaag, waarbij „Christus [in die christen] de hoop der heerlijkheid" is (Kol. 1:27). En zoals de gezindheid van Christus in ons is (Filipp. 2:5), zo zou de gezindheid van de Eeuwige in Adam zijn geweest. In plaats daarvan echter kwam en werkte de gezindheid van Satan in hem, evenals dit het geval is in al zijn nakomelingen die deze wereld hebben gevormd. In Efeze 2:2 lezen wij dat Satan, als overste van de macht der lucht, inderdaad in de mensen werkzaam is.

Op dit punt verklaren wij iets wat men verkeerd zou kunnen begrijpen. In de verzoeking door Satan werd Eva misleid, maar Adam niet (1 Tim. 2:13-14). Adam was God ongehoorzaam en zondigde welbewust. Maar ook al werd hij in deze oorspronkelijke verzoeking niet misleid, zijn opzettelijke ongehoorzaamheid aan het uitdrukkelijke gebod van God sneed hem af van God, wat een toestand van mentale vervorming deed ontstaan en zijn denken aan de misleidingen van Satan blootstelde. Vanaf dat ogenblik waren Adam en al zijn nakomelingen voor de macht van Satan ontvankelijk. Satan begon in het verstand van Adam te werken, zoals God in zijn verstand zou hebben gewerkt als hij van de boom des levens had genomen.

Een wereld in gijzeling

Zo had Satan vanaf dat moment Adam geestelijk gekidnapt, en sindsdien is zijn hele menselijke nageslacht steeds door Satan in gijzeling gehouden.

God zou Adam Gods levenswijze, Gods geestelijke wet, hebben geopenbaard. Deze wet is de weg van

onzelfzuchtige

liefde — maar het zou de liefde van God zijn geweest die door de heilige Geest in het hart van de mens wordt uitgestort (Rom. 5:5). De natuurlijke, zinnelijke liefde van de mens kan Gods heilige wet niet vervullen.

Evenals een menselijk embryo, verwekt door menselijke ouders, zich in het proces tijdens de zwangerschap moet ontwikkelen alvorens te worden geboren, zo is het met de door de Geest geleide christen, en zo zou het met Adam zijn geweest. Hij zou een directe relatie en een rechtstreeks contact met God hebben gehad.

Ik vergelijk dit graag met de navelstreng die een baby met zijn moeder verbindt. Tijdens de zwangerschap wordt het menselijke leven en de fysieke voeding door de moeder aan het kind gegeven. Gods geestelijke LEVEN wordt aan de Christen verleend door middel van de heilige Geest. Ook geestelijke kennis wordt door God uitsluitend door middel van de inwoning van de heilige Geest verleend (1 Kor. 2:10). Volledig begrip van Gods WET (zijn levenswijze) wordt door God verleend door middel van de heilige Geest. Maar de wet van God vereist doen en handelen, en liefde is de vervulling van Gods wet (Rom. 13:10), en de wet kan alleen worden vervuld door de liefde van en vanuit God (Rom. 5:5).

Adam zou dus de diepgaande geestelijke kennis hebben gekregen om volgens Gods weg te leven, en zou bovendien zijn voorzien van goddelijke liefde, de enige liefde die de volmaakte wet van liefde kan vervullen en in werking kan stellen.

Tevens zou hij door de Geest van God het geloof van God hebben ontvangen. Hij zou van God kennis, leiding en hulp hebben ontvangen. Hij zou het vertrouwen hebben gehad dat God tussenbeide zou komen in zaken die buiten zijn macht lagen. In zulke zaken doet God voor ons op bovennatuurlijke wijze wat wij niet voor onszelf kunnen doen. Met andere woorden, God voert onze strijd voor ons.

Gods wet en regering verworpen

Maar in plaats daarvan koos Adam een andere soort van kennis: hij eigende zich de kennis van zowel goed als kwaad toe. Hij verliet zich geheel op zichzelf, zowel wat de KENNIS als wat de kracht van uitvoering van goed en van kwaad

betreft. Hij VERWIERP het vertrouwen op God en koos de weg van ZELF-vertrouwen. De enige gerechtigheid die hij kon verwerven was EIGENgerechtigheid, wat voor God is als beoedelde kleding.

Adam en Eva aten van de boom „der kennis van goed en kwaad". Het nemen van de vrucht daarvan stond gelijk aan het *zich toe-eigenen* van de kennis van wat goed is en van wat kwaad is — zelf bepalen wat juist is en wat zonde is. Uiteraard betekende dit de verwerping van Gods WET, die *voor hen* omschreef wat juist en verkeerd is.

De illustere aartsengel Lucifer was, zoals God hem oorspronkelijk had geschapen, het hoogtepunt van Gods scheidingsmacht in één afzonderlijk wezen. Tegenwoordig hebben weinig mensen zelfs maar een flauw vermoeden van de grootte van de macht die Satan bezat en die nu tot sluwe bedrieglijkheid is verdraaid. Klaarblijkelijk onderschatte Adam hem volkomen.

De sluwe Satan drong tot Adam door via diens vrouw Eva. Hij zei niet: „KIES MIJN WEG!" Hij verscheen als een listige slang. Hij wist haar handig te misleiden.

Hij zaaide TWIJFEL over Gods oprechtheid in haar geest. Hij bracht een gevoel van onrecht en verontwaardiging in haar. Hij misleidde haar tot de overtuiging dat God oneerlijk — zelfzuchtig — was geweest. Geraffineerd injecteerde hij haar met intellectuele ijdelheid. Hij verleidde haar tot de gedachte dat het gerechtvaardigd was om van de verboden vrucht te eten.

Adam, die niet misleid was, volgde niettemin zijn vrouw. Samen met haar eigende hij zich het recht toe zelf vast te stellen wat juist is en wat verkeerd is — en aldus GELOOFDE hij NIET wat zijn Schepper had gezegd, waarmee hij God als Verlosser en Heerser VERWIERP — God als de bron van geopenbaarde BASISKENNIS afwees. Hij geloofde en volgde Satans WEG!

Adams wereld veroordeeld

Toen God de mens uit de hof van Eden verdreef, en de toegang daartoe versperde — opdat de mens niet zou teruggaan en eeuwig leven *in zonde* zou ontvangen (Gen. 3:22-24) —, velde God een VONNIS!

God zei in feite: „Je hebt voor jezelf en voor de wereld die uit je zal voortkomen beslist. Je hebt Mij verworpen als de fundamentele bron van kennis; je verwierp kracht van Mij door mijn Geest om volgens de rechtvaardige weg te kunnen leven; je hebt gerebelleerd tegen mijn gebod en mijn regering; je hebt de weg van Satan gekozen, de weg van 'NEMEN'. Daarom veroordeel Ik jou en de wereld die je zult verwekken om 6000 jaar van Mij en mijn Geest *afgesneden* te zijn — behalve de uitzonderlijk WEINIGEN die Ik speciaal zal roepen. En die WEINIGEN zullen worden geroepen om een bijzondere dienst te doen ter voorbereiding van het koninkrijk van God. Zij zullen moeten doen waarin jij hebt gefaald: zij zullen Satan en zijn WEGEN verwerpen, weerstaan en overwinnen, en de wegen van mijn geestelijke WET volgen.

„Ga dus, Adam, en je hele nageslacht dat de wereld zal vormen, vervaardig je eigen kennisbestand. Bepaal zelf wat goed is en wat kwaad is. Vorm je eigen onderwijsstelsels en methoden om kennis te verspreiden, naar gelang je god Satan je zal misleiden. Vorm je eigen denkbeelden van wat god is, je eigen godsdiensten, je eigen regeringen, je eigen levensstijlen en vormen van samenleving en cultuur. In dit alles zal Satan jouw wereld met zijn houding van *zelfzucht* misleiden — met ijdelheid, wellust en hebzucht, naijver en afgunst, wedijver en strijd en geweld en oorlogen, opstand tegen Mij en mijn wet van LIEFDE.

„Nadat de wereld van je afstammelingen de les van 6000 jaar van menselijk leed, angst, frustratie, mislukking en vernietiging heeft geschreven — nadat de wereld die uit je zal voortkomen ertoe zal zijn gebracht de volslagen uitzichtloosheid van de weg die jij hebt gekozen te erkennen — zal Ik bovennatuurlijk interveniëren. Door bovennatuurlijke goddelijke kracht zal Ik dan het bestuur van de gehele wereld overnemen. Met nieuw onderwijs zal Ik een gelukkige wereld van VREDE tot stand brengen. En na berouw en bekering zal Ik dan aan iedereen eeuwig behoud aanbieden. Duizend jaar nadat die komende gelukkige wereld is begonnen zal Ik allen die gedurende deze huidige 6000 jaar ongeroepen zijn gestorven, uit de dood opwekken tot sterfelijk leven. Dan zal hun oordeel komen. En na bekering en geloof zal hun eeuwig leven worden aangeboden.

„Gedurende deze 6000 jaar dat Ik hen van Mij zal afsnijden, zullen zij niet voor eeuwig worden geoordeeld. Alleen zullen zij oogsten, wat zij tijdens hun leven zaaien. Maar wanneer Ik eeuwig behoud voor hen openstel, zal er geen Satan zijn om hen te hinderen of te misleiden — geen Satan om te overwinnen. De enkele mensen die in de eerste 6000 jaar worden geroepen zullen Satans invloed moeten afwijzen, weerstaan en overwinnen. En zij die overwinnen zullen met Mij op mijn troon zitten en onder Mij macht hebben om alle naties te regeren.”

Oorsprong van zelfvertrouwen

Wat betekent dit allemaal?

Adam, de eerste mens, verwierp kennis van en vertrouwen op God. Hij besloot op zijn eigen kennis en talenten te vertrouwen.

De tegenwoordige wereld, die uit Adam is voortgekomen, steunt geheel op het zelfvertrouwen van de mens. De psychologie die in onze tijd wordt onderwezen is zelfvertrouwen. Vertrouwen op de aangeboren krachten in uzelf, zo wordt geleerd. Op de meeste hedendaagse universiteitscampussen heerst een atmosfeer van op zichzelf vertrouwend bekwaamheid. Het is de geest van ijdelheid. De universiteitsstudent wordt ertoe gebracht zichzelf als toekomstige deskundige te zien, dat wil zeggen, hij vindt zichzelf verheven boven degenen die niet zijn soort onderwijs hebben ontvangen. Op grond van het basisidee van de evolutietheorie denkt hij dat hij ver boven de mensen staat die in God en Jezus Christus geloven. Hij beziet hen met minachting.

Behoud afgesloten

Nadat Adam deze noodlottige en doorslaggevende beslissing had genomen, SLOOT GOD DE BOOM DRS LEVENS AF (Gen. 3:22-24) voor de wereld die door Adam zou worden verwekt, en wel voor de periode van 6000 jaar. Dat wil zeggen, behalve voor de gekozen profeten ten behoeve van het schrijven van de Bijbel, en voor de Kerk die door Jezus Christus uit deze wereld wordt geroepen. Maar zelfs Jezus zei duidelijk: „Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke” (Joh. 6:44).

Daarop stelde God, bij de grondlegging van deze wereld, een meesterplan van 7000 jaar in werking teneinde zijn doel te bereiken.

Het was Satan die Eva misleidde. Adam zondigde vervolgens opzettelijk door eveneens van de verboden vrucht te eten. Sindsdien is de gehele wereld misleid (Openb. 12:9).

Laten wij hier een ogenblik pauzeren. Laten wij ons realiseren dat dit de werkelijke grondlegging was van de wereld waarin wij nog altijd leven. Op dit punt moet Satan zich in de handen hebben gewreven. Hij moet hebben geloofd dat God was verslagen — dat God er door Adam niet in was geslaagd Satans bewind op de troon van de aarde omver te werpen.

God zegt echter: „Mijn doel zal verwezenlijkt worden.”

Gods 7000-jaren plan zal in overweldigende en schitterende glorie Gods doel vervullen.

Laten wij dit punt goed begrijpen; voor de wereld is dit steeds een mysterie geweest. Toen God de boom des levens afsloot, sloot Hij voor een periode van 6000 jaar verlossing en behoud voor de mensheid af, totdat na de 6000 jaar de tweede Adam, Jezus Christus, naar de aarde zou terugkeren met grote macht en glorie, om Satan te ontronen en over alle volken van de mensheid te regeren.

De eerste mens Adam kreeg de gelegenheid om Gods regering te kiezen, om die regering op de aarde te herstellen, en Satan van de troon van de aarde te stoten. Daar Adam faalde, kon behoud niet voor de mensheid in het algemeen worden opengesteld, totdat Jezus Christus, de tweede Adam, zou hebben volbracht waarin de eerste Adam tekortschoot: Satan ontronen en plaatsnemen op de troon van de aarde, en daarmee de regering van God op deze aarde herstellen.

Het afsluiten van de boom des levens voor het menselijk geslacht markeerde de grondlegging van de tegenwoordige wereld die nog steeds onzichtbaar door Satan wordt beheerst. Maar hoe wilde God zijn doel dan bereiken? Bij deze grondlegging van de wereld werd door God besloten dat het Woord op de aarde zou worden geboren als het offerlam van God om de mensheid uit de heerschappij van Satan de kidnapper los te kopen (Openb. 13:8).

Maar hoe wilde God ooit zijn plan verwezenlijken waarbij

Hij zichzelf vermenigvuldigt door middel van de mensen die gedurende die volgende 6000 jaar zouden worden geboren?

Behoud door de opstanding

Bij diezelfde grondlegging van Satans wereld werd tevens besloten (Hebr. 9:27) Gods beschikking te bekrachtigen dat alle mensen eenmaal zouden sterven, waarna, door een opstanding uit de doden, het oordeel zou komen. Ondertussen zou de mensheid als geheel nog niet worden geoordeeld — zij zou verworpen noch behouden zijn. Er werd toen besloten dat zoals alle mensen in Adam zouden sterven, zij ook allen in Christus tot leven zouden worden teruggebracht door een opstanding ten oordeel (1 Kor. 15:22). Deze opstanding van allen die in Adam zijn gestorven is altijd een mysterie geweest voor de hele, door Satan misleide wereld. Tegenwoordig viert het traditionele christendom nog steeds in iedere lente de opstanding van Jezus op de heidense paasdag, maar het zwijgt over de toekomstige opstanding van de miljarden mensen die in Adam zijn gestorven. Deze opstanding zal later in dit boek worden verklaard.

Ondertussen zou Christus, als Hij zou komen om de zonde der mensheid te dragen, de Kerk van God oprichten. Doel en functie van de Kerk zullen in hoofdstuk zes van dit boek worden behandeld.

Laten wij hier eens bij stilstaan! Laten wij begrijpen waarvoor Satan de gehele wereld heeft verblind. Besef wat een bedrogen traditioneel christendom niet begrijpt.

Dit is van het hoogste belang!

De wereld van het traditionele christendom is verleid tot de vermeend christelijke leer van de onsterfelijkheid van de ziel: dat degenen die „Jezus belijden" onmiddellijk na de dood naar een hemel gaan van eeuwig nietsdoen, van vrijheid van verantwoordelijkheid en gelukzaligheid in gemak en luiheid; dat degenen die nalaten Jezus „aan te nemen" na de dood naar een bepaalde plaats gaan, hel genaamd, een plaats met een eeuwig, voortdurend brandend vuur waar zij voor eeuwig en altijd en zonder hoop in onbeschrijflijke pijn en doodsangst gillen en schreeuwen.

Deze leer houdt in dat de mens een onsterfelijke ziel is en reeds eeuwig leven bezit. Dit loochent de bijbelse leer

(Rom. 6:23) dat de straf op de zonde de dood is en dat de mens eeuwig leven alleen als gift van God kan krijgen. De valse leer van het traditionele christendom kan worden vergeleken met een enkele reis met de trein. Deze reis is de reis van uw leven. Aan het einde van de lijn staat een wissel automatisch zo dat u rechtstreeks naar een permanent brandende hel van onbeschrijflijke pijn en kwellingen wordt gezonden. Maar als u, op enig punt gedurende deze levensreis „Christus aanneemt“, dan wordt op dat moment de wissel aan het einde van de lijn omgezet om u zonder omwegen naar de hemel af te schieten.

Een groot deel van de zogenaamd „christelijke“ leer berust erop dat God de eerste mens als een volmaakt onsterfelijk wezen heeft geschapen, maar dat Satan, toen God even niet keek, naderbij sloop en dit prachtige werkstuk van God ruïneerde. Behoud wordt dan voorgesteld als Gods poging de schade te herstellen, en de mens terug te brengen in een staat die even goed is als toen God hem schiep.

Met de ene doctrine na de andere geloven en leren zij het diametrale tegendeel van de waarheden die zo duidelijk in de Bijbel zijn geopenbaard.

Satans eerste leugen

Zij onderwijzen Satans eerste leugen: dat de mens een onsterfelijke ziel is. Deze leer is, als men er goed over nadenkt, dat „behouden moeders“, die zijn gestorven en naar de hemel zijn gegaan, zich voortdurend bewust zijn van hun verloren zonen die gillen en schreeuwen in de onbeschrijflijke foltering van het hellevuur.

Maar wat is de werkelijke waarheid van Gods heilige Woord? Weten de doden wat de levenden doen? Kort na ons huwelijk vertelde mijn vrouw mij dat zij, nadat haar moeder was gestorven, toen zij slechts 12 jaar oud was, dacht dat haar moeder in de hemel alles zag wat zij deed.

Ik citeer nu uit een artikel dat in *De Echte Waarheid* van februari-maart 1985 stond:

„De Bijbel leert duidelijk dat u wanneer u sterft werkelijk dood bent. Volgens de Bijbel horen de doden niets, zien zij niets, denken zij niets en weten zij niets. Zij zijn zich absoluut van niets bewust: 'De levenden weten tenminste dat zij ster-

ven moeten, maar de doden weten niets; zij hebben geen loon meer te wachten, zelfs hun nagedachtenis is vergeten. Zowel hun liefde als hun haat en naijver zijn... vergaan' (Pred. 9:5-6).

„De bijbelse boodschap is duidelijk op dit punt. Er is geen twijfel aan: dood is dood. De apostel Paulus schreef: 'Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood' (Rom. 6:23). De dood is per definitie de afwezigheid van leven, niet slechts een van God gescheiden zijn.

„De Bijbel waarschuwt ons zelfs om het beste van ons leven te maken terwijl we daar nog de gelegenheid voor hebben: 'Al wat uw hand vindt om naar uw vermogen te doen, doe dat, want er is geen werk of overleg of kennis of wijsheid in het dodenrijk waarheen gij gaat' (Pred. 9:10).

„Duidelijker kan het niet. Maar hoe zit het met degenen die willen vasthouden aan het door hen gekoesterde geloof van een ten hemel varen na de dood, als men goed heeft geleefd, of een verzinken in de hel, als dit niet het geval is geweest? Het antwoord van de apostel Petrus is: Als iemand het verdiende naar de hemel te gaan, zou dat zeker iemand zijn naar Gods hart, nietwaar? David was zo iemand (Hand. 13:22). Maar Petrus werd door God geïnspireerd om te zeggen dat David 'én gestorven én begraven is, en zijn graf is bij ons tot op deze dag' (Hand. 2:29), en: 'David is niet opgevaren naar de hemelen' (Hand. 2:34).

„Jezus zelf zei ook dat 'niemand is opgevaren naar de hemel', waar Gods troon is (Joh. 3:13).

Zullen we allen opnieuw leven?

„Er zit evenwel meer aan dit leven vast dan alleen leven voor het *heden*. De Grote God zette mensen op deze aarde met het oog op een fantastisch, eeuwig doel, waarvan de door mensen uitgedachte religies van deze aarde geen weet hebben.

„Wij zijn op deze aarde om een geweldige reden. Deze sluit het antwoord in op de vraag waarom wij mensen sterfelijk werden gemaakt en het hele scala van ontroeringen, problemen of goede tijden van het menselijk leven doormaken.

„Al zijn we wanneer wij sterven dood, wij zullen dat niet

altijd blijven. De doden in hun graven zullen herleven! Lees wat Jezus zegt: 'Verwondert u hierover niet, want de ure komt, dat allen, die in de graven zijn, naar zijn stem zullen horen, en zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie het kwade bedreven hebben, tot de opstanding ten oordeel' (Joh. 5:28-29).

„Voor ons gedrag in dit leven moeten wij verantwoording afleggen! Ieder mens die ooit geleefd heeft zal uiteindelijk rekenschap afleggen en aanwezig zijn in een opstanding!”

Eerder heb ik verklaard dat de geest in de mens van zichzelf niet ziet, niet kan horen, niet kan denken. De hersenen zien door middel van het oog, horen door middel van het oor, en denken doordat ze er door de geest toe in staat worden gesteld. Bij de dood gebeurt het dat „het stof wederkeert tot de aarde, zoals het geweest is, en de geest wederkeert tot God, die hem geschonken heeft” (Pred. 12:7).

De geest is de opslagplaats van het geheugen en het karakter. De geest is als een mal. Zelfs de vorm en gestalte van de overleden mens worden erdoor vastgehouden, zodat de mensen die zijn gestorven er in de opstanding ten oordeel precies zo uitzien als tijdens hun leven. Zij behouden iedere karaktertrek die zij in dit leven hebben ontwikkeld en herinneren zich alles wat in hun geheugen werd opgeslagen. Maar ondertussen is er in de dood geen bewustzijn: „de doden weten niets” (Pred. 9:5).

De meest verbreide valse leerstelling, die door nagenoeg alle kerken van het zogenaamde christendom wordt geloofd, behalve door de ene en enig ware en oorspronkelijke Kerk van God, is dat ALLE mensen automatisch zijn „verloren” tenzij zij Jezus Christus als Verlosser belijden — en geloven dat het nu de enige „dag des heils” is. De waarheid is echter dat degenen die van God zijn afgesneden NOG niet geoordeeld worden!

Niet veel mensen BEGRIJPEN het plan van God. De lezer kan onmogelijk meer verrast zijn door de waarheid die in dit boek wordt onthuld dan de auteur meer dan 58 jaar geleden. De GEHELE WERELD is misleid, zoals Gods Woord voorspelde! Iemand die misleid is, is zich niet van de misleiding bewust! Laten wij Satan niet onderschatten!

De mensen van God afgesneden?

Iemand die het vele kwaad in de wereld van vandaag overziet zou kunnen denken dat de MENS zichzelf van God heeft afgesneden. Maar het is GOD die de mensheid van zich afsneed. En WAAROM?

Lijkt God hierin oneerlijk? Integendeel!

Laten wij dit punt duidelijk maken. Doordat Adam besloot van de verboden boom te eten, sneed hij zichzelf en zijn nageslacht van God af. Maar omdat alle mensen die uit Adam zijn geboren hebben gezondigd, heeft in feite ieder mens ook zichzelf van God afgesneden (Jes. 59:1-2).

De Persoon van het Goddelijke gezin die met Adam sprak was de *Logos* of het „Woord“, de latere Jezus Christus. Adam had geen contact met God de Vader. Toen het WOORD de boom des levens afsloot, werd de mensheid als geheel van God de Vader afgesneden, totdat Christus in opperste macht en glorie naar de aarde komt om Satan de troon van de aarde te ontnemen en op de gehele aarde de regering van God te herstellen. Ondertussen kwam Christus, de tweede Adam, bij zijn eerste verschijning het bestaan van God de Vader *openbaren* (Lukas 10:22). Tot die tijd had de wereld geen weet van het bestaan van God de Vader. Dit is één reden waarom de religie van het Judaïsme gelooft dat God slechts uit ÉÉN PERSOON bestaat. Dit is de reden dat de theologen de kennis van het feit dat GOD een GEZIN is waarin wij kunnen worden geboren als deel van dat Goddelijke gezin, hebben verloren, of liever, nooit hebben bezeten. Dit verklaart bovendien waarom zij, toen zij in het Nieuwe Testament over God de Vader lazen, en ook over Jezus als zijnde God, met de valse theorie kwamen dat de heilige Geest de derde Persoon van een Drieëenheid is, waarmee zij de heilige Geest lasteren en God BEPERKEN en alle kennis verwerpen volgens welke bekeerde mensen lid van het heilige GEZIN van God kunnen worden. Aldus heeft Satan het „christendom“ voor de waarheid en het doel van het evangelie van Jezus Christus verblind.

Zij hebben een uiterst belangrijke waarheid over het hoofd gezien: de opstanding uit de dood.

Zij vierden een heidens paasfeest als erkenning van de

opstanding van Jezus Christus uit de doden. Zij zien echter volledig voorbij aan de duidelijk bijbelse leer dat iedereen die ooit heeft geleefd uit de dood zal opstaan, zij het in een chronologische volgorde van drie duidelijk onderscheiden opstandingen. De enige hoop die de Bijbel voor de ontelbare mensen van deze stervende wereld geeft is de hoop op een opstanding uit de dood, maar dat is dan wel een absoluut zekere hoop. In de volgende hoofdstukken zal dit alles in zijn geheel worden behandeld met alle bijbelteksten erbij.

Wat een tragedie dat deze hele wereld, zoals in Openbaring 12:9 duidelijk wordt gezegd, misleid is en verblind voor de waarheid door Satan de duivel, die nog steeds op de troon van de gehele aarde zit.

De werkelijke waarheid is opzienbarend, en u zult haar duidelijk zien geopenbaard in uw eigen bijbel. Volg haar terwijl u nauwkeurig dit boek leest.

Toen God Adam en Eva uit de hof van Eden verdreef, plaatste Hij er engelen om de mensheid te beletten terug te keren. Veronderstel eens dat de Eeuwige de toegang tot Eden had opengelaten. De mens had al van de verboden boom gegeten. De mens had zich reeds tot zonde gekeerd. Wat zou er gebeurd zijn? Waarschijnlijk zou de zondigende mensheid en masse zijn teruggedaan om van de boom des LEVENS te nemen! Zonder enige bekering — zelfs zonder geloof in God of in Christus — zou de mensheid zichzelf aan EEUWIG LEVEN hebben geholpen.

Denk hier eens over na!

God is niet oneerlijk

Hoe ONEerlijk zou God zijn geweest als Hij dat had toegestaan! De mens zou, met al zijn zonden — en zonde heeft de neiging toe te nemen in degene die eraan toegeeft —, onsterfelijk zijn geworden; hij zou *voor eeuwig* leven terwijl hij zou *lijden* onder de pijn, mentaal, fysiek en geestelijk, die de zonde op hem zou brengen!

De mens schijnt niet te beseffen dat hij een SLAAF van de zonde is. De zonde heeft hem van God de Vader afgesneden. Weinig mensen begrijpen dat wij door de dood van Christus niet worden behouden. Door Jezus' dood worden wij met God de Vader verzoend. Wij worden behouden door zijn

leven (Rom. 5:10). De mens beseft niet dat alleen een ware bekering — een zich afkeren van de zonde — en het levende GELOOF van Jezus Christus hem van de straf kunnen BEVRIJDEN! Zonde verslaaft! Ze straft! Ze brengt verdriet, wroeging, angst. Zonde veroorzaakt fysiek letsel, ziekte en gebreken. Ze heeft frustratie en hopeloosheid tot gevolg.

Het meest ONeerlijke, ONvriendelijke, wrede wat God kon hebben gedaan toen Adam en Eva eenmaal van de verboden boom hadden gegeten, zou zijn geweest de weg naar de hof open te laten, met vrije toegang voor iedereen die naar de boom des LEVENS — het symbool van de gift van EEUWIG LEVEN — zou komen!

Wat deed God echter? Hij verdreef de man en de vrouw. Hij verhinderde de terugkeer.

Niettemin stelde Hij het GEHELE menselijke geslacht behoud en eeuwig leven in het grootste geluk en vreugde ter beschikking. Maar met goddelijke wijsheid bepaalde Hij de tijd en de voorwaarden! Gedurende de eerste 6000 jaar — die nu bijna zijn verstreken — werd iedereen afgesneden op het KLEINE aantal gepredestineerden na.

Op dit punt is de gehele traditionele christenheid misleid. Hier volgt een uiterst belangrijke waarheid: Satan, die op de troon van de aarde zit, trachtte Christus als kind te doden. Vervolgens trachtte hij Jezus te verleiden en te diskwalificeren kort voor de Christus zijn werk op aarde zou beginnen (Matth. 4). Satan veroorzaakte de marteldood van de meeste apostelen. Hij zorgde ervoor dat de Kerk intens werd vervolgd. Hij veroorzaakte een heftige controverse die in de eerste maanden en jaren van de Kerk ontbrandde en waarbij er werd getwist over de vraag of het evangelie dat moest worden verkondigd het evangelie van Christus was, of het evangelie van de mens over Christus. Satan zorgde ervoor dat het laatste de strijd won, en nog geen 20 jaar later werd er een vervalst evangelie OVER Christus gepredikt, behalve door de vervolgde ENKELINGEN die als de kleine en vervolgde ware oorspronkelijke Kerk van God trouw bleven.

Is het nu de enige dag des heils?

Deze bedrogen „christenen" leerden, en zij leren nog steeds, dat het nu de ENIGE dag van behoud is, en dat hun namaak-

behoud, waarbij men alleen maar Jezus Christus hoeft „aan te nemen”, zonder berouw en bekering van de zonde en zonder dat men Gods wet gehoorzaamt, de mensen bij hun dood onmiddellijk als „onsterfelijke zielen” naar de hemel zendt.

Satan heeft het verstand van de aanhangers van het „traditionele christendom” verblind voor het feit dat God de boom des levens heeft afgesloten totdat de verheerlijkte Jezus Christus met opperste macht en glorie komt om op de gehele aarde de regering van God te herstellen. Er werd bepaald, ik herhaal het, dat de mensen eenmaal moeten sterven, en dat na de dood de opstanding ten oordeel komt (Hebr. 9:27). Ondertussen wordt de wereld van Adam niet geoordeeld, hoewel in het uiteindelijke oordeel iedereen voor zijn zonden verantwoordelijk zal worden gehouden.

God heeft evenwel met een bepaalde bedoeling enige uitzonderingen gemaakt. God verwekte profeten met het speciale doel een deel van het fundament van de Kerk te worden. Jezus riep UIT DEZE WERELD discipelen om te worden geleerd anderen te onderwijzen en in het komende millennium van het herstelde koninkrijk van God te regeren en te onderwijzen onder Koning der koningen Jezus, wanneer de boom des levens voor iedereen zal zijn opengesteld.

De kerkleden worden geroepen om te worden opgeleid tot bestuurders en leraars in het koninkrijk van God wanneer de boom des levens toegankelijk zal zijn. Ondertussen is de heilige Geest afgesloten voor iedereen behalve de profeten en de uitgeroepen van de ware Kerk. De profeet Joel voorspelde dat God „daarna” — na de 6000 jaar van deze wereld van Satan — op iedereen die leeft zijn Geest zal uitstorten (Joel 2:28).

Ondertussen was het voor Gods doel noodzakelijk dat de heilige Geest zou worden gegeven aan de profeten en degenen die speciaal worden geroepen om te worden opgeleid tot bestuurders en leraars onder Christus, met het oog op de tijd dat de regering van God over alle volken op de aarde is hersteld.

In verband met het roepen van de Kerk zei Jezus ondubbelzinnig: „Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke ...” (Joh. 6:44). De leden

van de Kerk zijn slechts de „eerstelingen" van het behoud. Deze gehele waarheid zal in hoofdstuk zes verder worden verklaard.

Waarom de tweede Adam?

Terugblikkend: Ongeveer 4000 jaar na Adam zond God Jezus Christus om een volmaakt leven te leiden door Satan te overwinnen, en zich te kwalificeren waar de eerste Adam faalde, teneinde Satan als HEERSER op de troon van de aarde te vervangen. Degenen die, evenals Jezus, Satan overwinnen, en bovendien zichzelf en de zonde (d.w.z. de „geroepenen"), zullen *met Christus* op zijn troon zitten als Hij komt om HET KONINKRIJK VAN GOD de vestigen en de REGERING VAN GOD te herstellen, de regering die de voormalige Lucifer verwierp en weigerde uit te voeren.

De *zeer* weinigen die worden geroepen, vanaf „de rechtvaardige Abel" tot nu en tot Christus' terugkeer naar de aarde, moeten doen wat Adam weigerde: het AFWIJZEN VAN DE WEG VAN SATAN, die in opstand kwam tegen de REGERING VAN GOD!

Wie is dus een *ware* christen? Uitsluitend diegenen die werden, en worden, geleid door de heilige Geest van God (Rom. 8:9, 11, 14). En niemand kan de heilige Geest ontvangen tenzij hij of zij 1) ZICH BEKEERT — van zijn of haar zonden, overtredingen van Gods wet; en 2) een volledig geloof in Jezus Christus heeft — vertrouwt op Christus — hetgeen tevens inhoudt Jezus Christus te GELOVEN. Ik bedoel, te geloven wat Hij zegt: zijn WOORD, de Bijbel!

Na werkelijke bekering en geloof verzoent Christus de uit deze wereld geroepenen met God de Vader en ontvangen zij de heilige Geest die hen als kinderen van God verwekt.

Hier moeten wij nog een punt ophelderen. Waarom konden Kain, Abel en Seth, de eerstgeboren kinderen van Adam, zich niet hebben bekeerd en louter op grond van die bekering de Geest en het leven van God hebben ontvangen? Gods wet zou geen wet zijn indien er op de schending ervan geen straf stond. Adam had gezondigd. Al zijn kinderen zondigden en hebben de doodstraf op zich gebracht. Zij en niemand na hen kon van de straf van die wet worden bevrijd totdat Christus, hun eigen Schepper, in hun plaats deze doodstraf had onder-

gaan. Daarom was er geen behoud mogelijk tot aan de kruisiging van Christus. Alleen het zoenoffer van Jezus kan een mens met God de Vader verzoenen.

En wat gebeurt er nu met deze mensen en met alle andere MILJARDEN mensen? Tenzij zij worden geroepen en *getrokken* door God, worden zij eenvoudig nog niet geoordeeld! Ik bedoel niet dat zij geen rekenschap van hun zonden zullen moeten afleggen. Dat zullen zij zeker moeten doen! Maar hun oordeel is OP KOMST. Het oordeel is begonnen in de ware Kerk van God (1 Petr. 4:17). Jezus zei: „Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader... hem trekke ..." (Joh. 6:44). NIEMAND *kan* op een andere wijze tot Christus komen! Maar de Kerk is slechts de EERSTE oogst.

In Satans misleide wereld zijn velen tot een vervalste Christus gekomen, een die naar men veronderstelt de geboden van zijn Vader heeft afgeschaft. Zij eren Christus zelfs. Maar Jezus zelf zei duidelijk: „Tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn... En Hij zeide tot hen: Het gebod Gods stelt gij wel fraai buiten werking om uw overlevering in stand te houden ... En zo maakt gij het woord Gods krachteloos door uw overlevering, die gij overgeleverd hebt. En dergelijke dingen doet gij vele" (Markus 7:7, 9, 13).

Miljoenen misleide mensen realiseren zich niet dat zij Christus tevergeefs eren. Zij zijn ertoe verleid „een andere Jezus" te eren.

Iedere mens zal worden geroepen

Wanneer Christus komt als KONING DER KONINGEN en HEER der heren zal Hij gedurende de daaropvolgende duizend jaar regeren. Vanaf zijn komst zal IEDEREEN die dan leeft worden geroepen.

Na die duizend jaar zal het „Oordeel van de Grote Witte Troon" van Openbaring 20:11-12 plaatsvinden. Alle mensen die ooit hebben geleefd vanaf Adam, en die niet door God zijn geroepen, zullen worden opgewekt tot een STERFELIJK bestaan in menselijk vlees en bloed zoals in hun eerste leven. *Dan* zullen zij rekenschap afleggen van de zonden van hun eerdere leven. De straf op die zonden is de dood. Vervolgens zullen zij horen dat Jezus Christus in hun plaats die doodstraf heeft

ondergaan. Na ware bekering en geloof zullen zij worden vergeven en zullen zij Gods heilige Geest ontvangen, waardoor zij tot EEUWIG LEVEN zullen worden verwekt.

IN GODS SCHITTERENDE MEESTERPLAN ZAL IEDEREEN DIE OOIIT HEEFT GELEEFD WORDEN GEROEPEN OM EEUWIG BEHOUD TE ONTVANGEN, maar alleen na ware bekering en geloof van Gods waarheid. Er is evenwel een volgorde in de opstandingen (1 Kor. 15:22-23). „Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Maar ieder in zijn eigen rangorde: Christus als eersteling, vervolgens...” (twee opstandingen die in Openbaring 20:11-13 worden geopenbaard worden niet in 1 Korinthe 15 behandeld).

De mensen die in het millennium, en zij die in de opstanding en het oordeel van de Grote Witte Troon worden geroepen, zullen dan NIET Satan hoeven overwinnen.

Hoe WONDERBAARLIJK zijn Gods wegen — al zijn ze nu verborgen voor het grootste deel van de mensheid die zoveel lijden op zich brengt! Zoals de apostel Paulus uitroept: „O diepte van rijkdom, van wijsheid en kennis Gods, hoe ondoordringelijk zijn zijn beschikkingen en hoe onnaspeurlijk zijn wegen!” (Rom. 11:33.)

In de MENS vermenigvuldigt God Zichzelf! Het woord voor God in Genesis 1:1 is *Elohim* in het oorspronkelijke Hebreeuws. Het is een zelfstandig naamwoord als 'kerk' of 'familie' of 'groep'. God zei: „Laat Ons” — niet „Mij” — „mensen maken naar ONS beeld.” God is in werkelijkheid een gezin waarin wij, *letterlijk*, kunnen worden geboren!

Wat is dus de mens? Hij is een levend wezen dat uit het stof van de grond is gemaakt. Hij is KLEI, en god is de Meesterpottenbakker, die ons KARAKTER vormt en kneedt — indien wij gehoor geven wanneer Hij ons roept en ons tot Zich trekt. Met onze bereidheid brengt Hij in ons ZIJN EIGEN GODDELIJKE. HEILIGE, RECHTVAARDIGE EN VOLMAAKTE KARAKTER!

Waarom is de mens? God schiep de mens op de aarde om in ons te bouwen wat de zondigende engelen God niet in zich lieten bouwen: zijn volmaakte KARAKTER! Op zijn eigen tijd en wijze ontwikkelt Hij ons opdat wij zelf god zullen worden — ieder van ons — en de schepping van het onvoltooide UNIVERSUM zullen voltooien! Maar VOORALSNOG leven wij in deze bedrogen wereld die door Satan wordt geleid.

HET MYSTERIE VAN DE BESCHAVING

Weinig mensen staan erbij stil, maar als u erover nadenkt, kan er dan iets meer in raadselen gehuld zijn dan de beschaving van deze wereld? Hoe is de paradoxale situatie te verklaren van een wereld waarin de mensen astronauten naar de maan en terug kunnen sturen, de wonderen der wetenschap en technologie kunnen produceren, harttransplantaties kunnen verrichten — maar geen oplossingen weten voor de problemen in het gezinsleven en groepsrelaties, of ten behoeve van vrede tussen naties?

De ontwikkelde naties hebben een ontzagwekkende vooruitgang geboekt. Ze hebben een uiterst gemechaniseerde wereld voortgebracht die allerlei luxe, modern comfort en middelen van vermaak biedt. Toch gaan de mensen er gebukt onder de vloek van misdaad, geweld, onrecht, ziekte en gebreken, uiteengevallen gezinnen en families. Tegelijkertijd leeft meer dan de helft van de wereld in analfabetisme, vernederende armoede, vuil en ellende. Geweld en verwoesting nemen snel toe. Velen stellen de vraag: „Waarom staat God, als Hij bestaat, zoveel geweld en menselijk leed toe?”

Wij werden geboren in deze twintigste eeuw zoals die is. Wij beschouwen haar als vanzelfsprekend. Maar verklaren kunnen wij haar niet. Het is als het kijken naar een film die al bijna is afgelopen. Wij zien wat er gebeurt, maar, omdat we de film niet vanaf het begin hebben gezien

en niet weten hoe de gebeurtenissen zich hebben ontwikkeld tot op het punt waarop wij beginnen te kijken, begrijpen wij niet wat wij zien. Een romanschrijver schreef eens over een tijdmachine die iemand terug in de geschiedenis kon overbrengen. Als wij zo'n tijdmachine hadden, zouden wij ons 6000 jaar moeten terugplaatsen, zodat wij in werkelijkheid zouden kunnen zien wat er in de oorspronkelijke Hof van Eden, bij de grondlegging van deze wereld, plaatsvond. Op dat punt begon deze beschaving. Dan kunnen wij beter begrijpen waarom er nu over het dreigende einde van de wereld wordt gesproken.

Hoe heeft onze beschaving zich ontwikkeld tot onze twintigste-eeuwse toestand? Wat een mysterie is dit voor mensen die nadenken! Natuurlijk denken de meeste mensen niet na en stellen zich deze vraag dan ook nooit. Maar iemand die dat wel doet, ontdekt dat de kwestie is omgeven door mysteriën. Laten wij dus trachten te begrijpen.

In dit boek is reeds uiteengezet dat God de mens schiep voor het verheven doel zichzelf te vermenigvuldigen. Dit verheven doel eiste evenwel dat het goddelijke karakter van God in ons wordt geschapen met onze eigen instemming, ijver, inspanning en vreugde. Maar waarom plaatste God de mens hiervoor op de aarde? Waarom deze speciale planeet?

De onvoltooide aarde

God plaatste de mens hier om de regering van God op de aarde te herstellen. Oorspronkelijk waren Lucifer en zijn engelen hier geplaatst. God had hen hier geplaatst op een onvoltooide aarde. Vergeet niet dat God in twee stadia schept. Zoals een vrouw die een taart bakt; de taart is pas klaar als zij de slagroom erop heeft gedaan. De materie en massa van de aarde waren geschapen voordat de engelen hier werden geplaatst. God wilde dat de engelen het aardoppervlak zouden ontginnen, verfraaien en verbeteren. Met dit doel gaf Hij hun zijn regering om hen te leiden bij hun gezamenlijke inspanning hiertoe.

Maar Lucifer, die op de troon zat om deze regering in samenwerking en harmonie uit te voeren ten behoeve van hun wereld, kwam in opstand. Samenwerking en harmonie veranderde hij in wedijver, kwaad, opstand en vernietiging.

Het licht op aarde werd duisternis. De oppervlakte van de aarde werd woest en vervallen.

Vervolgens zond God zijn Geest uit en hernieuwde (Ps. 104:30) in zes dagen het oppervlak van de aarde voor de mens.

Nog steeds evenwel was „de slagroom op de taart" niet aangebracht. God plaatste de mens hier om te doen wat de zondigende engelen niet hadden gedaan.

De mens moest de schoonheid van de aarde voltooien. God is niet de schepper van verwarring, lelijkheid of verval, maar van schoonheid, volmaaktheid, karakter en de beste kwaliteit.

Kijk eens naar de beschrijving, in het vierde hoofdstuk van Openbaring, van Gods hemel — de zetel van Gods troon — waar, zouden we kunnen zeggen, God woont. God zit op een troon die is omgeven door stralende pracht, kwaliteit, schoonheid en karakter, schitterender en glorieuzer dan alles wat menselijke ogen ooit hebben aanschouwd.

God wilde dat de mens deze aarde zou bewerken, ontginnen, verfraaien, een glorieus karakter zou geven — en op deze wijze in zijn eigen leven schoonheid en heiligheid zou inbouwen. God heeft nooit bedoeld dat er mensen in armoede, vuil en stank of lelijkheid zouden leven. De mens moest de aarde verfraaien en daarmee het karakter van de mens ontwikkelen. Zijn beschaving had een „hemel op aarde" moeten zijn.

Wat de mens heeft gedaan

Maar wat heeft de mens gedaan op de aarde waarop God hem heeft geplaatst? Alles wat zijn handen hebben aangeraakt heeft de mens bezoedeld, verontreinigd, geschonden en misbruikt. Hij heeft de lucht verontreinigd, het water in rivieren, meren en zeeën vervuild. Hij heeft de grond arm gemaakt, de bossen gekapt, waarmee hij de neerslag veranderd en de uitbreiding van woestijnen veroorzaakt heeft. Hij heeft de bodem uitgemergeld door ieder zevende jaar de sabbat van rust te verzuimen. De mens heeft steden gebouwd en die vervolgens laten vervallen tot vieze, stinkende sloppen.

Dit allemaal omdat de eerste mens God verwierp en afwees en alleen op zichzelf vertrouwde — en alle nakomelingen van Adam hebben dit ook gedaan.

Aldus heeft de mens een door de mens gemaakte en een door Satan beïnvloede beschaving opgebouwd. Niet alleen heeft de mens de aarde geruïneerd terwijl hij die had moeten ontwikkelen en ontginnen, hij heeft ook, door verkeerd te leven, zijn eigen gezondheid verwoest en zijn eigen karakter gecorrumpeerd en verwrongen. En nu heeft de mens, nu wij het einde van de 6000 jaar naderen waarin God hem de vrije teugel heeft gelaten, het monster van Frankenstein ontwikkeld: wapens voor massavernietiging die de hele mensheid totaal kunnen uitroeien — tenzij een barmhartige God tussenbeide komt om ons van onszelf te redden.

Een bescheiden voorproefje

Wij leven nu in het tijdperk dat door de bijbelse profetieën de laatste dagen wordt genoemd — de laatste generatie voor de komst van Christus om te regeren en op aarde te doen wat de mensheid had moeten doen. In deze laatste dagen zou volgens de bijbelse profetie de kennis, zowel de geestelijke als de materiële, toenemen. De ware Kerk van God zou op het spoor worden teruggezet en het geloof dat in de dagen van de eerste apostelen eenmaal aan de heiligen was overgeleverd herstellen.

Door middel van de Kerk heeft Jezus Christus drie hogescholen gebouwd: twee in de Verenigde Staten en een in Engeland. De drie campussen hebben elkaar wederzijds in stoffelijke schoonheid overtroffen, een fysieke omgeving van een hoog karakter voor de ontwikkeling van Gods rechtvaardige karakter in de studenten. De schoonheid van het goddelijke karakter in deze studenten heeft de fysieke schoonheid van de campussen overtroffen. Een koningin, die onlangs een zesdaags bezoek aan het hoofdkwartier in Pasadena, Californië, bracht, riep na een rondleiding over de campus uit: „Ik ben zojuist in de hemel geweest.”

Driemaal heeft deze campus de prijs van de mooiste, best aangelegde en best onderhouden campus van de Verenigde Staten ontvangen. Deze campussen zijn een voorbeeld van wat de mens had moeten doen en een bescheiden voorproefje van de schoonheid die op de gehele aarde zal opbloeien als Christus en zijn heiligen in zijn koninkrijk de aarde zullen regeren in de prachtige wereld van morgen.

Vroegere huizen van miljonairs die waren vervallen zijn gerestaureerd. Een terrein erachter dat een sloppenwijk was geworden is gereinigd en tot het mooiste gebied van Pasadena opgebouwd.

Als Adam van de boom des levens had genomen

Hoe is deze achteruitgang in het materiële en in het karakter van de mens begonnen?

Had Adam van de hem aangeboden boom des levens genomen, dan zou de hele loop van de beschaving totaal anders zijn geweest. Vrede, geluk, vreugde, gezondheid en overvloed zouden zich over de aarde hebben verbreid.

Maar wat is er gebeurd?

Adam eigende zich de kennis van zowel goed als kwaad toe. Maar het was slechts menselijk goed, het steeg niet uit boven het zinnelijke, menselijke niveau van de menselijke geest in hem. Hij verwierp God als steunpilaar en vertrouwde op zichzelf voor kennis, bekwaamheid en kracht — die alle zijn beperkt tot het vleeselijke menselijke vlak, bedrogen en geleid door de geperverteerde Satan.

Had hij van de boom des levens gegeten, dan zou hij ongetwijfeld Satan op de troon van de aarde hebben opgevolgd, en hij zou daarmee de regering van God hebben hersteld, van kracht zijn voorzien, beïnvloed en geleid door de Eeuwige God. Maar Adam liet Satan in zijn geest toe. Hij werd door Satan, als het ware, gekidnapt en gegijzeld.

Aldus geloofde de eerst geschapen mens God niet, was God ongehoorzaam, verkoos ZIJN EIGEN WEG te gaan, zijn eigen zin te doen. Adam deed het bereidwillig, maar niet duidelijk moedwillig of met boosaardige opzet.

Adam liet zich gewillig door Satan in gevangenschap leiden. Bereidwillig ging hij met Satan, de aartskidnapper aller tijden, mee.

Een wereld in gijzeling

Adam was geschapen met het potentieel te worden geboren als een zoon van GOD. Al was hij vooralsnog zelfs geen verwekte zoon van het GODDELIJKE GEZIN, hij was wel met dat potentieel geschapen. Eenmaal gezwicht voor Satans LEVENSWIJZE van de „eigen zin te doen“, tegen een weldoordacht

gebod van God in, werd hij geestelijk Satans eigendom. In wezen zwichtte hij voor de REGERING van Satan en koos hij de WET van die regering — de wet van ijdelheid, egocentrisme — en dit leidt automatisch tot houdingen van zelf-verheerlijking, begeerte, wedijver, willen HEBBEN in plaats van Gods weg van willen GEVEN.

De gehele mensheid is uit Adam en Eva voortgekomen. De tegenwoordige wereld is in hen GEGRONDVEST. Sindsdien is de WERELD steeds IN GIJZELING GEHOUDEN! De wereld had aldus DE LEVENSWIJZE van de kidnapper gekozen, in plaats van de levenswijze van de potentiële Ouder!

God de Vader zou evenwel de losprijs betalen en zijn potentiële geestelijke kinderen alsnog tot Zich brengen. Maar God besloot de mensheid niet in die tijd los te kopen, te corrigeren en tot Zich terug te brengen.

Bij de grondlegging van de wereld

Na Adams zonde sloot God voor de wereld als geheel de boom des levens af, totdat de tweede Adam, Jezus Christus, Satan zal hebben afgezet en de croon van de aarde zal hebben overgenomen.

Er kan geen wet zijn zonder straf. De straf op de menselijke zonde is DE DOOD.

De doodstraf was het lot van Adam en al zijn nakomelingen geworden. Die prijs moest worden betaald. Daaraan was niet te ontkomen. Satan moet zich in de handen hebben gewreven en gelooft hebben, dat hij Gods doel van het herstellen van Gods regering en het verwijderen van Satan van de troon van de aarde totaal had verijdeld. Inderdaad zouden alle nakomelingen van Adam onder de doodstraf komen, want allen zouden zondigen.

Maar wat Satan waarschijnlijk niet beseftte was dat Gods plan om de mensheid te behouden en Satan van de troon van de aarde te verwijderen bleef bestaan.

Bij deze grondlegging van de wereld werd besloten dat Jezus Christus, als het „Lam van God", zou worden gedood als vergelding van de straf voor iedere menselijke zonde (Openb. 13:8), welk plaatsvervangend offer uitsluitend na bekering en geloof van kracht is. Tevens werd toen door God besloten dat al Adams nakomelingen zouden sterven, maar na

hun dood weer zouden worden opgewekt om geoordeeld te worden (Hebr. 9:27). Zoals in Adam allen moeten sterven, zo zullen in Christus dezelfde ALLEN door een opstanding uit de dood levend worden gemaakt om te worden geoordeeld (1 Kor. 15:22).

Maar nog altijd kan iemand pas uit God worden geboren als Gods heilige en volmaakte goddelijke karakter in hem is gevormd, door individuele keuze en op bewijs van gedrag.

God heeft een 7000-jaren plan opgesteld om zijn oorspronkelijke GROTE DOEL van het vermenigvuldigen van zichzelf door middel van de mens te voltooien. Het is een meesterlijk uitgedacht plan om het DOEL hier op aarde te verwezenlijken.

Gedurende bijna 6000 jaar heeft zich een beschaving ontwikkeld die wij de wereld noemen. Maar het is een wereld in gijzeling. Het is SATANS WERELD geworden, hoewel miljoenen zijn bedrogen en geloven dat het Gods wereld is. Tot op heden zit Satan nog steeds op de troon van de aarde.

Ondertussen heeft Satan IN alle mensen gewerkt. Hij heeft een enorme hoeveelheid KWAAD in de wereld gebracht.

Hoe heeft Satan dit kwaad in het verstand van alle mensen geïnjecteerd, inclusief in dat van de meest geleerde en ontwikkelde mensen in het onderwijs, de wetenschap, overheid en andere gebieden van grote menselijke prestaties? Ook deze kwestie is een mysterie dat door bijna niemand wordt begrepen.

Satan zendt uit

In Efeze 2:2 wordt Satan de overste van de macht der lucht genoemd, die werkt in (het denken van) de mensen. Dit kon ik pas goed begrijpen toen: 1) ik begreep hoe klanken en beelden van radio en televisie door de lucht worden voortgeplant; en 2) ik de waarheid leerde over de menselijke geest in de menselijke hersenen. Als uw radio op de juiste golflengte is afgestemd, of uw televisietoestel op het juiste kanaal, dan komt de boodschap van de uitzender duidelijk door. Als overste van de macht der lucht zendt Satan uit, niet in woorden, klanken of beelden, maar in houdingen, gemoedsgesteldheden en prikkels.

In Ezra 1:1 bijvoorbeeld lezen wij dat toen koning Cyrus

van Perzië een proclamatie uitgaf om een kolonie Joden naar Jeruzalem terug te sturen voor het bouwen van de tweede Tempel, hij daartoe werd bewogen omdat God zijn menselijke geest ertoe opwekte — met andere woorden, God plaatste de gedachte en impuls in zijn verstand, en de koning volgde die op. Op dezelfde wijze beweegt Satan de menselijke geest in de mensen om hen aan te zetten tot een houding van naijver, jaloezie, wrok, ongeduld, woede, verbittering en strijd. De mensen hebben geen besef van de enorme macht van Satan. De menselijke geest in ieder mens is automatisch op de golfrente van Satan afgestemd. Het lijkt alsof Satan de lucht rond de gehele aarde heeft overladen met zijn houding van zelfzucht en ijdelheid.

En zo is er een wereld — een beschaving — gegroeid uit de oorspronkelijke Adam en Eva. Toen God de boom des levens afsloot, markeerde deze handeling de grondlegging van de wereld. Deze berustte op het verwerpen van God, op ongehoorzaamheid aan Gods wet, die Gods levenswijze bepaalt. En daaruit zijn al het kwaad, het verdriet, de pijn en het lijden van 6000 jaar menselijke beschaving voortgekomen.

God had een 7000-jarenplan ontworpen om zijn grote doel te bereiken. De eerste 6000 jaar zijn uitgetrokken om Satan toe te staan op de troon van de aarde te blijven, en om de mensheid door ervaring de bittere les te laten leren dat Satans weg van egocentrisme, die tegen Gods wet ingaat, alleen tot pijn, lijden, angst en de dood leidt.

De totale mensheid is ertoe verleid om aan deze levenswijze van „nemen" en zelfzucht de voorkeur te geven.

Op dit punt herinner ik eraan dat de wereld nooit van het bestaan van God de Vader afwist tot Jezus kwam en de Vader openbaarde (Matth. 11:27).

Vanaf haar grondlegging was de wereld van God de Vader afgesneden. Jezus kwam om berouwvolle gelovigen met de Vader te verzoenen (Rom. 5:10).

Het begin van de beschaving

Laten wij nu in het kort zien hoe de menselijke beschaving zich ontwikkelde.

God schiep de eerste mensen volmaakt in fysieke en mentale zin. In lichamelijk opzicht had dit volmaakt gescha-

pen echtpaar geen chronische kwalen of aanleg tot ziekten of gebreken. Dit wordt ten dele bevestigd door het feit dat Adam leefde tot hij 930 jaar oud was. En gedurende bijna 2000 jaar was de gemiddelde levensduur van de mens vanaf Adam tot Noach bijna 900 jaar.

Sta hier eens bij stil! De eerste mens leefde bijna een zesde van alle tijd sinds de schepping van de mens tot nu!

Adam en Eva hadden twee zonen, Kaïn en Abel. Toen zij opgegroeid en wellicht nog in hun tienerjaren waren, werd Kaïn jaloers en vijandig jegens zijn broer Abel. Ook al waren zij bij het afsluiten van de boom des levens van God de Vader afgesneden, toch sprak het „Woord" (de „Here" of de „Eeuwige") tot Kaïn om hem te waarschuwen. Maar Kaïn werd door Satan geleid. Deze vorst van de macht der lucht stookte Kaïn op tot een houding van haat, woede en vijandigheid. Kaïn doodde zijn jongere broer, en toen de Eeuwige bij hem naar zijn broer informeerde, loog hij erover tegen God. De allereerste mens die werd geboren werd er door Satan toe bewogen een moordenaar en een leugenaar te worden.

God veroordeelde hem tot een bestaan als zwerver en vluchteling.

Ook al had het menselijk geslacht God verworpen en besloten op zichzelf te vertrouwen, hoewel beheerst door Satan, het menselijk verstand was toch in staat met fysieke materie om te gaan. Binnen enkele generaties maakte een zoon van Kaïn allerlei muziekinstrumenten (Gen. 4:21), en een andere zoon maakte dingen van koper en ijzer.

De mensheid boekte vooruitgang in materiële zin, maar groeide geestelijk steeds verder van God af. Immers, „Als de Here het huis niet bouwt, tevergeefs zwoegen de bouwlieden daaraan" (Ps. 127:1). En in Mattheüs 7:24-27 is te lezen dat een op een verkeerd fundament gebouwd huis gedoemd is te vallen. De beschaving zoals wij die kennen werd gebouwd, niet op het fundament van God en zijn leiding, maar op 's mensen zelfvertrouwen onder de misleiding en invloed van Satan.

De Bijbel vertelt ons weinig over de menselijke ontwikkeling vóór Noach, maar na 1500 a 1600 jaar was de menselijke beschaving zo boosaardig geworden dat er nog slechts één persoon, Noach, rechtvaardig was. Er was een bevol-

kingsexplosie, en de mensheid wendde zich voortdurend tot het kwaad. Nadat God 100 jaar lang door Noach had gewaar-schuwde, zond Hij de Zondvloed om alle levende wezens te doen verdrinken, behalve Noach, zijn vrouw, drie zoons en hun vrouwen — acht mensen.

De omvang van het kwaad

Zie tot welke mate de mensheid door Satan tot het kwaad was overgehaald. In Genesis 6:5: „De Here zag, dat de boosheid des mensen groot was op de aarde en al wat de overleggingen van zijn hart voortbrachten te allen tijde slechts boos was." De aarde was vol geweld. De gedachten, overdenkingen en plannen van de mens waren steeds op zelfzuchtige, wellustige en zondige doeleinden gericht.

Dit geweld was zo algemeen geworden dat God besloot de mensheid verder leed in de groeiende ellende en angst te besparen.

Door de wereldomvattende Zondvloed nam God hun mistroostige levens weg, *om hen in de volgende seconde van hun bewustzijn weer tot leven te wekken* in de opstanding van de „Grote Witte Troon" (Openb. 20:11-12). In een tijd dat Christus in gerechtigheid, vrede en geluk de aarde regeert zullen zij weer tot leven worden gebracht. Satan zal weg zijn. Hun verstand zal dan voor Gods WAARHEID worden geopend en eeuwig behoud zal voor hen worden opengesteld.

Het was evenwel Gods bedoeling het menselijk leven in stand te houden — de mensheid een nieuw en zuiver begin te geven.

Temidden van alle miljoenen mensen vond God slechts één persoon die met God wandelde. Twee personen kunnen niet samengaan tenzij zij het met elkaar eens zijn. Noach was het als enige met God en Gods levenswijze eens. God gebruikte Noach als prediker van gerechtigheid (2 Petr. 2:5). Gedurende 100 jaar waarschuwde Noach de achteloze wereld, vanaf toen hij 500 was tot hij 600 jaar oud was.

Onder zijn tijdgenoten was Noach „onberispelijk". Dat wil zeggen, in erfelijk opzicht, qua afkomst (Gen. 6:9).

Het bewijs hiervan schuilt in het hebreeuwse woord dat als „onberispelijk" is vertaald. Dit kan verwijzen naar geestelijke eigenschappen (Gen. 17:1) of naar *lichamelijke kenmer-*

ken (Lev. 22:21). Daarom staat Genesis 6:9 de vertaling toe dat Noach „van zuivere afkomst" was.

De context (Gen. 6:2) wijst er duidelijk op dat deze laatste betekenis van het hebreeuwse woord dat als „onberispelijk" is vertaald, bedoeld is. Een goede weergave van Genesis 6:9 is dus dat Noach onder zijn tijdgenoten de enige „rechtvaardige" man was (qua karakter), en ook de enige „van zuivere afkomst" (qua genetische erfenis).

Einde van de antediluviaanse wereld

Het onderwerp van het hoofdstuk wordt gevormd door de voorouderlijke generaties van Noach. In de loop van deze generaties had zich een buitensporige boosaardigheid ontwikkeld; in Noachs generatie bereikte deze een absoluut dieptepunt dat aan die wereld een *einde* maakte.

Waaruit bestond deze algemene zonde en verwording? Jezus beschreef dit algemene, verdorven kwaad als „eten, drinken, huwen en ten huwelijk geven" (vgl. Matth. 24:38). Op zich is eten en drinken geen kwaad, evenmin als trouwen. Er moet een *verkeerd gebruik* en een *overmaat* in eten, drinken en trouwen zijn geweest — het kwaad stak *in de wijze waarop en de mate waarin*.

Dit kan alleen het eten van ongeschikt voedsel zijn, en het overmatig gebruik van alcoholische dranken, braspartijen (Gal. 5:21), verspilling, geweld. Het huwen moet, om zonde te zijn, geweest zijn als in Genesis 6:2: de mannen „namen zich... vrouwen, wie zij maar verkozen". Er waren zoveel huwelijken tussen de verschillende rassen dat van alle mannen alleen Noach nog onvermengd of van zuivere afkomst was onder zijn tijdgenoten.

Het is duidelijk dat er in de tijd van Noach minstens de drie hoofdassen op aarde waren: het blanke, het gele en het zwarte, en bovendien vele raciale vermengingen, min of meer zoals in de tegenwoordige wereld.

God openbaart in de Bijbel niet de precieze oorsprong van de verschillende rassen. Het is evenwel een redelijke veronderstelling dat het genenmateriaal van Adam en Eva door God zodanig werd samengesteld dat daar uiteindelijk zowel het zwarte en het gele als het blanke ras uit voortkwamen.

De ene man die God uitkoos om het menselijk geslacht na de vloed IN STAND TE HOUDEN was qua afkomst onvermengd — zijn hele voorgeslacht tot aan Adam was van hetzelfde ras.

Een dierenfokker die van plan is zijn dieren op een tentoonstelling naar een prijs te laten dingen, zal zeker uitsluitend volbloed exemplaren laten meedoen. Het vermengen van de soort verandert de erfelijke eigenschappen.

Oorspronkelijk stelde God de grenzen van de volken vast met het oogmerk ze GESCHEIDEN te houden om gemengd huwen te voorkomen. „Toen de Allerhoogste aan de volken hun erfenis [hun grondgebied en geografische grenzen] toedeelde, toen Hij de mensenkinderen [„Adams kinderen" of zonen, zie *Statenvert.*] van elkander *scheidde* [let wel: *scheidde*], heeft Hij de grenzen der volken vastgesteld... " (Deut. 32:8).

De mensen wilden echter gemengd huwen in de gedachte dat zij dan slechts ÉÉN RAS zouden worden!

Deze wens schijnt ook vandaag nog steeds eigen aan de menselijke natuur te zijn!

Noach was van onvermengde afkomst in zijn hele voorgeslacht, en dit was blank — *niet* dat het blanke ras in enigerlei opzicht superieur is. Zijn vrouw en drie zoons waren van hetzelfde blanke ras. Maar klaarblijkelijk was Jafeth met een oosterse vrouw getrouwd en Cham met een zwarte. Op deze wijze besloot God de hoofdrassen in stand te houden door de catastrofe van de Zondvloed heen.

Veel meer dan het bovenstaande weten wij niet betreffende de cultuurontwikkeling vóór de Zondvloed.

De mensheid had uit de Zondvloed haar les moeten trekken, maar de mens, afgesneden van God en beheerst door Satan, heeft dat tot op de huidige dag niet gedaan. Maar „zoals het was in de dagen van Noach", zei Jezus in een profetie, zo is er eens te meer een bevolkingsexplosie en neemt het kwaad allerwegen toe. Deze keer dreigt een wereldwijde kernoorlog de gehele mensheid van de aarde weg te vagen. Maar ter wille van de „uitverkorenen" van Gods ware Kerk (Matth. 24:21-22), zal God de vernietiging een halt toeroepen, en Jezus Christus deze keer als Koning der ko-

ningen zenden om Satan te vervangen en op de troon van de aarde plaats te nemen.

De oorsprong van steden

Pas in de tweede generatie na de Zondvloed organiseerde een zekere Nimrod de mensen voor het eerst in steden. Eerst kwam de toren van Babel en de stad Babylon. Vervolgens Nineve en andere steden, die stad-staten werden.

God had de grenzen van de volken vastgesteld met de bedoeling de rassen geografisch te verspreiden.

Op dit punt citeer ik uit *Satan's Great Deception* (Satans Grote Bedrog), een dissertatie door C. Paul Meredith (pp. 14-16):

Na de Zondvloed kende iedereen op aarde God en wist waarom Hij de zondaars had doen verdrinken. Aanvankelijk vreesde men kwaad te doen... De mensen leefden ... zonder steden en zonder wetten, en allen spraken één taal...

Deze groep, samengesteld uit de *enige mensen op de aarde* (de anderen waren immers allen door de Zondvloed vernietigd), begon weg te trekken van het gebergte van Ararat (Gen. 8:4) waarop de ark was terechtgekomen: „De gehele aarde nu was *één van taal* en één van spraak. Toen zij oostwaarts trokken, vonden zij een vlakte in het land Sinear, waar zij zich vestigden" (Gen. 11:1-2). Deze mensen, tegenwoordig bekend als Soemeriërs (Miller, *Ancient History in Bible Light*, p. 51), die door de bergen in het oosten trokken, kwamen op een uitzonderlijk vruchtbare vlakte die door het bezinksel van de Eufraat en de Tigris was gevormd. Dit land Sinear is nu als het oude Babylonië bekend (J.H. Breasted, *Ancient Times*, p. 107). Dit was een land dat alles wat zij begeerden in overvloed zou voortbrengen ...

Evenals Adam en Eva waren deze mensen God ongehoorzaam en haalden zich moeilijkheden op de hals. Het land was produktief, maar de wilde dieren vermenigvuldigden zich sneller dan de mensen als gevolg van de verwoesting van de vroegere beschaving door de Zondvloed. Wegens hun primitieve wapens liepen leven en bezittingen groot gevaar (Ex. 23:29-30). Wat kon daaraan worden gedaan?

Nimrod, de zoon van Kus, was een grote, krachtig

gebouwde man, die zich tot een groot jager ontwikkelde. Hij was het die de mensen bijeenbracht en hen organiseerde teneinde de wilde dieren te bestrijden. „Hij was een geweldig jager voor het aangezicht des Heren" (Gen. 10:8-9). Met andere woorden, de naam Nimrod was overal bekend wegens zijn kracht. Na de Zondvloed bevrijdde hij de mensen van de aarde van hun angst voor de wilde dieren. Zijn prestige groeide. Hij werd de leider in wereldlijke zaken. Hij was ambitieus.

De eerste stad: Babylon

Er was een betere manier om de mensen tegen de wilde dieren die over de aarde zwierven te beschermen dan ze voortdurend te bestrijden. Nimrod bouwde een stad met huizen en omringde deze stad met een hoge muur waarbinnen hij de mensen bijeenbracht. Aldus waren de mensen beschermd en was Nimrod in staat over hen te heersen. Deze regeling vonden de mensen aangenaam, want zij zeiden: „Welaan, laten wij ons een stad bouwen ... en laten wij ons een naam maken, opdat wij niet over de gehele aarde verstrooid worden" (Gen. 11:4).

Niet alleen beschermden de mensen zich tegen de wilde dieren door een ommuurde stad te bouwen, maar ook vestigden zij hun eigen gezag: „laten wij ons een naam maken". Dit moest een middelpunt zijn van het gezag van de mensheid — de noodzaak van gehoorzaamheid aan God zouden zij niet erkennen! Nimrod was hun leider. Bovendien bouwden zij een toren waarvan de top „tot de hemel" moest reiken. Met een toren van die hoogte konden zij doen wat zij wilden: God ongehoorzaam zijn en toch gevrijwaard zijn voor zijn straf waardoor eerder de inwoners van de aarde waren verdronken. Dit was na de Zondvloed de eerste daad van openlijke opstandigheid van de mens tegen God — zij dachten dat zij zich buiten Gods bereik hadden gebracht als zij wensten Hem ongehoorzaam te zijn. Evenals Satan dachten zij dat, als zij zouden „opstijgen boven de hoogten der wolken", zij „aan de Allerhoogste gelijk" konden zijn (Jes. 14:14), Kus, de vader van Nimrod, had ook veel met de bouw van deze toren en deze stad te maken (Alexander Hislop, *The Two Babylons*, p. 26).

Deze mensen waren niet alleen van één taal, zij waren van drie rassen of geslachten: blank, geel en zwart. Evenals

God in de vele soorten bloemen en dieren verscheidenheid schiep voor nog grotere schoonheid, zo schiep God de drie rassen en kleuren van de menselijke huid. De mensen wilden echter door middel van huwelijken tussen de verschillende rassen worden samengesmolten.

Zoals eerder opgemerkt had God de grenzen van de rassen vastgesteld om ze geografisch te scheiden, in vrede en harmonie, en zonder discriminatie. De mensen dachten echter dat zij een betere weg hadden gevonden. Eén doel van de toren van Babel was hen te verenigen, en te voorkomen dat zij geografisch verstrooid zouden worden.

Zij bouwden de toren „opdat wij niet over de gehele aarde verstrooid worden" (Gen. 11:4). Maar God bezag hun werkzaamheden aan de torenbouw en zei: „Zie, het is één volk en zij allen hebben één taal. Dit is het begin van hun streven; nu zal niets van wat zij denken te doen voor hen onuitvoerbaar zijn" (Gen. 11:6).

Wat heeft de mensheid „gedacht te doen"? In deze twintigste eeuw is de mens in het heelal doorgedrongen, naar de maan en terug gevlogen, heeft hij de meest complexe apparatuur uitgevonden en geproduceerd, instrumenten gecomputeerd, harten getransplanteerd en zelfs gepoogd leven uit dode materie te produceren. De vermogens van het menselijk verstand schijnen wat materiële prestaties betreft onbepikt. Zijn problemen echter zijn niet materieel, maar geestelijk. En zonder God staat hij er nog steeds hulpeloos tegenover.

God verwarde dus hun taal en „verstrooide... hen van daar over de gehele aarde" (Gen. 11:8).

Verder met de dissertatie van C. Paul Meredith, pp. 16-17, 25-29:

In die tijd werd Nimrod „de eerste *macht*hebber" en „een *geweldig* jager voor het aangezicht des Heren" [Gen. 10:8-9] in de zin van *heerser* (het hebreeuwse woord voor „macht" en „geweldig" is *gibbor*, wat „tiran" betekent, *Strong's: Concordance of the Bible*). Nimrod werd een tiran voor het volk. *Hij* maakte de wetten. Niet alleen dat, maar hij was ook „geweldig... voor" de Eeuwige. (Het hebreeuwse woord *panim* dat hier als „voor" is vertaald, zou moeten zijn vertaald als „tegen"; *Strong's Concordance of the Bible*.) De Bijbel zegt dat Nimrod tegen God was!...

Nimrod bleef in macht toenemen; het aangeboren verlangen van de mensen lot aanbidden moet evenwel worden bevredigd. Nimrod en zijn volgelingen hadden zich tegen de ware God gekeerd. Zij wilden God verheerlijken *op hun eigen manier*] Zij „hebben de majesteit van de *onvergankelijke* God *vervangen* door hetgeen gelijk op het beeld van... *kruipende dieren*" (Rom. 1:23) — de slang, en andere dingen die God heeft geschapen. (Zij hadden God in geest en in waarheid moeten aanbidden en niet door middel van afgodsbeelden — Joh. 4:24 en Ex. 20:4-5.) Gebruikmakend van de burgerlijke macht die hij uitoefende wierp Nimrod zich op als priester van de dingen die door de mensen werden aanbeden, teneinde een nog sterkere greep op hen te krijgen en zich geleidelijk aan in de plaats van de ware God te stellen ...

[Maar] Noach, de prediker der gerechtigheid (2 Petr. 2:5), was standvastig en kreeg een trouwe steun in zijn zoon Sem. Terwijl Nimrod zijn koninkrijk zo snel uitbreidde, was er verzet tegen Sem, de vertegenwoordiger van *Noach* . . . Nimrod werd de vertegenwoordiger van de machten van het kwaad in het verzet tegen Sem . . .

Sem, een uiterst welbespraakt iemand, kreeg naar ver-luid de hulp van een aantal Egyptenaren waardoor Nimrod werd overwonnen.

De dood van Nimrod maakte ogenschijnlijk een einde aan de valse heidense godsdienst die hij was begonnen.

Semiramis

Was Nimrod iemand van ongebreidelde ambitie geweest, de ambitie van . . . Semiramis — de toekomstige „koningin des hemels" (Jer. 7:18) — was zelfs nog groter. Nimrod . . . was de machtigste en meest invloedrijke figuur in de wereld geworden. Nu was hij dood. Zij zag in dat als zij ... de grote macht en het aanzien ... van de machtigste man op aarde wilde hebben, er iets moest worden gedaan om [haar macht] veilig te stellen.

Nimrods koninkrijk, dat het grootste deel van de bewoonde wereld van die tijd omvatte, was haar ten deel gevallen. *Nimrod had zijn macht voor een groot deel verkregen doordat hij zich als de menselijke vertegenwoordiger van de Zonnegod had opgeworpen*. Met alle macht en middelen moest zij nu deze wereldheerschappij zien te behouden. Het *godsdienstige gezag* dat [Nimrod] zoveel

macht had bezorgd moest nu ook door haar worden gebruikt om de maximale greep op haar onderdanen te handhaven . . . Tijdens zijn leven was [Nimrod] als een held geëerd; na zijn dood zou zij ervoor zorgen dat hij zou worden aanbeden als een god . . .

Semiramis was in feite de grondlegster van de meeste heidense godsdiensten van de wereld waarbij valse goden worden aanbeden. Ook zogeheten christelijke feestdagen als Kerstmis, Nieuwjaarsdag en Pasen zijn voortgekomen uit het valse religieuze systeem dat zij heeft ontwikkeld. Voor de details hiervan wordt de lezer verwezen naar *The Two Babylons* van Alexander Hislop.

In onze tijd is het Engels min of meer de allerbelangrijkste internationale taal geworden. De mensen zijn weer bijna van één wereldomvattende taal.

De huidige boze wereld

De enige overlevenden van de Zondvloed op aarde vormden het enige gezin, dat van Noach. Het bestond uit Noach, diens vrouw, hun drie zonen Sem, Cham en Jafeth en hun vrouwen. De gehele wereldbevolking stamt van deze ene familie.

De Bijbel spreekt over drie werelden: de wereld die destijds door water werd overspoeld, deze huidige boze wereld, en de toekomstige wereld.

Toen het water van de Zondvloed verdampte, was er op de gehele aarde alleen de familie van Noach. Sem, die blank was en met een blanke vrouw was getrouwd, stichtte zijn eigen gezin. Cham, die was getrouwd met een zwarte vrouw, kreeg kinderen en stichtte eveneens zijn eigen gezin. Jafeth, die met een gele of oosterse vrouw was getrouwd, stichtte zijn eigen gezin, dat de gele trekken erfde. De vroege, in de Bijbel opgetekende geschiedenis spreekt veeleer over „geslachten" dan over „rassen".

Bij de gebeurtenissen rond de toren van Babel verdeelde God de taal van de mensen zodat iedereen slechts in staat was in zijn nieuwe en andere taal te communiceren. Naarmate de tijd verstreek breidden de geslachten zich uit, en ieder geslacht sprak zijn eigen taal op zijn eigen grondgebied.

Nimrod bouwde een aantal steden: Babel, Erek, Akkad, Kalne. Nineve enz. Er ontwikkelden zich stadstaten, elk met

een eigen plaatselijke regering. In de loop der tijd ontstonden er naties met een nationale regering. Daaronder waren Babylon (Chaldea), Egypte, Assyrië. De religie die door Semiramis was begonnen, werd door de verschillende naties in de eigen taal overgenomen. In Egypte werden Semiramis en Nimrod ook met de namen Isis en Osiris aangeduid. Elk volk had zijn eigen namen voor zijn goden. Het gehele doolhof van heidense religies ontwikkelde zich evenwel uit hetgeen door Semiramis in het leven was geroepen.

Naarmate de generaties van de mensheid elkaar opvolgden, ontwikkelde de beschaving van deze wereld zich verder. Zij begon met een regeringsstelsel dat door Nimrod was opgezet en een religieus systeem dat uit het brein van Nimrod en Semiramis is voortgesproten. Het hedendaagse systeem van academische opleidingen werd op poten gezet door Plato, leerling van Socrates. De stelsels van handel, industrie, gelden bankwezen ontwikkelden zich. Niet een van deze door de mens uitgedachte en door Satan beïnvloede systemen vindt zijn oorsprong in God. Alle wetten werden door mensen gemaakt, hetzij door koningen of despoten, hetzij door menselijke wetgevende lichamen zoals gemeenteraden, nationale parlementen en dergelijke. De maatschappelijke gebruiken ontwikkelden zich. evenals alle facetten van de beschaving tot aan het chaotische heden.

Uit deze wereld riep God een speciaal volk voor zichzelf, niet als een favoriete natie voor bijzondere gunsten, maar als een natie die werd gekozen voor een bijzondere taak, die door dit volk niet werd vervuld.

De wereldlijke geschiedschrijving wijst er impliciet op dat Sem na de vloed min of meer in de kennis en levenswijze van God bleef. Tot Abraham echter wandelde niemand werkelijk met God. Aan Abraham deed God alle beloften waarvan het uiteindelijke behoud van de mens, en ook de materiële en economische welvaart die de Verenigde Staten en de Britten zijn ten deel gevallen, afhankelijk zijn.

De menselijke beschaving samengevat

De mensheid werd voor een glorieus en wonderbaarlijk doel op aarde geschapen. God vermenigvuldigt Zichzelf. Anders gezegd, Gods doel was dat de mensen buitengewoon gelukkig

zouden worden in vrede en volmaakte welstand, produktief, creatief, vreugdevol en succesrijk met eeuwig leven.

Dit wijst op het verheven, volmaakte, heilige karakter van God — het zou een volmaakte utopie zijn. Dit doel zal verwezenlijkt worden.

Om het te verwezenlijken moet de mens evenwel zijn eigen beslissingen nemen. De voormalige cherub Lucifer had een wijze van handelen en zijn gekozen die in de diametraal tegengestelde richting leidden. De eerste mens moest kiezen en besluiten om ofwel de weg van Gods doel te aanvaarden en te volgen, ofwel Satans weg van zelfvertrouwen die in de tegengestelde richting voert. De eerste mens Adam besloot zich de kennis van goed en kwaad toe te eigenen. Hij begon zijn menselijke nageslacht door voor het goede op het menselijke vlak (dat met kwaad is vermengd) op zichzelf te vertrouwen, en dit niet alleen voor de kennis van de weg, maar voor de oplossing van alle problemen die zich zouden kunnen voordoen. Hij wees de geestelijke kennis van God af, evenals het vertrouwen op God voor kracht om volgens de utopische weg te leven.

De mens heeft zijn wereld gebouwd op onafhankelijkheid van God.

God heeft, om zijn doel te bereiken, een meesterplan met een duur van 7000 jaar in werking gesteld. Satan werd toegestaan gedurende de eerste 6000 jaar op de troon van de aarde te blijven. Gods bedoeling is dat de mens zijn les leert en ertoe komt vrijwillig Gods weg en karakter te aanvaarden.

Al bijna 6000 jaar is de mensheid bezig die les te schrijven. Maar zelfs op dit late uur heeft de mens haar nog niet geleerd. De hopeloosheid van zijn eigen egocentrische weg heeft hij nog niet zodanig ingezien dat hij tenslotte Gods weg naar zijn uiteindelijke geluk aanvaardt. God laat de wet van oorzaak en gevolg zijn volledige tol opeisen. De menselijke samenleving, bedrogen en misleid door Satan, heeft de mens er nog steeds niet toe gebracht toe te geven dat zijn weg van onafhankelijkheid is mislukt.

Vandaag wankelt de wereld van de mens op zijn laatste benen. Oorlog, geweld, verwoesting en terrorisme overspoelen de gehele wereld. De helft van de wereld leeft in onwetendheid, analfabetisme, armoede, in vuil en ellende. De ontwik-

kelde andere helft is verzwakt door een slechte gezondheid, gebreken, stress, angst, frustratie, te gronde gericht door misdaad, alcoholisme, druggebruik, perverse en verkeerde sex, uiteengevallen gezinnen, gefrustreerde hopeloosheid.

De mensheid nadert het einde van zijn latijn. Maar ook nu zal God niet interveniëren om deze opstandige mensheid van zichzelf te redden totdat de mens uiteindelijk op het punt is gebracht waar hij, indien God nog langer met zijn interventie wachtte, zichzelf totaal zou vernietigen. God zal pas tussenbeide komen en de volgende wereld, onder het koninkrijk van God, beginnen als het overgebleven deel van de mensheid ten volle is doordrongen van de menselijke onmacht om problemen op te lossen of wereldomvattende vrede in geluk en vreugde tot stand te brengen. De mens moet tot het besef worden gebracht dat hij zonder God machteloos en nietig is.

Jezus voorspelde hoe deze laatste dagen van de naar adem snakkende mens zouden aflopen. Eerst zou Jezus' evangelie worden onderdrukt en vervangen door een vals evangelie van mensen over een andere Jezus. En vervolgens zei Hij: „Dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde [van deze wereld] gekomen zijn.”

Dit evangelie wordt thans in ieder land gepredikt. Gedurende de 50 jaar dat het nu verkondigd wordt, is de nucleaire energie ontwikkeld die het vermogen heeft voor de eerste maal in de geschiedenis het leven van ieder mens op aarde te vernietigen. Vervolgens zou, voorspelde Jezus, de grote verdrukking komen — een tijd van moeilijkheden zo groot dat, tenzij God tussenbeide komt, geen mens in leven zou blijven. Terwille van zijn Kerk echter zal God op bovennatuurlijke wijze tussenbeide komen voordat de totale vernietiging van de mensheid zou plaatsvinden. De mensheid zal tot de erkenning van de menselijke ontoereikendheid zonder God worden gebracht. Onmiddellijk daarna komt Christus in de wolken met grote macht en glorie om Satan te ontronen en Gods eigen nieuwe beschaving te beginnen (Matth. 24:14, 31-41).

Dit zijn de allerlaatste dagen van Satans boze wereld. Gods utopische beschaving zal met de huidige generatie worden begonnen.

HET MYSTERIE VAN ISRAËL

Is het u ooit opgevallen als iets zeer ongewoons dat de Grote God de oude natie Israël heeft doen ontstaan om zijn *uitverkoren* volk te zijn?

Let eens op deze ogenschijnlijk paradoxale feiten:

God zegt dat Hij geen aanzien des persoons heeft. Heeft Hij dan wel „aanzien des volks”? Heeft Hij een *gunsteling!*

Heeft u zich ooit gerealiseerd dat God zijn uitverkoren volk geen behoud beloofde — hun profeten uitgezonderd? Dat het uitverkoren volk slechts materiële en nationale beloften ontving? Dat Gods heilige Geest ontoegankelijk voor hen was?

Heeft u ooit opgemerkt dat de Bijbel het boek van Israël is en alleen over dat ene volk Israël gaat? En dat andere volken uitsluitend worden genoemd indien en wanneer zij met Israël in contact kwamen?

En hier is nog een schokkend feit, bijna geheel onbekend bij het christendom, zelfs bij het judaïsme en opgetekend noch begrepen door historici! Het noordelijke koninkrijk Israël *was niet Joods*. De eerste plaats in de Bijbel waar het woord „Joden” voorkomt is in 2 Koningen hoofdstuk 16 vers 6 (zie *Statenvert*), waar de natie Israël in een verbond met Syrië oorlog voerde tegen de Joden!

De waarlijk verbazingwekkende waarheid over Israël vormt een mysterie dat totaal onbekend is bij alle godsdien-

sten, inclusief het christendom en zelfs het judaïsme!

Het is inderdaad waar dat het volk Israël Gods uitverkoren volk is. Maar laten wij goed begrijpen: zij werden niet uitverkoren als „lievelingetje van de meester” en evenmin voor bijzondere gunsten. Zij werden gekozen voor een speciaal DOEL als *voorbereiding van de uiteindelijke vestiging van het koninkrijk van God!*

Het is een intrigerend verhaal! Het antwoord op de titel van dit hoofdstuk, „Het Mysterie van Israël”, heeft grote betekenis in Gods PLAN voor alle volken! Zonder deze essentiële kennis kan men het ware doel en het ongelooflijke potentieel van de mens niet begrijpen.

Een verheven meesterplan

De Schepper-God is bezig Zich in en door de mens te *vermenigvuldigen!* Gods uiteindelijke transcendente DOEL is onbeschrijflijk adembenemend. De oprichting van het oude volk Israël is een integraal deel van Gods verheven meesterplan.

Zeven generaties na de Zondvloed vond de Eeuwige iemand die Hem zou gehoorzamen. Zijn naam was Abram. Hij woonde in Haran, in Mesopotamië. Deze man moest een type van God de Vader worden. Uit hem zou het volk Israël voortkomen. Door middel van dit volk verwekte God zijn profeten en te zijner tijd Gods eigen Zoon, Jezus Christus.

Een man met een bestemming

Abram, zoals hij oorspronkelijk heette, was niet bezig God te zoeken. Maar God besloot Abram te roepen en te beproeven. Deze oude patriarch wordt later in de Bijbel de vader der gelovigen genoemd. God riep hem met een zeer bijzonder doel. Dit doel was niet „hem behoud te geven” of „hem in de hemel te krijgen”. God riep hem omdat Hij in deze man de potentiële vermogens van gehoorzaamheid aan God en van leiderschap had gezien. God riep hem om hem voor te bereiden op een speciale dienst en op uiteindelijk een hoge positie in het koninkrijk van God, de komende wereld van morgen. Ik citeer nu uit een boek dat ik meer dan 50 jaar geleden heb geschreven, De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de profetieën, vanaf pagina 16:

God gebod de/e persoon. Abram: „Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal; Ik zal u tot een groot volk maken" (Gen. 12:1-2).

Dit was een gebod, bestaande uit een *voorwaarde* en een BELOFTE, aangenomen dat aan de voorwaarde van gehoorzaamheid werd voldaan.

En zoals God de hele wereld met één man was begonnen, zo begon Hij nu zijn eigen uitverkoren natie in de wereld met één enkele man: Abraham. Zoals de wereld, die ver van God en de zegeningen van Gods heerschappij was afgedwaald, was begonnen met één man die tegen God rebelleerde en zijn gezag verwierp, zo begon God zijn eigen fysieke natie, waaruit het Koninkrijk van God moet worden geboren, met één man die God zonder vragen gehoorzaamde en zijn goddelijke heerschappij aanvaardde.

Begon Abram te argumenteren en te redeneren? Zei hij: „Laten wij hier eerst eens even over praten; hier ben ik in Babyion, in het hart van de zakenwereld, van de maatschappij en het amusement. Waarom kunt U mij niet net zo goed hier die belofte geven, waar alles plezierig en aantrekkelijk is? Waarom moet ik dit alles achterlaten en naar dat onciviliseerde land gaan?"

Begon Abram uitvluchten te zoeken? Verzette hij zich en begon hij te argumenteren en in opstand te komen?

Zeer beslist niet!

De geïnspireerde bijbeltekst zegt eenvoudig: „Toen ging Abram." Geen geargumenteer met God. Geen menselijk geredeneer dat God het allemaal verkeerd zag. Geen dwaze vragen als: „Waarom moet ik hier weg?"; „Kan ik niet doen wat ik wil?" Hij zei niet: „Goed. maar hier is mijn mening."

„Toen ging Abram." Eenvoudige, vanzelfsprekende gehoorzaamheid!

Opnieuw zien wij hier het principe van tweeledigheid. Abram bevond zich midden in het centrum van de zich ontwikkelende beschaving van deze wereld. Vergeet niet dat het een wereld in gijzeling was, een wereld die zich naar het patroon van Satan ontwikkelde. God had Abram gekozen om de aartsvader van zijn volk Israël, de vergadering of Kerk van het Oude Testament, te worden. Het principe van tweeledig-

heid is geheel verweven met de werkzaamheden van God bij het vervullen van zijn grote plan door middel van de mensheid op aarde. Er was de fysieke vergadering van Israël onder het Oude Testament en de geestelijke Kerk van God onder het Nieuwe Testament. Het woord *kerk* is in het oorspronkelijk in het Grieks geschreven Nieuwe Testament *ekklesia*, hetgeen betekent een vergadering van uitgeroepen.

Zoals het Israël van het Oude Testament de fysieke voorloper en het type van de Kerk van het Nieuwe Testament was, zo riep God nu de stamvader van het volk Israël uit Satans wereld. Later beschouwde Abraham zich als een vreemdeling en pelgrim op aarde. Dit was niet zijn wereld: „In dat geloof zijn deze allen gestorven, zonder de beloften verkregen te hebben; slechts uit de verte hebben zij die gezien en begroet, en zij hebben beleden, dat zij vreemdelingen en bijwoners waren op aarde. Want wie zulke dingen zeggen, geven te kennen, dat zij een vaderland [een andere beschaving] zoeken. En als zij gedachtig waren aan het vaderland, dat zij verlaten hadden, zouden zij gelegenheid gehad hebben terug te keren; maar nu verlangen zij naar een beter, dat is een hemels, vaderland. Daarom schaamt God Zich voor hen niet hun God te heten, want Hij had hun een stad bereid" (Hebr. 11:13-16). Zij zochten een beter land, een hemels land, het koninkrijk van God dat de gehele aarde zal vullen.

En God vestigde deze man [Abram], wiens naam Hij later in Abraham veranderde, als de *stamvader* van zijn volk *Israël!* Alle beloften van God werden aan Abraham en zijn afstammelingen gedaan. En wij moeten als Abraham worden, en door Christus een van zijn kinderen, als wij de beloften van eeuwig leven in Gods Koninkrijk willen beërven.

Over zijn uitverkoren fysieke natie Israël zei de Eeuwige: „Dit volk heb Ik Mij geformeerd, *zij zullen* Mijn lof vertellen" (Jes. 43:21; *Statenvert.*). Deze profetie moet nog — en zal nu spoedig — worden vervuld!

Tweeledige beloften aan Abraham

Weinig mensen weten het, maar door Gods hele plan om zijn doel hier op aarde te realiseren loopt een tweeledigheid.

Er was de eerste Adam, fysiek en vleeselijk, en er is Christus, de tweede Adam, geestelijk en goddelijk. Er was het

Oude Verbond, een louter materieel en tijdelijk verbond; en er is het Nieuwe Verbond, dat geestelijk en eeuwig is. God schiep de mens als een sterfelijk, fysiek wezen, dat uit het stof van de grond komt en deel heeft aan het rijk der mensen; maar door middel van Christus kan hij uit God worden verwekt teneinde onsterfelijk, geestelijk te worden en deel te hebben aan het Koninkrijk van God.

Op dezelfde wijze waren de beloften die God aan Abraham deed tweeledig: enerzijds louter materieel en nationaal, anderzijds geestelijk en individueel. De geestelijke beloften van de Messias, en van behoud door Hem, is zelfs bij de meest oppervlakkige bijbelkenners welbekend. Zij weten dat God aan Abraham de geestelijke belofte deed dat Christus als afstammeling van Abraham zou worden geboren — en dat door Christus behoud tot ons komt. Maar — en dit zal wel ongeloofwaardig klinken, al is het waar — bijna niemand weet wat dit behoud is; wat de beloften van behoud zijn die wij door middel van Christus kunnen ontvangen; hoe wij die kunnen ontvangen, en wanneer — hoe ongelooflijk dit ook klinkt! Deze waarheid hoort echter in een ander boek thuis.

Wat voor het thema van dit boek essentieel is, is het feit dat God aan Abraham ook nog een heel andere, een uiterst verbazingwekkende nationale en materiële belofte deed, een belofte die vrijwel totaal over het hoofd is gezien.

Let nu nog eens op de wijze waarop God in eerste instantie Abraham riep, en op de *tweeledige* aard van zijn beloften: „De Here nu zeide tot Abram: Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal; Ik *zal u tot EEN GROOT VOLK maken* ... en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden" (Gen. 12:1-3).

Let dus op de tweeledigheid van de belofte: 1) „Ik zal u tot EEN GROOT VOLK maken" — de nationale, materiële belofte dat zijn uit het vlees geboren kinderen een groot volk zouden worden: een belofte van NAGESLACHT; 2) „... en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden": de geestelijke belofte van GENADE. Deze laatste belofte wordt herhaald in Genesis 22:18: „En met *uw nageslacht* [in uw *zaad*; *Statenvert.*] zullen alle volken der aarde gezegend worden." Het hier genoemde „nageslacht" verwijst naar Christus, zoals Galaten 3:8 en 16 duidelijk bevestigen.

Precies hier nu begaan zij die beweren „christen" te zijn — met hun leraars — een dwaling en vervallen tot Bijbelblind-

heid. Zij merken de tweeledigheid van de belofte die God aan Abraham deed niet op. Zij erkennen alleen de messiaanse belofte van geestelijk behoud door middel van het „ene zaad”, Christus. Zij zingen gezangen over de beloften — ten onrechte in de mening verkerend dat de *beloften* eruit bestaan dat wij bij de dood naar de hemel gaan.

Dit is een kernpunt. Dit is het punt waar belijdende „christenen” en hun leraars uit het spoor van de waarheid raken, het spoor dat hen naar de ontbrekende sleutel tot de profetieën zou leiden. Hun ontgaat het feit dat God aan Abraham beloften deed van zowel fysiek NAGESLACHT als van geestelijke GENADE.

Het ondubbelzinnige feit dat de belofte van „een groot volk” alleen naar het nageslacht verwijst — niet naar het nageslacht van het „ene zaad” van Galaten 3:16, dat Jezus Christus was, de Zoon van Abraham en de Zoon van God, maar naar het veelvoudige zaad van natuurlijke, fysieke geboorte — wordt verder vastgesteld als God later zijn belofte met meer details herhaald. Laten wij deze beloften begrijpen!

„Toen Abram negenennegentig jaar oud was, verscheen de Here aan Abram en zeide tot hem: Ik ben God, de Almachtige, wandel voor mijn aangezicht, en wees onberispelijk; Ik zal mijn verbond tussen Mij en u stellen, *en u uitermate talrijk maken... gij zult de vader van EEN MENIGTE VOLKEN* worden; en gij zult niet meer Abram genoemd worden, maar uw naam zal zijn Abraham, omdat Ik u tot een vader van EEN MENIGTE VOLKEN gesteld heb” (Gen. 17:1-5).

Merk op dat de belofte nu wordt gedaan op voorwaarde dat Abraham gehoorzaam is en een onberispelijk leven leidt. Merk ook op dat het „grote volk” nu wordt tot vele volken — meer dan één volk. Dit kan geen betrekking hebben op het „ene zaad”, Christus. De volgende verzen bewijzen dit.

„*Ik zal u uitermate vruchtbaar maken* en u tot volken stellen, en *koningen* [meer dan één] zullen uit u voortkomen” (vers 6). Let erop dat deze volken en koningen *uit* Abraham zullen *voortkomen*: fysieke voortplanting — veelvoudig zaad, niet slechts één afstammeling (Christus) *door wie* verspreide individuen door geestelijke verwekking kinderen van Abraham *kunnen* worden (Gal. 3:29). De verspreid wonende, individuele christenen vormen geen VOLKEN. Weliswaar wordt er van de Kerk gezegd dat zij „een koninklijk priesterschap, een heilige natie” is (1 Petr. 2:9), maar Christus' Kerk is niet verdeeld in

„een menigte volken" of naties. Dit gaat over fysiek nageslacht, niet over genade.

„Ik zal mijn verbond oprichten tussen Mij en u en uw nageslacht in hun geslachten ..." (Gen. 17:7). Het „nageslacht" is meervoudig: „in hun geslachten". „Ik zal aan u en uw nageslacht het land, waarin gij als vreemdeling vertoeft, het ganse land Kanaan [Palestina], tot een altoosduurende bezitting geven, en Ik zal hun tot een God zijn" (vers 8).

Let er goed op dat het land — materieel bezit — wordt beloofd aan het meervoudige zaad of nageslacht, en dat Hij „hun", niet „Hem", tot een God zal zijn. Het meervoudige „hun" wordt opnieuw in vers 9 gebruikt: „en uw nageslacht, in hun geslachten".

Maar laten wij nu deze BELOFTE eens nauwkeurig onderzoeken!

De toekomst van grote volken steunt op de beloften die de eeuwige Schepper aan Abraham heeft gedaan. De enige hoop op een leven na de dood is voor iedereen — ongeacht ras, huidskleur of geloof — van het geestelijke stadium van deze beloften aan Abraham afhankelijk — de belofte van genade door middel van het „ene zaad": Christus, de Messias!

Hoeveel land — hoe groot de volken?

Dit zijn geen terloopse, toevallige, onbelangrijke beloften. Ze zijn fundamenteel: het fundament voor de grondvesting van de grootste wereldmachten; het fundament voor ieders persoonlijke, geestelijke behoud, voor ieders hoop op eeuwig leven. Dit zijn overweldigende beloften. De toekomst van de mensheid is er, door de Schepper-God, op gebaseerd.

Jezus Christus kwam „om de beloften, aan de vaders [Abraham, Izak en Jakob] gedaan, te bevestigen" (Rom. 15:8).

Deze zelfde beloften werden dus opnieuw aan Izak, Abrahams zoon, en aan Jakob, de zoon van Izak gedaan.

Na 430 jaar verwekte God zijn natie Israël, de nakomelingen van Abraham, Izak en Jakob, wiens naam door God werd veranderd in Israël.

Teneinde dit volk uit de Egyptische slavernij en naar **het** Beloofde Land te leiden riep God Mozes. Mozes zocht God niet. Maar God had ervoor gezorgd dat Mozes specifiek voor deze opdracht werd opgeleid door hem in Egypte in het paleis

van de farao als prins te laten opvoeden. Dus ook hier werd Mozes, nadat hij speciaal tot leider was opgeleid, door God uit de wereld geroepen om de nakomelingen van Abraham, Izak en Jakob uit de Egyptische slavernij te leiden.

Waarom een uitverkoren volk?

Nu komen wij opnieuw bij de vraag: WAAROM heeft God juist deze speciale Hebreeuwse natie opgericht als „het uitverkoren volk"? MET WELK DOEL, als God zijn heilige Geest voor hen nooit toegankelijk heeft gemaakt?

Eén punt is hier belangrijk. Het is waarschijnlijk dat deze mensen allemaal, of bijna allemaal, van het blanke ras waren, ongewijzigd sinds de schepping.

Nadat Jakob en zijn zonen met hun gezin op aandringen van Jozef in Egypte waren gekomen, werden zij in het gebied van Gosen gehouden, geografisch gescheiden van de belangrijkste bevolkingscentra van Egypte.

Laten we in dit verband nog even naar Abraham teruggaan. Hij voorkwam dat zijn zoon Izak, die uit Sara was geboren, een gemengd huwelijk aanging met iemand van het Kanaänitische volk dat destijds in het land verbleef. Hij zond zijn belangrijkste dienstknecht naar zijn eigen familie in Mesopotamië om een vrouw voor Izak te vinden. Abraham zei: „Gij [zult] voor mijn zoon geen vrouw... nemen uit de dochters der Kanaanieten, in wier midden ik woon" (Gen. 24:3).

In de daaropvolgende generatie huwde Jakob Lea en Rachel, dochters van Laban, een neef van Abraham, die woonde in het land van Haran, de broer van Abraham. De gehele gemeenschap van Haran, waar Laban woonde, was van hetzelfde voorgeslacht als Abraham.

Jakob had zes zonen bij Lea, twee van Rachel, allen van dezelfde oorspronkelijke afkomst, en twee van de dienstmaagd van Rachel en twee van die van Lea — in totaal 12. Ook de dienstmaagden van Lea en Rachel waren zonder twijfel van zuiver Hebreeuwse afkomst. Deze 12 werden de stamvaders van de 12 stammen van het volk Israël.

God leidde Mozes op vanaf diens geboorte en riep hem, met Aaron zijn broer om hem als zijn woordvoerder te assisteren. (Mozes stotterde.)

In de plagen die God tegen Egypte in het geweer bracht keerde God de Egyptische goden en voorwerpen van aanbedding tegen de Egyptenaren om hun te laten zien dat het *geen* goden zijn. Ook de plagen kwamen in LIEFDE voor de Egyptenaren.

De laatste plaag volgde na het offer van het Pascha op de 14e dag van de eerste maand van Gods heilige kalender, die in de lente begint. De Israëlieten trokken uit Egypte gedurende het nachtgedeelte van de 15e. Zij kwamen bij de Rode Zee. Ondertussen was de farao echter van gedachten veranderd en achtervolgde hen met zijn leger.

De Israëlieten hadden de Rode Zee bereikt en moesten plotseling halt houden. Een brug was er niet. Met hun vrouwen en hun kinderen was het te ver om te zwemmen. Achter hen kwam het leger van de farao snel naderbij. Er was niets wat zij konden doen. Zij stonden stil — MACHTELOOS'. Op dat punt moesten zij op GOD vertrouwen!

In Egypte had God door een reeks bovennatuurlijke plagen hun bevrijding uit de slavernij teweeggebracht. Nu zorgde God ervoor dat het water van de Rode Zee terugvloeide en aan beide zijden een MUUR van water vormde, met een breed pad op de droge zeebodem ertussen.

De Israëlieten gingen erdoor. Aan de overkant keken zij om en zagen de Egyptenaren het pad op de zeebodem betreden. Toen alle Egyptenaren zich tussen de muren van water bevonden, liet God het water terugvloeien, waardoor het hele Egyptische leger verdronk.

Verbroken beloften

Na verloop van tijd sloegen de Israëlieten aan de voet van de berg Sinaï hun tenten op.

God maakte hen niet tot zijn natie, onder zijn theocratische bestuur, zonder hun instemming.

Door Mozes deed God hun zijn voorstel. Als zij de wetten van ZIJN REGERING zouden gehoorzamen, zou Hij hen zegenen en hen tot de welvarendste en machtigste natie maken.

Gods eerstgeboorterecht BELOFTEN waren evenwel van nationale en materiële aard — geen geestelijk behoud.

De mensen stemden ermee in. Aldus werden zij Gods uitverkoren volk. MAAR MET WELK DOEL?

Dit weten wij: Gods plan met hen stond in nauw verband met de *voorbereiding van het uiteindelijke* KONINKRIJK VAN GOD — wanneer de REGERING VAN GOD over de gehele aarde zal worden hersteld, en geestelijk behoud zal worden aangeboden aan IEDEREEN!

Ongetwijfeld was één reden het behoud van de oorspronkelijke fysieke stam van Sems nageslacht. Maar er was meer.

De volken ontwikkelden kennis. Na Adams opstandigheid was de kennisverwerving van de mensheid beperkt tot fysieke en materiële zaken.

Evenals de ontwikkelde en geleerde mensen van vandaag zeiden zij echter: „Geef ons voldoende kennis en wij zullen alle problemen oplossen en alle kwalen uitroeien — wij zullen een utopie scheppen!”

Tot aan die tijd was de mensheid kennis en vervulling van geestelijke zaken van God ontzegd. God besloot hun nu kennis van zijn wet te geven — van zijn soort regering, van *zijn levenswijze*. Hij was van plan aan de wereld te bewijzen dat zonder zijn heilige Geest hun verstand niet in staat was deze kennis van de WARE LEVENSWIJZE te ontvangen of te gebruiken. Hij was van plan voor hen aan te tonen dat het verstand van de MENS, met alleen zijn eigen geest, en zonder dat Gods heilige Geest daaraan wordt toegevoegd, geen geestelijk inzicht kan hebben, niet de menselijke problemen kan oplossen, niet de kwalen die de mensheid bestoken kan verhelpen. Met het volk Israël zou God dit feit te bewijzen. God had een volk uitgekozen van een bijna volmaakte afkomst. Bovendien bezat het de uitstekende erfelijkheid van Abraham, Izak en Jakob (Israël).

God sloot dus een verbond met hen waarbij Hij hen tot ZIJN VOLK maakte. Dit verbond stelde tevens een HUWELUKS-verbond voor, waarbij Israël als de bruid trouw belooft aan haar echtgenoot: GOD. Het was het fysieke type van het nog toekomstige geestelijke NIEUWE VERBOND.

En wat bewees dit?

Israëls erfelijkheid en milieu

Dit was een volk van bijna zuivere fysieke afkomst en de God-gelovende erfelijkheid van Abraham, Izak en Israël. Twee elementen maken een mens tot wat hij in het leven

wordt: erfelijkheid en milieu. Erfelijkheid behelst wat men door afkomst erft op gebieden als gezondheid, intelligentie en karakterneigingen. Milieu omvat alle externe invloeden en onafhankelijke beslissingen, hetzij goed of kwaad.

Erfelijkheid — als die van een goede en hoge kwaliteit is — kan iemand met een voorsprong doen beginnen. Een inspirerende omgeving, verheffende invloeden en de juiste zelfstandige motivering kunnen vooruitgang bevorderen. Een dergelijk milieu kan iemand van minder goede erfelijkheid tot een waar succes in het leven maken.

Daarentegen kunnen een ontmoedigende omgeving, kwade invloeden en misleide drijfveren iemand met een uitstekende erfelijkheid doen mislukken en een kwaadaardige natuur geven.

God begon zijn uitverkoren natie — ook al kwam die uit slavernij — met alle natuurlijke voordelen van een superieure erfelijkheid. God haalde hen uit de slavernij en gaf hun een nieuwe en frisse start. Men zou kunnen zeggen dat alle hun door God gegeven dingen in hun voordeel werkten.

Maar nu WAARTOE? Waarop bereidde God dit volk Israël voor en waarom richtte Hij het op?

Denk in de eerste plaats aan het doel waartoe God de mensheid schiept! GOD is BEZIG ZICH DOOR MIDDEL VAN DE MENS TE REPRODUCEREN! Hij schiept in de MENS Gods eigen volmaakte, heilige, rechtvaardige, goddelijke KARAKTER. En dit moet, op zijn beurt, de REGERING VAN GOD over de gehele aarde *herstellen*. En verder is het Gods doel MILJARDEN GODDELIJKE WEZENS TE SCHEPPEN TENEINDE DE SCHEPPING VAN HET ONMETELIJKE ONVOLTOOIDE UNIVERSUM TE VOLTOOIEN! EN daarna?

God heeft nog niet geopenbaard wat Hij daarna op het oog heeft.

Alles wat God sinds de schepping van de eerste mensen heeft gedaan, was steeds een nieuwe stap in Gods algemene grote PLAN!

Type van het koninkrijk van God

In de geschiedenis van de mensheid is het onmiddellijke doel het voorbereiden van het KONINKRIJK VAN GOD dat de REGERING VAN GOD op de gehele aarde zal HERSTELLEN!

Het koninkrijk van God is het verwekte en geboren GEZIN VAN GOD dat voor het eerst zal verschijnen door een opstanding en ogenblikkelijke verandering bij Christus' wederkomst! En met verwekte en GEBOREN zonen van God bedoel ik zeer nadrukkelijk NIET degenen die zijn verleid tot de gangbare „wedergeboren”-leer, waarbij iedereen „die belijdt dat hij Christus aanvaardt” nu reeds, in dit huidige menselijke leven, „wedergeboren” is. Dit is EEN GROTE MISLEIDING waarmee Satan de duivel diegenen (de meeste mensen van een zogeheten „christendom”) heeft BEDROGEN die een valse bekering hebben „aanvaard”. Zij kunnen heel oprecht zijn — maar zij zijn niettemin MISLEID! En uiteraard weet een misleid iemand niet dat hij misleid is — hij kan volkomen eerlijk zijn!

Laten wij evenwel goed nadenken. Op welke wijze speelt het oudtestamentische volk Israël een rol in de gestaag vorderende voorbereiding van het KONINKRIJK VAN GOD?

Gezagsstructuur in het koninkrijk van God

In de eerste plaats was Abraham iemand van opmerkelijke vermogens. Ongetwijfeld zullen hij en zijn zonen Izak en Israël na de opstanding in het koninkrijk van God een positie vlak onder Christus bekleden. Het koninkrijk van God zal een geestelijk koninkrijk zijn dat overal op aarde kerk en staat omvat. Waarschijnlijk zullen zij als een team qua gezag vlak onder Christus boven zowel kerk als staat staan.

Van het volk Israël zal Mozes, die door God werd verwekt als hun leider en wetgever (hoewel God de Vader de oorspronkelijke ware Wetgever is), gedurende het komende millennium naar alle waarschijnlijkheid onder het driemanschap Abraham-Izak-Jakob staan, maar hoofd zijn over de nationale regeringen van de wereld. En waarschijnlijk zal Jozua, die Mozes opvolgde, in die positie boven de nationale regeringen van de wereld, de assistent van Mozes zijn.

En het volk Israël als geheel?

Ondanks hun veelbelovende erfelijkheid *faalden* de Israëlieten er *volkomen* in *zich te kwalificeren*. Toen God hun het voorstel om hen als zijn natie te formeren voorlegde, antwoordden zij: „Alles wat de Here gesproken heeft, zullen wij doen” (Ex. 19:8). Maar zij braken hun woord totaal en waren opstandig.

Hun relatie met God was een „man-vrouw“-relatie. Maar later zei God over hen: „Zoals een vrouw ontrouw wordt aan haar vriend, zo zijt gij Mij ontrouw geworden, huis Israëls" (Jer. 3:20).

Onder Mozes was de natie Israël één volk verdeeld in 12 stammen.

Het Beloofde Land heette toen Kanaän. In het land hadden zich Kanaänieten gevestigd. God had dit land echter aan de nakomelingen van Abraham BELOOFD. Het behoorde niet aan de Kanaänieten of enige andere bevolkingsgroep die zich daar had gevestigd.

Toen God zijn uit minstens twee miljoen mensen bestaande volk Israël daarheen overbracht, gebod Hij hun door Mozes: „Wanneer gij de Jordaan overtrekt naar het land Kanaän, dan zult gij al de bewoners van het land voor uw aangezicht verdrijven en al hun beeldhouwwerk vernietigen; ook zult gij al hun gegoten beelden vernietigen ... Gij zult het land in bezit nemen en daarin wonen, want aan u heb Ik het land gegeven om het in bezit te nemen ... Maar indien gij de bewoners van het land voor uw aangezicht niet verdrijft, dan zullen degenen die gij van hen over laat, tot dorens in uw ogen en tot prikkels in uw zijden zijn, en zij zullen u benauwen in het land waarin gij woonachtig zijt" (Num. 33:51-53, 55).

Nationaal en religieus afgezonderd

Het is tijd dat wij DIT BEGRIJPEN!

Deze natie Israël was Gods NATIE. Het was evenwel *een fysieke, geen geestelijke natie*. Niettemin gaf God de Israëlieten ZIJN Kerk, en bovendien een nationale regering en religie. GOD WILDE HEN FYSIEK AFGEZONDERD HOUDEN van andere naties, in zowel nationaal als religieus opzicht.

Voor hen zou het aangaan van huwelijken met mensen van naburige volken twee dingen tot gevolg hebben: het zou hen tot andere, afgodische religies voeren én hun culturele en nationale erfgoed wijzigen!

De Israëlieten WAREN GOD ONGEHOORZAAM!

Veel later, na de ballingschap van zowel Israël als Juda, zond God een kolonie Joden van de Joodse slavenbevolking in Babyion onder Zerubbabel als gouverneur van de kolonie naar Jeruzalem terug om de tweede Tempel te bouwen.

Tot deze kolonie hoorden de profeten Ezra en Nehemia. Tegen Gods gebod in begonnen de mensen van de kolonie te huwen met Kanaanieten, Hethieten, Perizzieten, Jebusieten en andere volken, „waardoor het heilige zaad [d.w.z. van fysiek zuivere afkomst, want de heilige Geest hadden zij niet] zich vermengd heeft met de volken der landen ...” (Ezra 9:2).

De profeet Ezra was VERTOORND! Hij stond op voor de vergadering en zei: „Gij hebt trouwbreuk gepleegd, omdat gij vreemde vrouwen hebt gehuwd; daardoor hebt gij Israëls schuld nog vermeerderd... scheidt u af van de volken des lands en van de vreemde vrouwen” (Ezra 10:10-11).

Jesus werd uit de stam Juda geboren en het was noodzakelijk dat HIJ van de oorspronkelijke genetische stam zou zijn, evenals Noach.

Maar, desalniettemin, het Oude Verbond met Israël bij de berg Sinaï was een type en voorloper van het NIEUWE VERBOND. Dit zal worden gesloten met de nieuwtestamentische KERK, die het *geestelijke* Israël en Juda is (Jer. 31:31; Hebr. 8:6, 10).

Ondertussen was een heel klein aantal mensen in het oudtestamentische Israël God wel gehoorzaam en als Gods profeten werden zij een deel van het *fundament* van de nieuwtestamentische KERK VAN GOD. De Kerk is gebouwd op het vaste FUNDAMENT van de profeten (het Oude Testament) en apostelen (het Nieuwe Testament), terwijl Jezus Christus zelf „de hoeksteen” is (Ef. 2:20).

Van de profeten zal Elia waarschijnlijk, onder Christus en Abraham-Izak-Israël, het hoofd over de Kerk zijn, wereldwijd. Johannes de Doper zal wellicht onder Elia staan. Er zijn aanwijzingen dat de profeet Daniël hoofd over alle heidense naties zal zijn, onder Mozes en Christus.

Hun rol ondanks zichzelf vervuld

Maar op welke wijze speelde de oude natie Israël een rol bij de voorbereiding van het KONINKRIJK VAN GOD?

Ik heb reeds opgemerkt dat de intellectuelen en geleerden van deze wereld menen dat de fysieke, zinnelijke MENS, als hij maar voldoende KENNIS heeft, alle problemen kan oplossen.

God liet vele generaties van het oude Israël en Juda met

honderden jaren menselijke ervaring BEWIJZEN dat het *beste* deel van de mensheid zonder Gods heilige Geest DE MENSELIJKE PROBLEMEN EN HET KWAAD NIET KAN OPLOSSEN!

Gedurende de afgelopen 20 jaar heb ik met vele regeringshoofden in Europa, Azië, Afrika en Zuid-Amerika gesproken. Ik geloof dat in China de communistische regeringshoofden menen dat alle problemen en kwalen zullen worden opgelost zodra het communisme op de gehele aarde de macht in handen heeft. Maar vele koningen, keizers, presidenten en éérste-ministers met wie ik vertrouwelijk heb gesproken realiseren zich tegenwoordig dat de oplossing van de problemen *buiten* het vermogen van de mens ligt. En dit heb ik tot vele leiders van de Volksrepubliek China onomwonden gezegd.

De problemen en het kwaad zijn van *geestelijke* aard. En zonder Gods Geest kan het vleeselijk gezinde denken geen greep krijgen op geestelijke problemen.

De vele jaren en eeuwen van het oude Israël hebben DIT BEWEZEN! Tot aan Israël onthield God de mensheid kennis van de *juiste levenswijze* voor de mens. Aan Israël gaf God zijn geboden en inzettingen, evenals zijn geestelijke wet. Maar deze volmaakte wetten hebben, zonder Gods heilige Geest, niet de problemen van het volk opgelost.

God *had kunnen* zeggen: „Ik ben GOD. Neem mij op mijn woord." Maar God gaf het BEWIJS, door Israël, dat de mens ZONDER de heilige Geest MACHTELOOS is! De Israëlieten hadden zelfs GOD om een beroep op te doen. Maar zij hadden zijn Geest niet in zich.

Laten wij dit punt benadrukken. Toen de eerste mens, Adam, de boom des levens afwees en zich de kennis van goed en kwaad toeëigende, beperkte hij zijn macht en vermogen tot goeddoen tot het niveau van de menselijke geest. In de natuur van de mens is zowel goed als kwaad. Het goede is een geestelijke eigenschap, geen fysieke of materiële daad. Had Adam van de boom des levens genomen, dan zou de heilige Geest van God in hem zijn gekomen en zich met zijn geest hebben verbonden, waardoor hij als een zoon van God met God zou zijn verenigd. De heilige Geest betekent meer dan geestelijke kennis van het goede. Niet de hoorders van de wet (het goede) maar de daders van de wet worden gerechtvaardigd (Rom. 2:13). Liefde is de vervulling van de wet, maar

niet menselijke liefde. Het vereist de „liefde VAN GOD in onze harten uitgestort door de Heilige Geest" (Rom. 5:5).

God openbaarde zijn wet aan het volk Israël. Een van Gods doelstellingen met dit volk was het door menselijke ervaring te laten bewijzen dat de mens zonder de Geest van God in zich niet rechtvaardig kan zijn.

Laten wij op dit punt een korte samenvatting geven van de geschiedenis van het volk, en van de heidense volken van de wereld.

Aan het volk Israël werd een uiterst belangrijke verklaring en belofte gegeven. Deze staat in Leviticus 26. Ik citeer weer uit mijn boek *De Verenigde Staten en Groot-Britannië in de profetieën*, vanaf pagina 110:

De centrale profetie

In deze centrale profetie, bevestigde God opnieuw voor de mensen van Mozes' tijd de belofte van het eerstgeboorterecht — maar met voorwaarden! De eerstgeboorterechtstammen Efraïm en Manasse bevonden zich in die tijd *bij de* andere stammen — ze vormden er één natie mee. Door gehoorzaamheid aan Gods wetten zouden de onmetelijke nationale welvaart en zegeningen van het eerstgeboorterecht niet alleen Efraïm en Manasse ten deel vallen, maar de hele NATIE zou er in die tijd automatisch in hebben gedeeld.

Let erop dat twee van de Tien Geboden met nadruk worden genoemd. Dit waren de belangrijkste *testgeboden!* Dit waren de test van gehoorzaamheid, en van geloof in en trouw aan God. God zei: „Gij zult u geen afgoden maken; een gesneden beeld noch een gewijde steen zult gij u oprichten ... om u daarvoor neder te buigen, want *Ik* ben de Here, uw God. *Mijn* sabbatten zult gij houden..." (vers 1-2).

Er was een *voorwaarde* — een zeer groot „indien" — voor het verkrijgen van de feitelijke vervulling *in hun tijds* van deze enorme geboorterechtbelofte! God zei: „*Indien* gij in mijn inzettingen wandelt en mijn geboden nauwgezet in acht neemt, *dan zal* Ik u te rechter tijd uw regens geven, zodat het land zijn opbrengst geeft..." (vers 3-4). Alle rijkdom komt uit de grond. Zij zouden het gehele jaar door zeer rijke oogsten hebben, de ene vlak na de andere. Vers 6: „En Ik zal VREDE in het land geven... en het zwaard [van oorlog] zal uw land niet teisteren." Wat een zegen! Welk land kan zich verheugen in onafgebroken vrede, zonder vrees voor een invasie?

Uiteraard heeft ieder land in deze wereld vijanden. Wat zou er gebeuren als vijandelijke landen zouden aanvallen? Vers 7-8: „En gij zult uw vijanden vervolgen, en zij zullen voor uw aangezicht door het zwaard vallen. Vijf van u zullen honderd achtervolgen, en honderd van u zullen tienduizend achtervolgen... ”

Aangezien vele naties in deze wereld altijd oorlogszuchtig zijn, zou Israël worden aangevallen. Een natie met militaire superioriteit zou weldra de heersende, machtigste natie op aarde worden — in het bijzonder met rijkdommen en grote schatten uit de grond. Vers 9: „En Ik zal Mij tot u wenden, u vruchtbaar doen zijn en u talrijk maken, en Ik *zal* mijn verbond met u bevestigen.”

Het grote indien

Maar nu komt het alternatief — *indien* aan de voorwaarden niet wordt voldaan: „... indien gij naar Mij *niet* luistert en al deze geboden niet doet... dan zal Ik ook aldus met u doen en met verschrikking u bezoeken: tering en koorts, die de ogen verteren en het leven doen verkwijnen; dan zult gij tevergeefs uw zaad zaaien, want uw vijanden zullen het eten. Ik zal mijn aangezicht tegen u keren, zodat gij voor uw vijanden geslagen zult worden, en die u haten, zullen over u heersen ...” (vers 14-17). Zij zouden worden veroverd, onderworpen, opnieuw slaven worden — zoals in Egypte voordat God hen bevrijdde...

De zeven profetische tijden

Nu verder in Leviticus 26: „En indien gij desniettegenstaande niet naar Mij luistert, dan zal Ik u blijven tuchtigen wegens uw zonden, tot *zeuenmaal* toe” (vers 18)...

Nu komen wij aan de uitdrukking „dan zal Ik u blijven tuchtigen wegens uw zonden, tot *zeuenmaal* toe” in Leviticus 26. Het is duidelijk, zowel door het woordgebruik in de zin als door het feit van de daadwerkelijke vervulling, dat hier sprake is van de DUUR van zeven profetische „*tijden*” of JAREN. En volgens dit „een-jaar-voor-een-dag principe” wordt dit zeven jaar van 360 dagen — een totaal van 2520 *dagen*. En als iedere *dag* een *jaar* straf is — in dit geval, evenals in dat van Numeri 14:34, een uitstel van een beloofde zegen — wordt de straf een intrekking en uitstel van de beloofde zegeningen gedurende 2520 jaar! Want dat is precies wat er is gebeurd!

Deze nationale bestraffing — het inhouden van de ge-

boorterechtbeloften van nationale welvaart en macht — was uitsluitend van toepassing op het Huis Israël met aan het hoofd de stammen Efraïm en Manasse.

Hoe deze beloften in werkelijkheid werden vervuld in precies de periode vanaf 1800 vormt een der meest verbazingwekkende vervullingen van bijbelse profetieën in de geschiedenis van de mensheid. Deze vervulling wordt levendig en stap voor stap onthuld in ons gratis boek *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de profetieën*.

Dit volk Israël beloofde God te gehoorzamen. Maar zij deden het nooit. Zelfs toen Mozes op de berg Sinaï bij de Eeuwige was om verdere instructies te ontvangen, maakten zij een gouden kalf om dat in de plaats van de Eeuwige God te aanbidden. Wegens hun gemopper, hun gebrek aan geloof en hun ongehoorzaamheid stond God hen gedurende 40 jaar niet toe het Beloofde Land binnen te gaan.

Aan het einde van de 40 jaar stierf Mozes. Onder Jozua werden de Israëlieten over de Jordaan in het Beloofde Land geleid. Tijdens Jozua's leven gehoorzaamden zij God min of meer, maar nooit volledig.

Na Jozua's dood deed iedereen wat in zijn eigen ogen juist scheen. Door ongehoorzaamheid aan God raakten deze mensen steeds in de macht van omringende koningen. Dan riepen zij de Eeuwige aan die vervolgens een leider zond om hen te bevrijden. Steeds opnieuw werd dit proces herhaald.

Israël eist een menselijke koning

Na enkele generaties gaf God hun een profeet om hen te leiden en te regeren, de profeet Samuël. Maar na verloop van tijd verlangde het volk een menselijke koning zoals in andere landen. God zei tot Samuël dat zij niet hem, maar God hadden verworpen. Samuël had alleen als Gods dienstknecht geregeerd; in feite was het Gods bestuur geweest.

God gaf hun wat zij wensten: koning Saul, een grote man en een indrukwekkende leider. Maar Saul was God ongehoorzaam en de Eeuwige verving hem door koning David.

David was niet zonder zonde, maar steeds bekeerde hij zich en keerde zich van iedere zonde af. David werd „een man naar Gods hart". Hij schreef een uiterst belangrijk bijbelboek, het boek Psalmen. God sloot een onvoorwaardelijk en onver-

brekelijk verbond met David, waarbij hem werd verzekerd dat zijn over Israëlieten regerende dynastie voor eeuwig onafgebroken zou aanblijven. Uiteindelijk zal deze troon, op Gods tijd, door Jezus Christus bij zijn wederkomst op aarde worden overgenomen.

Israël in twee naties gesplitst

Davids zoon Salomo werd (op Christus na) de meest wijze mens die ooit heeft geleefd. Maar hij legde de mensen zware belastingen op. Toen hij stierf werd zijn zoon Rehabeam koning. Het volk zond een delegatie naar Rehabeam met een ultimatum. Als hij de belastingen zou verminderen, zouden zij hem dienen. Zo niet, dan zouden zij hem als koning afwijzen. Op advies van de jongeren onder zijn raadgevers zei Rehabeam tot het volk dat hij het nog zwaardere belastingen zou opleggen.

Daarop keerde het volk zich tegen het koninklijk huis van David. Zij benoemden Jerobeam tot koning. Jerobeam had onder koning Salomo de positie bekleed die wij tegenwoordig éérste-minister zouden noemen. Daar Rehabeam op de troon in Jeruzalem zat, koos het volk Israël een nieuwe hoofdstad op enige afstand ten noorden van Jeruzalem. (Onder een latere koning, Omri, bouwden zij een nieuwe noordelijke hoofdstad te Samaria.)

De stammen Juda en Benjamin besloten trouw aan Rehabeam te blijven. Dit betekende dat zij zich afscheidden van de opstandige stammen van Israël, en zij werden de natie Juda.

Nadat hij de troon had bestegen zette Jerobeam de Levieten uit het priesterambt, omdat hij vreesde dat zij het hart van het volk terug tot Rehabeam zouden keren en hij aldus zijn nieuwe troon zou verliezen. Ook veranderde hij de heilige feesten van de zevende maand naar de achtste maand. Er zijn sterke aanwijzingen dat hij bovendien de zevende-dagssabbat veranderde naar de zondag, de eerste dag van de week. De sabbat was door God tot een eeuwigdurend verbond gemaakt tussen Hem en Israël, waardoor zij zich van alle andere volken zouden onderscheiden (Ex. 31:12-17) als Gods natie Israël en waardoor zij er wekelijks aan zouden worden herinnerd dat de Eeuwige hun Schepper was. In zes dagen

immers hernieuwde of herschiep God de aarde en schepping is het bewijs van God.

De tien verloren stammen

Het volk Israël werd dus bekend als de „tien verloren stammen“. Zij hadden het verbondsteken verloren dat hen als Israël identificeerde. Zij hadden de kennis van God verloren. Spoedig verloren zij ook hun hebreeuwse taal.

Gedurende de tijd van 19 koningen en zeven dynastieën bleef het 10-stammige koninkrijk Israël zondigen en verwierp het de pleidooien van de profeten die God hun zond. Omstreeks 721 v.Chr. werd het Huis Israël door Assyrië belegerd en veroverd. De Israëlieten werden uit hun huizen, boerderijen en dorpen gehaald en als een slavenvolk overgebracht naar Assyrië, naar de zuidelijke oevers van de Kaspische Zee.

Vandaar migreerden zij nog geen honderd jaar later naar het noordwesten en werden bekend als de Verloren Tien Stammen.

De wereld heeft nooit geweten wat er van hen werd. De wereld heeft ten onrechte gedacht dat alle Israëlieten Joden waren. In de Bijbel is de term Jood echter uitsluitend van toepassing op de stammen Juda, Benjamin en Levi. De Levieten hadden zich bij het koninkrijk Juda gevoegd toen zij door Jerobeam werden verdreven.

De straf van 2520 jaar

Vanaf het begin van deze ballingschap (721 v.Chr.) ging de natie Israël zijn 2520 jaar durende bestraffing in, zoals in Leviticus 26 is voorspeld. Gedurende deze tijd werden hun de beloften van nationale welvaart, voorspoed en macht die aan Abraham waren gedaan, onthouden. Deze periode duurde tot 1800, toen zij grote internationale en economische macht begonnen te ontvangen. Dit moest wel, want God had dit aan Abraham onvoorwaardelijk beloofd.

Hoe zij uiteindelijk, vanaf 1800, de nationale macht en rijkdom die God onvoorwaardelijk aan Abraham had beloofd, herwonnen, staat opgetekend in het boek *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de profetieën*.

Ondertussen werden de Joden van het koninkrijk Juda verslagen en door Nebukadnezar uit hun land verwijderd.

Onder de Joodse gevangenen die naar Babylon werden gevoerd was een briljante jongeman, Daniël, de profeet die het bijbelboek van zijn naam schreef.

God gebruikte de profeet Daniël als tussenpersoon tussen de Eeuwige en koning Nebukadnezar.

Deze grote heidense koning organiseerde 's werelds eerste wereldrijk, waarbij hij verscheidene naties onder één regering verenigde. God gebruikte de profeet Daniël om de Babylonische koning bekend te maken dat de Schepper-God over de gehele aarde regeert, en dat Nebukadnezar zijn troon alleen door Gods wil bezit. In wezen gaf God deze heidense koning de gelegenheid zich onder Gods bewind te stellen en de daaruitvoortvloeiende zegeningen van God te ontvangen.

De profetie van Daniël hoofdstuk 2 beschrijft een reusachtig beeld, dat het Chaldeeuwse Rijk van Nebukadnezar voorstelde, dat zou worden gevolgd door het Perzische Rijk, en daarna het Grieks-Macedonische Rijk, het Romeinse Rijk, en het gehele stelsel van menselijke regeringen dat zal worden vernietigd en vervangen door het koninkrijk van God onder leiding van Christus als Koning der koningen, regerend over de hele aarde.

De heidense wereldregering

De profetieën van Daniël 7 en van Openbaring 13 en 17 voorspellen hetzelfde.

Ofschoon Nebukadnezar het bestaan van God erkende, gehoorzaamde hij Hem nooit. Ondertussen hield God zich afzijdig van de andere volken van de wereld.

Het Perzische Rijk volgde op Nebukadnezars Chaldeeuwse Rijk. Zeventig jaar na de wegvoering van Juda en de verwoesting van Salomo's Tempel inspireerde God koning Cyrus van Perzië tot de gedachte een kolonie verbannen Joden naar Jeruzalem terug te sturen teneinde een tweede Tempel te bouwen.

Aan het hoofd van deze kolonie stond Zerubbabel. Ook de profeten Ezra en Nehemia voegden zich bij deze kolonie in Jeruzalem. Zerubbabel bouwde de tweede Tempel, waarnaar ongeveer 500 jaar later Jezus kwam. Vóór de geboorte van Jezus waren de Romeinen aan de macht gekomen. Koning Herodes, die over de Joden regeerde en de Romeinen

diende, had, kort voordat Jezus werd geboren, de Tempel verbouwd en uitgebreid.

Deze kolonie Joden die zo'n 500 jaar vóór Christus naar Jeruzalem was teruggezonden, had zich over het gebied van Judea verspreid. Met deze kolonie was niemand van het koninkrijk Israël naar Jeruzalem teruggegaan. Deze Israëlieten waren naar het westen en noordwesten gemigreerd en waren hun hebreeuwse taal en zelfs de kennis van hun identiteit kwijtgeraakt. De wereld noemt hen de Verloren Tien Stammen. Meer over hen later.

Het was tijdens deze 500 jaar dat God zogenaamde „kleine" profeten naar de Joden in Judea zond. Het was ook gedurende het laatste deel van deze periode dat Joodse leiders bepaalde punten in de godsdienst die met Mozes was begonnen veranderden tot het judaïsme dat onder de Joden in de tijd van Jezus gangbaar was. Het toneel was gereed voor zijn optreden.

Laten we nu teruggaan naar het 10-stammige koninkrijk Israël. Zoals hierboven gezegd waren zij, nog voor de ballingschap van Juda, naar het westen en noordwesten getrokken. De Assyriërs vestigden zich in midden-Europa, en de Duitsers vormen stellig een deel der afstammelingen van de oude Assyriërs.

De zogenaamde Verloren Tien Stammen evenwel — het koninkrijk Israël — trokken verder naar westelijk Europa en Engeland. Wij hebben geen absolute zekerheid over de identiteit van de verschillende stammen in onze tijd, maar waarschijnlijk is Frankrijk, of op zijn minst zijn de noordelijke Fransen, de stam Ruben. Efraïm en Manasse trokken verder naar de Britse eilanden. Zij werden een koloniserend volk en in overeenstemming met de profetieën zouden zij hun eerste kolonie verliezen.

Naam „Israël" voor Jozefs zonen

De stervende Jakob, die de nieuwe naam Israël had gekregen, droeg de geboorterechtzegen over op de twee zonen van Jozef, Efraïm en Manasse. Ofschoon hij blind was en de jongens voor hem dus niet kon zien, *kruiste* Jakob (Israël) *zijn handen*, en „strekte zijn rechterhand uit, en legde die op het hoofd van Efraïm, hoewel hij de minste [jongste] was, en

zijn linkerhand op het hoofd van Manasse; hij bestierde zijn handen verstandelijk; want Manasse was de eerstgeborene. En hij zegende Jozef, en zeide: De God, voor Wiens aangezicht mijn vaders, Abraham en Izak, gewandeld hebben, die God, Die mij gevoed heeft, van dat ik was, tot op dezen dag; die Engel, Die mij verlost heeft van alle kwaad, zegene deze jongeren, en *dat in hen mijn naam genoemd worde*, en de naam mijner vaderen, Abraham en Izak, en dat zij vermenigvuldigen als vissen in menigte, in het midden des lands!" (Gen. 48:14-16; *Statenuert.*)

Verder uit *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de profetieën*:

Laat wie in deze belofde menigte toenemen? Van wie zullen de afstammelingen dat talrijke zaad worden, dat tot in de miljarden zal lopen? Niet van Juda, de vader van de Joden — let wel! — maar van EFRAÏM EN MANASSE! Waarom zijn de ogen en het begrip van de kerkelijke leiders en van de bijbelgeleerden blind voor dit duidelijke feit in de Bijbel?

Merk op dat Israël deze zegen niet schonk aan slechts één, maar aan *beiden*: „zegene deze jongeren". Deze zegen ontvingen zij gezamenlijk. „Dat in hen mijn naam genoemd worde" was een onderdeel van deze zegen. Zijn naam was ISRAËL. Daarom zijn het de afstammelingen van *deze* jongens, niet de afstammelingen van Juda, de Joden, die ISRAËL werden genoemd. Het is overduidelijk dat de naam ISRAËL onuitwisbaar met EFRAÏM EN MANASSE werd verbonden!

Een schokkend feit — maar ondubbeltzinnig *bewezen*, voor uw eigen ogen! En bedenk dat deze tekst geen „interpretatie" van een „bijzondere betekenis" of „verborgen symboliek" behoeft om hem te kunnen begrijpen! Dit is de duidelijke en eenvoudige uitspraak dat Jakobs naam, die was veranderd in *Israël*, het BEZIT en *eigendom*, het etiket op de volken van Efraïm en Manasse zou worden!

WIE vormen dus, volgens de Bijbel, het ware Israël (qua afkomst en nationaliteit) van vandaag?

Efraïm en Manasse!

Efraïm en Manasse ontvingen *samen* het *recht* op de naam ISRAËL. Het zou de nationale naam van hun afstammelingen worden. En hun afstammelingen waren nooit Joden! Houd dit feit goed in gedachten!

Aldus verwijzen vele van de profetieën over „Israël" of

„Jakob" niet naar Joden of naar enige van de naties die worden gevormd door de hedendaagse nakomelingen van de andere stammen van Israël. Let hier goed op! Er zijn maar weinig geestelijken, theologen of beroepsbijbelgeleerden die dit weten. Velen *weigeren* het te weten!

Tezamen zouden de afstammelingen van deze twee jongens, Efraïm en Manasse, uitgroeien tot de beloofde menigte — tot het volk en de menigte volken. Dit zijn de gemeenschappelijke zegeningen die op hen gezamenlijk werden uitgestort. Dit zijn de zegeningen die de jongens samen ontvingen — maar de andere stammen niet!

Jakob kruist de handen

Op dit kritieke punt evenwel bemerkte Jozef dat Jakobs rechterhand niet op het hoofd van de eerstgeborene rustte. Hij deed een poging dit te veranderen.

„Zó niet, mijn vader," zei Jozef, „want deze is de eerstgeborene, leg uw rechterhand op zijn hoofd. Maar zijn vader weigerde het en zeide: Ik weet het, mijn zoon. ik weet het; ook hij [Manasse] zal tot een volk worden en ook hij zal groot worden; *nochtans zal zijn jongere broeder groter zijn dan hij*, en diens nageslacht zal een volheid [of groep] van volken worden. En hij zegende hen te dien dage en zeide: Met u zal Israël zegen toewensen door te zeggen: God make u als Efraïm en als Manasse. En hij plaatste Efraïm vóór Manasse" (Gen. 48:18-20). Hier zijn de beloften niet meer collectief, niet meer in gemeenschappelijk bezit. Jakob profeteerde nu aangaande de zegeningen van ieder afzonderlijk.

De beloofde zegeningen voor Engeland en de Verenigde Staten

Bedenk dat indien het oude Israël God in het land had gehoorzaamd (in Leviticus 26 worden specifiek het schenden van de sabbat en afgodendienst genoemd), zij reeds in de dagen van Mozes, Jozua en de tijd van hun wegvoering in omstreeks 721 v.Chr., de nationale en materiële zegeningen van de geboorterechtbelofte van God aan Abraham zouden hebben beërfd. Maar als zij niet gehoorzaamden, zouden deze beloften hun gedurende een periode van 2520 jaar, d.w.z. tot 1800, worden onthouden.

Het wordt nu dus duidelijk dat na de 2520 jaar en beginnend in 1800 de afstammelingen van Jozef, verdeeld in

twee naties die van Efraïm en Manasse afstammen, de rijkste en machtigste naties op aarde zouden worden.

De Verenigde Staten zijn Manasse

Uit de profetische zegeningen die door de stervende Jakob werden doorgegeven blijkt dat Efraïm en Manasse voor een groot deel het eerstgeboorterecht gezamenlijk zouden beërven, dat zij lange tijd bij elkaar zouden blijven en tenslotte zouden scheiden.

In Genesis 48 gaf Jakob het eerstgeboorterecht eerst aan de twee zonen van Jozef gemeenschappelijk en sprak over hen beiden gezamenlijk. Vervolgens sprak hij over hen individueel: Manasse zou de ene GROTE natie worden, Efraïm de GROEP naties.

En in zijn profetie voor deze laatste dagen zei Jakob: „Een jonge vruchtboom is Jozef, een jonge vruchtboom aan een bron; *zijn takken stijgen boven de muur uit*” (Gen. 49:22). Met andere woorden, Jozef — Efraïm en Manasse samen — zou in deze laatste dagen een *koloniserend* volk zijn; zijn koloniën zouden zich vanuit de Britse Eilanden over de aarde verspreiden.

Efraïm en Manasse groeiden gezamenlijk uit tot een menigte, vervolgens gingen zij uit elkaar, in overeenstemming met Jakobs profetische zegening van Genesis 48. Onze volken hebben deze profetie vervuld.

Maar hoe kan de V.S. Manasse zijn als een groot deel van het volk uit andere landen dan Engeland afkomstig is? Het antwoord is als volgt: Een groot deel van Manasse bleef bij Efraïm tot de afscheiding van Nieuw-Engeland. Maar onze voorvaders zouden over vele naties worden verstrooid, als graan door een zeef, maar er zou niets op de aarde vallen en verloren gaan (Amos 9:9). Ons volk kwam inderdaad uit vele landen. Efraïm en een groot deel van Manasse vestigden zich later gezamenlijk in Engeland, maar vele anderen van Manasse, die in andere naties waren verspreid, bleven daar, totdat zij, als immigranten, naar de Verenigde Staten kwamen NADAT de kolonie Nieuw-Engeland een afzonderlijke natie was geworden. Dit betekent niet dat *alle* buitenlanders die naar Amerika zijn geëmigreerd van de stam van Manasse zijn, maar velen ongetwijfeld wel. Het oude Israël heeft evenwel altijd heidenen opgenomen; zij werden Israëlieten door in Israëls land te wonen.

Zo is de V.S. bekend geworden als de „smeltkroes" van de wereld. In plaats van de afstamming van Manasse te weerleggen, bevestigt dit feit het juist. Het bewijs dat de V.S. Manasse is is overweldigend. Manasse zou zich van Efraïm afscheiden en de grootste, rijkste zelfstandige natie uit de geschiedenis worden. Alleen de V.S. heeft deze profetie vervuld. Manasse was in feite een *dertiende* stam. Er waren oorspronkelijk twaalf stammen. Jozef was een van deze twaalf. Maar toen Jozef zich in twee stammen verdeelde en Manasse zich als een onafhankelijke natie afscheidde, werd Manasse een *dertiende* stam.

Zou het slechts toeval zijn dat Manasse als natie *begon* met *dertien* koloniën?

Maar hoe is het nu met de *andere* stammen van de „Verloren Tien Stammen"? Hoewel het *eerstgeboorterecht* aan *Jozef* behoorde en de zegeningen ervan het Britse Gemebest van Naties en de Verenigde Staten van Amerika zijn ten deel gevallen, waren de andere acht stammen van Israël eveneens Gods volk. Ook zij zijn in grote mate met materiële welvaart gezegend — maar *niet* met het overwicht dat tot het eerstgeboorterecht behoort.

Het ontbreekt ons aan ruimte voor een gedetailleerde uiteenzetting van de specifieke identiteit van al deze andere stammen in de naties van onze twintigste eeuw. Wij volstaan hier met te zeggen dat er overvloedig bewijsmateriaal is dat deze andere acht stammen zich hebben voortgezet in Noordwesteuropese naties als Nederland, België, Denemarken, noord-Frankrijk, Luxemburg, Zwitserland, Zweden, Noorwegen. Het volk van IJsland is eveneens van de Viking-stam. De huidige politieke grenzen van Europa geven niet noodzakelijkerwijze de verdelingslijnen aan tussen de nakomelingen van deze oorspronkelijke stammen van Israël.

Profetie voor de V.S. en Engeland

Zoals God op ons materiële zegeningen heeft uitgestort als *nooit tevoren* op andere volken, zo zal Hij nu, teneinde ons te corrigeren opdat wij van dergelijke zegeningen kunnen genieten, op onze volken zo'n grote nationale ramp brengen als *nooit tevoren* enig land heeft getroffen! Vele profetieën geven hiervan een beschrijving!

Een belangrijk bewijs van de identiteit van het hedendaagse Israël is ook te vinden in de fantastische, gedetailleerde en *uiterst specifieke* profetie van Micha 5:6-14. Hier wordt in het bijzonder gesproken over het „overblijfsel” van Israël — het Israël van *vandaag* — waar het zich ook moge bevinden. Deze profetie beschrijft de *rijkdom*, de weldadige heerschappij te midden van de volken, en vervolgens in details de komende *ondergang* van de volken van Amerika en het Britse Gemenebest!

„En het *overblijfsel van Jakob* [niet de Joden] zal te midden van vele volkeren zijn als dauw van de Here, als regenstromen op het groene kruid, dat niet wacht op de mens, noch mensenkinderen verbeidt” (vers 6). Zoals bekend zijn dauw en regen *absoluut noodzakelijk* voor produktiviteit in de landbouw, en ze zijn symbolisch voor de nationale ZEGEN en RIJKDOM die van God komen.

Verder: „En het *overblijfsel van Jakob* zal zijn onder de natiën, te midden van vele volkeren als een leeuw onder de dieren des wouds, als een jonge leeuw onder de schaapskudden, die, wanneer hij er binnendringt, neerslaat en verscheurt, zonder dat iemand redt” (vers 7).

Ook deze symboliek beschrijft de *laatste generatie* van Israël als *grootmacht* — als een leeuw onder de andere volken van de aarde.

„Uw hand zal verheven zijn boven uw tegenstanders, en al uw vijanden zullen worden uitgeroeid” (vers 8). Hun vijanden *werden* uitgeroeid vanaf het begin, in omstreeks 1800, van Gods eerstgeboorterechtzegening voor Amerika en Groot-Brittannië, tijdens de Eerste Wereldoorlog, de Tweede Wereldoorlog, tot aan het keerpunt van de Koreaanse oorlog aan het eind van 1950.

Sindsdien worden deze zegeningen beslist weer *weggenomen* — en noch Amerika noch Groot-Brittannië heeft in enig groter conflict aan het langste eind getrokken!

Deze profetie laat dus zien dat wij in *dezelfde tijd* dat wij Gods zegeningen ontvingen, een enorme ZEGEN waren voor de andere volken van de aarde — want het waren *onze volken* die keer op keer de andere landen van de wereld hebben gered door middel van het Marshallplan, het „Point Four”-programma, de „Alliance for Progress”, de honderden miljoenen

tonnen tarwe voor hongerlijdende volken. Na de Eerste Wereldoorlog werden door het Hoover-programma enorme voedselvoorraden opgeslagen. Miljoenen mensen in *andere* landen werden erdoor van de hongerdood gered!

In de Oudheid sloeg Jozef tarwe en ander voedsel op en stelde het aan anderen ter beschikking. Het HEDENDAAGSE Jozef deed dit eveneens. *Maar* — wij zijn koppig en opstandig jegens God en zijn wet, terwijl onze voorvader Jozef God met zijn gehele hart diende en gehoorzaamde.

Het waren *onze volken* die als een „leeuw" onder de andere naties van de aarde waren — in twee grote wereldoorlogen hebben zij de wereldvrede en stabiliteit voor al het menselijk leven op deze planeet *gered!*

Plotselinge verwoesting

Maar in deze uitvoerige profetie zegt God: „TE DIEN DAGE zal het geschieden, luidt het woord des Heren, dat Ik uw paarden [tanks, schepen, raketten] uit uw midden zal uitroeien en dat Ik uw strijdwagens zal vernietigen. Ik zal *de steden van uw land uitroeien* [door waterstofbommen?] en al uw vestingen afbreken" (vers 9-10). (Let wel, alle vestingen.)

God zegt dat Hij dit zal doen! GOD bepaalt de afloop van oorlogen (Ps. 33:10-19).

Hoe duidelijk is het voor u? Hier identificeert God de belangrijke volken van de aarde die het meest welvarend en weldadig zijn, en het MACHTIGST — maar *precies in de tijd* dat hun macht haar hoogtepunt bereikt, „breekt" Hij plotseling hun trots daarop (zie Leviticus 26:19), *vernietigt* Hij hun oorlogstuig en verwoest hun steden! Waarom?

Omdat, zoals de profeet verder verklaart, wij teveel „toverijen" en teveel „waarzeggers" (astrologie) in ons land hebben: valse dienaren, die weigeren om met gezag de geboden en wegen van de levende God bekend te maken!

In Amerika drukken wij „In God We Trust" (In God is Ons Vertrouwen) op ons geld. Wij vertrouwen echter op bondgenoten en op onze eigen menselijke vindingrijkheid, niet op God.

Stelen van God

God heeft een financiële wet voor onze volken. Hij zegt dat 10 procent van het inkomen van ieder van ons

aan God toebehoort, voor zijn doeleinden en zijn werk.

Maleachi 3:8-10: „Mag een mens God beroven? Toch berooft gij Mij. En dan zegt gij: Waarin beroven wij U? In de tienden en de heffing. Met een vloek zijt gij vervloekt, [want] Mij berooft gij, gij volk in zijn geheel. Breng de gehele tiende naar de voorraadkamer, opdat er spijs zij in mijn huis; beproeft Mij toch daarmee, zegt de Here der heerscharen, of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en zegen in overvloed over u uitgieten”.

Na het jaar 1800 had de engelstalige wereld grote voorspoed wegens Abrahams gehoorzaamheid en Gods onverbreekelijke beloften aan hem. Maar nu wij deze individuele en nationale welvaart hebben ontvangen, zondigen wij door van God te stelen. Dit heeft onze naties onder een vloek gebracht. Wij hebben onze laatste oorlog gewonnen. Er liggen nu niets dan moeilijkheden voor ons totdat wij ons bekeren.

Gods tiende is heilig voor Hem (Lev. 27:30). Gods sabbat, de zevende dag van iedere week, is heilig voor Hem. Wij hebben echter geen onderscheid gemaakt tussen het heilige en het onheilige (Ezech. 22:26).

Zonde openlijk aanvaard

Wij begaan individueel en nationaal zonden en dit zondigen wordt op grote schaal openlijk aanvaard.

Begin 1927, toen ik bezig was met mijn eerste bijbelstudie, die tot mijn bekering leidde, bezochten mijn vrouw en ik vaak uiteenlopende kerken. Ik was op zoek naar de waarheid. Op een zondagmorgen bezochten wij een kerkdienst in een vooraanstaande baptistische kerk in Portland, Oregon. Ze maakten de uitslag van een prijsvraag bekend waarbij aan de winnaar een bijzonder mooie nieuwe bijbel werd uitgereikt. De prijsvraag was: „Wat is de meest algemene zonde?” Het winnende antwoord was „ondankbaarheid”.

Dat is stellig een zeer wijdverbreide zonde. Een andere zeer wijdverbreide zonde, en een der oudste, is het misbruik van sexualiteit. Van prostitutie wordt vaak terecht gezegd dat het „'s wereld oudste beroep” is.

Satan heeft deze zonde aangegrepen om die veel algemener te maken dan doorgaans wordt beseft. Zelf bezit Satan

geen sex. Hij is verbitterd over het feit dat God de mens sex heeft geschonken. Daarom beïnvloedt Satan de mensheid zodanig dat sexuele zonden tot de meest verbreide en destructieve behoren.

Sex was gedurende het grootste deel van het zogenaamde „tijdperk van de kerk" in de rooms-katholieke leer, en in Engeland en de Verenigde Staten sinds het Victoriaanse tijdperk een nagenoeg verboden onderwerp van gesprek; het kwam zelden ter sprake. Satan zorgde ervoor dat men sex als „schandelijk" beschouwde en als zo slecht dat men er niet over sprak. Rond de eeuwwisseling werd dit alles door Sigmund Freud, de grondlegger van de psychoanalyse, allemaal veranderd. Tot aan de Eerste Wereldoorlog was het in de V.S. onwettig een boek dat sexuele kennis bevatte te publiceren, te verkopen of zelfs maar uit te lenen. Na de Eerste Wereldoorlog werden de wettelijke hinderpalen voor het verlenen van sexuele informatie weggenomen. Een lawine van boeken, pamfletten en krant artikelen werd over het publiek uitgestort. In al deze publikaties ontbrak echter de meest essentiële kennis.

De ontbrekende dimensie in sex

Halverwege de twintigste eeuw werd de houding van het publiek volledig veranderd door de uitdrukking „de nieuwe moraal". Tegenwoordig wordt in de media, in het bijzonder op de televisie, openlijk over sexualiteit gediscussieerd. Daarbij wordt vrije sex steeds algemener aanvaard. Vandaag is het de vraag of er nog wel 2 procent van de meisjes als maagd trouwt. Het huwelijk is voor een groot deel van de samenleving een achterhaalde zaak. In sommige gebieden zijn er bijna evenveel echtscheidingen als huwelijksvoltrekkingen. Het gezinsleven wordt afgebroken, hoewel het gezin een fundamentele bouwsteen voor een duurzame beschaving is.

Steeds meer kinderen zijn ongewenst. Abortus is bijna algemeen aanvaard.

God schiep sex, niet alleen om de mensheid in stand te houden, maar om kostelijk, vreugdevol geluk in zuivere en heilzame liefde tussen man en vrouw te brengen, en als middel om een gelukkig getrouwd echtpaar nauw aan elkaar te binden. Met de hedendaagse mentaliteit blijkt de band die

man en vrouw aan elkaar zou moeten binden het mes dat het huwelijk in tweeën splijt.

God veroordeelt homosexualiteit. Wegens deze zonde vernietigde Hij de totale bevolking van Sodom en Gomorra. In het eerste hoofdstuk van Romeinen wordt gezegd dat niemand die zich eraan schuldig maakt het koninkrijk van God kan binnengaan. De media en het publiek in het algemeen zijn bezig deze perversie acceptabel te maken door die een „andere sexuele voorkeur” te noemen.

Wij worden volken van dronkaards en talloze mensen worden op onze snelwegen door dronken automobilisten gedood. Toch wordt buitensporig alcoholgebruik door grote hoeveelheden reclamegeld aangemoedigd.

Door de zonde kwellen wij onszelf met zulke ziekten als alcoholisme, Aids, herpes en andere geslachtsziekten en vervolgens trachten wij de straf op deze zonden te ontlopen door met behulp van medisch en wetenschappelijk onderzoek de geneesmiddelen te produceren die het mogelijk maken dat de zonden voortduren.

Nu verder met de profetie in Micha 5.

God zal ons dus straffen en *verwoesten* — *tenzij wij ons bekeren* — vlak voor en als inleiding op de totale verwoesting die „over de [heidense] volkeren” (vers 14) zal komen, en die zal plaatsvinden aan het EINDE van dit tijdperk en bij de terugkeer van Jezus Christus als Koning der koningen!

Er bestaat geen ander volk dat zelfs maar bij benadering deze grote profetie vervult! Daarentegen vervullen de volken van Amerika en het Britse Gemenebest haar nauwkeurig!

Naarmate onze „trotse macht” wordt GEBROKEN, naarmate de Britten hun buitenlandse zeepoorten en bezittingen rond de aarde verliezen, als Amerika met een handtekening het Panamakanaal — de controle over deze vitale zeepoort — weggeeft, naarmate de goudvoorraad wegebt, het weer in toenemende mate van slag raakt, vertegenwoordigt alleen al deze ene profetie een reusachtig BEWIJS van waar het hedendaagse „overblijfsel” van de volken van Israël zich vandaag bevindt!

Straf voor alle landen!

Het zal nu worden duidelijk gemaakt — aan de hand van Gods eigen waarschuwend profetieën — dat deze grootste,

atlerhevigste, corrigerende bestraffing zal neerkomen op Groot-Brittannië en Amerika, met inbegrip van de Britse volken in de Gemenebestlanden. En het zal hen het *eerst* neerslaan!

Zij zijn evenwel niet de enige naties die corrigerende rampen zullen ondergaan. God is ook de Schepper van alle andere volken! God is eveneens bezorgd over de volken en rassen die wij „heidens" noemen. Ook dat zijn mensen die naar Gods gelijkenis zijn gemaakt, met het potentieel te worden gevormd naar het geestelijke BEELD van Gods karakter! God zond de apostel Paulus naar de heidense volken!

De gehele mensheid is opstandig jegens God en zijn wetten geweest en heeft die verworpen en zich ervan afgekeerd! Er kan pas vrede op aarde zijn als alle volken zich tot God en zijn wegen hebben gewend, en door zijn soevereine regering worden geleid!

De gehele mensheid zit gevangen in de maalstroom van de snel verergerende crisis die het teken is van de totale verwoesting van deze door de mens gebouwde, door Satan geïnspireerde beschaving.

Bij monde van Jeremia zegt God: „Krijgsrumoer verbreidt zich tot aan het einde der aarde, want de Here heeft een rechtsgeding met de volken, *Hij houdt gericht over al wat leeft*" — hoe? Op dit moment draagt het radio- en tv-programma *The World Tomorrow* zijn *vreedzame* „gericht" uit over de gehele wereld, maar de wereld, met uitzondering van verspreide enkelingen, slaat op *dit* type „gericht" geen acht. De volgende woorden geven aan HOE God vervolgens zal richten: „... de goddelozen geeft Hij over aan het zwaard, luidt het woord des Heren ... Zie, RAMPSPOED gaat *van volk tot volk*, een zware storm steekt op van de uithoeken der aarde" (Jer. 25:31-32).

God zal een Verenigd Europa gebruiken om Groot-Brittannië en Amerika te straffen. Vervolgens zal Hij de communistische massa's gebruiken om het Romeinse Europa van de kaart te vegeen.

Wij gaan nu een tijd van grote wereldproblemen binnen — een tijd van totale WERELDomvattende chaos! Er is reeds oorlog, strijd, geweld in Azië, Afrika, Latijns-Amerika, het Midden-Oosten — evenals in Europa en Noord-Amerika. De bevolkingsexplosie is een wereldomvattende bedreiging van

het menselijk bestaan. Misdaad, geweld, ziekte, epidemieën, ongelijkheid, armoede, vuil, stank, degeneratie, lijden — deze dingen teisteren ALLE landen!

Maar zoals Israël het *eerst* behoud krijgt, zo krijgt het tevens de corrigerende bestraffing het eerst!

Onze grote verdrukking

Let op Jeremia's profetie:

„Want zo zegt de Here: Angstgeschrei horen wij, schrik en geen heil. Vraagt toch, ziet, of een man baart; waarom zie Ik iedere man met zijn handen aan zijn heupen als een barende en heeft elk gelaat een lijkkleur gekregen? Wee, want groot is die dag, zonder weerga; een tijd van BENAUWDHEID is het voor Jakob" (Jer. 30:5-7).

Herinner u dat Jakob, toen hij het eerstgeboorterecht aan de twee zonen van Jozef, Efraïm en Manasse, doorgaf (Gen. 48:16), zei: „Dat in hen MIJN NAAM genoemd worde" (*Statenvert.*) — in Efraïm en Manasse — de Britten en Amerikanen van deze tijd. Hieruit blijkt op WIE deze verschrikkelijke nationale rampen zullen neerkomen: op de Britten en de Amerikanen!

Maar wanneer zal dat gebeuren? Wij moeten niet denken dat dit iets is dat het oude Israël is overkomen. Lees door — om te zien WANNEER deze profetie vervuld zal worden!

Verder in Jeremia 30:7: „... een tijd van benauwdheid is het voor JAKOB; maar daaruit zal hij gered worden." (Nadat hij *in* die benauwdheid zijn les heeft geleerd!) Verder: „Op die dag zal het gebeuren, luidt het woord van de Here der heerscharen, dat Ik het JUK [het juk van slavernij] van hun hals zal verbreken en hun banden zal verscheuren; vreemden zullen hen niet meer knechten, maar zij zullen de Here, hun God, dienen *en* David, hun koning, die Ik hun *verwekken zal.*" (David, ten tijde van de OPSTANDING — het tijdstip van Christus' KOMST!)

De tijd voor deze profetie is dus vlak voor Christus' KOMST — als Hij komt om onze volken *te bevrijden*, zoals Mozes het oude Israël uit de Egyptische slavernij bevrijdde.

Jezus voorspelde het!

Andere profetieën spreken ook over deze zelfde tijd van nationale rampen die groter zijn dan ooit. De centrale profe-

tie van het Nieuwe Testament is die van Jezus op de Olijfberg — opgetekend in Mattheüs 24, Markus 13 en Lukas 21.

De apostelen hadden Jezus persoonlijk gevraagd WANNEER zijn wederkomst zou plaatsvinden — en wanneer het EINDE van deze wereld en het begin van de gelukkige wereld van morgen zouden zijn. Jezus zei dat het TEKEN waardoor wij kunnen weten wanneer dit zeer NABIJ is, zou zijn dat zijn oorspronkelijke evangelie van het koninkrijk van God in de gehele wereld zou worden gepredikt als een getuigenis voor alle naties (Matth. 24:14). Maar wat zou er nog meer gebeuren — vlak voor zijn komst?

Jezus vervolgde: „Want er zal dan een GROTE VERDRUKKING zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal. En indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden; doch ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen worden ingekort" (Matth. 24:21-22).

Dit is een beschrijving van de tijd van de grootste onrust en VERDRUKKING van de hele geschiedenis, en zoals ook in de toekomst niet meer zal plaatsvinden. Jeremia beschreef haar als „Jakobs benauwdheid", een tijd „zonder weerga".

Daniël beschreef dezelfde tijd van de meest ernstige moeilijkheden van de geschiedenis. Sprekend over een tijd die nu in de nabije toekomst ligt voorspelde Daniël: „Te dien tijde zal Michaël opstaan, de grote vorst [aartsengel], die de zonen van uw volk terzijde staat; en er zal een tijd van grote BENAUWDHEID zijn, zoals er niet geweest is sinds er volken bestaan, tot op die tijd toe" (Dan. 12:1).

Dit is dezelfde *zeer zware bestraffing* van Groot-Brittannië en Amerika. WANNEER? Lees verder: „Maar in die tijd zal uw volk ontkomen [uit deze verdrukkende slavernij]: al wie in het boek geschreven wordt bevonden. Velen van hen die slapen [dood zijn] in het stof der aarde, zullen ontwaken [een OPSTANDING] ... tot eeuwig leven ... " (vers 1-2).

De tijd is vlak voor de OPSTANDING der rechtvaardigen, bij Christus' komst. Christus' Wederkomst zal een einde maken aan de beschaving van deze wereld, en zal een begin maken met de wonderbaarlijke, vreedzame, gelukkige wereld van morgen.

HET MYSTERIE VAN DE KERK

Misschien zal het allergrootste mysterie voor de meeste lezers van dit boek op het eerste gezicht geen mysterie zijn. De ware reden is dat het een feit is dat het ware doel en de werkelijke betekenis van de Kerk even weinig zijn begrepen als de Bijbel zelf. De onthulling van dit mysterie moet wel een schokkende waarheid zijn. De werkelijke waarheid inzake de Kerk — de reden van haar ontstaan en haar doel — is zelfs voor het officiële christendom verborgen gebleven.

Dit is onlosmakelijk verbonden met het evangelie van Jezus Christus. Een feit dat de lezer zal onthutsen is dat het evangelie van Jezus Christus vanaf omstreeks 50 n.Chr. tot het jaar 1953 niet aan *de wereld* is verkondigd. De apostel Paulus voorspelde dit toen hij zei: „Indien dan nog ons evangelie bedekt is, is het bedekt bij hen, die verloren gaan, ongelovigen, wier overleggingen de god dezer eeuw met blindheid heeft geslagen, zodat zij het schijnsel niet ontwaren van het evangelie der heerlijkheid van Christus, die het beeld Gods is" (2 Kor. 4:3-4). Miljoenen mensen lezen over deze passage heen zonder de ware betekenis ervan op te merken.

Kerk exclusief voor christelijke wereld

Het woord *kerk* is alleen toepasbaar op de christelijke godsdienst. (De christelijke godsdienst is, zoals algemeen

bekend, de grootste religie ter wereld wat het aantal officiële aanhangers betreft.) Andere godsdiensten hebben moskeeën, synagogen of tempels. Maar is de Kerk wel een gebouw? Veel mensen denken van wel, hetgeen hun onwetendheid betreffende het doel en de betekenis van de Kerk weerspiegelt. In dit boek houden wij ons alleen bezig met de Kerk. Want wanneer zij van haar mysterie is ontdaan, blijkt de Kerk van het allerhoogste belang voor alle volken van de aarde.

De door Jezus Christus gestichte Kerk is van de grootste betekenis voor ieder menselijk individu dat ooit heeft geleefd. Toch heeft bijna niemand die betekenis ooit ingezien.

Zelfs in de christelijke wereld zijn door afvalligheid, verdeeldheid en de veranderende tijden de ware oorspronkelijke betekenis en het ware doel verloren gegaan en nu vormen ze inderdaad een mysterie.

Het woord 'kerk' is een vertaling van het oorspronkelijke griekse woord *ekklesia*. *Ekklesia* betekent 'een verzameling „uitgeroepen“'. Het oudtestamentische Israël werd gewoonlijk aangeduid met de term „vergadering“. In sommige opzichten is het woord 'vergadering' synoniem met het woord 'kerk'. Niettemin is er een belangrijk verschil tussen de woorden 'kerk' en 'vergadering'. De vergadering van Israël was afgezonderd als een aparte natie. De Israëlieten waren echter geen geestelijk uitgeroepen in dezelfde zin als die waardoor de nieuwtestamentische Kerk wordt gekenmerkt.

Wat zelfs voor de officieel christelijke wereld is verborgen is het ware doel van de Kerk — de ware reden waarom Jezus Christus, de tweede Adam, de Kerk oprichtte.

Het ware doel van de Kerk

Tot de schokkende verrassing van bijna iedere lezer van dit boek zal ik eerst verklaren wat de Kerk niet was en niet is. Het is niet het middel met behulp waarvan God probeert „de wereld te redden“. Misschien realiseren het zich maar weinig mensen, maar Jezus deed geen enkele poging om bekeerlingen te maken of mensen uit te nodigen „hun hart aan Hem te geven“ of „Hem als persoonlijke Verlosser aan te nemen“.

Integendeel, Hij „riep“ twaalf discipelen. Het woord 'dis-

cipel' betekent 'leerling'. Deze twaalf waren leerlingen die van Jezus het ware evangelie van het koninkrijk van God kregen onderwezen. Dit omvat het hele plan van God met het scheppen van het menselijk geslacht op deze aarde. Deze betekenis werd afgewezen door de eerste geschapen mens, Adam en ging vervolgens verloren.

Laten we op dit punt even recapituleren. God is de Schepper en Hoogste Heerser over zijn gehele schepping. Op de troon van de aarde plaatste Hij de aartsengel Lucifer om de regering van God waar te nemen. Gods regering berust op Gods wet. Gods wet is een levenswijze, de levenswijze van onbaatzuchtige liefde.

Gods regering werd verworpen door Lucifer, die Satan werd, en Satan heerste met de tegengestelde levenswijze: opstandigheid, egocentrisme en conflict.

Adam, de eerste geschapen mens, kreeg de gelegenheid om, door gehoorzaamheid aan God en totale onderwerping aan de wet van God en aan Gods regering, eeuwig Goddelijk leven te ontvangen. Hij had Satan op de troon van de aarde kunnen vervangen. Hij wees echter de regering en levenswijze van God af. Bijgevolg bleef Satan op de troon waarop hij tot op de huidige dag nog steeds regeert. Adam en de mensheid werden in gijzeling genomen, verleid tot de egocentrische vijandige levenswijze van Satan. Daarop sloot God de boom des levens en de heilige Geest af, totdat Jezus Christus, de tweede Adam, zou overwinnen en Satan op de troon van de aarde zal hebben vervangen. Bij zijn Eerste Komst op aarde, als de mens Jezus, kwam Christus, niet om de troon te bemachtigen, maar om Satan te overwinnen, zich te kwalificeren om hem op de troon te vervangen, en tevens om de gekidnapte wereld met zijn vergoten bloed los te kopen.

Maar waarom bestaat dan de Kerk? Christus kwam ook om uit Satans wereld bepaalde met zorg gekozen mensen te roepen. Deze mensen moeten zich van Satans weg afkeren naar de weg van Gods wet en zich kwalificeren om met Christus te regeren wanneer Hij komt om Satan op de troon van de aarde te vervangen. Degenen die in de Kerk worden geroepen, worden niet louter voor behoud en eeuwig leven geroepen, maar om Gods wijze van regeren te leren en goddelijk karakter te ontwikkelen.

Het oudtestamentische Israël ontving zeven jaarlijkse feesten die voor eeuwig werden ingesteld. De ware betekenis ervan is lang een diepverborgen mysterie gebleven. Ze beelden Gods verlossingsplan uit — het goddelijke plan waarmee God Zichzelf vermenigvuldigt. Het Pascha verbeeldt de dood van Christus als vergelding voor de straf van de zonden waarvan de mens zich bekeert. De zeven dagen van het Feest der Ongezuurde Broden zijn een beeld van de Kerk die uit de zonde komt, evenals Israël uit Egypte kwam. De Pinksterdag, oorspronkelijk het Feest der Kerstelingen geheten, verbeeldt de Kerk in de hoedanigheid van de eerste verwekte kinderen van God uit het tijdperk van de Kerk. Het Trompettenfeest verbeeldt de Wederkomst van Christus om de troon van de aarde over te nemen en over alle naties te regeren. De Verzoendag verbeeldt de verwijdering van Satan. Het Loofhutenfeest verbeeldt het duizendjarige bewind van Christus en de geboren kinderen van God. De Laatste Grote Dag verbeeldt het laatste oordeel, dat in hoofdstuk zeven zal worden behandeld. Nu terug naar het onderwerp van dit hoofdstuk, de Kerk.

Het instituut Kerk

Het instituut lijkt in eerste instantie misschien geen mysterie. De hedendaagse Westerse wereld neemt het feit van het bestaan van kerken eenvoudig als gegeven, als een onderdeel van het geciviliseerde leven van de wereld.

WAAROM is er het instituut Kerk in de wereld? WAAROM begon het en met welk doel?

Als u dit vraagt aan mensen in de niet-christelijke wereld, waar men andere religies aanhangt, zouden zij vermoedelijk geen antwoord hebben. Zij weten weinig over de Kerk. Mensen uit de meer modernistische en liberale kringen van het traditionele christendom zouden waarschijnlijk zeggen dat de Kerk alleen bestaat als een emotionele steun, van psychologische betekenis voor degenen die niet de evolutietheorie aanhangen zoals die in het hoger onderwijs is aanvaard.

Als u het vraagt aan mensen die een der evangelische christelijke denominaties volgen, zouden zij ongetwijfeld zeggen dat de Kerk Gods instrument is in zijn poging de wereld

te redden van een eeuwig hellevuur. Deze mensen gaan ervan uit dat de Kerk een soort zielenreddend station is om mensen te „behouden“. Als de Kerk werd gevormd als instrument om „mensen te behouden“, dan vraag ik met welk middel God mensen probeerde te behouden voordat Christus de Kerk oprichtte. Jezus kwam pas 4000 jaar na Adam en de eerste zonde. Als God bezig is en was om de wereld te bekeren, welk middel heeft Hij dan gedurende die 4000 jaar tussen Adam en Christus gebruikt? Zoals wij in hoofdstuk drie hebben gezien sloot God bij de grondlegging van de wereld de boom des levens af. De heilige Geest en behoud waren gedurende al die jaren voor de wereld niet toegankelijk.

Gezien de feiten die de Almachtige God in zijn Woord heeft geopenbaard, de feiten die in de voorgaande hoofdstukken zijn behandeld, zijn al die veronderstellingen verkeerd. Ze geven alleen een schreeuwend getuigenis van het feit dat in Openbaring 12:9 tot uitdrukking komt: dat de gehele wereld door Satan de duivel is misleid. Het verstand van de mensen is verblind voor de waarheid over Gods plan met de mensheid, zoals in 2 Korinthe 4:3-4 wordt verklaard.

Het bestaan van de Kerk begint nu dus inderdaad een mysterie te worden voor bijna iedereen op deze aardbodem.

De feiten van de oorsprong en het doel van de Kerk worden geopenbaard in dat uiterst mysterieuze boek: de Bijbel. Het verklaren hiervan kost wellicht meer bladzijden dan het verklaren van een der andere onderwerpen.

Mijn persoonlijke ervaring

Ik moet denken aan mijn eigen ervaring, die waarschijnlijk typerend is voor die van veel andere mensen. Mijn ouders waren lid van de Friends Church, beter bekend als de Quakers. De familie behoorde al vele generaties tot de Quakers. Vanaf mijn vroegste kinderjaren werd ik meegenomen naar de kerk en ik nam die als een normaal onderdeel van het leven aan. Iedere zondag was ik in de kerk, omdat mijn ouders mij meenamen. Uit gewoonte bleef ik er tot mijn 18e heengaan. Het kwam nooit bij mij op me af te vragen waarom wij naar de kerk zouden moeten gaan of hoe de kerk is ontstaan, of wat de ware betekenis of het doel ervan was.

In die jaren had ik nooit de ervaring van „bekeerd“ te

zijn. In mijn tienerjaren werd mij verteld dat ik een geboorterechtlidmaatschap van de kerk had. Ik werd ertoe gebracht het heel gewoon te vinden dat ik een onsterfelijke ziel was en dat ik als ik zou sterven, niet werkelijk zou doodgaan, maar naar de hemel zou gaan, waar ik geen verantwoordelijkheden zou hebben, maar een leventje van nietsdoen en gemak in sublieme glorie voor altijd en eeuwig. Ik was echter niet godsdienstig of leerstellig geïnteresseerd. Ik nam het naar de kerk gaan en een godsdienstige kant aan het leven als iets vanzelfsprekends. Ken speciale of diepgaande of geestelijke belangstelling had ik er echter niet voor, en op 18-jarige leeftijd ging ik in de reclamewereld, verloor elke belangstelling voor godsdienst of de dingen van God en hield met regelmatig kerkbezoek op. Ik geloofde nog wel in God — dat wil zeggen, ik nam het bestaan van God voor waar aan, daar mij, zolang ik me kon heugen, Gods bestaan was onderwezen.

Vervolgens ontmoette en trouwde ik op 25-jarige leeftijd die ene en enige bijzondere jonge vrouw. Zij was in de dingen van God dieper geïnteresseerd. Wij kregen het gevoel dat wij ons bij een kerk moesten aansluiten. De voorouders van mijn vrouw waren deels Quaker en deels Methodist. In de buitenwijk van Chicago waar wij woonden was geen Quakerkerk. Wij gingen naar een Methodistische kerk, omdat die op loopafstand lag, omdat wij de persoon van de predikant mochten, en omdat wij de leden wel vriendelijk vonden. Ik denk dat onze ervaring typerend is voor miljoenen andere mensen. Het kwam nooit bij mij op mij af te vragen waarom wij naar de kerk behoorden te gaan, of waarom het instituut kerk ooit tot bestaan was gekomen. Evenals miljoenen andere mensen ging ik ervan uit dat „de goede mensen” naar de kerk gaan, en dat wij dus behoorden te gaan.

De kerk in verband met de geschiedenis

En daarom vraag ik nu: stelt iemand zich weleens vragen betreffende de reden of het doel van de kerk als instituut? WEET IEMAND *waarom* ER KERKEN ZIJN? Is daar een REDEN voor? Dat er een kerkendom bestaat met de naam „christendom” is een van de grootste mysteriën van onze tijd. Dit onderwerp van de kerk brengt opnieuw het feit in gedachten dat wij, daar wij niet de gehele voorbije 6000 jaar die tot

het heden hebben geleid, meegemaakt hebben en geen getuige zijn geweest van de gebeurtenissen ervan, niet de ware betekenis of het doel van de Kerk begrijpen. In dit hoofdstuk zullen wij de Kerk beschouwen in haar WARE relatie tot alle gebeurtenissen die in de eerste vijf hoofdstukken van dit boek zijn beschreven. Nogmaals, wat is de Kerk?

De meeste mensen denken bij het woord 'kerk' aan een gebouw. Inderdaad definieert het woordenboek het woord 'kerk' in de eerste plaats als een gebouw. Het was evenwel iets heel anders toen ze oorspronkelijk werd opgericht.

De mensen menen dat de kerk een gebouw is waar de mensen — sommige althans — op zondagmorgen naar toe gaan voor de „eredienst". Zij denken dat *mensen* naar de *kerk* gaan. Zoals zij in het Nieuwe Testament werd opgericht ging de *Kerk* naar een *gebouw*, aanvankelijk een particuliere woning. En de Kerk kwam bijeen op zaterdag, niet op zondag.

De kerken van vandaag zijn radikaal afgeweken van het model van Christus! Ook dit feit is in raadselen gehuld en door weinig begrepen. Maar MET WELK DOEL richtte Christus de Kerk op? Wat is haar sindsdien overkomen?

Sommige mensen weten wellicht dat Christus de Kerk stichtte. Maar wie en wat is Christus? En als Hij de stichter van de Kerk was, met welk doel stichtte Hij haar dan? Jezus stichtte evenwel slechts één Kerk. Toch is er in de Westerse wereld een groot aantal verschillende kerken: katholiek, protestant, onafhankelijk. En daarbinnen vele denominaties, sekten en afscheidingen of gemeenten, elk met de eigen geloofsovertuigingen, leerstellingen, rituelen en programma's.

De Kerk begon als één Kerk. Zoals is opgetekend in 1 Korinthe 12 bestond de Kerk uit vele leden, maar vormde slechts één lichaam: de ene Kerk, waarvan Jezus Christus het Hoofd was.

Vanaf het begin van dit hoofdstuk zijn we in hoofdzaak bezig met vier fundamentele vragen die een mysterie vormen dat door inzicht moet worden ontsluitend.

1) Wie en wat is Christus? Waarom verscheen Hij op aarde?

2) Wat is de Kerk en waarom werd zij tot bestaan gebracht?

3) Wat is het evangelie dat de Kerk werd opgedragen te verkondigen?

4) Wat is de geschiedenis van de Kerk? Waarom is het christendom van vandaag zo anders dan bij het begin ervan in de eerste eeuw?

Institutioneel wordt de KERK tegenwoordig gezien als een religieuze organisatie, een godsdienstig genootschap of een vereniging. Iemand wordt — als hij „goed" is — geacht zich aan te sluiten bij „de kerk van zijn keuze". Uiteraard zijn er de „goeden" en de „slechten"; de „goeden" gaan naar de kerk. Maar maakt het enig verschil welke kerk — welke denominatie?

Een predikant zonder werk

Ik moet denken aan een voorval van meer dan 50 jaar geleden. Ik woonde nog in Eugene, Oregon. Een ex-predikant die pas was getrouwd kwam bij mij op bezoek. Zijn vrouw had geld, maar hij was te trots om zich door haar te laten onderhouden. Hij was al enige tijd niet meer als predikant werkzaam, maar nu had hij werk nodig.

„Weet u of er ergens in Lane County een vacante preekstoel is?" vroeg hij. „Ik wil mijn vrouw onderhouden en zij wil hier in Lane County blijven."

„Jazeker", antwoordde ik. „Ik weet één vacature, maar daar hebt u niets aan, want dat is een christelijke kerk en u bent een methodist met andere geloofsovertuigingen en praktijken."

„O, dat maakt niets uit", stelde hij mij gerust, „ik predik alle doctrines die zij mij willen laten prediken."

Maar maakt het werkelijk niets uit wat we geloven? Laat het Woord van God deze vraag beantwoorden.

De Kerk schijnt iets te zijn dat heeft te maken met gezamenlijk aanbidden. Naar alle waarschijnlijkheid heeft het betrekking op de aanbidding van God.

Maar als GOD bij de Kerk is betrokken, wat is dan die betrekking? Hoe begon de Kerk? Dit alles vormt een mysterie voor de hedendaagse wereld.

In het begin van 1927, toen mijn intensieve bijbelstudie mij tot bekering leidde, stelde ik mijzelf deze vragen. Ik meende dat in de gedachten van de meeste mensen die soort vragen nooit opkomen.

In het Grieks van het Nieuwe Testament heet de Kerk de *ekklesia*, dat 'de uitgeroepen' betekent — een samenkomst, een vergadering, een groep. Er is niets heiligs aan het woord *ekklesia*. De naam van de Kerk echter, die 12 maal in het Nieuwe Testament wordt gebruikt, is „Kerk [of gemeente] van God", hetgeen betekent dat het Gods Kerk is — en deze NAAM verleent er heiligheid aan. De oudtestamentische Kerk was „de Vergadering van Israël", een verzameling mensen die afstamde van de aartsvader Israël.

Waarom Jezus de Kerk stichtte

De eerste plaats in het Nieuwe Testament waar het woord *kerk* voorkomt is Mattheüs 16:18, waar Jezus, sprekend tot Simon Petrus zegt: „Ik zal mijn gemeente [kerk] bouwen." Zoals boven opgemerkt was het geïnspireerde griekse woord voor kerk *ekklesia*, wat 'uitgeroepen' betekent. Met andere woorden zei Jezus: „Ik zal uit Satans wereld discipelen roepen om zich te ontwikkelen tot een geheel nieuwe en andere wereld, de wereld die Gods koninkrijk zal zijn." En in Efeze 5:23 wordt gezegd dat Christus het Hoofd van de Kerk is.

Dit weten wij dus. Wat de Kerk ook is, zij behoort GOD toe en haar naam is de KERK VAN GOD. Jezus Christus is de oprichter en het levende HOOFD ervan.

Maar als het Gons Kerk is — als Jezus Christus haar oprichtte en er vandaag aan het hoofd van staat — dan is de Kerk iets BELANGRIJKS VOOR GOD, en dus is het VAN PRIMAIR BELANG DAT WIJ HIER BEGRIP VAN KRIJGEN! Wij moeten in gedachten houden wat *voorafging* aan, wat leidde tot de Kerk, teneinde te begrijpen *waarom* de levende Christus haar schiep, *wat* zij is, en wat haar plaats is in het goddelijke PLAN dat hier op aarde wordt verwezenlijkt.

Kerk van het Oude Testament

Het oudtestamentische Israël had een functie ter voorbereiding van de uiteindelijke vestiging van het KONINKRIJK VAN GOD. De eerste maal dat in de Bijbel de Kerk chronologisch gezien wordt vermeld is in Handelingen 7:38, waar wordt gesproken over „de vergadering [kerk] in de woestijn" bij de berg Sinaï onder Mozes. Het oudtestamentische Israël was

dus de „Kerk". In het algemeen wordt in het Oude Testament naar Israël als Kerk verwezen met de woorden „de vergadering [of gemeente] van Israël".

Maar de Kerk van het Nieuwe Testament is, zoals wij zullen zien, geheel anders en heeft een geheel ander doel dan de oudtestamentische „Vergadering van Israël". Bijna niemand begrijpt dat het evangelie pas aan de wereld kon worden verkondigd, en dat Gods geroepen vergadering van mensen pas de heilige Geest kon krijgen, NADAT Jezus a) zich had gekwalificeerd door Satan te overwinnen, en b) was verheerlijkt na zijn hemelvaart (Johannes 7:37-39).

En dit is iets wat zelfs de theologen en kerkleiders van onze tijd niet begrijpen. Dit is inderdaad een mysterie dat moet worden onthuld en begrepen. Laten wij nu duidelijk begrijpen wie en wat Christus is.

In hoofdstuk een hebben wij reeds gezien dat Christus, in de eeuwigheid voordat de wereld tot bestaan kwam, de „Logos" was die tevens God was, en die, als Jezus, werd geboren als de Zoon van God. Wat was Jezus nu in zijn hoedanigheid als de Zoon van God? Hij werd de tweede Adam genoemd (1 Kor. 15:45, 47). Waarom zou Hij de tweede Adam moeten heten? De eerste Adam was in de gelegenheid om van de boom des levens te eten, hetgeen betekent Goddelijk leven te ontvangen — God te gehoorzamen en daarmee Satan op de troon van de aarde te vervangen. Jezus kwam om precies dat te doen: zich te kwalificeren om Satan op die troon te vervangen en op de aarde de regering van God te beginnen door middel van hen die uit Satans wereld worden geroepen. Tevens kwam Hij met een boodschap van God, die het evangelie wordt genoemd. Het woord *evangelie* betekent 'goed nieuws'. En zijn evangelie — de boodschap die door Hem van God werd gebracht — was het goede nieuws van het koninkrijk van God. En het koninkrijk van God zal, zoals wij zullen zien, de regering van God op de hele aarde herstellen en Satan van de troon verdrijven.

Jezus kwam bovendien om de Kerk te bouwen. En Hij kwam om voor een gekidnapte wereld de losprijs te betalen — zijn dood — en daarmee de straf te ondergaan die alle mensen wegens hun zonden op zich hebben gebracht.

Jezus: Heerser en Koning op aarde

Wat bijna alle „christenen“, inclusief theologen, niet weten is: Jezus werd geboren om KONING te worden!

Toen Hij voor Pilatus terechtstond werd Jezus gevraagd: „Zijl Gij dus toch een koning?“ En Jezus antwoordde: „Gij zegt, dat Ik koning ben. Hiertoe ben Ik geboren en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen ...“ (Joh. 18:37). Jezus zei ook (vers 36): „Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld ... [anders] zouden mijn dienaars gestreden hebben“ — hetgeen aantoont dat dit Satans wereld is. Jezus kwam om uit deze wereld mensen te roepen en die voor te bereiden op het geven van onderwijs en leiding onder Hem wanneer Hij Koning wordt en de troon van de aarde overneemt.

Vóór de verwekking en geboorte van Jezus had God, door zijn engel, tot Maria, zijn toekomstige moeder, gezegd: „En zie, gij zult zwanger worden en een zoon baren, en gij zult Hem de naam JEZUS geven. Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven, en Hij zal als KONING over het huis van Jakob heersen tot in eeuwigheid, en zijn KONING SCHAP zal geen einde nemen“ (Lukas 1:31-33). Zijn evangelie was het goede nieuws van dat koningschap — van het koninkrijk van God.

Het is essentieel dat wij begrijpen dat Jezus, tijdens zijn menselijk leven, zowel God was als mens. In Jesaja 7:14 werd aangaande Maria, de moeder van Jezus, geprofeteerd dat zij als maagd een zoon zou baren. In deze profetie moest de naam van de Zoon Immanuël zijn, hetgeen betekent „God met ons“. Met andere woorden, Jezus was God én mens. Hij had geen menselijke vader. De Almachtige God was zijn vader, die Hem verwekte door middel van de heilige Geest. Maar al was Jezus in feite „God met ons“, Hij was tevens menselijk als alle mensen. Evenals alle andere mensen stond Hij bloot aan verleiding. Ofschoon Hij in wezen God in het menselijk vlees was, functioneerde Hij in zijn ambt als mens. Vergeet niet dat Hij de tweede Adam was. Het was noodzakelijk dat Hij, als mens, de „verboden boom“ zou afwijzen en de boom des levens zou accepteren. Het was noodzakelijk dat Hij, zoals de eerste Adam had kunnen doen, zou besluiten

geheel op God de Vader te vertrouwen. In feite was God daadwerkelijk in Christus aanwezig en Jezus gehoorzaamde de Vader volledig. Hij kwalificeerde zich om van Satan de troon van de aarde op te eisen.

Jezus was God

Waarom was het noodzakelijk dat Jezus God in het menselijk vlees was? Waarom was het nodig dat Hij God was? Waarom was het nodig dat Hij mens was? Als God was Hij de Schepper van de gehele mensheid. In Efeze 3:9 wordt geopenbaard dat God alle dingen schiep door Jezus Christus (zie *Statenvertaling*). Toen Jezus als mens werd geboren, was zijn leven als onze Schepper van grotere waarde dan alle menselijke levens bij elkaar. Daar het mensen zijn die zondigen en onder de doodstraf vallen, vereiste Gods wet de dood van de mens als straf voor de zonde van de mens. Als onze Schepper was Jezus evenwel de enige mens wiens dood de vergelding kon zijn van de straf voor de zonden van alle mensen.

Op geen enkele andere wijze kon de Schepper-God een tot de doodstraf veroordeelde mensheid verlossen.

Jezus voor onze genezing gegeseld

Wij moeten goed voor ogen houden dat Jezus, hoewel Hij God in het menselijk vlees was, tevens menselijk was zoals u en ik. Hij kon dezelfde lichamelijke pijn lijden. De Romeinse gouverneur Pilatus veroordeelde Hem ter dood op de dwingende eis van luidruchtige Joden.

Hij was een sterke, krachtige jongeman van omstreeks 33, met een maximale gezondheid. Doordat Hij nooit zelfs maar één gezondheidswet had geschonden, onderging Hij het stervensproces zoals niemand anders. Toen Hij voor Pilatus terechtstond, was Hij al de gehele nacht zonder slaap geweest. Later op die morgen gaf Pilatus Hem over om te worden gegeseld alvorens ter dood te worden gebracht.

Bij een geseling werd iemand met ontbloot bovenlijf voorovergebogen aan een paal gebonden. Hij werd geslagen met een zweep van leren riempjes verzaaid met stukjes lood, stukjes bot en scherpe puntige stukjes metaal op enkele centimeters van elkaar. Die waren ontworpen om zich diep in

het vlees vast te zetten als de zweep zich om het lichaam wond. Jezus werd geslagen tot zijn vlees openscheurde en zelfs zijn ribben te voorschijn kwamen. Zoals voorspeld in Jesaja 52:14: „Zozeer misvormd, niet meer menselijk was zijn verschijning, en niet meer als die der mensenkinderen zijn gestalte.”

Deze onbeschrijflijke geseling onderging Hij opdat de gelovigen zouden worden genezen van geestelijke wetsovertreding, en van ziekte of gebreken (Jes. 53:5; 1 Petr. 2:24). Wat een gruwelijke prijs betaalde onze Schepper, opdat wij, door geloof, zouden worden genezen van onze zonden, en tevens lichamelijk, mentaal en emotioneel gezond zouden worden. Toch negeren bijna alle belijdende gelovigen totaal wat hun Verlosser voor hen gaf.

Jezus was door deze verschrikkelijke kastijding dermate verzwakt dat Hij slechts een korte afstand in staat was zijn kruis te dragen, zoals van Hem was geëist. Er werd iemand anders aangewezen om dat voor Hem te doen.

De pijnlijkste en verachtelijkste dood

Buiten de stadsmuren, op de Hoofdschedelplaats (Golgotha), werd Jezus aan het kruis genageld. Hij werd vernederd, geslagen, bespot en uitgejouwd.

Erger nog, omdat Hij op dat moment onze zonden op zich had genomen, teneinde in onze plaats de straf te ondergaan, werd Hij zelfs door zijn Vader, God, in de steek gelaten. Terwijl Hij machteloos aan het kruis hing, doorstak een soldaat Hem met een speer. Hij schreeuwde van pijn en stierf (Matth. 27:50). Hij deed dit omdat u en ik de wet van God hebben overtreden. Hij gaf voor u en voor mij het hoogste offer dat mogelijk is.

Nog een uiterst belangrijke waarheid. Jezus' opstanding uit de doden was die van een menselijk wezen en de enige die de opstanding van dode mensen tot onsterfelijk leven mogelijk kon maken.

Nu een andere belangrijke profetie. In Jesaja 9:5-6: „Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vrededorst. Groot zal de heerschappij zijn en eindeloos de vrede op

de troon van David en over zijn koninkrijk, doordat hij het sticht en grondvest met recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid. De ijver van de Here der heerscharen zal dit doen." Merk op dat op zijn schouder de heerschappij zal rusten. Jezus zal Koning over de gehele aarde worden. En een der redenen van zijn komst was het aankondigen van dat koninkrijk. Jezus' evangelie was niet zomaar goed nieuws, het was een aankondiging of proclamatie van het komende koninkrijk van God. Wat een tragedie dat een „traditioneel christendom" die uiterst belangrijke en schitterende evangelieboodschap heeft verloochend en verloren en door een eigen evangelie over de persoon van Christus vervangen.

Jezus werd geboren als mens, om KONING te worden, om uiteindelijk het KONINKRIJK VAN GOD te vestigen dat zal heersen over de gehele aarde met de REGERING VAN GOD! Dat REGEREN vereist evenwel meer personen dan alleen JEZUS. De koning, president, éérste-minister of machthebber van ieder land regeert met en door een meer of minder uitgebreide organisatie van anderen die verschillende aspecten en departementen onder hem besturen. Evenzeer moet Christus een georganiseerde regering hebben met een groot aantal anderen die zijn opgeleid en zich hebben gekwalificeerd om onder Hem te regeren. Jezus zei: „Ik zal mijn [kerk] bouwen" (Matth. 16:18). De Kerk zou bestaan uit een groot aantal mensen die uit Satans wereld zouden worden geroepen om te worden opgeleid voor de talloze bestuursfuncties onder Christus, wanneer Hij komt om over alle naties te regeren.

Jezus: geestelijke Verlosser

Jezus kwam tevens als geestelijke Verlosser, teneinde Gods mensen, ieder op zijn tijd, van hun zonden te redden, opdat zij kunnen worden GEBOKKN in het goddelijke GEZIN VAN GOD (Matth. 1:21).

Immers, de boom des levens, symbool van de heilige Geest, was na de zonde van Adam bij de grondlegging van de wereld voor de mensheid ontoegankelijk gemaakt. Wat de wereld niet weet is dat de Geest van God voor de mensheid als geheel ontoegankelijk werd gemaakt, *totdat* de tweede Adam daadwerkelijk Satan verwijderd en de regering van God op de aarde herstelt.

Wat de mensheid als geheel betreft werd ten tijde van Adams zonde bepaald dat de mensen eenmaal zouden moeten sterven en dat na de dood, en een opstanding, het oordeel zou volgen (Hebr. 9:27).

De heilige Geest werd niet gegeven aan het volk van het oude Israël. Omdat God voor een specifiek doel in voorbereiding op het behoud van de mensheid profeten riep en verwekte, was het noodzakelijk, opdat zij de functie waartoe zij waren geroepen konden vervullen, dat er een uitzondering werd gemaakt en zij van de heilige Geest zouden worden vervuld.

Op dezelfde wijze is het noodzakelijk, daar God door Jezus Christus nu zijn Kerk roept voor een specifieke functie in voorbereiding op de vestiging van zijn koninkrijk en regering over alle volken, dat voor de Kerk dezelfde uitzondering wordt gemaakt en de leden ervan door de heilige Geest van kracht worden voorzien.

God gaf de profeten beslist niet de kracht van de heilige Geest met alleen het doel hun behoud te geven. Evenzo roept God uit deze wereld geen heiligen louter voor hun behoud en toegang tot zijn koninkrijk. God zou aanzien des persoons hebben, als Hij in deze tijd de weinigen van zijn Kerk roept en ondertussen weigert anderen tot behoud te roepen.

Als God behoud zou openstellen voor het kleine aantal mensen van zijn Kerk, louter om hun behoud te geven, terwijl Hij de overgrote meerderheid van de wereld zou uitsluiten tot later, dan zou God beslist iemand met aanzien des persoons zijn, die de wereld als geheel discrimineert. Jezus zei duidelijk dat niemand tot Hem kan komen tenzij God de Vader hem trekt (Joh. 6:44). Een belijdend christendom gelooft precies het tegendeel. Dit valse christendom leert dat God in deze tegenwoordige tijd iedereen roept en probeert te behouden. Als dat zo was, dan zou Satan beslist bezig zijn een grote overwinning op God te behalen. De overgrote meerderheid der mensen weet immers weinig of niets over Christus of behoud door Hem.

Volgorde in behoud

Gods meesterplan omvat het aanbod van behoud en eeuwig leven aan ieder individu dat ooit is geboren, maar

zijn plan eist dat dit in een bepaalde volgorde gebeurt.

Degenen die in deze tijd uit de wereld en in de Kerk worden geroepen, worden geroepen met een speciaal doel en voor een speciaal werk. Dit speciale werk is de geestelijke opleiding mogelijk te maken om te helpen bij de bekering van de mensheid als geheel. Zij worden geroepen in een tijd waarin zij worden vervolgd en bestreden door Satan en door allerlei organisaties in de wereld. De rest van de wereld zal worden geroepen in een tijd waarin Satan is verwijderd en de mensen door Christus en de dan onsterfelijk gemaakte heiligen in het koninkrijk van God worden bijgestaan en geholpen.

Satan heeft het verstand van de ongelovige wereld en het belijdende traditionele „christendom” voor dit feit verblind (2 Kor. 4:4). Satan heeft de gehele wereld misleid, met inbegrip van een belijdend traditioneel „christendom” (Openb. 12:9).

De belijdende christenen noch hun geleerde theologische leiders van vandaag begrijpen de belangrijkste DOELEINDEN waarvoor Jezus Christus kwam!

Waarom Jezus kwam

Jezus kwam niet om Satans wereld te redden terwijl Satan op de troon zit om de mensen te misleiden. Jezus zal de wereld redden bij zijn wederkomst, wanneer Satan wordt verwijderd. Waarom kwam Jezus dan ruim 1900 jaar geleden? Niet om te regeren, niet om alle naties te besturen, niet om de wereld te redden terwijl Satan er nog over regeert.

Zijn geboorte als mens was de komst van de „tweede Adam”. Hij kwam 1) om zich te kwalificeren waar de eerste Adam faalde, teneinde de voormalige aartsengel Lucifer op DE TROON VAN DE AARDE te vervangen en met de REGERING VAN GOD te regeren. Hij kwam 2) om de toekomstige vestiging van het KONINKRIJK VAN GOD aan te kondigen en dit profetische goede nieuws (evangelie) aan zijn aankomende gekozen apostelen te onderwijzen. Hij kwam 3) om als onze directe Schepper de straf voor onze zonden op zich te nemen door zijn dood aan het kruis — opdat wij aan die komende wereld zouden deelhebben. En Hij kwam 4) om door God uit de dood te worden opgewekt, waardoor EEUWIG GODDELIJK LEVEN mogelijk zou worden voor de mensen van God en na zijn wederkomst voor allen die willen, voor iedereen van de hele mens-

heid die ooit op deze aarde heeft geleefd. En Hij kwam 5) om Gods KERK op te richten, om die op te leiden voor het regeren onder Hem.

Ondertussen regeert Satan

Ondertussen beheerste en regeerde de listige en boosaardige Satan al 4000 jaar sinds de eerste Adam op een verborgen wijze een mensheid die van ieder contact met en kennis van God is AFGESNEDEN! Hij zit nu nog steeds op die INVLOEDRIJKE troon. Hij voert echter niet Gods regering uit, maar manipuleert op een geraffineerde manier de gehele mensheid om te leven onder het precieze tegendeel van de wet van Gods regering. Dat wil zeggen, te leven volgens de wegen van ijdelheid, begeerte, wedijver, strijd en geweld, die het tegendeel zijn van Gods weg van onbaatzuchtige liefde, samenwerking, vrede, geluk en vreugde.

Onmiddellijk na de geboorte van het Christus-kind trachtte Satan, door middel van de door de Romeinen aangeestelde koning Herodes, de toekomstige KONING fysiek te vernietigen (Matth. 2:13-15). Maar God waarschuwde Jozef en Maria om met het Christus-kind naar Egypte te vluchten, totdat koning Herodes dood was.

Toen Jezus ongeveer 30 jaar oud was, was Hij gereed om een begin te maken met de keuze van zijn apostelen, en hun zijn boodschap van God voor de mens — zijn evangelie — bekend te maken en te onderwijzen. Eerst echter was het noodzakelijk dat Hij zich zou KWAMFICKRKN om Satan te vervangen en het KONINKRIJK VAK GOD op te richten, door de duivel te overwinnen.

Dit was wellicht de belangrijkste, gewichtigste, meest beslissende confrontatie en strijd die ooit in het universum heeft plaatsgevonden. Details ervan staan in Mattheüs 4.

De strijd der eeuwen

Jezus vastte 40 dagen en 40 nachten — Hij gebruikte voedsel noch water. Maar in zijn fysieke zwakheid werd Hij geestelijk versterkt.

Satan maakte nu gebruik van zijn meest sluwe, listige, tirannieke vermogens tot misleiding. Hij moet hebben gedacht dat hij werkelijk de Christus kon beetnemen en geeste-

lijk verslaan. Satan wist heel goed dat hij nu streed om zijn ontroning te voorkomen.

Satan sloeg eerst toe op wat hij beschouwde als de meest kwetsbare punten in zowel fysiek als geestelijk opzicht. Iemand die gedurende een volle 40 dagen zonder water of voedsel is geweest is zonder twijfel zo verzwakt dat hij aan bijna iedere verleiding tot eten toegeeft. En de meest kwetsbare geestelijke zwakheid is IJDELHEID!

„INDIEN”, spotte Satan met de bedoeling om Jezus te kwellen, „*Indien* Gij Gods Zoon zij t...” Iemand anders zou beledigd en verontwaardigd geweest zijn. Hij zou meteen opstandig hebben teruggezegd: „Wat bedoel je, *indien* Ik Gods Zoon ben? Ik zal je laten zien dat Ik Gods Zoon ben!”

In deze eerste aanval zei Satan: „*Indien* Gij Gods Zoon zijt, *zeg* dan, dat deze stenen broden worden.” Met andere woorden: „De Zoon van God kan wonderen verrichten. BEWIJS mij dan eens dat u de Zoon van God bent! U bent totaal uitgehongerd. Doe een wonder. Voed u door een wonder!”

Maar Jezus antwoordde alleen door het Woord van God aan te halen en te gehoorzamen: „Er staat geschreven: Niet alleen van brood zal de mens leven, maar van alle woord, dat uit de mond Gods uitgaat.”

Satans eerste en meest doeltreffende slag was afgeweerd. Maar Satan geeft nooit op. Hij nam Jezus mee naar Jeruzalem en stelde Hem op de rand van het tempeldak. Opnieuw trok hij in twijfel dat Jezus de Zoon van God was.

„*Indien* Gij Gods Zoon zijt, werp Uzelf dan naar beneden; er staat immers geschreven: Aan zijn engelen zal Hij opdracht geven aangaande u, en op de handen zullen zij u dragen, opdat gij uw voet niet aan een steen stoot.” Nu haalde Satan de Bijbel aan. Maar hij paste de tekst *verkeerd* toe. verdraaide de betekenis en haalde die uit zijn verband, precies zoals waartoe Satan zo vaak geleerden verleidt.

Jezus gaf hem ten antwoord: „Er staat ook geschreven: Gij zult de Here, uw God, niet verzoeken.” Dit is een citaat van Deuteronomium 6:16 betreffende het verzoeken van JHWH, die Christus werd.

Maar nog gaf Satan niet op.

Vervolgens nam hij Jezus mee naar een hoge bergtop en toonde Hem alle koninkrijken van de wereld en hun heerlijk-

heid. „Dit alles zal ik u geven, indien Gij U nederwerpt en mij aanbidt.“

Jezus ontkende niet dat Satan momenteel boven de naties van deze wereld staat. Dit was een verleiding tot onmiddellijke machtsovername. Satan wist heel goed dat Jezus deze koninkrijken ruim 1900 jaar later zou beëerven. Maar hij tartte Jezus om Satan te geloven op zijn woord dat hij ze zou overdragen en Christus ONMIDDELLIJK wereldmacht zou geven. Jezus besloot echter dat het tijd was om deze titanische strijd om de wereldheerschappij te BEËINDIGEN.

Jezus gaf nu een kort REVEL — een GKBOD dat aantoonde dat Hij Satans MEERDERE was!

„Ga weg, satan!“ gebod Hij met groot GEZAG! Satan droop verslagen af. Maar Satan gaf niet op. Ook nu heeft hij nog niet opgegeven. Hij strijdt nog steeds tegen Gods KERK!

Jezus had zich gekwali ficeerd

Jezus Christus, de tweede Adam, had zich GEKWALIFI-CEERD! Tot op dat moment kon nooit het GOEDE NIEUWS van het komende KONINKRIJK VAN GOD aan de wereld worden aangekondigd. Nu had de Zoon van God Satan weerstaan en overwonnen — nu had Hij zich GEKWALIFICEERD om op de aarde GODS RKGKRING weer in te stellen en het KONINKRIJK VAN GOD op te richten! Maar nu moet de KERK zich eveneens kwalificeren om met Hem te regeren!

Jezus kwam onder meer om zijn KERK uit deze wereld te roepen. Degenen die geroepen zijn, waren in — en VAN — deze wereld. Ieder had zich door de zonde de DOODSTRAF op de hals gehaald. God heeft evenwel ALLE DINGEN geschapen door het *Woord* dat Jezus Christus werd. Daarom was het leven van Jezus van grotere waarde dan dat van de gehele mensheid gezamenlijk!

Stel u de zoon van de rijkste, machtigste man op aarde voor. Deze zoon is zijn erfgenaam, hij zal zijn immense rijkdom erven. Hij heeft nog als erfgenaam reeds een aanzienlijk deel ervan ontvangen. Deze jongeman onderhoudt een hechte vriendschap met een andere jongeman. Zijn vriend heeft een misdaad begaan en zit nu voor vele miljoenen in een schuld die hij niet kan betalen. Hij heeft diep berouw, maar is niet in staat gevangenschap wegens de diefstal te ontlopen.

Uit medeleven met deze vriend betaalt de zoon van de magnaat uit zijn eigen vermogen de schuld van vele miljoenen. De schuld van zijn vriend wordt VOLLEDIG BETAALD. De schuld — zijn enorme verplichting — hangt hem niet langer boven het hoofd; hij is bevrijd van die verplichting en van de zware straf ervan!

De gehele mensheid heeft vader Adam gevolgd — heeft de DOODSTRAF op zich gebracht. Voordat Jezus (het „WOORD”), nu de Zoon van GOD, zijn KERK kon oprichten, moesten degenen die uit de wereld *in* deze KERK zouden worden geroepen, van de DOODSTRAF worden bevrijd, opdat zij het EEUWIGE LEVKN kunnen beërven!

Een der doeleinden waarvoor Jezus als mens naar de aarde kwam was om DIE STRAF TE ONDERGAAN — die DOODSTRAF — niet alleen voor degenen die in zijn Kerk worden geroepen, maar om uiteindelijk de GEHELE MENSHEID, ieder mens op zijn eigen tijd, te bevrijden!

Daar echter die DOODSTRAF, die Hij ten behoeve van de zondigende mensheid zou ondergaan, zijn leven zou beëindigen, was het ondergaan van deze straf gereserveerd als zijn laatste daad als mens, nadat alle andere doeleinden van zijn menselijk leven waren bereikt.

Niettemin geeft dit de lezer een indruk van *hoe groot* de Jezus is die kwam om de KERK VAN GOD te grondvesten!

Houd voortdurend in gedachten dat, hoewel zijn werk op aarde begon toen Hij net 30 jaar oud was (in zijn leven als MENS), Hij de EEUWIGLEVENDE was, de EEUWIGE, die ALTIJD had bestaan. HOE GROOT was dat 30-jarige menselijke leven!

En deze Jezus, die in de stad Nazareth was opgegroeid, had sinds zijn geboorte als mens SATAN weerstaan en overwonnen. Hij had Satans egocentrische weg van „NEMEN” afgewezen, en in de uiteindelijke titanische confrontatie had Hij zich GEKWALIFICEERD om de REGERING VAN GOD te HERSTELLEN en het KONINKRIJK VAN GOD op aarde te grondvesten, om die regering te leiden! Waar de eerste Adam had gefaald, slaagde Jezus, de tweede Adam.

„Petrus”, een leiderstitel

Onmiddellijk na de beslissende slag om Satan te overwinnen zagen twee van de discipelen van Johannes de Doper,

samen met Johannes zelf, Jezus. Jezus vroeg hun Hem te volgen naar zijn huis. Een van hen was Andreas, zoon van Jona. Zijn broer heette Simon bar-Jona.

Jezus zag Simon en zei tot hem: „Gij zijt Simon, de zoon van Johannes [Jona of Jonas j, gij zult heten Kefas, wat [in het Grieks] vertaald wordt met *Petrus*”, dat steen betekent (Joh. 1:43).

In Markus 3:14, 16 lezen we: „En Hij [Jezus] stelde er twaalf aan, opdat zij met Hem zouden zijn en opdat Hij hen zou uitzenden om te prediken ... en aan Simon gaf Hij de bijnaam Petrus.” Een bijnaam is een toegevoegde naam die iemand krijgt op grond van zijn beroep of een eigenschap.

De bijnaam Petrus was al eeuwenlang een bijnaam of TITEL van een godsdienstLEIDER, of van een religieus HOOFD-KWARTIER. Petrus was de eerste en voornaamste apostel. Een apostel is „iemand die wordt uitgezonden om te verkondigen of te prediken”.

Dus aan het eerste begin van zijn werk op aarde koos Jezus Christus, als voorbereiding van het FUNDAMENT van de Kerk, zijn belangrijkste menselijke apostel en de andere oorspronkelijke 11. Samen met de profeten, van wie de geschriften vanaf de tijd van Gods eerste gekozen Vergadering (en NATIE), Israël, waren bewaard, zouden zij het FUNDAMENT van Gods KERK vormen. Jezus zelf zou niet alleen de Oprichter, maar tevens het HOOFD en de belangrijkste „hoeksteen” van de KERK zijn (Ef. 2:19-21; 5:23).

Belang van een hecht fundament

Vóór zijn 30e was Jezus timmerman geweest — een aannemer die zowel met steen als met hout bouwde. Hij wist heel goed dat, voordat een huis wordt gebouwd, eerst het FUNDAMENT moet worden gelegd.

Jezus zelf koos zijn apostelen. Later zei Hij tegen hen: „Niet gij hebt Mij, maar Ik heb u gekozen” (Joh. 15:16; zie ook vers 19).

Nu begon Jezus de evangelieBOODSCHAP te verkondigen die God de Vader door Hem als Gods Boodschapper in de wereld zond (Mal. 3:1).

Hierover lezen wij in Markus, hoofdstuk 1: „Begin van het Evangelie van Jezus Christus...Jezus [ging] naar Galilea

om het evangelie Gods te prediken [te verkondigen, te onderwijzen], en Hij zeide: De tijd is vervuld en HET KONINKRIJK GODS is nabijgekomen. Bekeert u en geloof het evangelie" (Markus 1:1, 14-15).

En in Mattheüs: „Fin Hij trok rond in geheel Galilea en leerde in hun synagogen en verkondigde het evangelie van het Koninkrijk" (Matth. 4:23).

Deze profetische boodschap (evangelie) van het KONINKRIJK VAN GOD zal in hoofdstuk zeven in details worden uiteengezet. Het was het GOEDE NIEUWS van de toekomstige vestiging op aarde van de REGERING VAN GOD, die zal worden hersteld en tenuitvoergelegd door het goddelijke GEZIN VAN GOD — het KONINKRIJK VAN GOD dat de huidige kwaadaardige wereld van Satan zal vervangen.

Jezus' verkondiging van dit opzienbarende NIEUWS over de toekomst, in combinatie met zijn wonderen van genezing, het veranderen van water in wijn enzovoort, bracht grote opschudding teweeg. Enorme menigten volgden Hem en zijn discipelen. Terwijl Hij deze boodschap aan het publiek verkondigde, onderwees Hij zijn discipelen om de toekomstige apostelen te worden.

Waarom de Parizeeën Jezus bestreden

De nieuwsverkondiging werd ook in Jeruzalem bekend. Daar werden de Parizeeën, schriftgeleerden en Sadduceeën erdoor verontrust. De Parizeeën vormden een Joodse sekte en sommige van hen bekleedden lagere — maar voor henzelf belangrijke — overheidsposities. Destijds regeerde het Romeinse Rijk over Palestina. De Romeinen zonden een districtsconing en een klein bezettingsleger om op het bewind in Judea toezicht te houden. Onder de Romeinse koning stelden de Romeinen sommige Parizeeën aan in lagere burgerlijke bestuursfuncties. Dit waren goedbetaalde politieke baantjes en deze Parizeeën wilden hun baantje of hun macht over de mensen niet verliezen. Deze Joodse machthebbers en hun belangrijkste priesters interpreteerden Jezus' evangelieboodschap totaal VERKEERD. Zij wisten dat Hij een regering aankondigde die de macht over ALLE NATIES van de aarde zou overnemen. Wat zij VERKEERD begrepen was de TIJD en de AARD van dat koninkrijk van God. En een belijgend

„christendom" begrijpt het vandaag nog steeds verkeerd. De religieuze leiders van die tijd veronderstelden dat Jezus een subversief element was met de bedoeling om tijdens zijn leven als mens het Romeinse Rijk omver te werpen en zijn eigen koninkrijk op te richten.

Zij vreesden onmiddellijk van opruiing en verraad te worden beschuldigd, hun baan te verliezen en wellicht als revolutionairen te worden terechtgesteld. Daarom bestreden en beschuldigden zij Jezus.

Het traditionele christendom heeft deze hoofdreden van het Farizeïsche verzet tegen en de vervolging van Jezus nooit werkelijk begrepen. Onder de Parizeeën bevonden zich gewetenloze politici.

Voor het eerste Pascha tijdens zijn predikambt, in de lente van het jaar 28 (bijna exact 100 tijdcyclussen — 1900 jaar — voordat ik zelf mijn eerste Pascha hield), ging Jezus naar Jeruzalem.

Terwijl Hij daar verbleef, kwam er 's nachts een vooraanstaande Farizeeër, een zekere Nicodemus, in het geheim bij Jezus. Hij was bang dat zijn mede-Farizeeën zouden weten dat hij persoonlijk met Jezus had gesproken.

Nicodemus zei: „Rabbi, wij weten [wij Farizeeën weten], dat Gij van God gekomen zijt als leraar" (Joh. 3:2).

De Farizeeën WISTEN DAT JEZUS DE MESSIAS WAS! Zij waren bekend met Jesaja 7:14, Jesaja 9:5-6, Jesaja 53. De Farizeeën WISTEN dat Jezus de geprofeteerde Messias was. Maar zij kenden slechts één Messiaans optreden. Daarom dachten zij dat Hij van plan was *in die tijd* het Romeinse Rijk omver te werpen!

Uiteraard wist Jezus wat zij dachten. Daarom ging Hij onmiddellijk over tot het feit dat het KONINKRIJK VAN GOD, dat over alle volken zal regeren, niet kon worden opgericht *tot* de tijd van de NIEUWE GEESTELIJKE GEBOORTE — de tijd van de OPSTANDING!

De „wedergeboorte"-kwestie

Jezus antwoordde onmiddellijk: „Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien" (vers 3).

Maar Nicodemus begreep dit niet. Hij wist dat geboren

worden een feitelijke GEBOORTE inhoudt — een partus. De theologen van vandaag weten zelfs dat niet! Zij ontkennen een werkelijke, tweede geboorte als geestelijk wezen. Zij redeneren de werkelijke waarheid weg door aan te nemen dat als iemand zegt Christus als zijn Verlosser te aanvaarden, dit een nieuwe geboorte vormt. Hierin heeft Satan hen misleid en op hun beurt hebben zij miljoenen anderen misleid.

Nicodemus zei: „Hoe kan een mens geboren worden, als hij oud is? Kan hij dan voor de tweede maal in de moederschoot ingaan en geboren worden?” (Vers 4.)

Jezus maakte nu de betekenis DUIDELIJK — maar Nicodemus was niet ontvankelijk voor deze ONDUBBELZINNIGE uitspraken, evenmin als de theologische of religieuze leiders van vandaag.

„Voorwaar, voorwaar,” antwoordde Jezus, „. . . tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan. Wat uit het vlees geboren is, *is vlees*, en wat uit de Geest geboren is, *is geest*” (Joh. 3:5-6; nadruk van mij).

De Parizeeën kenden de waterdoop. Zij hadden zich er al jarenlang van bediend bij de bekering van heidense proselieten tot het Judaïsme. Zij wisten van de doop van Johannes de Doper — een „doop der bekering tot vergeving van zonden” (Markus 1:4). De bedoeling van Jezus had voor Nicodemus DUIDELIJK moeten zijn: dat de waterdoop een initiatierite is in voorbereiding op het begin van de GEBOORTE uit de Geest.

Jezus maakte het dubbel DUIDELIJK toen Hij zei: „Wat uit het vlees geboren is, *is vlees*.” Wat uit de mensen geboren is, IS een sterfelijke .MENS — samengesteld uit vlees en bloed, samengesteld uit STOF van de grond. „Wat uit de Geest geboren is, *is GEKST*” — is niet meer menselijk, maar samengesteld uit GEEST, onsterfelijk! Niet meer samengesteld uit stof of vlees.

Jezus legde het zelfs nog verder uit.

„Verwonder u niet, dat Ik u gezegd heb: Gijlieden moet wederom geboren worden” (vers 7). Vervolgens vergeleek Hij iemand die wedergeboren is met ONZICHTBARE WIND — onzichtbaar voor menselijke ogen. „De wind blaast, waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid, maar gij weet niet, vanwaar

hij komt of waar hij heengaat; zó is een ieder, die uit de Geest geboren is" (Joh. 3:7-8).

Maar Nicodemus begreep deze duidelijke uitspraken niet, evenmin als de godsdienstleiders van vandaag!

Ons gratis boekje *Wat bedoelt u precies met wedergebo-
ren?* zou iedere lezer van dit boek moeten lezen.

Voor deze vertegenwoordiger van de Farizeeën verwees Jezus naar het „behoud" of de „geestelijke" fase van het koninkrijk van God. *Dit koninkrijk zal niet zijn samengesteld uit sterfelijke mensen!* Het is niet samengesteld uit sterfelijke mensen van vlees-en-bloed die „Christus aangenomen" hebben en zich bij een kerk van eigen keuze hebben aangesloten. Toch zijn miljoenen kerkelijke mensen hieromtrent misleid.

Deze miljoenen kerkleden weten niet WAT de Kerk *is*, noch WAAROM zij bestaat — het DOEL en de REDEN van haar bestaan!

Vergelijk Jezus' verklaring aan Nicodemus met het „opstandingshoofdstuk" van de Bijbel, 1 Korinthe 15: „Aldus staat er ook geschreven: de eerste mens, Adam, werd een levende [sterfelijke] ziel; de laatste Adam een levendmakende geest. Doch het geestelijke komt niet eerst, maar het natuurlijke, en daarna het geestelijke. De eerste mens is uit de aarde, stoffelijk, de tweede mens is uit de hemel. Gelijk de stoffelijke is, zijn ook de stoffelijken, en zoals de hemelse is, zijn ook de hemelsen. En gelijk wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, zo zullen wij het beeld van de hemelse dragen. Dit spreek ik evenwel uit, broeders: vlees en bloed kunnen het Koninkrijk Gods niet beërven..." (1 Kor. 15:45-50).

Ik herhaal steeds opnieuw: GOD VERMENIGVULDIGT ZICH-ZELF!

De gangbare leer in de hedendaagse kerken is dat DE KERK het koninkrijk van God is. Maar „vlees en bloed [sterfelijke mensen] kunnen het Koninkrijk Gods niet beërven" (1 Kor. 15:50).

Nogmaals: waarom bestaat de Kerk?

Maar *wat is* nu de Kerk? En WAAROM bestaat de KERK? Waarom zou de Kerk van God moeten bestaan?

In het leven van veel mensen — en waarschijnlijk de meeste mensen — speelt de Kerk geen enkele rol. Ook God

zelf speelt geen rol in hun leven. God is niet bewust in hun wereld aanwezig. Alleen mensen, materiële dingen en belangen. Natuurlijk, heel diep in de onderbewuste uithoeken van de geest van veel mensen ligt misschien de latente veronderstelling dat God bestaat. Maar Hij lijkt geen WERKELIJKHEID voor hen te zijn.

Dit betekent tevens dat de meeste mensen geen idee hebben van wat zij zelf zijn, waarom zij zijn, of van enige bedoeling of betekenis van het feit in leven te zijn.

De KERK bestaat evenwel ook. Maar, nogmaals, WAAROM? WAT is de Kerk nu werkelijk? Welk DOEL dient zij?

Wij hebben gezien dat er hier op aarde inderdaad een DOEL wordt verwezenlijkt. Winston Churchill wees daarop voor het Amerikaanse Congres. Er is een REDEN voor de aanwezigheid van de mensheid op de aarde. En voor de verwezenlijking van dit DOEL is er een MEESTERPLAN. Van dat plan is de KERK een belangrijk onderdeel.

Verlies nooit de achtergrond uit het oog die leidde tot het oprichten van de Kerk. Houd in gedachten WIE en WAT God is: het scheppende goddelijke *gezin*, dat bezig is Zich in de mens te vermenigvuldigen.

Onthoud voorts: Teneinde Gods regering op de aarde te herstellen heeft Christus behoefte aan een bekwame en georganiseerde staf van GODDELIJKE WEZENS met en onder Hem — wezens die Satans valse wegen hebben verworpen en hun loyaliteit aan de regering en de rechtvaardige wegen van GOD hebben bewezen!

Gods KERK werd in zijn verheven meesterplan opgenomen om deze toegewijde en georganiseerde staf van GODDELIJKE WKZKNS voor te bereiden. De Kerk werd dus Gods middel om Hem te helpen bij het tot stand brengen van het behoud van de mensheid.

Denk eraan dat God voor de verwezenlijking van zijn doel een 7000-jarenplan heeft opgesteld. Wij zeiden al dat zijn doel is Zichzelf te vermenigvuldigen. In wezen betekent het vermenigvuldigen van Zichzelf het veranderen of bekeren van de wereld van de zonde tot Gods gerechtigheid. Het betekent Gods potentiële kinderen geleidelijk te doordringen van het volmaakte heilige karakter van God. Uiteindelijk zullen zij geboren zonen in Gods gezin worden.

En precies zoals God niet alles in één keer heeft geschapen, maar in opeenvolgende stadia, zo brengt Hij de wereld behoud in opeenvolgende stadia. De Kerk is een noodzakelijk instrument in voorbereiding op, en met als doel, het brengen van behoud aan de mensheid. Laten wij daarom eens te meer benadrukken dat het doel van de Kerk niet is alleen maar behoud te schenken aan hen die in de Kerk zijn geroepen, maar om hen die zijn gepredestineerd en in de Kerk zijn geroepen te onderwijzen en op te leiden als instrumenten die God zal gebruiken om de wereld behoud te brengen.

De Kerk als „lerarenopleiding“

Laten wij dit illustreren met een analogie. Veel staten in Amerika hebben een officiële lerarenopleiding. Een staat kon pas scholen beginnen en leiden als er leraren of onderwijzers voor die scholen waren opgeleid. De Kerk zou men Gods lerarenopleiding kunnen noemen, waar regeerders en leraren worden opgeleid voor het koninkrijk van God, wanneer God aan de wereld als geheel verlossing en eeuwig leven zal aanbieden.

De KERK werd gepland als Gods instrument om gepredestineerde mensen uit deze wereld te roepen teneinde te worden opgeleid voor leidersposities in de wereld van morgen, wanneer zij anderen zullen onderwijzen en opleiden. Daarom worden in het Nieuwe Testament de leden van de Kerk de eerstelingen van Gods behoud genoemd.

Dit alles vereist een aantal essentiële procedurele stappen (één tegelijk) in Gods grote meesterplan!

Wij herinneren nu de lezer eraan dat ten tijde van Adams zonde bij de grondlegging van de wereld de heilige Geest voor de mensheid werd afgesloten. Hij werd afgesloten voor de mensheid als geheel TOTDAT Christus, de tweede Adam, de regering van God zal herstellen en Satan zal verwijderen van de troon van de aarde. Dit feit wordt duidelijk gemaakt door Jezus' verklaring in Johannes 6:44 (die van toepassing is op dit tijdperk van de Kerk) dat niemand tot Hem kan komen tenzij de Vader die Hem heeft gezonden, de persoon trekt. Daarom staat er herhaaldelijk in het Nieuwe Testament dat de leden van de Kerk zijn geroepen of gekozen. Daarom wordt de Kerk een uitverkoren geslacht genoemd. Daarom wordt er

in het Nieuwe Testament tweemaal over predestinatie gesproken: dat de geroepenen zijn gepredestineerd om te worden geroepen. Inderdaad, zij zijn opgeroepen. Zij zijn geen vrijwilligers.

Ware christenen: opgeroepenen — geen vrijwilligers

Het is uitsluitend door Christus dat de zondigende mensheid met God de Vader kan worden verzoend. Eerst moet men tot Christus komen. Maar geen mens kan tot Christus komen tenzij God de Vader hem of haar kiest en, door zijn heilige Geest, trekt.

Dat komt misschien als een verbazingwekkende nieuwe waarheid, maar hoe meer u het Nieuwe Testament bestudeert, hoe meer deze waarheid steeds in het gehele Nieuwe Testament blijkt te worden bevestigd, hoe duidelijker dit voor u zal worden.

Geen wonder dat de Kerk en haar doel een mysterie zijn. Satan heeft het verstand van de mensen van een bedrogen en vervalst christendom verblind.

Iedereen die zich „aansluit bij een kerk van eigen keuze“, is niet in Gods ware Kerk gekomen. Bij de WARE Kerk van God kan men zich niet „aansluiten“. Eerst wordt men door God de Vader gekozen en door zijn Geest getrokken, tot een volledige diepgaande bekering gebracht, en tot een totale verandering van levensstijl, en dan gelooft men niet alleen in Jezus Christus als persoonlijke Verlosser en heeft men Hem als zodanig aanvaard, maar men gelooft Christus ook. Vergeet niet dat Christus het Woord van God is. Jezus was het Woord van God in Persoon. De Bijbel is hetzelfde Woord van God in geschrift. Christus geloven is geloven wat Hij zegt, met andere woorden, geloven wat Gods Woord, de Bijbel, zegt.

Nogmaals stellen wij de vraag: WAT is en WAAROM bestaat de KERK? De Kerk wordt gevormd door de (uit deze wereld) geroepen en verwekte kinderen van God. Het is het lichaam van Christus (1 Kor. 12:27; Ef. 1:23). Het is het geestelijke organisme dat — na de opstanding tot onsterfelijkheid — de „Bruid van Christus“ zal zijn. Zij zal dan met Christus huwen! De Kerk is de geestelijke TEMPEL waartoe Christus bij zijn tweede komst zal komen (Ef. 2:21).

De Kerk kon pas daadwerkelijk worden opgericht NADAT

Jezus was opgevaren en verheerlijkt (Joh. 7:37-39). In zekere zin evenwel begon God enkele mensen te roepen om met Abraham en de profeten van het Oude Testament, en wellicht ook met Abel, Henoch en Noach, het fundament van de Kerk te vormen (Ef. 2:20).

Onmiddellijk na zich te hebben gekwalificeerd door Satan te overwinnen, begon Jezus zijn toekomstige apostelen te roepen. Samen met de profeten moesten zij het FUNDAMENT van de Kerk vormen, onder Christus, die het werkelijke fundament en HOOFD van de Kerk is (1 Kor. 3:11; K f. 5:23).

De meeste mensen hebben hoe dan ook geen idee van de *geweldige, verheven*, bovennatuurlijke daad die de Almachtige God verricht in het VERMENIGVULDIGEN VAN ZICHZELF — in uiteindelijk miljarden geestelijke GODDELIJKE WEZENS! Of van de veelzijdige ontwikkelingsstadia die nodig zijn voor dit hoogtepunt van alle goddelijke daden!

Gods plan: één stap tegelijk

God kon niet met haast te werk gaan. Er was een algemeen plan nodig, dat met één stap tegelijk moet vorderen. Het vereiste GEDULD en een nimmeraflatende vastbeslotenheid van de kant van de goddelijke Schepper!

In de jaren vanaf Abraham tot Christus riep God uit Satans wereld verwekte en gewillige PROFETEN als het voorbereidende medefundament van Gods KERK! Jezus zelf is het hoofdfundament.

Tijdens zijn 3 1/2 jaar durende predikambt op aarde riep, koos en onderwees Jezus, om te beginnen, zijn oorspronkelijke 12 apostelen, het tweede medefundament.

Gedurende zijn predikambt als mens op aarde kondigde Jezus in het openbaar het toekomstige KONINKRIJK VAN GOD aan. Ondertussen onderwees en trainde Hij zijn apostelen.

Maar het publiek tot wie Hij predikte RIEP Hij NIET tot behoud. Vaak sprak Hij tot hen in gelijkenissen. En WAAROM in gelijkenissen? Om voor hen de betekenis te verhullen en te verbergen, terwijl het zijn gekozen apostelen wel was gegeven die te begrijpen (Matth. 13:10-17). Er was een uiterst belangrijke reden waarom het in Gods stap voor stap voortgaande plan toen vooralsnog niet nodig was de wereld te behouden. Eerst riep God de Kerk om te worden bekeerd en

veranderd teneinde onder Jezus koningen en priesters (Openb. 5:10) te worden in de tijd dat Jezus inderdaad komt om de wereld te behouden. Derhalve werd veel van de waarheid geopenbaard aan de Kerk die werd opgeleid om Christus bij het behouden van de wereld te assisteren. De tijd om deze waarheden aan de wereld te openbaren was echter nog niet gekomen. Toch onderwijzen de kerken van deze wereld leerstellingen die diametraal aan deze waarheid zijn tegengesteld.

Voltooing van Jezus' predikambt

Tegen het eind van zijn predikambt op aarde had Jezus de voorbereidingen voor het oprichten van zijn Kerk voltooid. Het werk waarvoor Hij als mens op aarde was gekomen, had Hij volbracht. Daarna gaf Hij zijn leven aan het kruis. Hij nam onze schuld wegens onze zonden op zich.

Laten wij evenwel goed begrijpen dat Christus Satans hoofdaandeel in alle menselijke zonden NIKT op zich nam. Satan zal gedurende alle eeuwigheid zijn eigen straf blijven ondergaan!

Het FUNDAMENT van de Kerk van God was gelegd. Christus zelf is het Hoofd en de hoeksteen: het hoofdfundament. Samen met de profeten vormden zijn apostelen de rest van het fundament.

De apostelen wilden onmiddellijk aan de slag gaan, en op weg gaan om de evangelieboodschap te verkondigen. Maar God was verstandig en geduldig genoeg om terughoudendheid te betrachten en één juiste stap tegelijk te doen. Dus Jezus maande zijn apostelen te WACHTEN! „Maar gij moet in de stad [Jeruzalem] blijven,” gebod Hij (Lukas 24:49), „*totdat* gij bekleed wordt met kracht uit den hoge.”

Tien dagen later kwam de jaarlijkse Pinksterdag, die oorspronkelijk het Feest der Eerstelingen heette (Num. 28:26). Op die dag kwam de heilige Geest! Op die dag werd DE KERK OPGERICHT!

Die dag symboliseert de eerstelingen voor Gods koninkrijk. Gods feestdagen verbeelden Gods geestelijke oogst. Het allereerste deel van Gods geestelijke oogst van mensen die uiteindelijk uit God geboren worden — tot GODDELIJKE WEZENS gemaakt worden — is DE KERK! Daarom zijn allen die bij Christus' terugkeer in het koninkrijk van God worden

geboren, te beginnen met profeten uit de Oudheid, deel van de KERK VAN GOD. De profeten van het Oude Testament zijn zelfs deel van het FUNDAMENT VAK DE KERK (Ef. 2:19-21).

Allen — profeten, apostelen en kerkleden in wie de heilige Geest woont — zullen bij Christus' komst in GLORIE en MACHT worden opgewekt en/of veranderd tot onsterfelijkheid!

De GEHELE KERK bestaat dus uit de allereerste mensen die uiteindelijk in het koninkrijk van GOD zullen worden WEDERGEBOREN. Zij zullen GODDELIJKE WEZENS zijn!

Hoe MISLEID (Openb. 12:9) zijn zij die menen reeds „wedergeboren" te zijn. De lezer zou ons gratis boekje *Wat bedoelt u precies met wedergeboren?* moeten aanvragen.

Behoud nu slechts voor enkele mensen

Laten wij nu, alvorens verder te gaan, goed BEGRIPEN WAAROM tot nu toe slechts een uiterst KLEIN aantal mensen tot behoud is geroepen — WAAROM de wereld als geheel van God is AFGESNEDEN — WAAROM de wereld nog niet wordt geoordeeld — WAAROM zij „behouden" noch „verloren" is!

Tenzij of *totdat* een nakomeling van Adam zich kon kwalificeren waar Adam faalde, en Satan zou overwinnen en verslaan — de straf van de menselijke zonde kon ondergaan en de wereld van Satan kon loskopen — kon niemand GODS REGERING herstellen, en kon niemand eeuwig GODDELIJK leven ontvangen!

Het verheven meesterplan voor de verwezenlijking van GODS DOEL — de vermenigvuldiging van Zichzelf — vereiste dat het zelfstandig bestaande „WOORD" als een zoon van Adam in het menselijk vlees zou worden geboren. Maar *tevens* vereiste dit plan dat Hij als de enig-verwekte Zoon van God zou worden geboren!

De Messias, en alleen Hij, zou in staat zijn Satan te overwinnen en te verslaan — zich te KWALIFICEREN om Satan OP DE TROON VAN DE AARDE te vervangen! Alleen door Hem konden de nakomelingen van Adam met GOD worden verzoend, Gods Geest ontvangen, GODS zonen worden, de GODDELIJKE WEZENS worden door wie God uiteindelijk Zichzelf zal hebben vermenigvuldigd!

Wat een groots en ongelooflijk meesterplan voor zo'n VERHEVEN DOEL!

HOE GROOT IS DE EEUWIGE GOD DIE HET ONTWIERP!

Dit schitterende plan van God vereiste derhalve noodzakelijkerwijze dat de nakomelingen van Adam in het algemeen NOG NIET GEOORDEELD zouden worden! God heeft hen aan zichzelf overgelaten, waarbij Hij heel goed wist dat zij bereidwillig en moedwillig en als vanzelf Satans weg van „nemen” zouden volgen.

Ondertussen zouden zij niet worden geoordeeld, maar „oogsten wat zij zaaiden”. Zij zouden dit zondige leven leiden, sterven, en aan het eind van de 7000 jaar van het meesterplan zou God hen in een speciale opstanding ten OORDEEL weer TOT LEVEN WEKKEN. Daar Christus dan reeds hun zonden zal hebben verzoend, Satan van de aarde zal hebben verwijderd, en samen met het koninkrijk van God de regering van God over de aarde zal hebben hersteld, kunnen zij dan worden GEROEPEN tot bekering, tot verzoening met GOD, om uit hun dan eigen vrije keuze GODDELIJKE WEZENS te worden!

En DAAROM heeft God de wereld als geheel van zich AFGESNEDEN, evenals hun stamvader Adam zichzelf en zijn menselijke nageslacht had afgesneden.

Waarom een mysterie voor de wereld

Zoals de apostel Paulus werd geïnspireerd te schrijven, in Romeinen 11: „Want, broeders, [ik wil] u niet onkundig laten van dit geheimenis” (dit mysterie, en voor de wereld is het een mysterie): dat er een zekere „verharding”, een verblindheid voor deze mysteriën, over de wereld is gekomen — zelfs over haar „christelijke theologen” — *totdat* het koninkrijk van God in de macht over de aarde zal zijn aangesteld!

„Want”, vervolgt Paulus, „evenals gij [christenen] eertijds aan God ongehoorzaam waart, maar nu ontferming hebt gevonden door hun ongehoorzaamheid, zo zijn ook dezen nu ongehoorzaam geworden, opdat door de u betoonde ontferming ook zij ... ontferming zouden vinden. Want GOD heeft hen allen onder ongehoorzaamheid besloten, om Zich OVER HEN ALLEN te ontfermen.”

En op dit punt riep Paulus uit: „O diepte van rijkdom, van wijsheid en van kennis Gods, hoe ondoorgrondelijk zijn

zijn beschikkingen en hoe onnaspeurlijk zijn wegen!" (Rom. 11:25, 30-33.)

Weliswaar schreef de apostel het bovenstaande met betrekking tot ISRAËL, en heb ik het toegepast op alle ongeroepen mensen, het is evenwel waarlijk als zodanig toepasbaar.

God riep de oudtestamentische profeten en bereidde hen voor. Hij riep en roept nog steeds de KERK en bereidt haar voor om Satan te overwinnen — terwijl zij die nu verblind zijn, en niet geroepen en afgesneden van God, Satan NIET hoeven te overwinnen. WAAROM niet?

Waarom de KERK wel?

Dat is opdat wij ons kunnen KWALIFICEREN om MET en ONDER CHRISTUS in het koninkrijk van God te regeren — opdat *wij* de weg voorbereiden voor HET UITEINDELIJK ROEPEN EN BEHOUDEN VAN DE WERELD!

Op dit punt wil ik graag twee passages citeren van het directe woord van Jezus, die UITSLUITEND op de KERK van toepassing zijn:

Tot de KERK van deze twintigste eeuw zegt Jezus: „Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon" (Openb. 3:21).

Eveneens tot de KERK zei Jezus: „En wie overwint en mijn werken tot het einde toe bewaart, hem zal Ik macht geven over de heidenen; en hij zal hen hoeden met een ijzeren staf..." (Openb. 2:26-27).

In deze passage van de Bijbel toonde Jezus duidelijk waarom in deze tegenwoordige tijd sommige mensen uit de wereld in de Kerk worden geroepen. Niet omdat Hij tracht de wereld te behouden en wij een deel van de wereld zijn. Niet slechts opdat wij behouden zouden worden en in zijn koninkrijk zullen komen, maar, zoals Jezus ook in Openbaring 5:10 zegt, om koningen en priesters te worden en met en onder Christus te regeren wanneer Hij ermee begint behoud aan de wereld te brengen.

Grondige bekering nodig voor de Kerk

Ik kan niet met genoeg nadruk herhalen dat zij die nu in de Kerk worden geroepen, niet uitsluitend en alleen voor behoud worden geroepen. Dat neemt niet weg dat de leden

van de Kerk, om koningen en priesters te kunnen zijn, die als werkelijke Goddelijke Wezens Christus bij het behouden van de wereld ter zijde staan, zich grondig moeten bekeren.

Ik kan deze waarheid niet te duidelijk maken. Ik vrees dat velen, zelfs in de Kerk, niet volledig doorgronden wat werkelijke bekering is.

Bekering vindt plaats in het verstand, en in dat verstandelijke vermogen dat wij het hart noemen. Dit kon nooit volledig worden begrepen zonder inzicht in de ware aard van het menselijk verstand, zoals uiteengezet in hoofdstuk drie van dit boek. Het kon nooit worden begrepen, totdat door de Bijbel de kennis werd geopenbaard over de menselijke geest en de werkelijke samenstelling van het menselijke verstand.

Zoals het menselijke verstand verschilt van het dierlijke brein door de toevoeging van de menselijke geest, zo verschilt een bekeerd iemand van een onbekeerd iemand door de toevoeging van de heilige Geest.

Hoeveel groter is het vermogen van het menselijke verstand dan dat van het dierlijke brein? Het besef van dit verschil zou ons duidelijk moeten maken wat het grote verschil is tussen een bekeerd verstand dat door de heilige Geest wordt geleid en het verstand van de onbekeerde.

Men ontvangt de heilige Geest niet voordat men zich allereerst van de zonde heeft bekeerd. Bekering wordt geschonken door God (Hand. 11:18). De tweede voorwaarde om de heilige Geest te ontvangen is geloof. Dit betekent niet alleen geloven in God en in Christus, maar daar Christus het Woord of de Woordvoerder van het Goddelijke gezin is, betekent het geloven wat Hij zegt.

Bekering betekent een verandering van gedachten. Goddelijk berouw is een veel diepgaander berouw dan wroeging. En goddelijk berouw leidt tot bekering. Dit houdt niet alleen een diep berouw over vroegere zonden in, maar een totale verandering van mentaliteit, van gedachten, van richting en levensdoel. In feite heeft bekering meer betrekking op toekomstig gedrag dan op het verleden. Het bloed van Christus heeft voor het verleden verzoening gedaan. Bekering is geen boetedoening. Er is niets wat u kunt doen om de schuld van het verleden goed te maken. Christus heeft met zijn bloed de prijs voor die schuld betaald. Het heeft de lei schoongemaakt.

Een bekeerd iemand is iemand met een totaal veranderde of bekeerde denkwijze: een denkwijze waarin het denken van God is verbonden met het denken van de mens. Zoals God door de apostel Paulus zegt: „Laat die gezindheid [die denkwijze] bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was" (Filipp. 2:5). De heilige Geest is de geest van een helder verstand, dat een geheel veranderd verstand is. Het heeft een totale ommekeer gemaakt wat betreft verlangens, voornemens en bedoelingen.

Dwaling van het traditionele christendom

Het „behoud" in wat het traditionele christendom wordt genoemd veranderd iemand niet werkelijk tot een nieuwe en andere persoon. Maar al te vaak vertellen predikanten en evangelisten de mensen dat als zij maar „Christus ontvangen" hebben, „Christus aangenomen" hebben, of „hun hart aan de Heer hebben gegeven", zij behouden zijn. Zij zijn dan reeds „wedergeboren". Het is alsof een of andere mystieke schakelaar wordt omgedraaid, zodat iemand ogenblikkelijk naar de hemel wordt geschoten na zijn dood, waarvan zo velen geloven dat het eigenlijk helemaal geen dood is. Door God wordt in de Bijbel niet iets dergelijks onderwezen. God openbaart dat evenals in Adam allen sterven, zo zullen dezelfde „allen" in Christus levend worden gemaakt door een opstanding uit de dood. Ondertussen, zo openbaart God, zijn de doden geheel zonder bewustzijn.

De Israëlieten van de Oudheid gaf God kennis van zijn wet, maar Hij gaf niet zijn Geest. Hun verstand werd niet bekeerd of veranderd. Zij hadden nog steeds een vleeselijke gezindheid. En deze natuurlijke gezindheid staat vijandig tegenover God (Rom. 8:7). Er was in het oude Israël geen bekering — geen behoud. Het 37e hoofdstuk van Ezechiël openbaart hoe de mensen van het oude Israël bij het Oordeel van de Grote Witte Troon de Geest van God zullen ontvangen, indien zij dit wensen.

Iemand die de heilige Geest ontvangt en erdoor wordt geleid is een veranderde persoon. Hij heeft een vernieuwing van zijn denken ondergaan. Voordat de kennis over de menselijke geest in *de* mens was geopenbaard, en het feit dat Gods Geest zich met de menselijke geest kan verenigen, kon waar behoud nooit volledig worden doorgrond. Een christen

moet zich ontwikkelen en groeien in genade, geestelijke kennis en goddelijk karakter.

Waarom de Kerk eerst wordt geroepen

Op dit punt wil ik nader verklaren waarom de leden van de Kerk de eerstelingen van Gods behoud worden genoemd. Verre van een discriminatie te zijn tegen de overgrote meerderheid van de wereld die nog niet tot behoud wordt geroepen, is het juist voor het doel de rest van de wereld tot behoud te roepen. Laat mij u er nog eens aan herinneren dat er in Gods plan voor het behouden van de wereld — voor het vermenigvuldigen van zichzelf — een bepaalde volgorde is.

Jezus Christus is de eerste van de eerstelingen. Hij is de eerstgeborene van vele broeders (1 Kor. 15:23; Rom. 8:29). De leden van de Kerk worden geroepen om te worden veranderd, om karakter te ontwikkelen, en uiteindelijk, bij Christus' wederkomst, als Goddelijke Wezens te worden geboren, om onder Christus koningen en priesters te zijn, wanneer Hij zal beginnen de wereld te behouden.

In zekere zin zullen de kerkleden dus medeverlossers met Christus worden. Teneinde de wereld te behouden werden er in feite twee dingen van Christus verlangd. Ten eerste moest Hij, de Schepper van ons allen, voor ons allen sterven en aldus in onze plaats de doodstraf ondergaan. Niemand kon dit doen dan alleen Jezus Christus.

Veel mensen beseffen echter niet dat wij niet door het bloed van Christus worden behouden. In Romeinen 5:10 leest u dat wij door de dood van Christus worden verzoend met God de Vader, maar wij worden behouden door Christus' leven — door de opstanding. Deze onderhavige passage schrijf ik op de dag die de wereld „paaszondag” noemt. Op deze dag zeggen de kerken en evangelisten veel over de opstanding van Christus, maar nagenoeg niets over de opstanding van allen die behouden zullen worden, en over de opstanding waardoor mensen behouden kunnen worden.

Alleen Jezus kon het offer brengen dat onze vroegere zonden vergeldt. De wereld moet evenwel naar behoud uitzien door zijn leven na zijn opstanding. De Kerk is de verloofde Bruid van Christus die met de Zoon van God zal trouwen bij diens terugkeer, na de opstanding van de leden van de Kerk.

Nadat wij, als de vrouw van de Zoon van God, en als leden van het Gezin van God, de opstanding uit de doden hebben bereikt, zullen wij niet alleen mede-erfgenamen met Christus zijn, maar in zekere zin ook mede-verlossers.

Het gezin van God zal groeien. Als koningen en priesters zullen de kerkleden in de opstanding medeheersers onder Christus zijn bij het herstellen van de regering van God over alle naties. Maar als priesters zullen wij tevens mede-verlossers met Hem zijn bij het verlossen van de wereld.

Waarom er eerstelingen nodig zijn

Waarom nu is het absoluut noodzakelijk dat de Kerk gedurende dit tijdperk uit de wereld wordt geroepen om behoud te ontvangen, terwijl de rest van de wereld in geestelijke duisternis en misleiding wordt gelaten?

Voordat Jezus zich kon kwalificeren als onze Verlosser en toekomstige Koning, was het noodzakelijk dat Hij, als de tweede Adam, zou doen wat de eerste Adam niet deed: Satan overwinnen en de denkwijze en regering van God kiezen. Als de kerkleden met en onder Hem willen regeren — als zij zowel priesters als koningen willen zijn, die helpen, onder Christus, bij het behouden van de wereld — dan moeten de leden van de Kerk zich eveneens kwalificeren door Satan te weerstaan en te overwinnen.

Dit zal niet worden geëist van de overweldigende meerderheid der anderen, wanneer behoud tot hen komt. Behoud zal pas tot hen komen als Satan is verwijderd. U ziet dus dat het verre van discrimineren tegen de rest van de wereld is, toen Jezus zei: „Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke" (Joh. 6:44). Het is noodzakelijk dat de Kerk wordt geroepen in een tijd waarin elk lid zich van Satan moet afkeren en hem moet weerstaan en overwinnen. Anders zouden wij ons niet kunnen kwalificeren voor de schitterende positie van koning en priester in het koninkrijk van God gedurende de 1000 jaar.

Dit verklaart het *waarom* — het DOEL — van de Kerk.

Is de Kerk georganiseerd? — Zo ja, hoe?

Maar *wat* is de KERK — HOE is zij GEORGANISEERD — HOE functioneert zij?

Toen ik onder de leden van de Kerk van God kwam, leefden er onder de leiders vragen aangaande de aard van de organisatie van de Kerk. In die tijd, in 1927, was de Kerk georganiseerd op het patroon van een halfjaarlijkse algemene conferentie. Iedere plaatselijke gemeente kon één lid naar de halfjaarlijkse algemene conferentie sturen en had aldus één stem in de verkiezing van functionarissen, en bij kwesties inzake doctrines en beleid van de Kerk. Een plaatselijke gemeente bestond soms uit niet meer dan vijf leden.

Omstreeks 1930 ontstond er echter verdeeldheid over de organisatie en het bestuur van de Kerk. In 1933 werd de Kerk zelfs in tweeën gedeeld. Twee leiders organiseerden een nieuwe Kerk, vertrokken uit het hoofdkwartier in Stanberry in de staat Missouri en richtten een nieuw hoofdkwartier op in Salem, West Virginia. Zij kozen een organisatievorm die zij ten onrechte „bijbelse organisatie" noemden.

Deze nieuwe organisatie bestond uit twaalf mannen die apostelen werden genoemd, aangeduid als „de twaalf. Zeven mannen werden aangesteld in het ambt van diaken, van wie de voorzitter de penningmeester was. Dan waren er nog „de zeventig": zeventig vooraanstaande dienaren. Dit werd overgenomen van het oude Sanhedrin van het judaïsme. Er waren in de Kerk echter niet genoeg geordineerde dienaren voor meer dan de helft van „de zeventig".

De Rooms-Katholieke Kerk is georganiseerd volgens het hiërarchische systeem met de paus als hoogste gezagsdrager, vervolgens een college van kardinalen, een curie op het hoofdkwartier in het Vaticaan met aartsbisschoppen, bisschoppen en priesters.

De Presbyteriaanse Kerk is georganiseerd met de presbyters of ouderlingen als bestuur. De Congregationalistische Kerk delegeert het hoogste gezag aan de congregatie: „bestuur door goedkeuring van de bestuurden".

Enzovoort. De kerken van deze wereld van Satan zijn georganiseerd volgens door de mens uitgedachte vormen. Maar de Bijbel geeft gedetailleerde richtlijnen met betrekking tot het kerkelijke bestuur. Jezus Christus is het Hoofd van de Kerk. Gods regeringsvorm is uiteraard hiërarchisch. God de Vader is het Hoofd van Christus — Hij is de enige Wetgever en de allerhoogste autoriteit.

In 1 Korinthe 12 zet God functies, ambten, bestuursvormen met posities uiteen zoals GOD ze in zijn Kerk heeft ingesteld:

„Ten aanzien van de uitingen des geestes, broeders, wil ik u niet onkundig laten ... Er is verscheidenheid in genadegaven, maar het is dezelfde Geest; en er is verscheidenheid in bedieningen [bestuur], maar het is dezelfde Heer; en er is verscheidenheid in werkingen, maar het is dezelfde God, die alles in allen werkt... Doch dit alles werkt één en dezelfde Geest, die een ieder in het bijzonder toedeelt, gelijk Hij wil. Want gelijk het lichaam één is en vele leden heeft, en al de leden van het lichaam, hoe vele ook, ÉÉN LICHAAM vormen, zo ook Christus; want door één geest zijn wij [in de Kerk] allen tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen..." (1 Kor. 12:1, 4-6, 11-13).

Eén Kerk met één bestuur

Let er in het bijzonder op dat er slechts ÉÉN KERK is. Niet VELE kerken. De KERK is niet verdeeld. Er is geen moederkerk en een groot aantal kleine dochterkerken die zich in onenigheid hebben afgescheiden. Groepen die zich afsplitsen zijn NIET LANGER IN DE KERK. Het is de KERK die in de opstanding met Christus bij zijn komst zal trouwen — niet vele kerken die het niet met elkaar eens zijn, niet groepen die zich hebben afgescheiden! Geen moederkerk en afvallige dochters. Dat zal duidelijker worden naarmate wij verdergaan.

Let er ook op dat de Kerk VERSCHEIDENE „werkingen" of WERKZAAMHEDEN leidt. Daarvoor zijn er in de ENE Kerk ook verscheidene BESTUREN en afdelingen, met een manager aan het hoofd van iedere afdeling (vers 4-6). Bedenk dat een afdelingshoofd NIET HET BELEID BEPAALT OF PROCEDURES EN DOCTRINES VASTSTELT. Hij bestuurt — voert uit en leidt — wat reeds van bovenaf is vastgesteld. Afdelingshoofden zijn in de Kerk uitsluitend aangesteld om toezicht te houden, leiding te geven, het beleid uit te voeren en de procedures en doctrines toe te passen die hun van bovenaf zijn aangegeven.

De ENE Kerk, die niet verdeeld is, krijgt opnieuw nadruk in vers 20: „Maar nu zijn er wel vele leden, doch SLECHTS ÉÉN LICHAAM" — ÉÉN ONVERDEELDE KERK. Ook GOD is uit meer

dan één Persoon samengesteld, maar is toch slechts de ENE GOD! GOD is immers het heilige GODDELIJKE GEZIN. De leden van de Kerk zijn reeds verwekte zonen, verwekte leden van dat GODDELIJKE GEZIN. Maar zij zijn nog niet als GODDELIJKE WEZENS GEBOREN.

Let op vers 25: „Opdat er geen verdeeldheid in het lichaam zou zijn, maar de leden gelijkelijik voor elkander zouden zorgen.”

Teneinde de vele werkzaamheden uit te voeren heeft God — niet een stemming door de leden — „sommigen aangesteld in de [Kerk], ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars”. Of zoals Efeze 4:11 nader specificceert: „En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars.”

Een apostel is „iemand die wordt uitgezonden” met Christus' evangelieboodschap; hij heeft tevens de supervisie op het verkondigen van die boodschap aan de wereld door andere middelen en personen. Bovendien ontving een apostel de supervisie over alle plaatselijke gemeenten of kerken (1 Kor. 16:1). De apostel Paulus had het toezicht op de kerken in de heidense wereld (2 Kor. 11:28).

De profeten die in het fundament van de Kerk zijn aangesteld zijn die van het Oude Testament, wier geschriften werden gebruikt om een aanzienlijk deel van de leer en werking van het evangelie en het Nieuwe Testament te vormen. Er worden geen profeten genoemd die in de nieuwtestamentische Kerk bestuurlijke, uitvoerende of predikende functies hadden.

Evangelisten waren vooraanstaande dienaren die het evangelie aan het publiek verkondigden; een evangelist richtte ook plaatselijke gemeenten op en hield onder de apostel toezicht op een aantal kerken. Daarom kan een evangelist op het hoofdkwartier van de Kerk of het werk van vandaag uitvoerende functies onder de apostel bekleden. Een evangelist is niet noodzakelijk aan één plaats gebonden. Pastors zijn dienaren aan het hoofd van een plaatselijke gemeente of groep van plaatselijke gemeenten. Vervolgens werden er in de Kerk leraars geplaatst; deze hoeven niet altijd in het openbaar te prediken. Alle dienaren en leraren worden in andere nieuwtestamentische teksten oudsten genoemd. Derhalve zijn er in Gods Kerk van vandaag zowel predikende als niet-pre-

dikende oudsten. Predikende oudsten hebben de zorg voor plaatselijke gemeenten. En sommige oudsten, die niet tot het publiek prediken, worden in de Kerk van vandaag plaatselijke oudsten genoemd.

Tempel waarnaar Christus zal komen

Nu verder over de ORGANISATIE VAN DE KERK.

De KERK is het geestelijke Lichaam van Christus, geen seculiere of wereldlijke organisatie, club of instelling. Niettemin is zij IN HOGE MATE GEORGANISEERD.

Zie nu hoe nauwkeurig georganiseerd: „Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods." Merk op dat de Kerk een familie of GEZIN is, evenals GOD een goddelijk GEZIN is: het „huisgezin van God".

Verder: „Gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is. In Hem wast elk bouwwerk" — de Kerk is een bouwwerk dat „goed ineensluit" (GOED GEORGANISEERD is — alle delen zijn verbonden en functioneren samen in harmonie en teamverband) — „op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest" (Ef. 2:19-22). Deze tekst openbaart ondubbelzinnig de tempel waarnaar de verheerlijkte, wereldregerende Christus zal komen bij zijn spoedige wederkomst. Er is geen bijbeltekst die de bouw van een materiële tempel in Jeruzalem voorspelt vóór Christus' komst. Het 40e hoofdstuk van Ezechiël evenwel beschrijft een tempel die na de terugkeer van Christus zal worden gebouwd.

De Kerk moet zich dus ontwikkelen tot een HEILIGE TEMPEL: de geestelijke TEMPEL waarnaar Christus zal komen — evenals Hij bij zijn eerste komst naar een materiële tempel van steen, metalen en hout kwam.

Verder in Efeze 4:16: „En aan Hem [het hoofd, Christus — vers 15] ontleent het gehele lichaam als een welsluitend [goed GEORGANISEERD] geheel en bijeengehouden door de dienst van al zijn geledingen naar de kracht, die elk lid op zijn wijze oefent, deze groei des lichaams ... " „Bijeengehouden" duidt op een hechte band, een eenheid als bij iets wat aan elkaar is gelast. Dit toont een GEORGANISEERDE EENHEID EN

HARMONIE! Er wordt geboden dat de leden van de Kerk zo zijn verenigd dat „allen eenstemmig" zijn (1 Kor. 1:10).

Het oudtestamentische Israël, de Kerk van het Oude Testament, was eveneens een natie in de wereld — zij het niet VAN de wereld. De REGERING van Israël was HIËRARCHISCH. Het was een theocratische regering: bestuur van hoog naar laag — het precieze tegendeel van „democratie".

De KERK is eveneens georganiseerd onder een theocratisch bestuur, dat hiërarchisch van vorm is. In de Kerk worden de functionarissen niet door de leden aangesteld. God stelt ZELFS DE GEWONE LEDEN in de Kerk aan (1 Kor. 12:18).

Jezus zei expliciet: „NIEMAND KAN tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke" (Joh. 6:44). De wereld, met uitzondering van de speciaal geroepen mensen, is van God AFGESNEDEN!

We hebben zojuist de waarheid behandeld dat GOD in de Kerk op het menselijke vlak onder Christus functionarissen aanstelt. Zij worden niet door de leden gekozen. Toch zijn er kerken van deze wereld waarin men gelooft in bestuur door de gehele vergadering — „democratie" — en zij noemen zich dan „congregationalistisch". Anderen hebben zich georganiseerd in een bestuur door dienaren of presbyters en noemen zich „Presbyteriaans". Sommigen volgen Luther en noemen zich „Luthers". Sommigen volgen Wesley, die sterk hechte aan „methode", en zij noemen zich „Methodisten". Sommigen leerden Gods waarheid over de doop kennen en noemen hun kerk „Baptistisch". Eén kerk streefde naar totale universele wereldheerschappij, en noemde zich „Katholiek", wat „universeel" betekent. Wat is de naam van de Kerk die door Jezus werd opgericht?

Ware naam van de Kerk

Jezus bad voor zijn Kerk: „Heilige Vader, bewaar hen *in uw naam*, welke Gij mij gegeven hebt, dat zij ÉÉN zijn zoals Wij. Zolang Ik bij hen was, bewaarde Ik hen *in uw naam* ... Maar nu kom Ik tot U ... Ik heb hun uw woord gegeven en de wereld heeft hen gehaat, omdat *zij niet* UIT de wereld zijn, gelijk Ik niet uit de wereld ben. Ik bid niet dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor de boze. *Zij zijn NIET uit de wereld*, gelijk Ik niet uit de

wereld ben. Heilig hen in uw WAARHEID; uw WOORD IS DE WAARHEID" (Joh. 17:11-17).

Jezus zei dat zijn ware Kerk zou worden BEWAARD in *de naam* van de Vader — GOD. *Twaalfmaal* is in het Nieuwe Testament de NAAM van deze ene *ware* Kerk de KERK VAN GOD! Het is GODS Kerk, en Jezus Christus is het leidinggevende, ondersteunende HOOFD ervan!

In vijf passages waar de ware NAAM van de Kerk verschijnt, wordt het gehele Lichaam van Christus — de Kerk als geheel — aangeduid. Wanneer er dus sprake is van de gehele Kerk, met inbegrip van alle individuele leden op aarde, luidt de naam „De KERK (of gemeente) VAN GOD". Hier volgen deze vijf passages:

- 1) Handelingen 20:28: de aansporing aan de oudsten is „DE GEMEENTE [of kerk] Goos te weiden".
- 2) 1 Korinthe 10:32: „Geeft noch aan Joden, noch aan Grieken, noch aan DE GEMEENTE GODS aanstoot".
- 3) 1 Korinthe 11:22: „Of minacht gij zozeer DE GEMEENTE GODS, dat gij de behoeftigen beschaamd maakt?"
- 4) 1 Korinthe 15:9: Paulus schreef: „ ... omdat ik DE GEMEENTE GODS vervolgd heb."
- 5) Galaten 1:13: Dit vers herhaalt het vorige: „ ... ik heb DE GEMEENTE GODS bovenmate vervolgd".

Wanneer er één specifieke plaatselijke gemeente wordt genoemd, heet de ware Kerk „De Kerk van God" vaak samen met de naam van de *plaats*. Hier zijn nog vier passages:

- 6) 1 Korinthe 1:2: „Aan DE GEMEENTE GODS, die te Korinthe is".
- 7) 2 Korinthe 1:1: „Aan DE GEMEENTE GODS, die te Korinthe is".
- 8) 1 Timotheüs 3:5: Sprekend over een oudste in een plaatselijke gemeente schreef Paulus aan Timotheüs: „Indien echter iemand zijn eigen huis niet weet te bestieren, hoe zal hij voor DE GEMEENTE GODS zorgen?"
- 9) 1 Timotheüs 3:15: „[Gij weet] hoe men zich behoort te gedragen in het huis Gods, dat is DE GEMEENTE VAK DE LEVENDE GOD". Hier is het de Kerk van de *levende* God.

Sprekend over de plaatselijke gemeenten gezamenlijk, niet in de zin van het ene Lichaam, maar in de zin van het totaal van alle plaatselijke gemeenten, luidt de bijbelse naam

„DE KERKEN VAN GOD". Hier volgen de laatste drie verzen van de 12 die de naam van de Kerk geven:

10) 1 Korinthe 11:16: „...wij [hebben] zulk een gewoonte niet, en evenmin DE GEMEENTEN [kerken] GODS."

11) 1 Thessalonicenzen 2:14: „Want gij, broeders, zijt navolgers geworden van DE GEMEENTEN GODS in Christus Jezus, die in Judea zijn".

12) 2 Thessalonicenzen 1:4: „Zodat wij zelfs over u roemen bij DE GEMEENTEN GODS".

Niettemin is geen enkele kerk waarlijk de Kerk VAN GOD, tenzij ze GODS KERK is, de Kerk die in alle opzichten op basis van het oorspronkelijke patroon de leer, de praktijken, de organisatie voortzet, de Kerk die wordt geleid door Jezus Christus, maar God de Vader toebehoort, de Kerk die Gods WAARHEID heeft, en die Christus' opdracht vervult door aan de wereld zijn GOEDE NIEUWS van het KONINKRIJK VAN GOD te verkondigen.

En er bestaat slechts ÉÉN dergelijke Kerk!

En die KAN NIET VERDEELD ZIJN. Zij blijft ÉÉN.

In 1 Korinthe 1 werd de apostel Paulus geïnspireerd te gebieden dat in de Kerk „allen EENSTEMMIG" moeten zijn. Er mag geen verdeeldheid zijn in wat wordt geloofd, onderwezen en gepredikt.

Het traditionele christendom

Maar hoe is het met de talloze georganiseerde kerken die zijn ondergebracht in de categorie „christendom", kerken waarvan sommige miljoenen leden hebben? Deze worden allemaal in Openbaring 17:5 beschreven: „Een geheimenis: het grote Babyion, moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde."

Zijn deze kerken dan kwaadaardig?

Niet per se bewust of opzettelijk. De wereld van de mensheid is AFGESNEDEN van God. Satan zit nog steeds op de troon van de aarde en hij volgt qua macht direct na GOD zelf! En de gehele wereld is door Satan MISLEID (Openb. 12:9). Zij die misleid zijn, zijn zich er niet van bewust dat zij misleid zijn. Was dat wel zo, dan zouden zij niet misleid *zijn!* Zij kunnen volkomen oprecht geloven dat zij gelijk hebben!

Zijn zij verloren? In geen geval! Zij worden eenvoudig

NOG NIET GEOORDEELD — zij zijn „verloren" noch „behouden". Slechts weinig mensen realiseren zich de grootte van Satans macht en de mate van zijn BEDROG!

SATAN is het die kwaadaardig en slecht is. Hij is evenwel een ONZICHTBAAR wezen en een onzichtbare kracht — door sterfelijke mensen kan hij niet worden waargenomen.

Satan is een grote VERVALSER! Hij verschijnt als „een engel des lichts" (2 Kor. 11:13-15). En hij heeft zijn vervalste KERKEN! Zijn dienaren zijn er door hem toe verleid te geloven dat zij „dienaren der gerechtigheid" en dienaren van Christus zijn (2 Kor. 11:15; Matth. 24:5).

„Maar ik vrees, dat misschien, zoals de slang met haar sluwheid Eva verleidde, uw gedachten van de eenvoudige toewijding aan Christus afgetrokken zullen worden. Want indien de eerste de beste een andere Jezus predikt, die wij niet hebben gepredikt, of gij een andere geest ontvangt, die gij niet hebt ontvangen, of een ander evangelie, dat gij niet hebt aangenomen, dan verdraagt gij dat zeer wel.. . Want zulke lieden zijn schijn-apostelen, bedrieglijke arbeiders, die zich voordoen als apostelen van Christus. Geen wonder ook! Immers, de satan zelf doet zich voor als een engel des lichts. Het is dus niets bijzonders, indien ook zijn dienaren zich voordoen als dienaren der gerechtigheid; maar hun einde zal zijn naar hun werken" (2 Kor. 11:3-4, 13-15).

Merk op dat deze misleide maar valse kerken geloven dat zij de ware kerk zijn, en dat hun dienaren „zich voordoen als dienaren der gerechtigheid" — met andere woorden, zij lijken de ware dienaren van Jezus Christus te zijn. En inderdaad kunnen velen van hen volkomen oprecht zijn, daar zij zelf zijn misleid. Toch kennen en prediken zij niet Jezus' ware Evangelie van HET KONINKRIJK VAN GOD (Matth. 24:14). Evenmin begrijpen zij wat er in dit boek wordt geschreven aangaande de KERK VAN GOD!

Gedeeltelijke waarheid

Veel protestantse denominaties en sommige individuele „geestelijken" citeren bepaalde bijbelteksten, in het bijzonder die betreffende de christelijke levenswijze, het geloof, liefde, etc., op de juiste wijze. Daarentegen negeren zij talloze fundamentele teksten die in dit boek worden aangehaald. Satan

schijnt bereid om de misleide mensen delen van de waarheid te laten bezitten.

Zij komen echter in conflict met essentiële waarheden. Gewoonlijk hebben zij niet de juiste naam: De Kerk van God. Evenmin verkondigen zij het koninkrijk van God of weten zij wat het is — dat wil zeggen, zij kennen of verkondigen het ware evangelie van Christus niet. Zij hebben niet Gods bestuur met Jezus Christus aan het hoofd, en met apostelen, evangelisten, pastors en andere oudsten. Zij weten niet wat behoud is. Zij kennen niet Gods doel of plan.

Deze dingen bewijzen van slechts één Kerk, een Kerk die veel vervolging en tegenstand heeft ondervonden, dat zij de oorspronkelijke, ware Kerk is. En zelfs deze Kerk had, tot na het jaar 1933, een groot aantal van deze essentiële waarheden verloren. Sinds dat jaar zijn er in de ware Kerk op zijn minst 18 fundamentele en essentiële waarheden hersteld.

Menselijk verstand op zich ontoereikend

Tot nu toe was ik nog niet in staat een samenvatting te geven van WAT de Kerk precies is en WAAROM zij bestaat.

En WAAROM NIET?

Van nature en normaal gesproken denken de mensen alleen aan en over fysieke en materiële dingen. De mensen beseffen het niet, maar zij zijn AFGESNEDEN van God! Het verstand van de mens kan, tenzij en totdat het de heilige Geest van GOD ontvangt, niet op geestelijk vlak denken, kan geen geestelijke dingen kennen, kan de problemen van de mens, de moeilijkheden, het kwaad of het doel van het menselijk bestaan niet begrijpen.

De KERK evenwel is GODS Kerk. En de dingen van God zijn een mysterie: niet begrijpelijk voor het natuurlijke, zinnelijke denken. De mensen kunnen dus wel een of ander menselijk idee hebben over wat en waarom de Kerk is, maar dat is niet GODS idee.

God communiceert met de mens in onze tijd door middel van zijn gedrukte Woord, de Bijbel. De werkelijke centrale strekking van de Bijbel is evenwel geestelijk. En het gewone verstand zonder Gods Geest kan niet geestelijk denken of geopenbaarde geestelijke kennis begrijpen. Om het een nog groter MYSTERIE te maken herhaal ik opnieuw, dat de Bijbel

een soort legpuzzel is, samengesteld uit duizenden onderdelen, die, om begrip te verkrijgen, bij elkaar moeten worden gelegd, „wet op wet, eis op eis... hier wat, daar wat" (Jes. 28:9-10, 13). En om deze geestelijke „legpuzzel" op de juiste manier bij elkaar te krijgen is de toevoeging van de heilige Geest vereist. En zelfs dan is er nog tijd, ijver, geduld nodig. Ik kon de lezer dit „wat en waarom" van de Kerk niet meteen al in zijn geheel en beknopt doorgeven. Ik wil het MYSTERIE volledig ontsluiten!

Welnu, WAT is DE KERK?

Waarom de „eerste vruchten"?

Het is dat lichaam dat God speciaal uit Satans wereld roept. Het is een lichaam waarvan de leden voor een zeer bijzonder doel worden geroepen: om te worden opgeleid tot machthebbers en leraars wanneer God begint met het bekeren van de wereld, om in staat te worden gesteld met en onder Christus de wereld te regeren en te onderwijzen. Het is tevens noodzakelijk dat zij eerst worden omgevormd van menselijke tot werkelijk Goddelijke Wezens, leden van het heilige gezin van God. Dit verklaart waarom zij bij herhaling de „EKRSTelingen" van Gods behoud worden genoemd (Ef. 1:12, zie *Statenvert.*; Rom. 11:16; Openb. 14:4). De Pinksterdag heette aanvankelijk het Feest der Eerstelingen, symbool van de kerkleden die worden geroepen en opgeleid voor hun speciale opdracht voorafgaande aan de tijd dat God het behoud zal openstellen voor de wereld. Laten wij heel goed begrijpen dat de tijd waarin God de boom des levens zal openstellen voor Satans wereld nog niet is aangebroken. In plaats van de boom des levens voor Satans wereld open te stellen heeft God bepaalde mensen uitgekozen die waren gepredestineerd om speciaal te worden geroepen, opdat zij zouden worden opgeleid tot koningen en priesters, die in de hoedanigheid van werkelijk Goddelijke Wezens onder Christus zullen dienen, wanneer God de boom des levens wel voor de hele wereld zal openstellen. Dat zal de tijd zijn dat God, zoals in Joel 2:28 staat, tenslotte zijn Geest op iedereen die leeft zal uitstorten.

De nieuwtestamentische passage die incorrect wordt weergegeven als „Nu is het *de* dag des heils" (2 Kor. 6:2) is

een citaat van Jesaja 49:8. In de hebreeuwse en in de griekse tekst staat echter niet het woord *de*. Het werd ingevoegd door vertalers die waren misleid tot het geloof dat het nu voor iedereen de enige dag des heils is.

De waarheid dat de Kerk niet uitsluitend en alleen voor behoud wordt geroepen — niet louter om „te zorgen dat je erbij bent in het koninkrijk”, zoals weieens wordt gedacht — wordt duidelijk bevestigd in de gelijkenis van de ponden en die van de talenten.

Gelijkenis van de ponden

In de gelijkenis van de ponden (Lukas 19:11-27) wordt Jezus uitgebeeld als de rijke jonge machthebber die naar Gods troon in de hemel gaat om het koninkrijk van God te ontvangen. Aan iedereen in de Kerk gaf Hij een pond, voorstellend een bepaald deel van Gods heilige Geest. Dit illustreert dat wij gedurende het christelijke leven moeten groeien in de Geest, in genade en kennis. Wanneer Christus naar de aarde terugkeert, en reeds het koninkrijk heeft ontvangen en gekroond is, zal Hij de leden van de Kerk bij Zich roepen om rekenschap af te leggen. Degene die het door hem ontvangen deel van de heilige Geest met tien heeft vermenigvuldigd (die in genade en kennis is gegroeid en zich heeft ontwikkeld), zal worden beloond met het bestuur over tien steden. Hij die zich in geestelijke groei en ontwikkeling slechts half zo veel kwalificeerde zal als beloning over vijf steden regeren. Vergeet niet dat wij zullen worden beloond in overeenstemming met onze werken of geestelijke groei, maar het behoud zelf is een gift. Maar wat gebeurt er met degene die dacht dat hij zonder geestelijke groei en ontwikkeling „erbij” zou zijn in het koninkrijk? Van hem wordt het aanvankelijke deel van de heilige Geest afgenomen — hij zal het behoud dat hij ten onrechte meende te hebben verliezen. **HU ZAL HET NIET „ERBIJ ZIJN” IN HET KONINKRIJK! Hij WAS NIET LOUTER VOOR BEHOUD GEROEPEN, MAAR OM ZICH TE KWALIFICEREN** teneinde onder Christus in het koninkrijk te kunnen regeren en onderwijzen, wanneer God voor iedereen op aarde behoud zal openstellen. Het is goed op te merken dat behoud niet zal worden opengesteld voor de mensen in Satans wereld. Het zal dan GODS wereld zijn — de wereld van morgen.

De gelijkenis van de talenten (Matth. 25) benadrukt dezelfde waarheid.

Gelijkenis van de zaaier

Evenzo de gelijkenis van de zaaier en het zaad in Mattheüs 13:1-9. Maar Jezus' discipelen begrepen deze gelijkenis niet. Zij vroegen Jezus (vers 10) waarom Hij tot de massa in gelijkenissen sprak. Jezus antwoordde zijn discipelen, die voor een bijzonder doel uit de wereld waren geroepen: „U is het gegeven de geheimenissen van het koninkrijk der hemelen te kennen, maar hun is dat niet gegeven.” Dit is opnieuw een voorbeeld dat God op dit moment niet de wereld tot inzicht en behoud roept. Jezus sprak tot de niet-geroepen wereld in gelijkenissen om de betekenis te verbergen (vers 13). Hij verklaarde de gelijkenissen wel aan zijn geroepen discipelen (vers 18-23). Sommigen die in dit tijdperk van de Kerk worden geroepen horen het Woord van God als het wordt gepredikt, maar zij begrijpen het niet, en wat in hun hart werd gezaaid wordt door Satan weggenomen. Sommigen ontvangen de waarheid als zij wordt gepredikt met vreugde, maar missen diepte van geest en karakter; wanneer er vervolging komt, raken zij geërgerd en keren zich af. Anderen horen en reageren aanvankelijk, maar zijn zo met hun levensonderhoud en met de genoegens van de wereld begaan dat zij geen vrucht voortbrengen — zoals degene dit het ene pond ontving, maar niet groeide in goddelijk karakter en in geestelijke kennis. Maar van de anderen die uit de wereld en in Gods Kerk werden geroepen, brachten sommigen geestelijke vrucht voort in 100-voud, sommigen in 60- en sommigen in 30-voud. Zij worden behouden door Gods vrije genade, maar in het volgende leven in Gods koninkrijk zullen zij worden beloond of posities met verantwoordelijkheid en macht krijgen in overeenstemming met hun werken.

Dat wil zeggen, in overeenstemming met de door hen voortgebrachte vrucht. En voortgebrachte vrucht betekent meer dan regelmatige bijbelstudie, gebed, dienstbezoek of vrijwillige taken in de kerk. Het betekent „de vrucht van de Geest” zoals uiteengezet in Galaten 5:22-23: het tonen van meer liefde of onbaatzuchtige zorgzaamheid jegens anderen, het groeien in vreugde, dat overstromend geluk is, groeien in

vrede met uw eigen familie, met buren, met alle anderen. Groeien in geduld, vriendelijker zijn jegens anderen, in goedheid en trouw, evenals in nederigheid en zelfbeheersing.

De KERK is dus dat lichaam dat uit Satans wereld wordt geroepen *om te worden voorbereid* op het herstellen, met en onder Christus, van de REGERING van God. Dat zal een tijd zijn waarin Satan zal zijn VERWIJDERD. Het zal een tijd zijn waarin alle mensen die dan leven tot bekering en behoud met eeuwig leven door de heilige Geest van GOD worden geroepen! De KERKLEDEN, die dan onsterfelijk zullen zijn, zullen met Christus REGEREN — zullen het huidige bewind van Satan vervangen!

De KERK is dus het lichaam van uit-geroepenen die bij de opstanding de EERSTELINGEN van Gods oogst zullen vormen. Deze oogst is het binnenhalen van fysieke mensen van vlees en bloed, van uit stof samengestelde mensen, die worden omgevormd tot heilige, onsterfelijke GODDELIJKE WEZENS — zij in wie God daadwerkelijk Zichzelf *heeft* vermenigvuldigd!

Kerk nog vleeselijk

WAAROM heeft God in wijsheid geleidelijk gehandeld, met één stap tegelijk? Weinig mensen beseffen HOE GROOT Gods DOEL is!

De leden van de Kerk zijn, na alle jaren van zondigen, waarbij het leven was afgesneden van God, en ondanks dat zij na een eerste bekering zijn *veranderd* en Gods heilige Geest hebben ontvangen, nog „zuigelingen in Christus“, nog steeds veel meer vleeselijk dan geestelijk ingesteld.

Laten wij DIT GOED BEGRIJPEN! Zoals zij in eerste instantie in dit leven wordt geroepen, is de KERK NOG NIET in staat de aarde te REGEREN — met Christus te zitten op de TROON waarop God oorspronkelijk Lucifer plaatste — nog niet in staat de REGERING VAN GOD uit te voeren.

En *daarom* heeft God ZIJN REGERING in zijn Kerk geplaatst. Daarom is Gods bestuur in de Kerk theocratisch in plaats van democratisch. Daarom heeft God bestuursrangen in zijn Kerk ingesteld: apostelen, evangelisten, oudsten, zowel predikende als niet-predikende (d.w.z. in het openbaar), „totdat wij [in de Kerk] de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke

rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus" (Ef. 4:13). Het is geen kwestie van „erbij te zijn in het koninkrijk" na te zijn gedoopt, maar een kwestie van geestelijke groei en ontwikkeling in kennis en in rechtvaardig karakter. *Daarom* is het bestuur hiërarchisch van vorm: bestuur van GOD aan de top naar beneden, niet van de laagste naar boven. Anders zouden degenen onderaan over GOD regeren!

Het is HETZELFDE bestuur waarmee Christus vanaf het begin van het millennium alle volken zal regeren! En *daarom* ook heeft Satan dissidenten in Gods Kerk listig beïnvloed om haatdragend en verbitterd jegens Gods regering te worden — waarom sommigen de Kerk hebben verlaten!

De kerken van deze wereld — „het traditionele christendom" — spreken *niet* over de regering van GOD. Zij zien Jezus niet als de komende wereldHEERSER. Zij verkondigen niet dat Jezus de komende KONING is, maar alleen de Verlosser. Teksten die spreken over Christus als Koning en komende Heerser en over het *regeren* van het koninkrijk van God negeren en verwerpen zij. En dat wil zeggen dat zij in hun onderwijs en prediking de evangelieBOODSCHAP van Christus welbewust VERWERPEN en NEGEREN! Zij leren dat iemand *reeds behouden* is na het „ontvangen" (aanNEMEN) van Christus!

Ik herhaal: de individuele mens die door God wordt geroepen en aan zijn Kerk wordt toegevoegd is, bij zijn aanvankelijke bekering, nog in de verste verte niet in staat MACHT te ontvangen om over de naties te regeren!

Hij wordt een „zuigeling in Christus" genoemd. Hij heeft, als hij in dit voorbereidende menselijke stadium berouw heeft en zich werkelijk bekeert, een deel van de heilige Geest van God ontvangen. En inderdaad lezen wij in Romeinen 8:16: „Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn."

Maar wij moeten geestelijk groeien voordat wij in staat zijn te regeren over steden en naties en aan degenen die zich bekeren onderwijs te geven.

Zoals de apostel Paulus zei tot degenen in de Kerk van de eerste eeuw die geestelijk niet groeiden: „Opdat gij niet traag wordt, maar navolgers moogt zijn van hen, die door

geloof en geduld de beloften beerven. Want toen God aan Abraham zijn beloften deed, zwoer Hij, omdat Hij bij niemand hoger kon zweren, bij Zichzelf, zeggende: Voorzeker zal Ik u zegenen en zekerlijk u vermeerderen" (Hebr. 6:12-14).

Wij zijn reeds de verwekte, hoewel nog ongebornen kinderen van God. Evenals in een rechtstreekse vergelijking het embryo of de foetus in de aanstaande moeder *reeds* het kind van zijn ouders is, ook al is het nog niet geboren. Daarom merk ik in het voorbijgaan op dat *abortus* MOORD is!

Dit brengt ons tot een uiterst belangrijk DOEL en gewichtige TAAK van de Kerk!

In Galaten 4 vanaf vers 22 staat een allegorie over de twee verbonden: het Verbond dat bij de berg Sinai met het volk Israël werd gesloten en het Nieuwe Verbond dat bij Christus' terugkeer zal worden gesloten. De dienaren in de Kerk zijn niettemin „[bekwame] dienaars des Nieuwen Testaments" (2 Kor. 3:6; *Staterwert.*).

De KERK is een deel van, en een voorbereidende fase op het uiteindelijke sluiten van, het NIEUWE TESTAMENT.

In deze allegorie van de twee verbonden wordt de Kerk „ONZE MOEDER" genoemd — dat wil zeggen, de moeder van de leden van de Kerk.

Let dus op de rechtstreekse overeenkomst. God vermenigvuldigt zich door middel van mensen. Hij schonk ons het vermogen *onzelf* te vermenigvuldigen. En de menselijke voortplanting is een precieze afspiegeling van Gods GEESTELIJKE VOORTPLANTING!

Menselijke voortplanting een beeld van geestelijk behoud

Laten wij nu zien en BEGRIJPEN hoe de menselijke voortplanting een beeld is van het geestelijke BEHOUD!

Elk menselijk leven komt van een nietig eitje of ovum. Dit wordt in het lichaam van de moeder geproduceerd. Een ovum heeft ongeveer de grootte van een speldepunt. Wanneer het sterk wordt vergroot is er een kleine kern, de nucleus, te zien. Het ovum heeft, *van zichzelf*, een zeer beperkte levensduur! Sommige artsen en wetenschapsmensen geloven dat het leven ervan slechts omstreeks 24 uur duurt, tenzij het wordt bevrucht door een spermacel van een man.

Er kan menselijk leven aan worden verleend door een

spermacel die in het lichaam van de vader wordt geproduceerd. De spermacel is de kleinste cel in het menselijk lichaam: ongeveer een vijftigste van de grootte van een ovum. De spermacel (spermatozoön — meervoud spermatozoa) verenigt zich, als het een ovum is binnengedrongen, met de *nucleus* daarvan. Dit verleent *leven* — fysiek *menselijk* leven — aan het ovum.

Het is evenwel nog geen geboren menselijk wezen. Het menselijke leven is alleen nog maar *verwekt*. Gedurende de eerste vier maanden wordt het een *embryo* genoemd. Daarna heet het, tot de geboorte, een *foetus*. Dit menselijke leven begint zeer klein — ter grootte van een nietige speldepunt — en de spermacel die het voortbrengt is de *kleinste* cel in het menselijk lichaam!

Is het eenmaal verwekt, dan moet het, door middel van de moeder, *worden gevoed* en onderhouden met fysiek voedsel uit de grond. Van deze fysieke voeding moet het groeien, en *groeien*, en GROEIEN — totdat het, na negen maanden, lichamenlijk groot genoeg is om te worden geboren. Naarmate het groeit ontwikkelen zich geleidelijk de *fysieke* organen en kenmerken. Spoedig vormt zich de wervelkolom. Er vormt zich een hart dat begint te kloppen. Andere inwendige organen vormen zich. Vervolgens, heel geleidelijk, een lichaam, een hoofd, benen, armen. Uiteindelijk begint er haar op het hoofd te groeien, nagels aan vingers en tenen ontwikkelen zich; de gelaatstreken nemen geleidelijk vorm aan. Na ongeveer negen maanden is de gemiddelde gezonde foetus gegroeid tot een gewicht van omstreeks zes a negen pond, en is gereed om te worden geboren.

Een mens moet door een menselijke vader worden VERWEKT. Om te worden *wedergeboren* — *opnieuw* te worden geboren, deze maal uit de Geest, uit GOD — moet men eerst worden verwekt door de GEESTELIJKE VADER, de Almachtige God.

De verbazende overeenkomst

Zie nu hoe de verwekking als MENS, de periode van groei, en de geboorte het verbazend identieke TYPE is van geestelijk behoud — van het uit God GEBOREN worden, van het ontvangen van EEUWIG LEVEN in het koninkrijk van God,

het GEZIN van God waarin wij kunnen worden GEBOREN!

Ieder volwassen mens is, geestelijk, een „ei" of „ovum". In dit geestelijke ovum bevindt zich een nucleus: het menselijke verstand met zijn menselijke geest. Dit geestelijke „ovum" heeft, van zichzelf, een zeer beperkte levensduur — vergeleken met het EEUWIGE LEVEN — van gemiddeld zo'n 70 jaar. Er kan evenwel geestelijk, *goddelijk*, *onsterfelijk* leven aan worden verleend door het binnendringen van de HEILIGE GEEST, die direct van de Persoon van GOD de Vader komt. Deze goddelijke Geest van GOD verenigt zich met de nucleus van het menselijke ovum dat de geest en het verstand van de mens is, en verleent ons tevens *de goddelijke natuur* (2 Petr. 1:4). Tot nu toe hadden wij slechts een menselijke, vleeselijke of zinnelijke natuur.

Zoals de menselijke spermacel de *kleinste* menselijke cel is, zo beginnen veel pasverwekte christenen met een uiterst *klein* deel van Gods heilige Geest en karakter. Velen zijn in het begin wellicht nog steeds ongeveer 99,44 procent vleeselijk! Dat was kennelijk het geval met de leden van de Kerk van God te Korinthe (1 Kor. 3:1-3). De apostel Paulus zei dat hij hen nog steeds met geestelijke *melk* moest voeden, nog niet met volwassen geestelijk „voedsel". Zeer zeker waren zij nog niet „WEDERGEBOREN".

Welnu, zoals de fysieke mannelijke spermacel zijn weg vindt naar, en zich verenigt met, de *nucleus* in het ovum, zo dringt Gods Geest in en verbindt zich met de geest en het VERSTAND van de mens! Er is, zoals eerder uiteengezet, een *geest* IN *de mens*. Deze menselijke geest vormt in combinatie met de hersenen het menselijke VERSTAND. Gods Geest verenigt zich met *onze* geest en getuigt met onze geest dat wij, nu reeds, kinderen van GOD zijn (Rom. 8:16). En Gods heilige Geest, die nu in ons VERSTAND met onze menselijke geest is verbonden, verleent aan ons verstand het vermogen om GEESTELIJKE KENNIS te begrijpen (1 Kor. 2:11), kennis die het fysiek ingestelde verstand niet kan bevatten.

In ons is nu de aanwezigheid van EEUWIG LEVEN — Goddelijk leven — door Gods Geest. In dezelfde zin was het menselijke embryo een reëel menselijk leven dat vooralsnog niet was ontwikkeld. Onsterfelijke geestelijke wezens — uit God GEBOREN — zijn wij echter nog niet, zoals ook het

menselijke embryo nog niet is geboren, nog niets heeft geërfd, nog niets bezit, maar een fysieke ERFGENAAM is (Rom. 8:17). Indien evenwel Gods heilige Geest in ons woont, zal God, bij de opstanding, ons sterfelijke lichaam „opwekken" tot onsterfelijkheid door zijn Geest „die in ons woont" (Rom. 8:11; 1 Kor. 15:49-53).

Wij zien nu hoe de verbazende parallel zich voortzet!

Vooralsnog zijn wij geen geboren goddelijke wezens. Wij zijn nog niet samengesteld uit geest, maar uit fysieke materie. Het goddelijke leven is alleen nog maar verwekt. Dit goddelijke KARAKTER begint zo uiterst klein dat er, geestelijk gesproken, hoogstwaarschijnlijk niet veel van is te zien — afgezien van het vuur van de vervoering van de geestelijke „romance" dat wij in die „eerste liefde" van de bekering kunnen uitstralen. Maar wat betreft geestelijke KENNIS en ontwikkeld geestelijk KARAKTER, daarvan is nog niet veel merkbaar.

Het geestelijke embryo

Dus als wij eenmaal geestelijk zijn verwekt, dan zijn wij nog slechts een geestelijk embryo. Nu moeten wij met GEESTELIJK voedsel worden gevoed! Jezus zei dat de mens niet alleen van brood (fysiek voedsel) zal leven, maar van IEDER WOORD VAN GOD (geestelijk voedsel)! Dit drinken wij in vanuit de Bijbel! Wij drinken deze geestelijke kennis en dit karakter bovendien in door middel van persoonlijk, intiem, voortdurend contact met God door GEBED, en door christelijk omgaan met Gods kinderen in zijn Kerk. En tevens door van de Kerk steeds onderwijs te ontvangen.

Het fysieke embryo en de foetus worden fysiek door de moeder gevoed. Gods KERK wordt „het hemelse Jeruzalem" genoemd, „en dat is ONZE MOEDER" (Gal. 4:26).

Merk de precieze parallel op! De KERK is de geestelijke MOEDER VAN DE LEDEN. God heeft in zijn Kerk geroepen en gekozen dienaren aangesteld om DE KUDDE TE WEIDEN — „om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam [de Kerk] van Christus, TOTDAT WIJ allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus" (Ef. 4:11-13).

Het is de taak van Christus' ware dienaren (en hoe

zeldzaam zijn die tegenwoordig) om de verwekte, maar nog ongeboren heiligen te BESCHERMEN tegen valse doctrines, tegen valse dienaren.

De MENSELIJKE moeder draagt haar ongeboren kind in dat deel van haar lichaam waar zij het het best tegen *fysiek* letsel kan BESCHERMEN, en het bieden van die bescherming is een deel van haar taak, evenzeer als het voeden van het ongeboren kind! Zo ook de Kerk: door Christus' dienaren instrueert, onderwijst, adviseert en BESCHERMT zij de ongeboren leden tegen *geestelijk* letsel! Wat een FANTASTISCH beeld is de menselijke voortplanting van het geestelijke BEHOUD!

Nu verder! Evenals de fysieke foetus *fysiek* voldoende moet groeien om geboren te kunnen worden, zo moet de verwekte christen *groeien* in genade, en in de kennis van Christus (2 Petr. 3:18). Gedurende dit leven moet hij overwinnen, zich in geestelijk KARAKTER ontwikkelen, teneinde te kunnen worden GEBOREN in het koninkrijk van GOD! En evenals de fysieke foetus geleidelijk en een voor een de fysieke organen, gelaatstrekken en kenmerken ontwikkelt, zo moet de verwekte christen geleidelijk, voortdurend, het GEESTELIJKE karakter ontwikkelen: liefde, geloof, geduld, vriendelijkheid, zelfbeheersing. Hij (of zij) moet leven naar, en een DADER zijn van het Woord van God. Hij moet het goddelijke KARAKTER ontwikkelen!

Tenslotte: onsterfelijkheid!

Vervolgens zal hij op Gods tijd — al kan de persoon intussen sterven — door een opstanding, of door een ogenblikkelijke VERANDERING tot onsterfelijkheid bij Christus' komst, uit God worden GEBOREN, in het KONINKRIJK VAN GOD — want GOD *is* dat koninkrijk! Hij is niet langer stoffelijk vlees van de grond, maar samengesteld uit geest, evenals God Geest is (Joh. 4:24).

HOE SCHITTEREND is de WAARHEID VAN GOD!

Maar door zijn lafhartige bedrog heeft Satan DE WERELD MISLEID — heeft hij de mensheid verblind voor het feit dat God dit door Jezus gepredikte KONINKRIJK 's — en voor het feit dat WIJ kunnen worden *geboren* als geestelijke individuen — als deel van dat goddelijke GEZIN, als deel van het GODDELIJKE KONINKRIJK!

Hoe prachtig is Gods WAARHEID! God ontwierp de voortplanting teneinde op een fysieke wijze zijn waarheid uit te beelden en ONS VOORTDUREND IN KENNIS TE HOUDEN VAN ZIJN WONDERBAARLIJKE PLAN VAN BEHOUD!

Het is de functie van de KERK — als de geestelijke MOEDER van de christenen die er lid van zijn — heilig, rechtvaardig, volmaakt goddelijk KARAKTER tot ontwikkeling te brengen in degenen die God roept, degenen die God aan de Kerk toevoegt.

Vergeet niet dat niemand tot Christus KAN KOMEN, tenzij hij door God de Vader wordt geroepen en getrokken (Joh. 6:44). Pasbekeerde leden worden niet tot geestelijke bekering gebracht door de „verkooptechniek“ van menselijke evangelisten; zij worden niet „beprept“ om zich te „bekeren“; zij worden niet onder zware emotionele druk gezet door felle evangelistische retoriek of vurigheid, of door een overemotionele „oproep naar het altaar“ in evangelistische kruistochten met de sentimentele tonen van een weeklagend koor.

Dit soort *hedendaagse* „ouderwetse evangelie“-kruistochten is noch als leer noch als voorbeeld in het Nieuwe Testament te vinden! Toch menen de mensen ten onrechte dat dit is wat Christus voor ogen stond, het gebruik dat door Jezus werd ingesteld.

Jezus kwam beslist *niet* op een „zielenreddende kruistocht“ in de poging reeds in die tijd alle mensen van SATANS wereld te behouden. Hij kwam om uit Satans wereld mensen te roepen die daartoe zijn gepredestineerd en speciaal door God worden geroepen en getrokken. Jezus zei dat het voor anderen uit SATANS WERELD onmogelijk is tot Hem te komen voor behoud, tenzij zij speciaal door God worden geroepen om koningen en leraars te worden in de tijd dat Gods WERELD VAN MORGEN SATANS WERELD zal hebben vervangen. NOOIT heeft Jezus iemand gesmeekt of verzocht „zijn hart aan Hem te geven“. Bij Jakobs bron in Samaria sprak Jezus met een vrouw over de heilige Geest in termen van „levend water“.

De vrouw zei tot Jezus: „Here, geef mij dit water, opdat ik geen dorst heb“. Dit was een regelrecht verzoek van een onbekeerde vrouw om behoud en de gift van de heilige Geest. MAAR JEZUS SPRAK HAAR SLECHTS OVER HAAR ZONDEN OVER DE DINGEN WAARVAN ZIJ ZICH DIENDE TE BEKEREN! Hij

zei NIET: „Kom tot Mij, zoals je bent, in je zonden.“

Niemand KAN tot Jezus komen tenzij God de Vader hem trekt! Allen hebben gezondigd. Zonde is tegen GOD de Vader gericht. Men moet zich eerst van de zonde bekeren — zich ervan afkeren! Dit is veel meer dan wroeging over schuld. Het is een kwestie van er voldoende BEROUW over te hebben dat men zich van de zonde AFKEERT, de zonde overwint. Hierdoor wordt iemand door geloof in Christus met God verzoend. Het is GOD de Vader die aan de Kerk diegenen toevoegt die Hij tot behoud roept (Hand. 2:47). Het is GOD die leden in de Kerk plaatst (1 Kor. 12:18) — niet de retoriek van een evangelist tijdens een emotionele oproep om naar het altaar te komen!

God plaatst de individuele leden in zijn Kerk, opdat in hen zijn heilige, rechtvaardige, volmaakte KARAKTER tot ontwikkeling komt. En WAAROM? Om hen erop voor te bereiden GODDELIJKE WEZENS te worden in het KONINKRIJK (gezin) VAN GOD, teneinde met de regering van God de gehele aarde te BESTUREN!

Maar HOE brengt de KERK als de geestelijke MOEDER van haar leden DIT GODDELIJKE KARAKTER tot ontwikkeling?

Dit brengt ons tot het ware DOEL van de Kerk. Dit brengt ons tot het INZICHT van WAAROM iemand niet buiten de KERK kan worden WEDERGEBOREN.

Ware doel van de Kerk

Nu het ALLERBELANGRIJKSTE: wat is het WARE DOEL van de Kerk? WAAROM liet God haar door Christus oprichten?

De KERK is de geestelijke MOEDER van de bekeerde mensen. Deze mensen zijn de nog ONGEBOREN geestelijke embryo's en foetussen, verwekt door Gods heilige Geest — zij zijn nu reeds kinderen van GOD.

De KERK is Gods geestelijke, goed georganiseerde ORGANISME ten behoeve van het voeden met geestelijk voedsel, het trainen en helpen ontwikkelen in geestelijk rechtvaardig KARAKTER van de toekomstige GODDELIJKE WEZENS — de zonen van God de Vader!

Voor deze training — deze geestelijke ontwikkeling van Gods KARAKTER — heeft God zijn Kerk een TWEEVOUDIGE verantwoordelijkheid gegeven:

1) „Gaaf heen in de gehele wereld" en verkondig het GOEDE NIEUWS — een aankondiging — van het komende koninkrijk van God.

2) „Weid mijn schapen."

Bij het weiden of VOEDEN van de „schapen", het in hen helpen ontwikkelen van Gods geestelijke KARAKTER, heeft God hun evenwel ook HUN AANDEEL gegeven in het steunen van de grote opdracht: „Gaaf heen in de gehele wereld."

Deze eerste en grote opdracht werd aan de apostelen gegeven. In mindere mate werden evangelisten gebruikt om de boodschap uit te dragen. Andere leiders — geordineerde dienaren — hadden een vaste plaats, maar ook de plaatselijke dienaar van een gemeente kan in zijn gebied evangelisatiediensten houden — niet van het „zielenreddende kruistocht"-type, maar lezingen die als een getuigenis het komende KONINKRIJK VAN GOD AANKONDIGEN en VERKONDIGEN (het ware evangelie)!

Deze GEHELE GROTE OPDRACHT — het verkondigen van het GOEDE NIEUWS van het komende koninkrijk en het „weiden van de schapen" — is een GECOMBINEERDE verantwoordelijkheid en functie van de Kerk.

Het individuele gewone lid HEEFT ZIJN EIGEN ZEER BELANGRIJKE AANDEEL in het verkondigen van het GOEDE NIEUWS (evangelie) aan de wereld. HOE? Niet door zelf in het openbaar Christus' boodschap aan de buurt of aan de wereld te verkondigen. Dit wordt in hoofdzaak door de apostelen gedaan, in mindere mate door evangelisten, en in nog mindere mate door plaatselijke dienaren. (De hoofdverantwoordelijkheid van de plaatselijke dienaren is het toezicht op en het prediken tot de plaatselijke kerk.)

De GEHELE KERKELIJKE ACTIVITEIT is evenwel één GEHEEL, georganiseerd in verscheidene afdelingen en taken (1 Kor. 12:5-6).

Aandeel van het gewone lid

Wat is nu het aandeel van het individuele plaatselijke lid in het bekendmaken van de evangelieboodschap aan DE GEHELE WERELD? Dit wordt immers hoofdzakelijk en rechtstreeks gedaan door de APOSTEL. In deze tweede helft van de

twintigste eeuw gebeurt het bovendien door radio, televisie en het GEDRUKTE woord!

In de eerste eeuw werd het gedaan door persoonlijke verkondiging. WELK AANDEEL had dan het individuele gewone lid daarin?

EEN GROOT AANDEEL! Zonder dit grotere lichaam van gewone leden zou de apostel niets kunnen doen!

Een voorbeeld uit de Bijbel: Petrus en Johannes hadden de boodschap in de Tempel te Jeruzalem verkondigd. Petrus had een wonder verricht en er had zich een grote menigte mensen verzameld. Bijgevolg werden Petrus en Johannes voor de nacht in de gevangenis geworpen en zij werden ernstig bedreigd. Hun leven was in gevaar. Zij waren ontdaan.

Onmiddellijk na hun vrijlating gingen zij naar de gewone leden (Hand. 4:23). Zij hadden behoefte aan de steun en de bemoediging van de leden. Zij baden VURIG! Petrus en Johannes hadden deze loyaliteit, deze steun en de gebeden van de gewone leden hard NODIG. ZIJ VORMDEN ALLEN TEZAMEN EEN TEAM!

Schrijver dezes, Christus' apostel, kan met nadruk zeggen dat de apostelen, evangelisten, dienaren en oudsten niet verder hadden kunnen gaan met het werk van God zonder de loyale steun en de voortdurende bemoediging van de gewone leden.

Evenmin kan het individuele gewone lid Gods heilige, rechtvaardige en volmaakte KARAKTER in zich ontwikkelen zonder het werk van de apostel, de evangelisten, dienaars en oudsten. Al deze verschillende leden die GOD in zijn Kerk heeft geplaatst zijn onderling afhankelijk — zijn wederkerig op elkaar aangewezen. Zij vormen een TEAM, een GEORGANISEERD GEESTELIJK ORGANISME — totaal verschillend van welke seculiere of wereldlijke organisatie dan ook!

HOE werkt deze wederkerige afhankelijkheid meer bepaald?

God zorgt voor moderne middelen

In het algemeen kost de hele onderneming van de Kerk in deze twintigste-eeuwse wereld veel geld. Voor de uitvoering van haar opdracht staan de Kerk faciliteiten en middelen ter beschikking die in de wereld van de eerste eeuw niet beston-

den. Zonder de tienden en de gulle vrijwillige offers van de gewone leden zou de opdracht van de Kerk in de wereld van vandaag niet kunnen worden uitgevoerd.

Zonder de vurige en voortdurende gebeden van alle leden zou het werk niet kunnen worden verricht. Zonder de aanhoudende BEMOEDIGING van de gewone leden en van hun plaatselijke leiders zouden diegenen van ons die vanuit het hoofdkwartier werkzaam zijn het onder de vervolgingen, de tegenstand, de beproevingen en teleurstellingen niet kunnen volhouden.

Andersom hebben ook de gewone leden even dringend behoefte aan de bemoediging, het onderwijs, het advies en de leiding van het hoofdkwartier en de plaatselijke dienaren.

HOE nu is Gods Kerk in deze tijd georganiseerd — HOE werkt zij aan het eind van deze twintigste eeuw?

Christus' evangelieboodschap — het koninkrijk van God — wordt over de gehele wereld met dynamische KRACHT bekendgemaakt door de radio, door de televisie, en door het tijdschrift *The Plain Truth/De Echte Waarheid*. Ook worden er op aanvraag miljoenen aantrekkelijke gratis boekjes en boeken verzonden. In belangrijke kranten, zoals *The New York Times*, *The Wall Street Journal*, de Londense *Times* en andere, zijn paginagrote advertenties geplaatst.

Ter aanmoediging van de plaatselijke kerkleden en dienaren wordt tweewekelijks vanuit het hoofdkwartier aan alle dienaren een 14 tot 20 pagina's tellend gestencilde *Pastor General's Report* verstuurd. Tweemaal per maand gaat de krant *The Worldwide News* naar alle leden. Elke twee maanden wordt het tijdschrift *Het Goede Nieuws* verzonden aan alle gewone leden, dienaren en andere belangstellenden. En tenslotte stuurt de *pastor general* maandelijks een medewerkersbrief naar alle leden en medewerkers met een verslag over de voortgang in het werk, lopende activiteiten en behoeften.

En een uiterst belangrijke afdeling moeten wij niet over het hoofd zien: de Bijbelcursus, gratis lessen die na inschrijving naar gewone leden en het publiek worden verzonden en die fundamentele onderwerpen uit de Bijbel diepgaand behandelen.

Wellicht dient nog vermeld te worden dat schrijver dezes op zijn reizen Christus' boodschap persoonlijk overbrengt aan

koningen, keizers, presidenten, éérste-ministers en andere leiders in een groot aantal landen.

Dit alles is een goedgeorganiseerde onderneming ter verwezenlijking van het DOEL van de Kerk: 1) het aankondigen aan de wereld van de komst van het koninkrijk van God en 2) het voeden van de kudde.

De „eenling“, de „individuele christen“, die het koninkrijk van God wil binnenklimmen op enige andere wijze dan door CHRISTUS en ZIJN WEG via zijn KERK, wordt niet opgeleid volgens de WIJZE VAN CHRISTUS, om te regeren met Christus in zijn koninkrijk!

„Individuele christenen“ — ex-leden

Hoe zit het nu met de „particuliere“ of „individuele christen“ die zegt: „Ik wil geen deel van de Kerk zijn; ik wil mijn behoud rechtstreeks en met Jezus Christus alleen nastreven.“

Het antwoord is dit: God zelf heeft het plan en de methode vastgesteld waardoor mensen, na te zijn verwekt, kunnen worden opgeleid en voorbereid om deel te worden van de groep geboren GODDELIJKE WEZENS die het KONINKRIJK VAN GOD zal vormen!

Het koninkrijk van God zal het GODDELIJKE GEZIN zijn, een verheven en hoogopgeleide familie van GODDELIJKE WEZENS. De Kerk is Gods speciale school voor de opleiding van degenen die Hij heeft uitgekozen en geroepen om in zijn Kerk te worden opgeleid — een opleiding tot koning en priester, om te leren regeren en onderwijzen. Alleen degenen die aldus zijn opgeleid in de Kerk zullen in het koninkrijk van God koningen en priesters zijn.

Degene die zegt: „Ik zal mijn behoud alleen zien te krijgen, buiten de Kerk om“, diegene is volkomen misleid. Dit is niet de tijd dat behoud voor de mensen van Satans wereld openstaat. Degenen die nu worden geroepen, ik herhaal het met nadruk, worden NIET GEROEPEN alleen voor behoud. Zij worden geroepen voor een speciale opleiding die alleen in Gods Kerk beschikbaar is.

Mensen in Satans wereld kunnen niet zichzelf buiten de Kerk opleiden voor de bijzondere roeping om in Gods koninkrijk bestuurder en leraar te worden in de tijd dat

Satan is verwijderd en de wereld Gods wereld is geworden.

De Kerk is GEORGANISEERD volgens Gods patroon van samenwerking teneinde tezamen volmaakt te functioneren. De leden zullen het GODDELIJKE GEZIN worden zoals dit ten tijde van Christus' wederkomst zal bestaan. Vergeet niet dat God dit goddelijke GEZIN *is!*

Neem een analogie uit Satans wereld. Een voetballer zegt: „Ik wil met alle wedstrijden meedoen, maar ik train *alleen*. Ik wil geen deel van het TEAM zijn voordat de wedstrijden beginnen.” Zou de trainer hem tijdens de wedstrijden deel van het elftal laten uitmaken zonder dat hij in de trainingstijd TEAMWORK had geleerd? Evenmin laat God iemand bij de opstanding tot zijn gezin toe die weigert er nu deel van uit te maken — in de KERK — in de geestelijke , trainingsperiode”.

Tot degenen die bij het begin van de KERK tot apostelen werden gekozen zei Jezus, sprekend over de KERK:

„Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken.” Degenen die niet met anderen van de ranken zijn verbonden, waarbij allen met de hoofdwijnstok verbonden zijn, zijn GEEN DEEL VAN DE KERK, en God de Vader zal hen als DODE ranken weggooien. Het LEVEN (geestelijk leven waarmee wij nu worden geïmpregneerd) ontvangt men, samen met alle andere „ranken”, van de hoofdwijnstok: Christus, het Hoofd van de KERK!

Hoe is het met iemand die IN Christus' „geestelijke LICHAAM” — de Kerk — was, maar om een bepaalde reden werd BUITENGESLOTEN (het veroorzaken van verdeeldheid of opstandigheid of verzet tegen het bestuur van de Kerk)? De KERK is als een zwangere vrouw. Wanneer er een abortus optreedt, verlaat het MENSELIJKE LEVEN de foetus totaal. Er is echter in deze analogie één verschil. Voor iemand die Gods Kerk verlaat, of er buiten wordt gesloten, is het mogelijk om, na bekering en hernieuwd geloof, weer in het lichaam te worden opgenomen.

Hoe is het met de kerken van de wereld?

Hoe is het met de miljoenen leden van andere kerken of religies?

SATAN is de grote vervalser. Satan heeft zijn kerken, zijn godsdiensten, en zijn dienaren in die godsdiensten en kerken

(2 Kor. 11:13-15). Hoe is het met de miljoenen mensen in de traditionele, algemeen erkende „christelijke“ kerken? In het boek Openbaring wordt in het 12e hoofdstuk de WARE Kerk beschreven als de vervolgte „kleine kudde“, waarvan velen de marteldood zijn gestorven — wegens hun geloof ter dood zijn gebracht — en waarvan anderen moesten VLUCHTEN om veilig te zijn voor vervolging, marteling en de dood. In hoofdstuk 17 wordt een beeld gegeven van de grote, politiek en wereldlijk machtige kerken, geleid door hun „moeder“, „het grote Babylon, moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde“ (vers 5). Met andere woorden, de oude „Babylonische mysteriën“-godsdiens, waaruit vele protesterende dochterkerken zijn voortgekomen. Deze politiek machtige kerk was de vervolger van „de heiligen“ (vers 6). Deze valse kerk, die politiek sterk is, zit op een „beest“ dat in hoofdstuk 13 wordt beschreven als een regering die regeert door de macht van „de draak“ die (Openb. 12:9) Satan de duivel is.

Dit is schokkend, maar wordt in Gods Woord duidelijk geopenbaard!

Hoe is het met diegenen in zulke kerken die „wedergeboren christenen“ beweren te zijn? Zij zijn MISLEID! Hoe oprecht zij ook mogen zijn. Zij weten niet dat zij wat hun geloofsovertuigingen betreft bedrogen zijn en ongelijk hebben. Zij worden echter nu niet geoordeeld! Zij zijn noch veroordeeld tot de poel des vuurs noch „behouden“. Zij behoren tot de WERELD die door het bedrog van Satan wordt beheerst en van God is AFGESNEDEN!

Het moet worden herhaald: hun ogen zullen voor Gods WAARHEID worden geopend als zij nog in leven zijn wanneer Christus komt en Satan is verwijderd, of als zij reeds eerder zijn overleden zullen zij worden opgewekt en in de opstanding van het Oordeel van de grote Witte Troon tot waarheid en behoud worden geroepen (Openb. 20:11-12).

Inderdaad, de gehele wereld is MISLEID. Maar geloofd zij GOD! Spoedig zal Satan van de aarde worden verwijderd, de ogen zullen opengaan voor de VERBAZINGWEKKENDE WAARHEID, en uiteindelijk zal IEDEREEN die ooit heeft geleefd tot behoud en eeuwig leven zijn geroepen! Iedereen moet evenwel, wanneer hij wordt geroepen, zijn eigen beslissing nemen. Het is triest om te zeggen, maar sommigen zullen zich niet beke-

ren, zullen niet geloven en worden behouden. Dit boek leert nadrukkelijk geen universeel behoud. Sommige mensen zullen uiteindelijk in de poel des vuurs omkomen.

Ondertussen moet hier op aarde Gods GLORIEUZE DOEL worden verwezenlijkt in overeenstemming met Gods schitterende MEESTERPLAN — met één stap tegelijk!

Leer en geloof

Nu zullen wij een samenvatting geven van de leer en de geloofspunten van Gods ware Kerk.

Uiteraard staan deze rechtstreeks in verband met het doel van de Kerk: het roepen van discipelen (leerlingen) uit de tegenwoordige wereld van Satan om te worden opgeleid tot koningen en priesters (leraars) in Gods wereld van morgen, wanneer God de boom des levens (behoud, onsterfelijkheid) voor alle mensen toegankelijk zal maken.

Verlies evenwel niet uit het oog wat de Kerk in leerstellig opzicht is geroepen te helpen herstellen: het koninkrijk, de regering en het karakter van God. Wat werd er weggenomen? Gods wet, de grondslag van zijn regering en het werkelijke wezen van Gods karakter en goddelijke leven.

Met andere woorden, het punt waar het om draait is het vraagstuk van de ZONDE. Zonde is het overtreden van Gods geestelijke wet (1 Joh. 3:4).

Satan heeft de kerken van deze wereld verleid tot de overtuiging dat Gods wet werd afgeschaft — dat Jezus, in plaats van voor de mens de prijs te betalen wegens diens overtreden van de wet, de wet juist afschafte — „haar aan het kruis nagelde“.

De door protestanten gebezigde uitdrukking „de wet aan het kruis genageld“ kan slechts één ding betekenen. Dit is in Satans leer dat Christus, door aan het kruis genageld te worden, de wet afschafte, waardoor Hij het de mensen mogelijk maakte om ongestraft te zondigen. Wat in feite aan het kruis werd genageld was onze zonedrager, Christus, die onze zonden op zich nam en in onze plaats de doodstraf onderging, zodat wij zijn bevrijd van de uiteindelijke straf op het zondigen, niet vrijgemaakt om straffeloos te kunnen zondigen.

De fundamentele leer, geloofsstelling EN DOCTRINE VAN Gods ware Kerk is derhalve gebaseerd op de rechtvaardigheid van en gehoorzaamheid aan de wet van God. Die wet is LIEFDE.

Maar niet menselijke liefde. Menselijke liefde is niet in staat boven het niveau van het menselijke egocentrisme uit te stijgen. Het moet de liefde van God zijn die „in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest" (Rom. 5:5). Het oude Israël kon Gods wet niet werkelijk gehoorzamen. Zij konden hem houden volgens de strikte letter van de wet, maar daar liefde de vervulling van de wet is en de Israëlieten alleen menselijke egocentrische liefde bezaten, konden zij de wet niet volgens de geest ervan houden — omdat de heilige Geest nog niet was gegeven.

In deze fundamentele leerstelling zijn daarom alle „vruchten van de heilige Geest" begrepen: liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing, enz.

De leerstellingen van Gods ware Kerk komen eenvoudig neer op „leven naar ieder woord" van de Bijbel.

De eerste mens, Adam, besloot voor zichzelf te beslissen wat goed en verkeerd is — zelf zijn eigen leerstellingen, geloof en levenswijze te bepalen. Gedurende 6000 jaar heeft de wereld deze zelfde koers gevolgd. De Kerk is uit de wereld geroepen om te leven volgens de weg die God, door middel van de Bijbel, onderwijst.

Beknopte geschiedenis van de Kerk

Tenslotte komen wij nu aan een beknopte geschiedenis van de Kerk, vanaf de oprichting tot aan het heden.

De Kerk begon in juni van het jaar 31, op de dag der Eerstelingen die Pinksteren wordt genoemd. De heilige Geest kwam uit de hemel op de 120 discipelen die in Jeruzalem bijeenwaren, met een bovennatuurlijk vertoon zoals daarvoor noch daarna ooit heeft plaatsgevonden.

De 120 waren „allen tezamen [of eendrachtig] bijeen". Plotseling „kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag" (Hand. 2:2). Was u weleens in een wervelstorm of een orkaan? Ik wel. Wind kan een zeer groot geluid maken. Dit geluid vulde „het gehele huis, waar zij gezeten waren". Vervolgens „vertoonden zich aan hen tongen als van vuur, die zich verdeelden, en het zette zich op ieder van hen; en zij werden allen vervuld met de heilige Geest en begonnen met andere tongen [talen] te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken."

Nooit had zoiets bovennatuurlijks plaatsgevonden en ook niet meer daarna. Toch beweren de hedendaagse sekten die zich „Pinkstergemeenten” noemen deze ervaring te herhalen.

Op hun bijeenkomsten komt echter niet een dergelijk geluid uit de hemel. Op hun hoofden zetten zich geen bovennatuurlijke, zich verdelende tongen van vlammend vuur. Weliswaar beginnen sommigen wat te brabbelen in wat een vreemde taal moet heten, maar dit is met nadruk niet iets wat vergelijkbaar is met wat er op deze unieke Pinksterdag in het jaar 31 gebeurde. Let erop wat voor talen er bij de aanvang van de Kerk werden gesproken. Behalve de 120 waren er veel mensen uit een groot aantal landen met verschillende talen aanwezig. „Een ieder [van deze buitenlanders] hoorde hen [de 120] in zijn eigen taal spreken. En buiten zichzelf van verwondering zeiden zij: Zie, zijn niet al dezen, die daar spreken, Galileeërs? En hoe horen wij hen dan een ieder in onze eigen taal, waarin wij geboren zijn?”

Let nu nauwkeurig op „Een ieder”, d.w.z. elk individu, hoorde hen, de 120, allen in zijn eigen moedertaal spreken. De Grieken hoorden de 120 Grieks spreken. De Parthen hoorden dezelfde 120 in de Parthische taal spreken. De Meden hoorden de 120 de taal van de Meden spreken. Zij begrepen wat er werd gezegd. De boodschap kwam over!

Op hedendaagse „Pinkster”-bijeenkomsten barst misschien één persoon uit in een of ander gebrabbel dat de anderen niet begrijpen. In 1 Korinthe 14:27 staat dat als er iemand in een vreemde taal spreekt er een uitlegger of tolk moet zijn, zodat de anderen hem kunnen verstaan. „Is er echter geen uitlegger, dan moet men zwijgen in de gemeente, maar tot zichzelf en tot God spreken” (vers 28). In vers 33 staat dat God geen schepper van wanorde is. In vers 19 wijst God op de betrekkelijke onbelangrijkheid van „tongen” door te zeggen: „Maar in de gemeente wil ik liever vijf woorden met mijn verstand spreken, om ook anderen te onderwijzen, dan duizenden woorden in een [onbekende] tong.”

Doop van de heilige Geest

Deze gehele hedendaagse „Pinkster”-beweging berust op een totaal wanbegrip en een misleiding van Satan met betrekking tot de ware betekenis van de doop van — of, juister, door

— de heilige Geest. Door middel van de apostel Paulus zei Christus dat wij allen door één Geest in het ene lichaam, de Kerk, zijn gedoopt (1 Kor. 12:13). Het woord *dopen* betekent 'onderdompelen'.

„Pinkster“-mensen zijn bedrogen met de gedachte dat iemand, wat zij noemen, „behouden“ is wanneer hij Jezus Christus als zijn persoonlijke Verlosser ontvangt. Zij denken dat „de doop van de heilige Geest“ als de daaropvolgende verlening van kracht blijkt uit het in „tongen“ spreken.

De bovenstaande uiteenzetting zal degenen die reeds aan dit bedrog vastzitten niet van gedachten doen veranderen, maar hopelijk zal ze anderen beletten zich door deze valse emotionele „spiritualiteit“ te laten misleiden.

Het hedendaagse gangbare evangelie *over* Christus houdt vol dat eenvoudig „in Christus geloven“, dat is Christus als persoonlijke Verlosser belijden, betekent dat iemand dan reeds behouden is. Niettemin laat Markus 7:7-9 zien dat velen er zelfs toe komen Christus te vereren, maar dat dit alles tevergeefs is, omdat zij Gods geboden — in het bijzonder het sabbatgebod — niet onderhouden, maar de tradities van de mensen volgen, tradities waarmee Satan de hele wereld heeft misleid.

In Johannes 8:30-44 werden de Joden die „in Christus geloofden“, maar die niet Christus geloofden of zijn geboden hielden, door Jezus de kinderen van hun vader de duivel genoemd. In 1 Johannes 2:4 wordt aangetoond dat degene die beweert Christus als Verlosser te kennen, maar niet zijn geboden houdt, een leugenaar is en dat de waarheid niet in hem is.

Op de oorspronkelijke Pinksterdag werden van de Joden uit andere landen er zo'n drieduizend gedoopt, na een ware bekering en geloof in Christus en in zijn Woord, nog op diezelfde dag. Een dag of twee later werden, nadat Petrus bij de ingang van de Tempel iemand die al zijn hele leven invalide was geweest had genezen, nog eens 2000 mensen gedoopt. De jonge Kerk groeide niet slechts door toevoeging van degenen die God aan zijn Kerk toevoegde, maar het ledental vermenigvuldigde zich.

Maar deze fenomenale groei zou niet lang in dit opzienbarende tempo doorgaan.

Vergeet niet dat de mensen in de Kerk speciaal door God uit Satans wereld worden geroepen. Satan zat op de troon van deze aarde. Hij vocht op een beestachtige wijze om zijn bewind te beschermen en Gods plan om de mensheid te verlossen te verstoren. Satan had getracht het Christuskind te doden. Satan trachtte wanhopig Jezus op 30-jarige leeftijd te verleiden, waardoor Hij zich zou diskwalificeren. Satan gaf niet op, en dat heeft hij tot op vandaag niet gedaan. Vervolgens streefde hij ernaar de Kerk te vernietigen, en als hij haar niet kon vernietigen, dan haar minstens te vervalsen en zijn wereld met een vals christendom misleiden.

Vanaf het allereerste begin zette Satan Joden ertoe aan de Kerk te bestrijden door te ontkennen dat Jezus de geprofeeteerde Messias was. Aanvankelijk was de Kerk bijna geheel Joods. De onbekeerde Joden streden erom de fysieke rituelen en dierenoffers van de wet van Mozes te handhaven.

Spoedig kwam er, terwijl het ledental van Gods Kerk zich vermenigvuldigde (Hand. 6:1), een zware vervolging tegen de Kerk (Hand. 8:1). Behalve de apostelen werden de leden door geheel Judea en Samaria verspreid.

Een vals evangelie

Korte tijd later ontstond er een heftige tweestrijd over de kwestie of het evangelie dat moest worden verkondigd het evangelie VAN Christus was (dat is Jezus' evangelie of goede nieuws aangaande het koninkrijk van God), of dat zij een evangelie OVER Christus moesten prediken, een evangelie dat alleen het aanvaarden van Christus als Verlosser predikte. De afvalligheid van Christus' waarheid won aan kracht en een groot deel van de Kerk keerde zich tot een ander en vals evangelie, dat verkondigde dat Christus de Verlosser is, maar dat totaal veronachtzaamde dat de zonde de overtreding van Gods geestelijke wet is, een evangelie dat het goede nieuws van het koninkrijk van God wegliet, evenals de verwijdering van Satan, en het herstel van de regering van God over de aarde en de uiteindelijke openstelling van behoud voor alle mensen die, als zij zullen worden geoordeeld, zich zullen bekeren, geloven en als zonen van God — als ware Goddelijke wezens — eeuwig leven zullen ontvangen.

In 2 Korinthe 11:3 schreef de apostel Paulus: „Maar ik

vrees, dat misschien, zoals de slang met haar sluwheid Eva verleidde, uw gedachten [die van de mensen in de vroege Kerk] van de eenvoudige en loutere toewijding aan Christus afgetrokken zullen worden. Want indien de eerste de beste een andere Jezus predikt, die wij niet hebben gepredikt, of gij een andere geest ontvangt, die gij niet hebt ontvangen, of een ander evangelie, dat gij niet hebt aangenomen, dan verdraagt gij dat zeer wel."

Dan gaat Paulus verder en beschrijft, zoals eerder opgemerkt, de valse predikers die de Kerk binnenkwamen en reeds in die tijd het evangelie van Christus verdraaiden.

Vervolgens slaan wij Galaten 1:6-7 op. Paulus schreef: „Het verbaast mij, dat gij u zo schielijk van degene, die u door de genade van Christus geroepen heeft [u moet worden geroepen om lid van de Kerk te worden — niemand kan tot Christus komen behalve zij die worden geroepen], laat afbrengen tot een ander evangelie, en dat is geen evangelie. Er zijn echter sommigen, die u in verwarring brengen en het evangelie van Christus willen verdraaien." Het evangelie van Christus was de boodschap over het komende koninkrijk van God. Toen al keerden velen zich tot een ander evangelie.

Namaakchristendom

Reeds werd het doek neergelaten over de geschiedenis van de ware Kerk. U leest erover in het boek *Handelingen*, maar verder niet veel meer. Maar het doek gaat weer op en in omstreeks 150 n.Chr. beginnen wij weer wat van de geschiedenis te zien. Wij zien dan een kerk die zich christelijk noemt, maar het is een totaal andere kerk, even verschillend als de nacht van de dag, als onder van boven, of als zwart van wit. Maar zij noemde zichzelf christelijk.

Wij citeren nu uit een geschiedenisboek, *The Decline and Fall of the Roman Empire*, Deel I en hoofdstuk 15: „De schaarse en verdachte gegevens over de kerkelijke geschiedenis stellen ons zelden in staat de donkere wolk die over de eerste eeuw van de Kerk hangt te verdrijven." Ik heb dit vaak „de verloren eeuw" genoemd, omdat de geschiedenis van de Kerk in die tijd verloren ging.

Geleerden en kerkhistorici erkennen dat er van de gebeurtenissen in de vroege christelijke Kerk tussen 50 en 150

n.Chr. slechts vage omtrekken zijn te zien — alsof ze door een dichte mist zijn verduisterd.

De Engelse geleerde Samuel G. Green schreef in *A Handbook of Church History*: „De dertig jaar na het afsluiten van de nieuwtestamentische canon en de verwoesting van Jeruzalem zijn in waarheid de meest duistere in de geschiedenis van de Kerk. Wanneer wij in de tweede eeuw komen, zijn wij, in belangrijke mate, in een veranderde wereld.”

In *Lectures on Ecclesiastical History* schreef William Fitzgerald: „Over deze overgangperiode, die onmiddellijk volgt op het tijdperk dat terecht apostolisch wordt genoemd, hangt een grote duisternis . . .”

In *The Course of Christian History* schreef William J. McGlothlin: „Maar het christendom zelf was naarmate het zich verbreidde in [het] proces van transformatie en was aan het eind van deze periode in veel opzichten heel anders dan het apostolische christendom.”

In *History of the Christian Church* schreef Philip Schaff: „De resterende dertig jaar van de eerste eeuw zijn in een mysterieus donker gehuld, slechts verlicht door de geschriften van Johannes. Dit is een periode van de kerkgeschiedenis waarover wij het minst weten en het meest zouden willen weten.”

Maar als wij heel scherp door deze mist heen kijken, beginnen wij enigszins te zien wat er gebeurde.

De wereld waarin Christus zijn Kerk stichtte was de wereld van het Romeinse Rijk, het grootste en machtigste wereldrijk dat ooit had bestaan. Het strekte zich uit van Engeland tot in de oostelijkste uithoeken van het tegenwoordige Turkije en omvatte volken van vele verschillende achtergronden en culturen onder een enkel regeringsstelsel.

Rome regeerde met harde hand, maar de onderworpen volken genoten binnen de grenzen van de Romeinse wet een aanzienlijke mate van vrijheid. Mits alle burgers en veroverde volken aan de Romeinse keizer de verschuldigde eer bewezen, werd hun toegestaan hun godsdienstovertuigingen te praktiseren en de goden van hun voorouders te aanbidden.

Na de Pinksterdag begonnen de apostelen de instructie van Christus op te volgen om de hele wereld in te gaan en het evangelie van het koninkrijk te prediken. Toen het christen-

dom zich eenmaal vanuit Judea naar de heidense landen in het noorden verbreidde, begon de confrontatie met mensen die de heidense godsdiensten van Babyion, Perzië en Griekenland aanhingen.

De apostelen kwamen in contact met Simon Magus, een door zichzelf aangestelde leider van een cultus die diep in de mysteriënreligie van het oude Babylon was geworteld.

Simon Magus' complot om zich in de vroege Kerk een invloedrijke positie te kopen werd door Petrus verijdeld (Hand. 8). Maar al spoedig volgden er andere valse leraars.

In zijn eerste geschriften waarschuwde Paulus de jonge gemeenten van Griekenland en Galatië dat zij gevaar liepen af te wijken naar een ander evangelie: een vals begrip van Christus en zijn boodschap. Naarmate valse dienaren met hun leer, die sterk was beïnvloed door de godsdiensten van Babylon en Perzië, gestaag de gemeenten infiltreerden, werd het evangelie van Christus afgezwakt.

Naarmate de eerste eeuw vorderde moedigden de oorspronkelijke apostelen de leden aan trouw te blijven.

Judas, de broer van Jezus, drong er bij de leden op aan te strijden voor het geloof dat eenmaal was overgeleverd (Judas 3). De apostel Johannes waarschuwde de leden zich niet in te laten met degenen die valse doctrines introduceerden (2 Joh. 10).

Velen die zich christen noemden waren niet werkelijk bekeerd. Gedurende deze periode hadden evenwel allen die zich christen noemden zwaar te lijden van de Romeinse autoriteiten, omdat zij weigerden de keizer te aanbidden.

In 64 n.Chr. gaf de krankzinnige Nero de christenen de schuld van de brand van Rome en vervolgde hen meedogenloos. Duizenden stierven de marteldood.

Niet lang daarna kwamen de Joden van Palestina tegen de Romeinse autoriteiten in opstand. In 70 n.Chr. werd de opstand neergeslagen en Jeruzalem verwoest.

Een klein aantal ware christenen uit Jeruzalem vluchtte over de bergen naar de veiligheid van Pella.

Zeven tijdperken

Het boek Openbaring bevat zeven boodschappen aan zeven gemeenten die aan het einde van de eerste eeuw n.Chr.

in Klein-Azië bestonden. Deze gemeenten — Efeze, Smyrna, Pergamum, Tyatira, Sardes, Filadelfia en Laodicea — lagen langs een der postroutes van het oude Romeinse Rijk. Ruiters volgden deze route van stad tot stad met boodschappen.

De boodschappen aan de zeven gemeenten bevatten woorden van zowel bemoediging als correctie en tonen duidelijk de overheersende kenmerken van elk van de gemeenten in die tijd.

Maar deze boodschappen waren bedoeld voor een groter publiek dan de christenen in deze kleine steden.

Ze vormen een reeks opmerkelijke profetieën waarmee synoptisch de toekomst van de ware Kerk werd voorspeld, vanaf de dag dat zij begon, op Pinksteren 31 n.Chr., tot aan de wederkomst van Christus.

De geschiedenis van de Kerk zou in zeven verschillende tijdperken uiteenvallen, elk met zijn eigen sterke en zwakke punten en zijn eigen speciale beproevingen en problemen.

Evenals een boodschap de postroute van Efeze naar Laodicea kon afleggen, zo zou de waarheid van God van tijdperk tot tijdperk worden doorgegeven.

Het is te vergelijken met een estafettewedstrijd, waarbij het stokje van de ene aan de andere renner wordt doorgegeven, waarbij elk zijn deel doet, tot de eindstreep is bereikt.

Op een bepaald moment gedurende de eerste decennia van de tweede eeuw werd het estafettestokje van het Efeze-tijdperk doorgegeven aan de mensen die God tot het Smyrna-tijdperk van zijn Kerk riep.

Daar zij zonder macht waren, vaak vervolgd en als ketters verworpen werden, verloor de wereld hen uit het oog. In plaats daarvan kwam er uit de verloren eeuw een kerk tevoorschijn die gestaag in populariteit groeide, maar steeds verder afdwaalde van het evangelie dat door Jezus was onderwezen.

Onder de Romeinen ontstond steeds weer op verschillende tijdstippen vervolging, tot aan de vierde eeuw, toen Constantijn de gedegenereerde Kerk van die periode als officiële religie van het rijk erkende.

De Kerk die door hem werd erkend verschilde in die tijd echter zeer sterk van de Kerk die door Jezus werd gesticht. De doctrines en leerstellingen die Hij zijn apostelen had onderwezen lagen nu begraven onder de pracht en praal, de

ceremonieën, mysteriën en rituelen van een kerk die zich met de naam van Christus noemde. In wezen was het de religie van de Babylonische mysteriën, die zich nu christelijk noemde en de doctrine van genade aannam, maar deze tot wetteloosheid verdraaide. Met andere woorden, het was de oude heidense Babylonische mysteriën-religie in een nieuwe jas: „christendom“.

Toen Constantijn haar eenmaal had erkend, ging deze Kerk met hernieuwde energie aan het werk om haar boodschap in de wereld bekend te maken. Leraars en predikers trokken naar alle delen van het Romeinse Rijk met een boodschap over Christus. Duizenden, wellicht miljoenen, hoorden dit evangelie en geloofden het. Maar het was niet het evangelie dat door Christus was gepredikt: zijn profetische boodschap over het komende koninkrijk van God.

De keizer bepaalde de doctrine van de valse kerk

Wat gebeurde er met de ware Kerk gedurende die eeuwen waarin het evangelie werd onderdrukt?

In 337, iets meer dan 300 jaar nadat Christus was gekruisigd, stierf keizer Constantijn. Hij had zijn zegen gegeven aan een kerk die beweerde de kerk te zijn die door Christus was gesticht.

Nu zij vrij waren van de vrees voor verdrukking, werden de vervolgd en vervolgers. De leden van de ware Kerk die waagden het met hun doctrine oneens te zijn werden gebrandmerkt als ketters, die gestraft dienden te worden.

In omstreeks 365 n.Chr. schreef het Katholieke Concilie van Laodicea in een van de bekendste kanons: „Christenen moeten niet de joodse leer volgen door op de sabbat te rusten, maar op die dag werken en in plaats daarvan de Dag des Heren eren. Maar ieder die blijkt de joodse leer te volgen, die zij van Christus verbannen.“ In praktijk stond dit gelijk aan een vonnis om te worden gemarteld en/of ter dood gebracht. De valse kerk bracht de ware gelovigen niet zelf ter dood, maar liet hen ter dood brengen (Openb. 13:15). Dit decreet van het jaar 365 toont duidelijk aan dat er ware christenen waren die de sabbat onderhielden.

Het kleine overblijfsel christenen van het Smyrna-tijd-

perk vluchtte eens te meer, op zoek naar de godsdienstvrijheid die zij nodig hadden om hun geloof in praktijk te brengen.

Zij lieten weinig verslagen na. Van tijd tot tijd verschijnen zij als een voetnoot in de geschiedschrijving. Zij werden als kettters verworpen, belachelijk gemaakt en belaagd door hun vijanden. Maar hun sterkste getuigenis komt van Jezus zelf, in zijn woorden van bemoediging tot de Kerk die te Smyrna was: „Ik weet uw werken, en verdrukking, en armoede . . . Vrees geen der dingen, die gij lijden zult. . . Zijt getrouw tot den dood, en Ik zal u geven de kroon des levens" (Openb. 2:9-10; Statenvert.).

En zo ging het estafettestokje over van de Smyrna-christenen naar degenen van het Pergamum-tijdperk.

Dezen waren geroepen de waarheid te dragen door een van de moeilijkste perioden van de geschiedenis: de duistere Middeleeuwen. De macht en invloed van de grote universele kerk verspreidde zich wijd en zij en dreef degenen die aan de waarheid van God vasthielden steeds verder de wildernis in. Ver van de dreiging van vervolging en martelaarschap waren zij echter nooit. En er bleven dan ook maar heel weinig Pergamum-christenen trouw. Duizend jaar nadat Jezus zijn Kerk had gesticht droeg het uitgeputte overblijfsel van het Pergamum-tijdperk de estafettestok over.

Het Tyatira-tijdperk begon met een krachtige start en predikte bekering in het hele gebied van de dalen van de Alpen in Zuid-Frankrijk en Noord-Italië. Velen gaven gehoor en bekeerden zich.

De religieuze autoriteiten reageerden snel op deze uitdaging. Leaders van de ware Kerk werden gearresteerd. Sommigen werden doorgemarteld.

Na de dood van haar eerste leiders maakte de Kerk een tijdelijke terugval door — maar kwam eens te meer naar voren onder het dynamische leiderschap van Petrus Waldus. Gedurende een aantal jaren in de 12e eeuw bloeiden deze Waldenzen in de Alpendalen en predikten de waarheid die zij bezaten. Er werden boekjes en artikelen geschreven en met de hand gekopieerd. Dit was nog in de dagen vóór de boekdrukkunst.

Zoals Jezus over het Tyatira-tijdperk had geprofeteerd.

hadden zij geloof en werkten zij hard. Hun laatste werken waren groter dan de eerste.

Maar opnieuw ontstond er vervolging en in de vredige valleien die eens voor het werk van God een toevluchtsoord waren deed de Inquisitie zich in haar volle kracht voelen.

Velen die overbleven begonnen de gewoonten en tradities van de wereld om hen heen over te nemen.

In Europa bestond nu een groot aantal verspreide groepen van mensen die zich christen noemden.

Ondertussen veranderde de wereld. De boekdrukkunst werd uitgevonden, en de kennis begon zich te vermeerderen. De protestantse Reformatie doorbrak het monopolie van de Kerk van Rome.

Gedurende de Middeleeuwen, toen er op het hele Europese continent godsdienstoorlogen woedden, vluchtten velen naar de betrekkelijke veiligheid en verdraagzaamheid van Engeland. Onder hen waren leden van de ware Kerk. Zij brachten hun doctrines en geloof met zich mee, in het bijzonder de kennis van de sabbat.

De strenge zondagvierende Puriteinen verzetten zich, maar in weerwil van een stijgend getij van tegenstand, in de vroege 17e eeuw, waren er in Engeland verscheidene sabbathoudende gemeenten. Jezus was bezig het vijfde tijdperk van zijn Kerk op te richten, dat van Sardes.

Het protestantse Engeland werd in toenemende mate onverdraagzaam jegens andersdenkenden, inclusief sabbathouders. De ware Kerk in Engeland kwijnde. Maar aan de overzijde van de oceaan begon men een Nieuwe Wereld te ontdekken.

In 1664 vertrok Stephen Mumford, lid van een sabbathoudende kerk in Londen, uit Engeland op weg naar Newport op Rhode Island. Rhode Island was de kleinste van de Amerikaanse kolonies en was gesticht door Roger Williams, een baptist die voor de vervolging door de Puriteinen van Massachusetts was gevlucht.

Rhode Island was de eerste plaats in de wereld die als fundamenteel beginsel van zijn grondwet vrijheid van godsdienst garandeerde. Omdat hij niemand vond die de sabbat hield, begonnen Mumford en zijn vrouw om te gaan met de baptistische kerk in Newport. Hij trachtte geen bekeerlingen

te maken, maar handhaafde rustig zijn eigen geloof. Een aantal leden van de zondagvierende kerk raakte ervan overtuigd dat ook zij de sabbat behoorden te houden. Zij werden de eerste sabbathhoudende gemeente in Amerika.

Aanvankelijk kwamen zij in particuliere woningen bijeen. In het historisch museum in Newport wordt hun boek met verslagen bewaard. Daarin staan namen, bijdragen, zelfs verslagen van hun ordinatiediensten.

Wat ook behouden is is de eenvoudige, maar smaakvolle zaal die zij in de vroege jaren van de 18e eeuw in Newport bouwden. Naarmate God meer mensen in de Nieuwe Wereld tot zijn werk riep, voegden anderen zich bij hen in hun geloof.

In Hopkinton werd een tweede gemeente gevestigd. Dit werd al spoedig een welvarende kerk van verscheidene honderden mensen. Vandaag duidt een brug de plaats aan van het gebouw waarin zij bijeenkwamen. Duizenden mensen werden hier aan de oevers van de rivier de Pawcatuck gedoopt. Later trad een geestelijke achteruitgang in.

In het midden van de 19e eeuw werden, als gevolg van de prediking van William Miller, 1831-1849, overal in het middenwesten van Amerika nieuwe ijverige sabbathhoudende gemeenten opgericht.

In 1860 werden in Battle Creek, Michigan, vele duizenden ertoe overgehaald de geloofsovertuigingen van de volgelingen van Ellen G. White te aanvaarden.

De ware naam — de Kerk van God — lieten zij los. In de plaats van het ware evangelie, het koninkrijk van God, kwamen de doctrines van Ellen G. White, het zogenaamde „gesloten deur-beleid“, het „onderzoekoordeel“, een doctrine over „2300 dagen“, en „de geest der profetie“, die mevrouw White identificeerde als de profet van de kerk die in feite de kerkelijke leer vaststelde.

Zij aanvaardden de naam Zevendedagsadventisten, de naam waarmee zij tot op vandaag bekend zijn. De trouwe leden van de ware Kerk van God weigerden echter deze leerstellingen en doctrines te aanvaarden en herstelden bepaalde waarheden die in de voorafgaande eeuw waren veronachtzaamd.

Zij verhuisden hun hoofdkwartier naar Marion in de

staat Iowa, en daarna naar Stanberry in Missouri. Er werd een tijdschrift uitgegeven, *The Bible Advocate*. Hun inspanningen droegen enige vrucht: in het hele land ontstonden kleine gemeenten.

En zo gebeurde het dat op een bepaald moment in de 19e eeuw in de vredige Willamette Valley in Oregon een kleine gemeente van de ware Kerk van God werd opgericht.

De leden ervan waren boeren zonder officiële opleiding. Zij hadden geen opgeleide dienaren om hen te onderwijzen en te leiden. Maar zij hadden de ware naam, Kerk van God, en zij onderhielden trouw de sabbatdag.

Sinds de Pinksterdag van 31 n.Chr. had Gods Kerk een lange weg door de woelige eeuwen afgelegd.

Zij was zwak en had geen invloed. Jaren van vervolging en compromissen hadden hun tol geëist. Er was veel waarheid verloren gegaan. Maar zij hadden steeds volgehouden.

In de Willamette Valley wachtten zij af. Het was bijna tijd de estafettestok weer door te geven — in de handen van hen die God zou roepen om zijn werk van de eindtijd te doen.

Herstel van Gods waarheid in de Kerk

Vanaf 1931, precies 1900 jaar (een eeuw van tijdcyclussen) na de oprichting van de Kerk, begon dit kleine overblijfsel van de oorspronkelijke ware Kerk van God te herleven als het Filadelfia-tijdperk. De „tijd van het einde” was aangebroken. Er werd een nieuwe geestelijke vitaliteit uitgestort. De tijd was gekomen dat Jezus' profetie van Mattheüs 24:14 moest worden vervuld: „En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde [komen].” Essentiële waarheid die verloren was gegaan werd geleidelijk weer geopenbaard en verkondigd.

Dit Filadelfia-tijdperk wordt beschreven in de verzen 7 tot 13 van Openbaring 3. Het Sardes-tijdperk (Openb. 3:1-6) was in deze tijd geestelijk nagenoeg dood en was te zwak geworden om het ware evangelie van Christus te verspreiden. Zij hadden in deze tijd zelfs de kennis van wat dat evangelie betekende verloren. Zij wisten dat de wederkomst van Christus dichterbij kwam, maar buiten het feit dat Christus zou

regeren hadden zij geen kennis van wat er gedurende het millennium zou gebeuren.

Over het Filadelfia-tijdperk van Gods ware Kerk lezen wij: „En schrijf aan de engel der gemeente ...” Dit woord „engel”, dat een vertaling van het griekse *aggelos* is, betekent boodschapper of tussenpersoon. Dit hoeft niet perse altijd naar een geestelijke engel te verwijzen, maar kan ook op een menselijke tussenpersoon betrekking hebben. Het is mogelijk dat Gods principe van dualiteit hier toepasbaar is. Het kan worden toegepast op een feitelijke, uit geest bestaande engel die aan dit bepaalde tijdperk van de Kerk is toegewezen als een algemene hulp. Maar het kan ook betrekking hebben op de menselijke boodschapper of tussenpersoon die God heeft opgewekt om dit tijdperk van zijn Kerk te leiden.

Verder met vers 8: „Ik weet uw werken: zie, Ik heb een geopende deur voor uw aangezicht gegeven, die niemand kan sluiten; want gij hebt kleine kracht, maar gij hebt mijn woord bewaard en mijn naam niet verloochend.”

Dit tijdperk van de Kerk zou vrucht voortbrengen. Aan dit tijdperk — of aan de menselijke leider ervan — heeft God een open deur gegeven. In 2 Korinthe 2:12 en ook in Handelingen 14:27 staat opgetekend dat Christus voor Paulus de deur opende om in andere landen het evangelie te prediken. Deze Kerk en haar leider hadden slechts weinig kracht. Zij bezaten geen groot en machtig aanzien in Satans wereld, maar de leden van dit tijdperk waren trouw aan het Woord van God. Hoewel veel van de oorspronkelijke evangeliewaarde, die door Jezus persoonlijk aan de oorspronkelijke apostelen was gegeven, verloren was gegaan, werd zij door middel van de Bijbel hersteld in dit tijdperk van Gods Kerk dat trouw was in het onderhouden ervan.

In Maleachi 3:1-5 en 4:5-6 wordt geopenbaard dat God iemand zou verwekken in de kracht en geest van Elia, kort voor de wederkomst van Christus. Nadat Johannes de Doper zijn opdracht had voltooid zei Jezus: „Elia zal wel komen en alles herstellen” (Matth. 17:12). Hoewel er duidelijk wordt geopenbaard dat Johannes de Doper in de kracht en geest van Elia was gekomen, heeft hij niets hersteld. De menselijke leider die enige tijd voor Christus' wederkomst zou worden opgewekt, moest de weg bereiden voor — de Kerk voorberei-

den op — Christus' komst en de waarheid herstellen die in de loop van de voorafgaande tijdperken van de Kerk verloren was gegaan. Ook zou er een deur worden geopend voor deze leider en/of het Filadelfia-tijdperk van de Kerk teneinde Mattheüs 24:14 te vervullen: „En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde [komen].”

Dit was in een tijd dat voor het eerst in de geschiedenis van de mens de wapens voor massavernietiging werden geproduceerd, wapens waarmee de gehele mensheid van de aarde kan worden weggevaagd (Matth. 24:21-22). Vlak voor de wederkomst van Christus zou dit ook gebeuren (vers 29-30).

Deze profetie wordt nu vervuld. Het ware evangelie is hersteld en gaat nu met kracht uit naar ieder land op aarde.

De Kerk heeft een nieuw door de Geest bezielde leven gekregen.

Alle technologische middelen en verbeteringen worden nu aangewend. Eerst werd gebruikgemaakt van de radio, waarbij werd begonnen op een van de zwakste zenders in Eugene in de staat Oregon. Vervolgens het gedrukte woord. Dit begon op een oude tweedehands Neostyle, een voorloper van de stencilmachine. Na verloop van tijd werd de drukpers gebruikt. Televisie kwam in 1945, onmiddellijk na het einde van de Tweede Wereldoorlog. In de zomer van 1955 begon de Kerk van de televisie gebruik te maken. Voor het eerst in 1900 jaar is in alle landen op aarde het ware evangelie verkondigd. De Kerk is gegroeid. Gedurende de eerste 25 jaar groeide zij met een gemiddeld tempo van 30 procent per jaar.

De eerste apostelen zouden versteld staan als zij de grootte en reikwijdte van het hedendaagse werk zouden zien. De communicatiemiddelen, de technologie en de moderne hulpmiddelen die God aan zijn werk van de eindtijd heeft gegeven, zouden inderdaad vreemd zijn voor die mannen die bijna 2000 jaar geleden als eersten de opdracht kregen het evangelie in de wereld bekend te maken.

Maar sommige dingen zouden niet vreemd zijn: de sabbat en de heilige dagen, de naam, de Kerk van God, en het evangelie van het koninkrijk — deze dingen zouden zij zeker herkennen, vanaf de tijd van Christus tot aan de tijd van het einde zijn ze gedurende alle eeuwen doorgegeven.

HET MYSTERIE VAN HET KONINKRIJK VAN GOD

Wat wordt er nu eigenlijk met „het koninkrijk van God" bedoeld? Ook dit is een onopgelost mysterie, niet alleen voor iedereen in de wereld, maar ook voor de kerken, voor de theologen en de „bijbelgeleerden" van de wereld.

In feite is dit mysterie verbonden met het ermee samenhangende mysterie van het evangelie van Jezus Christus.

Waarom zijn de kerken het oneens over wat „het evangelie van Jezus Christus" is? De eerste twintig of dertig jaar na de oprichting van de Kerk in het jaar 31 was er een heftige tweestrijd over juist deze vraag wat „het evangelie van Jezus Christus" is. Er volgde een periode van zo'n honderd jaar waarin de hele geschiedenis van de nieuwtestamentische Kerk werd vernietigd. Dit wordt wel „de verloren eeuw in de kerkgeschiedenis" genoemd. Toen ongeveer halverwege de tweede eeuw het doek weer opging, verscheen er een totaal ander type kerk, een kerk die zich christelijk noemde, maar hoofdzakelijk haar eigen evangelie OVER Christus predikte en niet het evangelie VAN Christus. Het evangelie VAN Christus was het evangelie dat door Christus werd verkondigd. Jezus was een Boodschapper die van God werd gezonden met een boodschap, en die boodschap betrof HET KONINKRIJK VAN GOD. Christus' boodschap was Christus' evangelie: het evangelie VAN Christus. Het was niet aan de wereld verkondigd tot aan

de eerste week van 1953, toen het voor het eerst sinds ongeveer 1900 jaar — een eeuw van tijdcyclussen — werd uitgezonden op 's werelds krachtigste radiozender, Radio Luxemburg.

Het lijkt erop dat tegenwoordig alle kerken het evangelie van Jezus Christus hebben verloren. Ze prediken voornamelijk hun eigen evangelie OVER Jezus Christus.

Christus kwam om het evangelie van het koninkrijk van God te prediken. Desondanks wordt tegenwoordig maar *wenig* over het koninkrijk van God gepredikt, want men heeft alle kennis van wat het is verloren! Wordt het ware evangelie van het koninkrijk van God vandaag nog wel gepredikt buiten Gods ware Kerk?

Een prominente evangelist zei eens tot een wereldomvat- tend radiopubliek dat het evangelie van het koninkrijk van God niet voor ons in deze tijd is bestemd. Sommige kerkge- nootschappen verkondigen een „evangelie van genade“; an- dere verkondigen wat zij noemen een „evangelie van behoud“; sommige prediken een evangelie *over* Christus en andere een sociaal evangelie; sommige hebben het over de „wetenschap van de geest“ of „godsdiens- tige wetenschap“.

Niet een ervan is juist!

Sommige kerken beweren dat hun eigen denominatie, of dat het „christendom“ als geheel het koninkrijk van God vormt. Een bekende televisie-evangelist zei eens: „Het koninkrijk Gods is in u.“ Sommigen citeren Lukas 17:21: „Het Koninkrijk Gods is binnen ulieden“ (*Statenvert.*). Een betere vertaling is „het Koninkrijk Gods is bij u“ (*N.Vert.*), d.w.z. Jezus Christus stond op dat ogenblik bij hen. Hij is van dat toekomstige koninkrijk van God de Koning, en in Daniël 7 en andere teksten gebruikt de Bijbel de woorden 'koning' en 'koninkrijk' onderling verwisselbaar: de koning is, of vertegenwoordigt, het koninkrijk waarover hij regeert.

Niet een van deze kerkgenootschappen is juist! Kan er iets nog ongelooflijker lijken? Ja, voor het verstand dat door de denkbeelden van deze wereld is gevormd, is er inderdaad één ding *nog* ongelooflijker! En dat is de ZUIVERE WAARHEID over wat het koninkrijk van God werkelijk is!

De waarheid is niet alleen verrassend, ze is schokkend,

ontstellend! Een Groot Mysterie! Niettemin is het waarlijk GOED NIEUWS, het meest schitterende GOEDE NIEUWS dat ooit tot het bewustzijn van de mens kan doordringen!

Christus' evangelie

Wat is het *enige* evangelie van Jezus Christus? DE WERELD WEET HET NIET'. Het is 19 eeuwen lang niet verkondigd, hoe vreemd dat ook klinkt. Zoek het op in uw BIJBEL. Zie het allereerste begin ervan!

„Het begin des Evangelies van Jezus Christus," leest u in Markus 1:1 (*Statenvert.*). „En nadat Johannes overgeleverd was, kwam Jezus in Galiléa, predikende HET EVANGELIE VAN HET KONINKRIJK Gods, en zeggende: De tijd is vervuld, en het Koninkrijk Gods nabij gekomen; bekeert u, en gelooft het Evangelie" (Markus 1:14-15; *id.*).

Het is noodzakelijk *dit* EVANGELIE te *geloven* om behouden te worden! En hoe kunt u het *geloven* tenzij u weet wat het is? En 1900 jaar lang heeft de wereld het niet geweten. Dit evangelie werd onderdrukt en vervangen door het evangelie van de mens over Christus.

Jezus trok rond om het GOEDE NIEUWS van het KONINKRIJK VAN GOD te verkondigen. Door gelijkenissen onderwees Hij over het KONINKRIJK VAN GOD. Hij zond zeventig man uit om te prediken en gebood hun HET KONINKRIJK VAN GOD te verkondigen (Lukas 10:9). Hij zond de apostelen, op wie de Kerk van God werd gegrondvest, uit om uitsluitend HET KONINKRIJK VAN GOD te prediken (Lukas 9:1-2). Na de opstanding en voor de hemelvaart onderwees Jezus zijn discipelen over het koninkrijk van God (Hand. 1:3).

Is het niet verwonderlijk dat de wereld de kennis van wat het koninkrijk van God is, heeft VERLOREN?

De apostel Paulus verkondigde HET KONINKRIJK VAN GOD (Hand. 19:8; 20:25; 28:23, 31). En de Almachtige God sprak door Paulus *een dubbele vloek* uit over elke mens of engel die het AANDURFT enig ander evangelie te prediken! (Gal. 1:8-9.)

Hoe komt het dan dat *zovelen* zoveel *andere* evangelies DURVEN prediken? Het goede nieuws van HET KONINKRIJK VAN GOD is iets wat u moet *begrijpen*, en GELOVEN, om behouden te worden! Dit zei Jezus Christus! Het is dus goed als u ontdekt *wat het is!*

Dit evangelie — het koninkrijk van God — is het onderwerp van dit hoofdstuk. Het volgt op het hoofdstuk over het mysterie van de Kerk, omdat het koninkrijk van God na de Kerk komt. Het doel van de Kerk is immers de „uitgeroepen" voor te bereiden op het onderwijzen en regeren in het koninkrijk van God.

Daniël wist het!

Wellicht heeft u weleens over het koninkrijk van God horen spreken in deze zin: „De samenwerking van alle christenen aan de totstandkoming van wereldvrede, tolerantie en broederlijke liefde, zal uiteindelijk misschien het Koninkrijk Gods in de harten der mensen vestigen."

Omdat ze 1900 jaar geleden het evangelie van Christus *verwierp*, moest de wereld het wel door iets anders vervangen. Men moest een *vervalsing* bedenken! Daarom horen wij over het koninkrijk van God spreken als over een gemeenplaats, een fijn gevoel in het menselijk hart, en het wordt aldus gereduceerd tot iets etherisch, tot een onwerkelijk NIETS. Anderen stellen zich ten onrechte voor dat „de KERK" het koninkrijk is. Weer anderen verwarren het met een „duizendjarig rijk". Nog weer anderen, in het begin van deze eeuw, beweerden dat het Britse wereldrijk het koninkrijk van God was. Tegenwoordig beweert niemand dit meer. KAN DEZE WERELD NOG STERKER MISLEID WORDEN?

De profeet Daniël, die 600 jaar voor Christus leefde, wist dat het koninkrijk van God een werkelijk koninkrijk zou zijn: een *regering* die heerst over MENSEN op aarde.

Jesus Christus bracht er aanvullende kennis over die de profeet Daniël misschien niet heeft geweten. Niettemin wist Daniël dat er een reëel, letterlijk koninkrijk van God op de aarde zou zijn.

Daniël was een van vier buitengewoon intelligente en briljante Joodse jongemannen onder de ballingen uit Juda. Deze vier mannen werden in het paleis van Nebukadnezar, koning van het Chaldeeuwse Rijk, geplaatst om te worden opgeleid voor speciale verantwoordelijkheden in de Babylonische regering. Daniël was een profeet die een bijzonder inzicht in visioenen en dromen had gekregen (Dan. 1:17).

Nebukadnezar was de eerste eigenlijke wereldheerser. Hij

had een uitgestrekt rijk veroverd, waaronder de natie Juda. Deze koning had een droom die zo indrukwekkend was dat hij er niet van kon loskomen en er buitengewoon ongerust van werd. Hij verlangde van zijn astrologen, waarzeggers en magiërs dat zij hem zouden zeggen zowel *wat* hij had gedroomd als de betekenis van de droom. Dat konden zij niet. Zij waren verbijsterd. Toen werd Daniël voor de koning gebracht.

Daniël ontkende dat hij in het uitleggen van dromen meer menselijke bekwaamheid had dan de Chaldeeuwse magiërs. Maar, zei hij, „er is een GOD in de hemel, die verborgenheden openbaart; Hij heeft de koning Nebukadnezar bekendgemaakt wat in de toekomstige dagen [in het laatste der dagen; *Statenuert.*] geschieden zal" (Dan. 2:28).

In de eerste plaats was het Gods bedoeling deze menselijke wereldheerser te laten weten dat er een GOD in de hemel is — dat GOD DE HOOGSTE MACTHEBBER is over alle volken, regeringen en koningen — dat God HET UNIVERSUM BESTUURT! Het was God die de cherub Lucifer op de troon van de aarde plaatste en Lucifer, die Satan de duivel is geworden, blijft alleen op de troon van de aarde omdat God het toestaat, en alleen totdat God Jezus Christus zendt om op deze troon plaats te nemen en Satan te verwijderen. Deze Chaldeeuwse koning kende alleen de vele heidense demogoden. Van de ware *levende* en ALMachtige God wist hij niets. Evenals de volken en hun leiders van nu wist hij niet dat GOD de levende God is, een REËLE, actieve PERSOON die daadwerkelijk *regeert*, niet alleen over de aarde, maar over het GEHELE UNIVERSUM.

De bedoeling van deze DROOM was GODS HEERSCHAPPIJ te *openbaren* — het *feit* dat God REGEERT — de waarheid van HET KONINKRIJK VAN GOD — precies dat wat het ene en *enig* ware EVANGELIE VAN JEZUS CHRISTUS inhoudt! Ten tweede was het om te openbaren, en voor ONS op schrift te laten stellen, wat er zal gebeuren „*in het laatste der dagen* " — in DEZE LAATSTE HELFT VAN DE TWINTIGSTE EEUW!

Voor ons, nu!

Dit is geen droog, saai en verouderd geschrift, bedoeld voor mensen van 2500 jaar geleden. Dit is SPRINGLEVEND, GEWELDIG *groot nieuws voor onze tijd!* Het is *aankondigend*

nieuws voor ons, voor *nu*. Nieuws *voordat het gebeurt*, nieuws van de meest kolossale gebeurtenis aller tijden die zeer zeker *in uw leven* zal plaatsvinden — in de zeer nabije toekomst!

Dit is HET WARE EVANGELIE, het Evangelie dat Christus verkondigde! Het is bestemd voor u en mij, en het is van levensbelang dat u het BEGRIJPT!

Lees in uw eigen bijbel Daniël 2 vers 28 tot en met 35. In zijn droom had deze koning een groot beeld gezien, groter dan welk door mensen opgericht beeld ook. Het was zo enorm groot dat het ook in een droom angstaanjagend was. Het hoofd ervan was van zuiver goud, de borst en armen waren van zilver, de buik en dijen van koper, de benen van massief ijzer, en de voeten van een mengsel van ijzer en leem.

De tijd speelde ook een rol. Nebukadnezar had het beeld gadegeslagen *totdat* er uit de hemel een bovennatuurlijke STEEN kwam die het beeld aan de voeten trof. Daarop verguisde het gehele beeld en werd door de wind weggeblazen — het verdween! Vervolgens werd de STEEN op wonderbaarlijke wijze groter tot hij al spoedig een grote BERG was geworden die de gehele aarde vulde!

Wat betekende dat? Had het wel een betekenis? Ja, want dit was van God. In tegenstelling tot gewone dromen werd deze droom door God veroorzaakt, teneinde aan Nebukadnezar de boodschap van Gods soevereiniteit over te brengen, en, daar het deel uitmaakt van het geschreven Woord van God, aan ons, om belangrijke feiten van het WARE EVANGELIE te openbaren!

„Dit is de droom“, zei Daniël (vers 36), „en de uitlegging daarvan zullen wij de koning zeggen.“

Hier volgt dan GODS uitlegging. Het is beslist *niet* de interpretatie van Herbert W. Armstrong. De mens behoort de Bijbel niet te *interpreteren*. De Bijbel geeft ons GODS EIGEN INTERPRETATIE! Deze is:

„Gij, o koning, koning der koningen [hij was de eerste werkelijke WERELDHEERSER over een wereldrijk], aan wie de God des hemels het koningschap, macht, sterkte en eer geschonken heeft ...“ God openbaarde zich aan deze menselijke werelddictator als de ALLERHOOGSTE *Heerser over alles*.

Evenals deze Chaldeeuwse koning schijnen de mensen

God niet als MACHTHEBBER te zien, als het Opperwezen dat REGEERT, als het REGERINGSHOOFD. De Eeuwige openbaarde zich door Daniël aan Nebukadnezar — en door de Bijbel *aan u en mij* — als een SOEVEREIN, ALMACHTIG en *regerend* GOD, *die moet worden gehoorzaamd*'.

„Gij", vervolgde Daniël tegen deze menselijke koning, „zijt dat gouden hoofd. Doch na u zal een ander KONINKRIJK ontstaan, geringer dan het uwe; en, weer een ander, een derde KONINKRIJK, van koper, dat heersen zal over de gehele aarde" (vers 37-39).

Wat is een koninkrijk?

Het gaat hier dus over KONINKRIJKEN, koninkrijken *die het bewind voeren over de volken op aarde*. Het gaat hier over REGERINGEN, niet over etherische gevoelens „in het hart van de mens". Het gaat niet over kerken. Het gaat over regeringen die het BESTUUR en GEZAG uitoefenen over MENSELIJKE naties hier op aarde. Dit is letterlijk bedoeld. Het is heel specifiek. Men kan hier niet verkeerd begrijpen wat er met het woord *koninkrijk* wordt bedoeld.

Ook de interpretatie kan niet verkeerd worden begrepen. GOD geeft zijn eigen interpretatie door middel van de profeet Daniël. Het grote beeld vertegenwoordigde nationale en supranationale REGERINGEN — werkelijke, letterlijke KONINKRIJKEN.

Het vertegenwoordigde een *opeenvolging* van wereldrijken. Eerst kwam het hoofd van goud. Dat stelde Nebukadnezar en zijn koninkrijk voor, het Chaldeeuwse Rijk. Na hem — later in de tijd — zou er een tweede KONINKRIJK komen, daarna een derde „dat HEERSEN zal over de gehele aarde": een *wereldrijk*.

Voorts vertegenwoordigden de benen van ijzer (vers 40) een *vierde* wereldrijk. Het zou *sterk* zijn als ijzer, militair sterker dan zijn voorgangers. Maar, al werden de metalen harder en sterker, moreel en geestelijk zouden de opeenvolgende rijken achteruitgaan, evenals zilver van minder waarde is dan goud, koper dan zilver en ijzer dan koper. De twee benen wijzen erop dat het vierde rijk verdeeld zou zijn.

Na het Chaldeeuwse Rijk kwam het nog grotere Per-

zische Rijk, daarna het Macedonische Rijk, en ten vierde het Romeinse Rijk, dat later uit twee delen bestond, met Rome en Constantinopel als hoofdsteden.

Lees nu vers 44 en zie met eigen ogen in uw eigen bijbel hoe God hier in duidelijke taal uitlegt WAT HET KONINKRIJK VAN GOD is:

„Maar in de dagen van die koningen...“ Het gaat hier over *de* tien tenen deels van ijzer en deels van broos leem. Gekoppeld aan de profetieën van Daniël 7 en Openbaring 13 en 17 verwijst dit naar de nieuwe VERENIGDE STATEN VAN EUROPA die zich voor uw ogen uit de EG-landen bezig zijn te vormen! Openbaring 17:12 preciseert dat het een unie van TIEN KONINGEN OF KONINKRIJKEN zal zijn die (Openb. 17:8) een herleving van het oude ROMEINSE RIJK zullen teweegbrengen.

Let dus nauwkeurig op de *tijd factor*: „In de dagen van die koningen“ — in de dagen van deze tien landen of landengroepen die *in onze tijd* voor een korte periode het Romeinse Rijk zullen doen herleven. Let op wat er dan zal gebeuren:

„... zal de God des hemels een koninkrijk oprichten, dat in eeuwigheid niet zal te gronde gaan... het zal al die koninkrijken verbrijzelen en daaraan een einde maken, maar zelf zal het bestaan in eeuwigheid.“

In onze tijd!

Hier worden dus VIER wereldrijken beschreven — de *enige* vier die ooit hebben bestaan. Openbaring 13 en 17 laten zien dat er na de val van het oorspronkelijke Romeinse Rijk tien herlevingen zouden komen, waarvan er ZEVEN zouden worden gedomineerd door een heidense KERK: de „dochter“ van het oude BABYLON — een kerk die beweert christelijk te zijn, maar die door God „GEHEIMENIS: het grote BABYLON“ wordt genoemd — of duidelijker gezegd: DE BABYLONISCHE MYSTERIËNRELIGIE!

Zes van deze herlevingen zijn gekomen en voorbijgegaan. Thans is de zevende bezig zich te vormen — de laatste, *kortstondige* herleving van het Romeinse Rijk door tien Europese landen of groepen van landen. Deze zijn de tien tenen van ijzer vermengd met leem, zoals Daniël 2 openbaart.

In hun dagen — en deze zullen slechts van *zeer* korte

duur zijn, misschien niet meer dan twee tot drieënehalf jaar — zal de GOD DES HEMELS *een koninkrijk* OPRICHTEN dat nooit zal worden vernietigd.

Dit dan zal HET KONINKRIJK VAN GOD zijn!

Vergelijk dit met Openbaring 17. Daar wordt een kerk beschreven, geen kleine kerk, een GROTE kerk. Zij heerst over „vele wateren" (vers 1) die in vers 15 verschillende volken met verschillende talen worden genoemd. Zij doet zich voor als de Kerk van GOD — waarvan de Bijbel zegt (Ef. 5:23; Openb. 19:7; Matth. 25:1-10, etc., etc.) dat zij de verloofde „bruid" van CHRISTUS is, die bij Christus' wederkomst een geestelijk HUWELIJK met Hem zal aangaan.

Deze kerk echter heeft ontucht gepleegd. Hoe? Door een directe *politieke* verbintenis met MENSELIJKE REGERINGEN van DEZE WERELD te hebben! Zij „zat op" (Openb. 17:3) zeven herlevingen van het Romeinse Rijk, het zogeheten „Heilige Roomse [of Romeinse] Rijk". Zij HEERSTE OVER de menselijke koninkrijken, zoals een ongehuwde vrouw over haar minnaar heerst — een volstrekt onnatuurlijke en ongodelijke verhouding.

Zij zal daarom ook „zitten op" deze laatste „kop van het Beest" — deze laatste heroprichting van het Romeinse Rijk. Dit zal een *unie* van kerk en staat zijn. Deze unie zal slechts *zeer* korte tijd bestaan. Ze zal TEGEN CHRISTUS STRIJDEN bij ZIJN WEDERKOMST! Dat zal haar EINDE betekenen.

Op het ogenblik zien wij het proces van deze herleving in volle gang. (De lidstaten van de Europese Economische Gemeenschap zijn waarschijnlijk niet dezelfde tien als die die het Heilige Roomse Rijk zullen doen herleven.) Daarom zijn wij DICHT bij de komst van Christus! Wij zijn nu *zeer dicht* bij het EINDE van deze wereld!

Christus zal alle volken regeren

Wanneer Christus komt, komt Hij als KONING der koningen op aarde regeren (Openb. 19:11-16); en ZIJN KONINKRIJK — *het koninkrijk van God* — zal, aldus Daniël, aan alle koninkrijken van deze wereld een EINDE maken.

Openbaring 11:15 geeft het als volgt weer: „Het koningschap over de wereld *is gekomen* AAN ONZE HERE EN AAN ZIJN GEZALFDE, en Hij zal als KONING heersen tot in alle eeuwigheden."

Dit is HET KONINKRIJK VAN GOD. Het betekent het EINDE voor alle huidige regeringen. Deze zullen dan de koninkrijken, de REGERINGEN, van JEZUS CHRISTUS *worden*, die dan KONING der koningen van de gehele aarde is.

Dit maakt het volkomen DUIDELIJK dat het KONINKRIJK VAN GOD een letterlijke REGERING is. Zoals het Chaldeeuwse Rijk een KONINKRIJK was, en het Romeinse Rijk, zo is het KONINKRIJK VAN GOD ook een rijk met een regering. Deze zal de REGERING van de VOLKEN van de wereld *overnemen*.

Jezus Christus werd GEBOREN om KONING te zijn, iemand die MACHT UITOEFENT!

Toen Hij voor Pilatus terechtstond vroeg deze aan Hem: „Zijt Gij dus toch een koning? Jezus antwoordde: Gij zegt, dat Ik koning ben. Hiertoe ben Ik geboren en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen". Jezus zei evenwel ook tot Pilatus: „Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld" (Joh. 18:37, 36). Wat verbazingwekkend — en wat een tragedie — dat men in de kerkdiensten en evangelieprediking van tegenwoordig zelden of nooit over Christus hoort als komende koning en wereldheerser. Geestelijke wezens en machten van het kwaad regeren de wereld van vandaag (Ef. 6:12). Deze aardse regeringen van Satan zullen door Christus bij diens wederkomst worden vernietigd en vervangen. Het koninkrijk van Christus is van DE WERELD VAN MORGEN!

Hebt u niet gelezen wat de engel vóór de geboorte van Jezus aan Maria, zijn moeder, bekendmaakte? Jezus zei tot Pilatus dat Hij was *geboren* om KONING te worden. De engel van God zei tot Maria: „... gij zult zwanger worden en een zoon baren, en gij zult Hem de naam JEZUS geven. Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de TROON van zijn vader David geven, en Hij zal als koning over het huis van Jakob *heersen* tot in eeuwigheid, en zijn koningschap zal GEEN EINDE nemen" (Lukas 1:31-33).

Waarom spreken de kerken van deze wereld nooit over deze bijbelteksten? Miljoenen mensen gaan hun hele leven naar de kerk zonder ooit iets te horen over deze bijbelteksten die zeggen dat Christus koning wordt of die spreken over het komende koninkrijk van God.

Deze bijbelteksten zeggen u duidelijk dat god de opper

ste HEERSER is. Ze zeggen u in de duidelijkste taal dat Jezus werd geboren om KONING te zijn, dat Hij OVER ALLE NATIES ZAL REGEREN, en dat zijn koninkrijk eeuwig zal regeren.

Dit alles is echter maar een *deel* van de fantastische, verbazingwekkende en in feite ONTSTELLENDEN WAARHEID over het KONINKRIJK VAN GOD.

Het KONINKRIJK VAN GOD zal regeren *over* de mensen en volkeren van deze aarde. Maar deze sterfelijke mensen en volkeren zullen *niet* het koninkrijk zijn en zelfs *niet in* het koninkrijk van God zijn. Zij zijn slechts degenen OVER WIE ZAL WORDEN GEREGEERD.

Hoe Utopia tot stand zal komen

Laten wij hier nader op ingaan.

Laten wij eens zien hoe de utopie van morgen zal aanvangen. Bedenk dat deze wonderbaarlijke wereldstaat niet in één klap zal zijn gerealiseerd.

Alle belangrijke stappen in deze gebeurtenissen die spoedig plaatsvinden worden in de bijbelse profetieën aan ons geopenbaard.

Dezelfde Jezus Christus die meer dan 1900 jaar geleden in het heilige land over de heuvels en door de dalen en in de straten van Jeruzalem liep, komt weer terug. Hij zei dat Hij terug zou komen. Nadat Hij was gekruisigd, wekte God Hem na drie dagen en drie nachten op uit de doden (Matth. 12:40; Hand. 2:32; 1 Kor. 15:3-4). Hij steeg op naar de troon van God, het Hoofdkwartier van de Regering van het universum (Hand. 1:9-11; Hebr. 1:3; 8:1; 10:12; Openb. 3:21).

Hij is de „man van hoge geboorte" uit de gelijkenis die naar Gods Troon, het „verre land", ging om te worden gekroond tot Koning der koningen over alle volken en dan naar de aarde terug te keren (Lukas 19:12-27).

Hij is in de hemel tot „de tijden van de wederoprichting aller dingen" (Hand. 3:19-21). 'Wederoprichting' betekent herstel van een vroegere toestand. In dit geval, het herstel van Gods regering op aarde en daarmee het herstel van wereldvrede en utopische omstandigheden.

De huidige beroering in de wereld, de escalerende oorlogen en conflicten zullen uitlopen op dermate grote wereldproblemen dat geen mens in leven zou blijven tenzij God ingrijpt

(Matth. 24:22). Op het toppunt, op het moment dat uitstel tot gevolg zou hebben dat al het leven van deze planeet zou worden weggevaagd, komt Jezus Christus terug. Deze keer komt Hij als de heilige God. Hij komt met alle macht en glorie van de Schepper die het heelal bestuurt (Matth. 24:30; 25:31). Hij komt als „Koning der koningen en Here der heren" (Openb. 19:16) om een grote wereldregering te vestigen en alle volken „met een ijzeren staf" te besturen (Openb. 19:15; 12:5). Waarom veronachtzamen de belijdende christelijke kerken al deze bijbelteksten over de komst van Christus en over zijn heerschappij op aarde? Jezus' ware evangelie betrof het koninkrijk van God dat Hij op aarde zal oprichten. De miljoenen kerkleden hebben deze bijbelteksten ofwel het werkelijke evangelie van Jezus Christus nooit gehoord.

Stelt u het zich voor. De verheerlijkte Christus, die komt in alle pracht, met de bovennatuurlijke macht en de glorie van de Almachtige God; die komt om de mensheid te redden; die komt om een einde te maken aan de escalerende oorlogen, nucleaire massavernietiging, menselijk lijden en verdriet; die komt om vrede, overvloedig welzijn, geluk en vreugde te brengen voor de hele mensheid. Maar zal Hij door de volken worden verwelkomd?

Wereldberoemde geleerden zeggen tegenwoordig zonder omwegen dat de *enige* hoop om op aarde te kunnen overleven is gelegen in een soevereine wereldregering die alle militaire macht onder zich heeft. Zij erkennen dat de mens dit onmogelijk kan bereiken. Christus komt om ons juist zo'n regering te geven.

Maar zal Hij welkom zijn?

Een vooraanstaand Amerikaans opinieweekblad gaf eens de volgende verrassende beschouwing van de *enige hoop* van de mens: het vroegere Amerikaanse optimisme betreffende een geordende en stabiele wereld, aldus het artikel, is aan het verflauwen. Bestedingen van bijna een biljoen dollar hebben geen stabiliteit verschaft. De toestand is veeleer verslechterd. In deze beschouwing werd erop gewezen dat onder leidinggevende functionarissen de mening veld wint dat de spanningen en wereldproblemen te diep zitten om opgelost te kunnen worden „tenzij door een sterke hand ergens vandaan".

„Een sterke hand ergens vandaan." De Almachtige God zal een zeer sterke Hand „ergens" vandaan sturen om de mensheid te redden!

Christus niet welkom?

Zal de mensheid echter juichen van vreugde en Hem met opgetogenheid en geestdrift begroeten? Zullen op zijn minst de kerken van het traditionele christendom juichen?

Zeker niet! Doordat de bedrieglijke dienaren van Satan (2 Kor. 11:13-15) hen hebben misleid zullen zij denken dat Hij de Antichrist is. De kerken en de volken zullen bij zijn komst toornig worden (Openb. 11:15 en 11:18) en de strijdkrachten zullen daadwerkelijk proberen Hem te vernietigen (Openb. 17:14)!

Wanneer de naties in de komende Derde Wereldoorlog voor het hoogtepunt van de strijd staan, met het slagveld bij Jeruzalem (Zach. 14:1-2), zal Christus terugkeren. Met bovennatuurlijke macht zal Hij „tegen die volken strijden" die Hem bestrijden (vers 3). Hij zal hen volledig vernietigen (Openb. 17:14)! „Zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfberg" vlak ten oosten van Jeruzalem (Zach. 14:4).

Hoe de volken zich zullen onderwerpen

Wanneer de verheerlijkte, almachtige Christus weer op aarde terug is, zullen de volken aanvankelijk toornig zijn. De te Jeruzalem verzamelde strijdkrachten zullen trachten Hem te bestrijden! Ik zei „trachten". Want veel machtiger leger-scharen volgen Christus uit de hemel: alle heilige engelen (Openb. 19:14; Matth. 25:31).

Wilt u een beschrijving van die veldslag, en van wat er met de vijandelijke menselijke legers zal gebeuren?

In Openbaring 17 wordt in vers 14 verwezen naar de legers van de momenteel opkomende Verenigde Staten van Europa — het herrijzende Romeinse Rijk: „Dezen zullen oorlog voeren tegen het Lam [Christus], maar het Lam zal hen overwinnen — want Hij is de Here der heren en de Koning der koningen . . ."

Maar hoe zal Hij hen dan overwinnen? Dat vinden wij in het 14e hoofdstuk van Zacharia:

„Dan zal dit de plaag zijn, waarmee de Here alle volken

zal treffen, die tegen Jeruzalem zijn uitgerukt: Hij zal ieders vlees, terwijl hij nog op zijn voeten staat, doen wegteren, en ieders ogen zullen wegteren in hun kassen, en ieders tong zal wegteren in zijn mond" (Zach. 14:12).

Dit wegteren van het vlees van de beenderen zal vrijwel ogenblikkelijk gebeuren: *terwijl hij nog op zijn voeten staat*.

Wat een goddelijke vergelding tegen de legers die tegen Christus strijden. Wat een bewijs van de goddelijke macht waarmee de verheerlijkte Christus alle volkeren zal besturen. Opstand tegen Gods wet en Gods bestuur moet, en zal ook spoedig, worden neergeslagen.

Realiseert u zich dat al het verdriet, al het kwaad dat de mensheid overkomt het gevolg is van het overtreden van Gods wet?

Als niemand ooit een andere god boven de ware God had gesteld; als alle kinderen werden opgevoed om hun ouders te eren, respecteren en te gehoorzamen, en alle ouders hun kinderen in Gods wegen zouden opvoeden; als niemand ooit de geest van moord in zijn hart zou toelaten, als er geen oorlogen waren, als mensen niet door mensen gedood zouden worden; als iedereen zou zorgen dat zijn huwelijk gelukkig bleef en de kuisheid vóór en tijdens het huwelijk zou bewaren; als iedereen zoveel zorg voor het bezit en welzijn van anderen had dat niemand zou stelen — en wij alle sloten, sleutels en brandkasten konden wegdoen; als iedereen de waarheid zou vertellen — iedereen was op zijn woord te vertrouwen — iedereen was eerlijk; als niemand ooit begeerde wat niet van hemzelf was, maar ieder mens zoveel onbaatzuchtige zorgzaamheid voor het welzijn van anderen had dat hij werkelijk geloofde dat het zaliger is te *geven* dan te ontvangen — wat een gelukkige wereld zouden wij dan hebben!

In zo'n wereld, waarin allen God zouden liefhebben en eren met hun hele verstand, hart en kracht, waarin ieders zorg voor het welzijn van anderen gelijk zou zijn aan de zorg voor zichzelf — in zo'n wereld zou echtscheiding niet voorkomen, noch het uiteenvallen van gezinnen, noch jeugd delinquentie; geen misdaad zou er zijn, geen gevangenen en huizen van bewaring, geen politie behalve voor openbare dienstverlening om vreedzaam regelend en begeleidend op te treden, geen oorlogen, geen militaire vestigingen.

Behalve de geestelijke wet heeft God fysieke wetten in werking gesteld die op ons lichaam en verstand van toepassing zijn. Er zouden geen ziekten, kwalen, pijn en lijden zijn. In tegendeel, wij zouden een krachtige, stralende gezondheid hebben; wij zouden vervuld zijn van een dynamische belangstelling voor het leven, een geestdriftige interesse in opbouwende activiteiten die geluk en vreugde geven. Er zou schoonheid zijn, bruisende activiteit, werkelijke vooruitgang; geen achterbuurten, geen achtergebleven, ontaarde rassen of landstreken.

Opgestane heiligen

Zoals de opgestane Christus in wolken ten hemel opvoer, zo zal Hij ook in wolken op aarde terugkomen (Hand. 1:9-11; Matth. 24:30). Precies op het *moment* dat Hij terugkeert (1 Thess. 4:14-17) zullen de doden in Christus, degenen die Gods heilige Geest ontvingen en erdoor werden geleid (Rom. 8:11, 14), bij een reusachtige opstanding herrijzen, onsterfelijk gemaakt worden, inclusief alle profeten (Lukas 13:28). Zij die dan leven en de Geest van God bezitten, zullen ogenblikkelijk van sterfelijk onsterfelijk worden gemaakt (1 Kor. 15:50-54) en zullen, tezamen met hen die zijn opgestaan, worden weggevoerd op de wolken in de lucht, de neerdalende, verheerlijkte Jezus Christus tegemoet (1 Thess. 4:17).

Zij zullen voor altijd met Hem zijn, waar Hij is (Joh. 14:3). Zij zullen — met Hem — uit de wolken neerdalen en daarom op diezelfde dag met Hem op de Olijfberg staan (Zach. 14:4-5).

Deze veranderde, bekeerde heiligen, die dan onsterfelijk zijn gemaakt, zullen vervolgens, onder Christus, regeren over de naties, de uit sterfelijke mensen bestaande volken (Dan. 7:22; Openb. 2:26-27; 3:21).

Satan uiteindelijk verwijderd!

Met deze schitterendste gebeurtenis in de hele wereldgeschiedenis — de verheerlijkte, almachtige Christus die op bovennatuurlijke, majesteitelijke wijze in de wolken op aarde neerdaalt — zal er ten lange leste een einde komen aan de arglistige, bedrieglijke, onzichtbare heerschappij van Satan.

De komst van Christus in opperste heerlijkheid als Ko-

ning der koningen en Heer der heren is in Openbaring 19 beschreven. Maar welke andere grote gebeurtenis zal er moeten plaatsvinden voordat er vrede, GELUK en VREUGDE op de aarde kan zijn? SATAN de duivel zal van de troon van de aarde verwijderd moeten worden.

In Openbaring 20:1-3 is op voorhand dit nieuws vastgelegd: „En ik zag een engel nederdalen uit de hemel met de sleutel des afgronds en een grote keten in zijn hand; en hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan, en hij bond hem duizend jaren, en hij wierp hem in de afgrond en sloot en verzegelde die boven hem, opdat hij de volken niet meer zou verleiden, voordat de duizend jaren voleindigd waren; daarna moest hij voor een korte tijd worden losgelaten.”

De dagen van de mens, beheerst, bedrogen en misleid door Satan, zullen na 6000 jaar voorbij zijn.

Satan zal niet langer in staat zijn door de lucht uit te zenden naar de geest van de mens. Zijn satanische natuur, die wij ten onrechte „de menselijke natuur” zijn gaan noemen, zal hij niet meer op nietsvermoedende mensen kunnen overbrengen.

De menselijke natuur verdwijnt niet ineens

Dit betekent echter niet dat de aangeleerde satanische houding onmiddellijk uit het denken van de mensen verdwijnt. De vele miljoenen mensen hebben die houding aangeleerd. En zelfs al wordt het Satan dan belet om deze nog over te brengen, wat door gewoonte is aangeleerd gaat niet automatisch weg.

God heeft ons echter ook een vrije wil gegeven. Hij heeft ons beheersing van ons eigen denken gegeven, behalve voorzover wij misleid door Satans geneigdheid tot het kwaad verblind zijn.

De sterfelijke mensen op aarde zullen echter niet langer misleid worden! De almachtige Christus en de onsterfelijke heiligen die onder zijn leiding regeren zullen de schellen van de ogen wegnemen.

Daarom zeg ik dat de utopische wereld niet ineens in zijn geheel kan beginnen. Talloze miljoenen zullen nog aan hun opstandige houding vasthouden, aan hun ijdelheid, begeerte

en hebzucht. Maar met de komst van Christus begint een proces van heropvoeding, van het ontvankelijk maken van misleide geesten, hen van het bedrog afwenden naar een vrijwillige bekering.

Vanaf het moment van Christus' bovennatuurlijke machtsovername en Satans verbanning zullen Gods wet en het woord van de Eeuwige zich vanuit Sion over de hele aarde verbreiden (Jes. 2:3).

De *straf* van 6000 jaar die God Adams wereld oplegde, de tijd van afgesneden zijn van God, zal voorbij zijn. Christus zal beginnen alle sterfelijke mensen op aarde tot berouw en geestelijk behoud te roepen! Gods heilige Geest zal zich vanuit Jeruzalem verbreiden (Zach. 14:8).

Wat een glorie! Een nieuwe tijd breekt aan. Spoedig zal er vrede komen. De mensen zullen zich van de weg van „nemen” afkeren naar de weg van „geven”, naar Gods weg van liefde.

Een NIEUWE BESCHAVING krijgt de aarde in haar ban!

Maar wat voor nieuwe wereld van morgen zal dan tot ontwikkeling komen? In Jesaja 2:2-4 en in Micha 4:1-3 staat: „En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis des Heren vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En alle volken zullen derwaarts heenstromen en vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des Heren woord uit Jeruzalem. En Hij zal richten tussen volk en volk en rechtspreken over machtige natiën. Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimesen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren.”

Stelt u zich dit eens voor! Geen oorlogen meer. Geen vrees voor mens of dier. Eindelijk wereldvrede. Iets zal deze vrede moeten veroorzaken. De wet van God, waarover een belijdend „christendom” leert dat ze werd afgeschaft, zal van Jeruzalem uitgaan en de aarde zal zo vol zijn van de kennis van Gods levenswijze als er water rust op de oceanobodem.

Zelfs de wilde dieren zullen tam zijn en in vrede leven:

„Dan zal de wolf bij het schaap verkeren en de panter zich nederleggen bij het bokje; het kalf, de jonge leeuw en het mestvee zullen tezamen zijn, en een kleine jongen zal ze hoeden; de koe en de berin zullen samen weiden, haar jongen zullen zich tezamen nederleggen, en de leeuw zal stro eten als het rund; dan zal een zuigeling bij het hol van een adder spelen en naar het nest van een giftige slang zal een gespeend kind zijn hand uitstrekken. Men zal geen kwaad doen noch verderf stichten op gans mijn heilige berg, want de aarde zal vol zijn van de kennis des Heren, zoals de wateren de bodem der zee bedekken" (Jes. 11:6-9).

Laten wij nu een blik werpen in de komende wereld, waarin geen analfabetisme zal bestaan, geen armoede, geen honger, een wereld waarin de misdaad snel zal afnemen, waarin de mensen zullen leren eerlijk, eenvoudig, vriendelijk en gelukkig te zijn, een wereld van vrede, voorspoed en overvloedig welzijn.

De bevolkingsexplosie opgelost

God voorspelt verstrekkende hervormingen in het wonderbaarlijke utopische tijdperk dat spoedig op aarde zal aanbreken.

Kunt u het zich voorstellen? Een wereld die grote stappen voorwaarts doet in het oplossen van de cruciale problemen die de mensheid teisteren.

Op het ogenblik is het allergrootste en verschrikkelijkste probleem de bevolkingsexplosie. In een groot aantal landen zorgt deze ervoor dat de mogelijkheden van de wereld om de mensen te voeden steeds sneller worden uitgeput.

En de gebieden waar de bevolking het snelst groeit zijn de onderontwikkelde delen van de wereld — de „have-not“-naties van armoede, analfabetisme, ziekte en bijgeloof. Bedenk dat niet meer dan 10 procent van het aardoppervlak bebouwbaar is. En recente cijfers van de VN wijzen erop dat de wereldbevolking over 34 korte jaren verdubbeld zal zijn.

De dagelijkse, onheilspellende druk van de mensenmassa is een van de werkelijk onbevattelijke problemen van vandaag.

Maar God heeft de oplossing, en hoe eenvoudig is die niet. Maak eenvoudig het grootste deel van de aarde voor

landbouw geschikt. Verlaag de kale, met sneeuw bedekte en rotsige bergen, verhoog de diepe, dorre woestijndalen, verander in de hele wereld de weersgesteldheid. Maak alle woestijnen groen en vruchtbaar. Breng de uitgestrekte wildernissen van Mongolië, Siberië, Saoedi-Arabië en een aantal westelijke staten van de V.S. tot bloei.

Ontdooi het dikke pakijns, de sneeuwbergen, de permafrost en toendra's van de enorme, haast grenzeloze vlakten van Antarctica, Noord-Amerika, Groenland, Noord-Europa en Siberië. Nivelleer het ontzagwekkende hoogland van Pamir, de reuzen van de Himalaya, het Atlasgebergte, de Taurus, de Pyreneeën, de Rocky Mountains, de Sierra's, de Hindoe-Koesj, de Andes en alle andere grimmige kilometers hoge en zo goed als onbewoonbare gebergten van de aarde.

Laat vervolgens goede, zachte regen vallen, in de juiste hoeveelheid, op de juiste tijden.

En wat gebeurt er?

Miljoenen en miljoenen hectaren ongelooflijk vruchtbaar, produktief, prachtig bouwland komen beschikbaar — klaar om te worden ontdekt en ontgonnen.

Onmogelijk? Zeker — voor mensenhanden.

Maar zie wat God belooft: „Vrees niet, gij wormpje Jakob, gij volkje Israë! Ik ben het, die u help, luidt het woord des Heren, en uw Verlosser is de Heilige Israëls. Zie, Ik stel u tot een scherpe, nieuwe dorsslede met dubbele sneden; gij zult bergen dorsen en verbrijzelen, en heuvelen zult gij tot kaf maken. Gij zult ze wannen, en de wind zal ze opnemen en de storm zal ze verstrooien; maar gij zult juichen in de Here, u beroemen in de Heilige Israëls.

„De ellendigen en armen zoeken naar water, maar het is er niet, hun tong verdroogt van dorst; Ik, de Here, zal hen verhoren; Ik, de God van Israël, zal hen NIET verlaten. Ik zal op kale heuvels rivieren doen ontspringen en bronnen te midden der valleien; Ik zal de woestijn tot een waterplas maken en het dorre land tot waterbronnen. Ik zal in de woestijn ceder, acacia, mirt en olijfwilg zetten; Ik zal in de wildernis cypres naast plataan en denneboom planten, opdat men zie en tevens erkenne, bedenke en tevens begrijpe, dat de hand des Heren dit gedaan en de Heilige Israëls het geschapen heeft" (Jes. 41:14-20).

Zuiver water, vruchtbare woestijnen

Kunt u zich dit fantastische landschap voorstellen? Woestijnen die groen en vruchtbaar worden, parkachtige landerijen met bomen, struiken, sprankelende beekjes en bronnen; bergen die omlaaggehaald en bewoonbaar gemaakt worden.

Zie hoe God deze omstandigheden op tal van plaatsen in de Bijbel beschrijft.

„Dan zal de lamme springen als een hert en de tong van de stomme zal jubelen; want in de woestijn zullen wateren ontspringen en beken in de steppe, en het gloeiende zand zal tot een plas worden en het dorstige land tot waterbronnen; waar de jakhalzen verblijven en legeren, zal gras met riet en biezen zijn" (Jes. 35:6-7).

Lees het hele 35e hoofdstuk van Jesaja.

God zegt: „De woestijn en het dorre land zullen zich verblijden, de steppe zal juichen en bloeien als een narcis; zij zal welig bloeien en juichen, ja, juichen en jubelen" (vers 1-2).

Enkele jaren geleden vond in Californië een kleine aardbeving plaats in een droge, diepe kloof in de heuvels tussen Bakersfield en Los Angeles. De landeigenaars in een gehucht, dat ook nu nauwelijks bekendheid heeft en dat grotendeels verlaten was vanwege de dorheid van de omgeving, dachten erover de zaken op te geven en te verhuizen.

Plotseling deed een grommende, bonkende aardbeving zich onder de onvruchtbare heuvels voelen. Niet lang nadat de aarde onder hun voeten had gebeefd en geschud hoorden de mensen een zwak gorgelend geluid. Zij renden naar de droge, stoffige bedding van de kreek die over hun land liep — en waren verbijsterd toen zij water zagen dat zich in een snelle stroom een weg zocht. Toen de kreek na enige tijd helder was geworden bleek dat het water als kristal zo doorzichtig en zuiver was, en heerlijk verfrissend. Onnodig te zeggen dat de zaken daarna beter gingen.

Op de een of andere manier had de aardchok een ondergrondse waterbron opengebroken, waardoor er water over hun land werd gevoerd.

Denk nu eens aan de uitgestrekte woeste gebieden van deze aarde. Klinkt het ongelooflijk, onmogelijk dat

God ze kan laten bloeien als een narcis? Waarom zou het?

De bergen zijn *gevormd*. Grote krachten veroorzaakten geweldige bewegingen, enorme barsten en verschuivingen in de aardkorst. Grote blokken graniet werden de lucht in geslingerd — de aarde schokte en slingerde in de stuiptrekkingen van de grootste aardbevingen aller tijden. Bergen werden gemaakt — ze zijn er niet bij toeval.

De God van alle macht, die de bergen en heuvels vormde (Amos 4:13; Ps. 90:2), zal ze ook her-vormen, Hij zal het aanzien van de aarde herscheppen.

U kunt lezen over de reusachtige aardbevingen die nog komen en die rechtstreeks zullen zorgen voor de vernieuwing van het aardoppervlak. (Zie Openb. 16:18; Zach. 14:4.) God zegt: „De bergen beven voor Hem en de heuvelen versmelten ... ” (Nahum 1:5).

Landwinning door drooglegging

Het is bekend dat een groot deel van de rijkdom van de aarde onder de zeebodem ligt. Olie, goud, zilver en tientallen mineralen blijven onbereikbaar en liggen onaangeboord diep onder de wereldzeeën. Bovendien bevat zeewater veel goud en ligt het grootste deel van de goudvoorraad van de wereld onder de oceanen.

Veel streken op aarde worden door eb en vloed geteisterd, door het eindeloze beuken van de branding die langzaam steeds meer land wegknabbelt. De lage landen van Europa, Nederland in het bijzonder, bestaan voor een niet onaanzienlijk deel uit van de zee teruggewonnen land.

Denk eens aan de vele miljoenen extra hectaren waarover de mensheid zou kunnen beschikken als enkele oceanen zouden worden ingekrompen. En God zegt dat dat gaat gebeuren! „Dan zal de Here de zeeboezem van Egypte met de ban slaan en Hij zal zijn hand tegen de Rivier bewegen met de gloed van zijn adem, en Hij zal haar tot zeven beken uiteenslaan en maken, dat men geschoeid daardoor kan gaan” (Jes. 11:15).

Het klinkt ongelooflijk, maar het is waar!

Wanneer Jezus Christus de grote Machthebber van deze aarde wordt, zal Hij die macht gebruiken. In een visioen zag Johannes de engelen Christus prijzen bij zijn komst op aarde om te regeren.

Zij zeiden: „Wij danken U, Here God, Almachtige, die is en die was, dat Gij uw grote macht hebt opgenomen en het koningschap hebt aanvaard" (Openb. 11:17).

Geluk in gezondheid

De gecombineerde werking van de juiste gezondheidsleer en genezing van ziekte wanneer men zich bekeert zal zorgen voor volmaakte, utopische gezondheid.

Let op hoe God dit beschrijft:

„Daar echter is de Here heerlijk voor ons: een plaats van rivieren en van brede stromen; geen roeiboot zal daarop varen en geen sierlijk jacht ze doorklieven. Want de Here, onze Rechter, de Here, onze Wetgever, de Here, onze Koning, Hij zal ons verlossen ... En geen inwoner zal zeggen: Ik ben ziek; het volk dat daar woont, zal vergeving van ongerechtigheid hebben" (Jes. 33:21-22, 24).

Luister naar deze schitterende belofte: „Sterkt de slappe handen en verstevigt de knikkende knieën. Zegt tot de versaagden van hart: Weest sterk, vreest niet; zie, uw God zal komen met wraak, met de vergelding Gods; Hij zal komen en Hij zal u verlossen. Dan zullen de ogen der blinden geopend en de oren der doven ontsloten worden; dan zal de lamme springen als een hert en de tong van de stomme zal jubelen ... " (Jes. 35:3-6).

God beschrijft het loon van gehoorzaamheid aan zijn wetten van barmhartigheid en liefde. Zie Jesaja 58:8: „Dan zal uw licht doorbreken als de dageraad en uw wond zich spoedig sluiten ... "

Bij het beschrijven van de toestand van goede gezondheid en overvloed die op aarde zal aanbreken zegt God: „Want Ik zal u genezing schenken, u van uw wonden genezen... " (Jer. 30:17).

„Zo komen zij jubelend op de hoogte van Sion en stromen toe naar het goede des Heren, naar koren, most en olie, naar schapen en runderen; hun ziel zal zijn als een besproeide hof, zij zullen nooit meer versmachten.

„Dan verheugt zich het meisje in de reidans, jongelingen met grijsaards tezamen. Ik verander hun rouw in vreugde. Ik troost en verblijd hen na hun smart. Ik laaf de ziel der priesters met het vette en mijn volk wordt met het goede van

Mij verzadigd, luidt het woord des Heren" (Jer. 31:12-14).
Waarom zouden wij niet gezond zijn?

Waarom willen wij zo graag geloven dat een dergelijke volmaakte staat van gezondheid en vreugde onmogelijk is?

Waarom worden in de prediking van het belijdende christendom al deze bijbelteksten genegeerd? In plaats hiervan doet men het voorkomen alsof wij naar een hemel gaan van luiheid en gemak waar niets wordt gedaan.

Er zijn zegeningen voor wie zich aan de gezondheidswetten houdt — absolute garantie dat het resultaat een goede gezondheid zal zijn — en dat ziekte en gebrek vanaf de derde en vierde generatie tot het verleden zullen behoren.

Let op wat God aan zijn volk beloofde: „Indien gij dan aandachtig luistert naar de stem van de Here, uw God, en al zijn geboden, die ik u heden opleg, naarstig onderhoudt . . . [dan zullen] de volgende zegeningen ... over u komen en uw deel worden, indien gij luistert naar de stem van de Here, uw God: gezegend zult gij zijn in de stad en gezegend op het veld. Gezegend zal zijn de vrucht van uw schoot, de vrucht van uw bodem en de vrucht van uw vee: de worp van uw runderen en de dracht van uw kleinvee. Gezegend zullen zijn uw mand en uw baktrog" (Deut. 28:1-5).

Verder laat God ook zien dat de afzonderlijke rassen naar hun eigen land terugkeren om dit weer te bevolken. „In de komende dagen zal Jakob wortel schieten, Israël bloeien en uitspruiten, zodat zij de wereld met vruchten vervullen" (Jes. 27:6).

God zegt dat de puinhopen weer herbouwd zullen worden.

„Want zie, Ik kom bij u en keer Mij tot u, gij zult bewerkt en bezaaid worden. Ik zal de mensen op u talrijk maken: het ganse huis Israëls; de steden zullen weer bewoond en de puinhopen herbouwd worden. Ja, Ik zal mensen en dieren op u talrijk maken, zij zullen zich vermenigvuldigen en vruchtbaar zijn; Ik zal u bevolken als vanouds..." (Ezech. 36:9-11).

Lees hoofdstuk 36 van Ezechiël in zijn geheel. God zegt: „ ... [dan] zal Ik de steden weer bevolken en zullen de puinhopen herbouwd worden . . . Dit land dat verwoest was, is geworden als de hof van Eden; de steden die, verwoest en

vernield, in puin lagen, zijn weer versterkt en bewoond" (vers 33, 35).

En de andere volkeren?

„Te dien dage zal er een heerbaan wezen van Egypte [Egypte bestaat dan nog als natie] naar Assur [Assyrië, vanwaar velen naar het gebied van het tegenwoordige Duitsland migreerden], en Assur zal in Egypte komen en Egypte in Assur, en Egypte zal met Assur de Here dienen. Te dien dage zal Israël de derde zijn naast Egypte en Assur, een zegen in het midden der aarde, omdat de Here der heerscharen het gezegend heeft met de woorden: Gezegend zij mijn volk Egypte en het werk mijner handen, Assur, en mijn erfdeel Israël" (Jes. 19:23-25).

Volledig alfabetisme

Bedenk eens wat een ongelooflijke stap voorwaarts het zou zijn als alle mensen en alle volken overal dezelfde taal zouden spreken, lezen en schrijven.

Op het moment echter hebben grote gebieden van de aarde zelfs geen geschreven taal. Miljoenen en miljoenen mensen zijn analfabeet; zelfs hun eigen naam kunnen zij niet lezen of schrijven.

Wanneer de terugkerende Christus eenmaal de aarde heeft veroverd, zal Hij een tijdperk doen aanbreken waarin iedereen geletterd en goed opgeleid is, en Hij zal de wereld dan één nieuwe, zuivere taal geven.

Alleen al over dit onderwerp zou een heel boek te schrijven zijn. Het hele proces van leren lezen en schrijven zal in de hele wereld veranderen. Tegenwoordig zijn alle talen onzuiver. Ze wemelen letterlijk van de heidense termen, van bijgeloof, verkeerde benamingen, uitzonderingen op de regel en eigenaardig taalgebruik.

God zegt: „Maar dan zal Ik de volken andere, reine lippen geven, opdat zij allen de naam des Heren aanroepen; opdat zij Hem dienen met eenparige schouder" (Zef. 3:9).

Denk eens aan het komende tijdperk met goede literatuur, goede muziek en zonder al die verdubbeling van werk, misverstanden door taalproblemen en duizenden moeizame werkuren voor vertalingen. Wat een tijd zal dat zijn, wanneer de wereld werkelijk goed onderwijs krijgt — en dezelfde taal spreekt.

Het economische stelsel

God laat zien dat Jeruzalem zowel de geestelijke als de financiële hoofdstad van de wereld wordt.

De Schepper zegt van de vernieuwde stad: „Dan zult gij het zien en stralen van vreugde; uw hart zal zich ontroerd verruimen, want tot u zal de rijkdom der zee [de wereldvoorraad goud en zilver ligt voornamelijk onder de zeebodem] zich wenden, het vermogen der volken zal tot u komen" (Jes. 60:5).

Zoals we al hebben gelezen, zegt de Almachtige God dat Hij veel plaatsen die nu onder het water van de oceanen liggen zal verhogen, dat Hij veel meer land beschikbaar zal stellen. Het is de geleerden bekend dat de meeste grondstoffen zich in de aardlagen onder de zeebodem bevinden. God zegt dat deze enorme schatten tijdens de regering van Jezus Christus op aarde beschikbaar komen.

God zegt dat de rijkdom van de wereld in Jeruzalem zal worden geconcentreerd en dat de enorme herbouwprogramma's, renovatieprojecten en geheel nieuwe plannen met deze rijkdom zullen worden gefinancierd.

„ ... Een ogenblik nog, een korte wijle, dan zal Ik de hemel en de aarde, de zee en het droge doen beven. Ja, Ik zal alle volken doen beven en de kostbaarheden van alle volken zullen komen en Ik zal dit huis met heerlijkheid vervullen, zegt de Here der heerscharen. Van Mij is het zilver en van Mij is het goud, luidt het woord van de Here der heerscharen" (Haggai 2:7-9). Gods grote schatkamer zal evenwel openlijk te zien zijn. Geen goudstaven die in diepe, onderaardse kerkers liggen, die nergens toe dienen en alleen een symboolfunctie vervullen — geen vrees voor diefstal en beroving. In plaats daarvan adembenemend mooie versieringen voor het hoofdgebouw, de Tempel waarin Christus verblijft.

De goudstandaard zal gelden; en de waarde zal nooit veranderen.

Speculeren en gokken op het vermogen van andere mensen zal niet meer voorkomen.

Niemand zal ooit meer rijk worden door geld te steken in de arbeid of het scheppend vermogen van anderen. Geen effectenhandel meer, geen wereldbanken, financieringscentra,

verzekeringsmaatschappijen, hypotheekbanken, banken van lening of afbetalingssystemen.

Onder Gods regering van overvloed zullen de mensen alleen kopen wat zij nodig hebben, wanneer zij het zich kunnen veroorloven en wanneer zij contant kunnen betalen. Geen rente meer. En geen belastingen meer.

Maar overal zal het tiendenstelsel gelden.

De tegenwoordige overheden vragen tot 40, 50, zelfs 90 procent aan successierechten, inkomstenbelasting, verborgen belastingen en accijnzen; rijks-, gemeente- en provinciale belastingen.

God echter verlangt slechts tien procent. En van die tien procent financiert Hij het hele bestuursapparaat, het onderwijs en de geestelijke leiding van de hele wereld.

„Mag een mens God beroven? Toch berooft gij Mij. En dan zegt gij: Waarin beroven wij U? [En God antwoordt:] In de tienden en de heffing. Met de vloek zijt gij vervloekt, en Mij berooft gij, gij volk in zijn geheel. Breng de gehele tiende naar de voorraadkamer, opdat er spijs zij in mijn huis; beproeft Mij toch daarmee, zegt de Here der heerscharen, of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en zegen in overvloed over u uitgieten" (Mal. 3:8-10). Dit is een profetie voor nu.

Wat een zegen zal dat zijn. Niets van de financiële last waar tegenwoordig de meeste mensen onder gebukt gaan.

God zegt dat geldelijke zegeningen aan de orde van de dag zullen zijn.

Neem diefstal, beroving, ongelukken, weerschade, roest, verrotting en verval weg uit fabrieken, magazijnen en werkplaatsen. Hoeveel goedkoper zou alles dan niet kunnen worden? En met hoeveel meer winst?

Neem schade door het weer, insecten, plantenziekten en schimmel weg uit het boerenbedrijf, evenals verliezen door overheidsingrijpen in prijzen en marktoverschotten. Hoe zou het de boeren dan vergaan?

God zal dit alles tot stand brengen.

Onze God en hemelse Vader is multimiljardair. „Van Mij is het goud", zegt Hij (Haggai 2:9).

En God wil ook dat ieder kind van Hem waarlijk voorspoed heeft. „Geliefde, ik bid, dat het u in alles wél ga en gij

gezond zijt, gelijk het uw ziel wél gaat" (3 Joh. 2). Christus zei: „Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed" (Joh. 10:10).

God wenst in ieders leven volheid en overvloed.

Maar kijk eens naar de materiële „successen" die u kent. Hoeveel waarachtig geluk hebben ze gebracht? Zoals J. Paul Getty, een van de rijkste mannen ter wereld, gezegd schijnt te hebben: „Ik zou al mijn miljoenen geven voor één gelukkig huwelijk!"

In Gods koninkrijk zullen zijn geboden worden gehoorzaamd. Deze worden dan de norm voor handel, industrie en financiën en voor de hele economische structuur van de wereld.

Alles gaat dan op basis van geven. Christus zei: „Geef en u zal gegeven worden: een goede, gedrukte, geschudde, overlopende maat zal men in uw schoot geven. Want met de maat, waarmee gij meet, zal u wedergemet worden" (Lukas 6:38).

Onder Gods bewind op deze aarde zal de maatstaf van geven worden gehanteerd — niet die van het hebberige, complotterende, wedijverende, bedrieglijke, clandestiene, steelse, gemene, sluwe, oplichterige en leugenachtige gesjoemel dat in de zakenwereld van tegenwoordig normaal is.

Maar wanneer God de opstandige mensheid door het vertoon van zijn grote macht bekeert, wanneer Hij zijn belofte vervult, dan zal dat veranderen: „Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Here: voor Mij zal alle knie zich buigen, en alle tong zal God loven" (Rom. 14:11). Wanneer Hij de ijdele, trotse geest van de mens vernedert, dan zal de mens bereid zijn tot geven.

En totdat God de hooghartigheid van de mens heeft gebroken (Jes. 2:10-12, 17), zullen de volken der aarde niet bereid zijn deze prachtige, liefdevolle, edelmoedige, eerlijke maatstaf van geven voor de hele economie te aanvaarden.

Er zou een heel boek nodig zijn om zelfs maar het begin van de wonderbaarlijke omstandigheden te beschrijven die op deze aarde zouden kunnen heersen — en die uiteindelijk ook *zullen* heersen, wanneer het hart van de mens vernederd en bekeerd is, en de natuur van God zelf heeft gekregen (2 Petr. 1:4).

Nooit zal iemand meer een gebouw neerzetten dat hij niet kan betalen en niet nodig heeft, om het te verhuren aan mensen die hem moeten helpen het te betalen. Geen rente meer. God zegt dat het een zonde is geld te lenen tegen woekerrente of interest.

Eens in de vijftig jaar zullen alle schulden, zowel de particuliere als de openbare, geheel worden kwijtgescholden, alles.

De wereldeconomie hersteld

Aangezien het bestuur dan overal in handen van het geestelijke gezin van God zal zijn, en deels wordt uitgeoefend door menselijke leiders onder rechtstreeks gezag van dat machtige regerende Gezin, en aangezien er geen reusachtige overheidsafdelingen meer zullen zijn die andere reusachtige afdelingen in de gaten houden, die weer argwanend andere afdelingen bewaken; geen militaire vestigingen; geen „inlichtingen“-diensten of Interpol; geen gigantische kartels, monopolies, bonden, noch reusachtige overheidsuitgaven — daarom zal de economie van de wereld herstellen.

Denk u eens in. Geen buitenlandse hulpprogramma's meer; geen verspilde miljarden om „minnaars" (bondgenoten) te kopen (Ezech. 23:9, 22; Klaagl. 1:2, 19; Ezech. 16) die zich later tegen je keren. Geen verstrikkende overheidssubsidies meer voor het bedrijfsleven, de wetenschap en de ruimtevaart, voor scholen en onderzoeksinstituten.

In plaats daarvan zal iedere noodzakelijke industrie, onderwijsinstelling en onderneming op solide financiële basis bestaan.

Wat een wereld zal dat zijn!

De structuur van de nieuwe wereldregering

Let nu op hoe de nieuwe wereldregering in de komende duizend jaar zal functioneren! Het zal geen zogenaamde democratie zijn. Het zal geen socialisme zijn. Het zal geen communisme of fascisme zijn. Het zal geen menselijke monarchie, oligarchie of plutocratie zijn. Het zal geen regering zijn van mensen over mensen. De mens heeft zijn onbekwaamheid om zichzelf te besturen afdoende bewezen.

Het zal een goddelijke regering zijn, theocratie: de rege-

ring van God over mensen. Het zal geen regering zijn van onderop. Men zal geen stemrecht hebben. Het zal geen regering van of door het volk zijn, maar wel een regering voor het volk. Het zal een regering zijn van bovenaf (van de Almachtige God). Ze zal hiërarchisch van vorm zijn.

Er komen geen verkiezingscampagnes. Geen manifestaties om verkiezingsfondsen te werven. Geen lage politieke strijd waarin iedere kandidaat zichzelf in het gunstigste licht probeert te stellen door zijn tegenstanders te belasteren, te beschuldigen en zwart te maken. Er zal geen tijd worden verspild aan het gooien met modder uit machtswellust.

Geen enkele mens krijgt enige regeringsfunctie. Het hele regeringsapparaat zal bestaan uit Goddelijke Geestelijke wezens, leden van het koninkrijk van God: het Goddelijke Gezin.

Alle functionarissen zullen worden benoemd, en wel door de Goddelijke Christus, die het hart van de mens leest en kent en zijn innerlijk en bekwaamheden of onbekwaamheid kent. Een beschrijving van Christus' bovennatuurlijke inzicht in het diepste wezen van anderen vindt u in Jesaja 11:2-5:

„En op hem zal de Geest des Heren rusten, de Geest van wijsheid en verstand, de Geest van raad en sterkte, de Geest van kennis en vreze des Heren; ja, zijn lust zal zijn in de vreze des Heren. Hij zal niet richten naar hetgeen zijn ogen zien, noch rechtspreken naar hetgeen zijn oren horen [roddel]; want hij zal de geringen in gerechtigheid richten en over de ootmoedigen des lands in billijkheid rechtspreken ...” (Jes. 11:2-4).

Bedenk dat God de Allerhoogste is die liefde is, die geeft, die met onbaatzuchtige zorgzaamheid voor de geregeerden zal regeren. Hij zal regeren voor het hoogste nut van het volk. Zij die het meest bekwaam, het meest rechtvaardig zijn, zij die het meest voor een functie in aanmerking komen, krijgen de ambten met verantwoordelijkheid en macht.

Er zijn dan twee soorten wezens op aarde: mensen, geregeerd door degenen die goddelijk zijn gemaakt.

Sommige opgestane heiligen zullen over tien steden regeren, anderen over vijf (Lukas 19:17-19).

Denkt u zich eens in: er wordt geen geld verkwist aan politieke campagnes. Geen verdeeldheid met ruzies en haat in politieke partijen. Er zijn geen politieke partijen!

Wat is het Nieuwe Verbond?

Wat wij kortom onder het Nieuwe Verbond dat Christus op aarde zal instellen, zullen zien is geluk, vrede, overvloed en gerechtigheid voor allen. Heeft u ooit gelezen waar dit Nieuwe Verbond precies uit zal bestaan? Dacht u dat het Gods Wet zou afschaffen? Precies het tegendeel. „Want dit is het verbond [dat Christus gaat instellen, u leest het in Hebrëen 8:10], Ik zal mijn wetten in hun verstand leggen, en Ik zal die in hun harten schrijven . . . ”

Wanneer Gods Wetten in ons hart zijn, wanneer wij Gods wegen liefhebben en daar in ons hart naar willen leven, dan wordt de menselijke natuur onderworpen: de mensen willen dan de weg volgen die leidt tot vrede, geluk, overvloed en vreugdevol welzijn.

Maar vergeet niet dat de mensen die na Christus' terugkeer nog op aarde leven — en door Christus en degenen die zijn opgestaan en onsterfelijk zijn gemaakt, worden geregeerd — de menselijke natuur nog hebben. Zij zijn dan nog onbekeerd.

Twee wegen

Maar Christus en het regerende koninkrijk van God, dat dan de vorm van het regerende gezin krijgt, zullen het komende Utopia in beginsel langs twee wegen tot stand brengen:

1) Alle misdaad en georganiseerde opstand worden geheel onderdrukt door Gods bovennatuurlijke kracht.

2) Christus zal vervolgens de taak op zich nemen de wereld te heropvoeden en te redden of geestelijk te bekeren.

Eerst richten wij ons op de wijze waarop de maatschappelijke en godsdienstige gebruiken door goddelijke kracht zullen worden veranderd.

Oorspronkelijk heeft God zeven jaarlijkse feesten en heilige dagen gegeven die op zijn gebod moesten worden gevierd. Deze waren van grote belangrijke betekenis. Ze gaven een voorstelling van Gods meesterplan ter uitwerking van zijn doel met de mensheid. Ze werden voor eeuwig ingesteld. Jezus vierde ze en gaf ons daarmee een voorbeeld. De apostelen vierden ze (Hand. 20:6, 16; 1 Kor. 5:8; 16:8). De ware, oorspronkelijke Kerk, met inbegrip van de bekeerlingen van het heidendom, vierde ze.

Het waren Gods wegen — Gods gebruiken voor zijn volk. Maar de mensen verwierpen Gods wegen en gebruiken en keerden zich liever tot de wegen en gebruiken van de heidense godsdiensten. De mensen deden wat hun juist scheen. En daar het denken van de mens in deze wereld vijandig tegenover God staat (Rom. 8:7), overheerst de houding van vijandigheid jegens Gods levenswijze. De wegen die de mens juist toeschijnen blijken wegen die tegengesteld zijn aan de wegen die vrede, geluk en overvloed voortbrengen. Dezelfde verkeerde wegen schijnen tegenwoordig veel mensen juist toe! Wij realiseren ons dat ze de meeste mensen die deze woorden lezen juist, en niet verkeerd, zullen voorkomen.

Laten wij echter trachten te beseffen wat Spreuken 14:12 zegt: „Soms schijnt een weg iemand recht, maar het einde daarvan voert naar de dood.” En als u Spreuken 16:25 opslaat, dan ziet u het daar nog eens herhaald: „Soms schijnt een weg iemand recht, maar het einde daarvan voert naar de dood.”

God zei door Mozes: „Gij zult geenszins doen wat wij hier thans doen: ieder geheel naar eigen goeddunken” (Deut. 12:8). En nogmaals: „Neem u ervoor in acht, dat gij u niet laat verleiden ... hun voorbeeld [heidense religieuze gebruiken] te volgen, en dat gij hun goden niet zoekt, zeggende: hoe dienden deze volken hun goden? Zo wil ik het ook doen. Niet alzo zult gij de Here, uw God, dienen; want al wat de Here een gruwel is, wat Hij haat, doen zij voor hun goden ...” (Deut. 12:30-31).

De belijdende christelijke wereld verwerpt Gods heilige dagen, die heilig zijn voor Hem, maar een misleide „christenheid” haat ze. In plaats daarvan houdt zij zich aan heidense dagen: kerstmis, nieuwjaar, pasen en andere, „die God haat”! Velen weten en erkennen dat het heidense feesten zijn, maar zij redeneren: „Wij vieren ze niet om de heidense goden te aanbidden, maar we gebruiken ze om Christus en de ware God te eren.”

Dit is de weg die de mensen „recht schijnt”. Zij bedoelen het wellicht niet kwaad. Zij zijn misleid. Een misleid mens weet niet dat hij het verkeerd heeft. Hij denkt dat hij gelijk heeft. Hij kan even oprecht zijn als degenen die Gods weg hebben gevonden en daarnaar leven. Toch zegt God dat Hij

zulke aanbidding of verering niet aanvaardt. Het is Hem een gruwel „die Hij haat“.

Maar God zal juist de ogen van de misleide mensen voor zijn waarheid openen wanneer Christus terugkomt om over alle volkeren en nog levende stervelingen te regeren.

Allen zullen Gods feestdagen vieren

De mensen zullen niet meer blind en misleid zijn met betrekking tot Gods geboden en wegen. Hij zal dan ook gehoorzaamheid aan zijn gebruiken opleggen.

Wij gaan terug naar het 14e hoofdstuk van Zacharia:

„Allen, die zijn overgebleven van al de volken, die tegen Jeruzalem zijn opgerukt [dat wil zeggen, zij die zich niet in de op bovennatuurlijke wijze vernietigde legers bevonden], zullen van jaar tot jaar heentrekken om zich neer te buigen voor de Koning, de Here der heerscharen, en het Loofhuttenfeest te vieren" (vers 16).

Het Loofhuttenfeest is een van de zeven jaarlijkse feesten die God zijn volk gebod te vieren. Maar het oude Israël kwam in opstand. Het wees Gods feestdagen af en keerde zich tot heidense feesten. Na Ezra en Nehemia hield het Joodse volk zich er wel aan. Maar bedrieglijke „christelijke" geestelijken leerden dat Gods feestdagen „deel uitmaakten van het oude Mozaïsche systeem, en niet voor ons in deze tijd zijn bestemd". De clerus misleidde het volk en maakte het bevooroordeeld. De mensen werden ertoe gebracht te geloven dat kerstmis, nieuwjaar, pasen en dergelijke, feesten waren die Christus had ingesteld.

Maar nu komt Christus op aarde terug om Gods weg, met inbegrip van Gods feesten, in ere te herstellen. Zij die hardnekkig weigeren zich aan Gods heilige dagen te houden, ze met vernietigende minachting bespotten, zullen ze vieren wanneer Christus terugkeert. Zie wat deze bijbeltekst zegt:

„Maar wie uit de geslachten der aarde [inclusief de heidenen] niet naar Jeruzalem zal heentrekken om zich voor de Koning, de Here der heerscharen, neder te buigen, op hem zal geen regen vallen, en indien het geslacht der Egyptenaren niet zal heentrekken en komen, op wie geen regen valt, dan zal toch komen de plaag waarmee de Here de volken zal treffen, die niet heentrekken om het Loofhuttenfeest te vie-

ren. Dit zal de straf zijn van de Egyptenaren en van alle volken die niet heentrekken om het Loofhuttenfeest te vieren" (Zach. 14:17-19).

Uit deze passage kunnen wij zien hoe Christus met „een ijzeren staf” zal heersen, hoe Hij bovennatuurlijke kracht zal gebruiken om de mensen van alle naties op zijn rechte wegen te brengen, de wegen die de oorzaak van ware zegeningen zijn.

De volmaakte regering

Inderdaad, Jezus Christus zal zeer spoedig op aarde terugkeren. Hij zal met macht en glorie komen. Hij komt om over alle naties te *regeren*.

Dit bestuur, deze heerschappij zal Hij echter niet geheel alleen uitoefenen. Hij komt om een wereldregering op te richten. Het zal een regering met een hoge organisatiegraad zijn. Er zullen veel gezaghebbende functies zijn.

Het is nu tijd om de werking van deze volmaakte vorm van bestuur uiteen te zetten.

In de eerste plaats is het de regering van God — geen menselijke regering. De mensen willen het nog niet erkennen, maar door 6000 jaar ondoelmatig, klungelig menselijk wanbestuur heeft de mens aangetoond absoluut niet in staat te zijn zichzelf te regeren.

Wat betreft de bekwaamheid van de mens om te regeren en te besturen zegt God over de huidige regeringsfunctionarissen: „Er is niemand die een gegronde aanklacht indient, en niemand die naar waarheid richt; zij vertrouwen op ijdelheid, spreken valsheid, gaan zwanger van moeite en baren onheil ... Hun voeten snellen naar het kwade en haasten zich om onschuldig bloed te vergieten; hun gedachten zijn onheilsgedachten, verwoesting en verderf zijn op hun wegen. De weg des vredes kennen zij niet, en er is geen recht in hun sporen; zij gaan langs kronkelpaden; niemand die ze betreedt, kent vrede" (Jes. 59:4-8).

Onder dit menselijk wanbestuur zegt het volk dan: „Daarom blijft het recht ver van ons en de gerechtigheid bereikt ons niet. Wij wachten op licht [de oplossing van maatschappelijke, persoonlijke, nationale en wereldproblemen] en zie, er is duisternis; op stralende helderheid en wandelen in dichte donkerte. Wij tasten als blinden langs de

wand, als wie geen ogen hebben, tasten wij; wij struikelen op de middag als in de schemering, wij zijn in de kracht van ons leven aan doden gelijk" (Jes. 59:9-10).

Dan wordt in dit hoofdstuk, dat onze tijd voorspelt, de uiteindelijke oplossing gegeven: „Maar als Verlosser komt Hij voor Sion ..." (vers 20). En verderop: „Sta op, word verlicht, want uw licht komt en de heerlijkheid des Heren gaat over u op" (Jes. 60:1).

De enige hoop op rechtvaardigheid, op vrede, op waarheid, op de juiste oplossing voor alle problemen van deze wereld, is gelegen in de komst van Christus in macht en heerlijkheid om een wereldregering op te richten. De juiste regering. De regering van God!

In deze en tal van andere passages laat God in zijn Woord aan de mensheid zien hoe volslagen machteloos de mens is in het besturen van zichzelf en zijn medemensen. Zesduizend jaar menselijke ervaring hebben de mensheid nu op de rand van algehele zelfmoord gebracht.

Met andere woorden, de eerste 6000 jaar van Gods 7000-jarenplan werd Satan toegelaten zijn werk van het misleiden van de wereld uit te voeren, gevolgd door 1000 jaar (één duizendjarige dag) waarin Satan zijn „werk" van bedrog niet zal mogen verrichten. Nog anders gezegd, God bestemde zes duizendjarige dagen om de mens toe te staan aan het geestelijke werk van de zonde toe te geven, gevolgd door een duizendjarige dag van geestelijke rust onder de hem opgelegde regering van God.

Een vanaf den beginne geplande regering

Nu volgt een wonderbaarlijke waarheid.

Wat nu volgt is het geopenbaarde inzicht in de prachtige planning, voorbereiding en organisatie van de volmaakte regering van God.

Er zullen geen onbekwame en zelfzuchtige ambitieuze politici zijn die de teugels van de macht in hun begerige handen proberen te krijgen door middel van de bedrieglijke politieke methoden van deze wereld. Tegenwoordig wordt de mensen gevraagd te stemmen op mensen van wie zij weinig weten, mensen wier kwalificaties grotendeels verkeerd worden voorgesteld. In de komende regering van God is iedereen

die met gezag wordt bekleed beproefd en getest, opgeleid, ervaren en geschikt bevonden, volgens de maatstaven van God. Dit feit illustreert het doel en de noodzaak van de Kerk. De functie van de Kerk is niet slechts het bekeren van de „eerstelingen“, niet louter behoud te brengen aan hen die uit de wereld en in de Kerk worden geroepen, maar hen voor te bereiden op en op te leiden voor deze posities van leiderschap in het koninkrijk, wanneer behoud voor iedereen die dan leeft toegankelijk zal zijn.

God maakt lange-termijn plannen, maar niet alleen voor zijn regering die over deze aarde zal heersen. Hij had in wezen tegen Adam gezegd: „Ga heen en vorm je eigen menselijke regeringen, schep in je eigen verbeelding je eigen goden en godsdiensten; ontwikkel je eigen kennis en onderwijsstelsel en creëer je eigen maatschappelijke stelsels (in één woord, organiseer je eigen menselijke beschaving).“

Toen God de mens veroordeelde om 6000 jaar van Hem afgesneden te leven, behield Hij zich echter, met het oog op zijn doel, het recht voor uitverkoren mensen tot een bijzondere dienst en tot contact met Hem te roepen. Gedurende deze dagen van de mens heeft God voorbereidingen getroffen voor zijn eigen duizendjarige beschaving in al haar aspecten — bestuurlijk, onderwijskundig en godsdienstig — voor zijn beschaving in haar geheel.

Het begon allemaal met Abraham.

In zijn tijd was er slechts één mens op aarde die tegelijkertijd een sterk karakter had en volkomen en nederig aan God onderworpen en gehoorzaam was, aan Gods wetten, zijn aanwijzingen en heerschappij. Die man was Abraham.

God begon de opleiding voor gezagdragers in topposities in zijn komende wereld met Abraham. Abraham leefde in de hoogst „ontwikkelde“, de meest „hoogstaande“ beschaving, en naar men dacht, in de meest aantrekkelijke omgeving.

God zei tot Abraham (toen nog Abram genaamd): „Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal“ (Gen. 12:1).

Er ontstond geen discussie. Abraham zei niet: „Maar waarom? Waarom moet ik alle genoegens van deze beschaving opgeven, zelfs mijn verwanten en vrienden?“ Abraham begon niet te redetwisten of te treuzelen.

Er staat eenvoudig: „Toen ging Abram ..." (vers 4).

Abraham werd zwaar beproefd. Maar na zijn dood zei God dat „Abraham naar Mij geluisterd en mijn dienst in acht genomen heeft: mijn geboden, mijn inzettingen en mijn wetten" (Gen. 26:5).

Abraham werd voor een hoge positie in de regering van God opgeleid, de regering die nu spoedig het bestuur over de wereld zal voeren. Hij geloofde in, was gehoorzaam en trouw aan Gods regering en de inzettingen en wetten ervan.

Abraham ontving de beloften waarop het behoud van ieder mens, door Christus, is gebaseerd. Hij wordt de vader (menselijk gesproken) van de gelovigen genoemd (Gal. 3:7). Aan de heidenen van Galatië schreef de apostel Paulus: „Indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij [heidenen] zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen" (Gal. 3:29). In het 16e vers had hij gezegd: „Nu werden aan Abraham de beloften gedaan en aan zijn zaad [afstammeling — Christus] ..."

God maakte een begin met de voorbereidingen voor zijn koninkrijk, met de opleiding van het hoogste personeel voor posities in Gods beschaving, met Abraham. Toen Abraham gehoorzaam bleek, zegende God zijn arbeid en stond hem toe rijk te worden. God schonk hem ervaring in het verstandig omgaan met grote rijkdom en in het leiding geven aan een groot aantal mensen.

Isaak werd door de God-vrezende, God-gehoorzamende Abraham opgevoed naar Gods geboden, in gehoorzaamheid aan Gods regering. Hij werd samen met zijn vader Abraham erfgenaam. Ook hij werd getraind in gehoorzaamheid en daarnaast in het leiden en besturen van anderen.

Vervolgens werd Jakob, geboren met dit rijke erfdeel, opgevoed om hetzelfde patroon als Abraham en Isaak te volgen. Hoewel zijn schoonvader hem bedroog en onderdrukte, werd ook Jakob rijk. Hij was menselijk, evenals Abraham en Isaak en alle mensen. Hij maakte fouten. Maar hij overwon ze. Hij bekeerde zich. Hij zegevierde met God. Hij gaf nooit op! Hij ontwikkelde de kwaliteiten en het karakter van een leider. Hij werd de stamvader van de twaalf machtigste volken van de spoedig komende wereld van morgen.

Het organisatieschema van de regering

God heeft ons niet met zoveel woorden verteld hoe zijn komende super-wereldregering precies zal zijn georganiseerd. Hij heeft ons echter wel een globaal schema gegeven. Hij heeft specifiek gezegd op welke plaats veertien hoge bestuurders (met inbegrip van Christus) zullen komen. En op grond hiervan kunnen wij een groot deel van de overige bestuurlijke structuur afleiden. Wat duidelijk is geopenbaard bevat op z'n minst sterke aanwijzingen voor een groot deel van de komende regeringsstructuur.

Wij weten dat het de regering van God zal zijn. De Almachtige God — de Vader van Jezus Christus — is de Hoogste Wetgever en staat boven Christus en alles wat is. Wij weten dat Christus Koning der koningen en Heer der heren zal zijn, over zowel de staat als de kerk, die door Hem verenigd zullen zijn.

Wij weten dat koning David van het oude Israëel (bijzonderheden later) koning wordt over de twaalf grote naties die uit de letterlijke afstammelingen van de twaalf stammen van Israëel zijn samengesteld. Wij weten dat elk van de twaalf apostelen koning zal zijn, en op een troon zal zitten, over een van die uit de stammen van Israëel voortgekomen naties.

Wij weten dat het een regering van bovenaf zal zijn. Er zal een duidelijke gezagsketen zijn. Niemand wordt door het volk gekozen. Sterfelijke mensen hebben bewezen niet te kunnen oordelen over kwalificaties, en evenmin het innerlijk, het hart, de bedoelingen en bekwaamheden van mensen te kennen. Allen zullen op goddelijke wijze van bovenaf worden aangesteld. Iedereen die een gezaghebbende positie bekleedt zal iemand zijn die tot onsterfelijkheid is opgestaan en uit God is geboren — geen mensen van vlees en bloed meer.

Met dit in gedachten en in de wetenschap dat Abraham (menselijk gesproken) de vader is van allen die van Christus en erfgenaam van het behoud zijn, wordt het duidelijk dat Abraham een hogere machtspositie in Gods koninkrijk krijgt dan David, en dat hij over zowel Israëlieten als heidenen zal worden aangesteld. Hij is de „vader" van zowel de heidense bekeerlingen als de Israëlieten.

Bovendien noemt de Bijbel herhaaldelijk de combinatie

„Abraham, Isaak en Jakob" en neemt deze tezamen als een team dat „de vaderen" wordt genoemd. De beloften werden immers opnieuw gedaan aan Isaak en Jakob, wiens naam werd veranderd in Israël.

Wat is geopenbaard wijst er dus op dat Abraham, Isaak en Jakob in de komende wereldregering van God onder Christus zullen functioneren als het hoogste team met Abraham als leider.

Jezus heeft zelf uitdrukkelijk gezegd dat Abraham, Isaak en Jakob in dat glorieuze en verheerlijkte koninkrijk zullen zijn (Lukas 13:28).

Jozef heeft zich op heel bijzondere wijze gekwalificeerd, maar wij komen later op hem terug.

Kerk en Staat

Nog een principe wordt in Gods Woord duidelijk: kerk en staat zullen onder Christus verenigd zijn. Er komt één regering, over alle naties. Er zal één Kerk zijn, één God, één godsdienst, één stelsel van onderwijs, één maatschappelijke orde. En zij zullen worden verenigd, zoals in Gods oorspronkelijke schema voor het oude Israël.

Drie mannen — Petrus, Jakobus en Johannes, van de oorspronkelijke twaalf discipelen — hadden het voorrecht om in een visioen het koninkrijk van God te aanschouwen (Matth. 17:9). In dit visioen onderging Jezus, die persoonlijk bij hen was, een gedaanteverandering: Hij verscheen als de verheerlijkte Christus. Zijn gelaat begon te stralen als de zon, zijn kleren werden wit als het licht. Twee anderen verschenen met Hem in dit visioen, dit glimpje van het komende koninkrijk, en wel Mozes en Elia. In het visioen stelden deze twee de functies van staat en kerk voor, met en onder Christus, zoals het in Gods koninkrijk zal zijn. Zowel Mozes als Elia kwalificeerde zich tijdens hun leven voor een zeer hoge plaats in het koninkrijk van God.

Mozes was degene door wie Christus (zeker, Hij was de God van het Oude Testament, vele bijbelteksten bewijzen dit) de wetten en instellingen voor de natie Israël gaf. Mozes kreeg zijn opleiding als zoon van een farao. Zijn opleiding en ervaring deed hij zowel onder de heidenen als onder de Israëlieten op.

Elia wordt meer dan wie ook in de Bijbel voorgesteld als de profeet die de eredienst van de ware God herstelde, en tevens gehoorzaamheid aan zijn geboden. Toen Elia koning Achab beval om „heel Israël" op de berg Karmel te verzamelen, met de profeten van Baal en Asjera (1 Kon. 18:19-21), zei hij: „Hoelang zult gij aan beide zijden mank gaan? Indien de Here God is, volgt Hem na; maar indien het Baal is, volgt hem na" (vers 21). En toen na Elia's 18 seconden durende gebed (vers 36-37) het vuur door een wonder uit de hemel viel en Klia's offer verteerde, toen viel het volk ter aarde en zei: „De Here, die is God! de Here, die is God!" (Vers 39.)

Het visioen van de gedaanteverandering (Mattheüs 16:27 tot en met 17:9) gaf de apostelen Petrus, Jakobus en Johannes een voorproefje van Christus' komst in zijn koninkrijk — zoals Hij zal komen. Dit wijst erop dat Mozes en Elia de hoofden, onder Christus, van de staat of de centrale wereldregering (Mozes) en de kerk of de godsdienstige activiteiten (Elia) zullen zijn.

Deze twee mannen zijn dan, evenals de „vaderen" Abraham, Isaak en Israël, tot onsterfelijkheid, in macht en glorie opgestaan. Dit zijn beslist aanwijzingen dat Mozes en Elia onder Christus als de Koning der koningen en onder Christus' hoogste bestuurscollege, de „vaderen", zullen staan: Mozes als hoofd van alle nationale en internationale regeringen, en Elia als hoofd van alle georganiseerde kerkelijke, godsdienstige en onderwijskundige activiteiten.

In wezen is de groei van het evangelie en de godsdienst een kwestie van geestelijk onderwijs. En het is veelbetekend dat Elia drie scholen had georganiseerd en bestuurd (2 Kon. 2:3, 5; 4:38; te Bethel, Jericho en Gilgal) waar hij Gods waarheid onderwees in een wereld die door bedrieglijke heidense leringen was ontaard.

Het nationale niveau

Nu wordt ons inzicht in de organisatie van Gods komende wereldregering verder verruimd.

Op het nationale niveau zullen de naties die afstammen van de twee stammen Efraïm en Manasse (de zonen van Jozef) de twee leidende naties van de wereld worden (Jer. 30:16-18; 31:4-11, 18-20; Jes. 14:1-2; Deut. 28:13).

Na hen komen evenwel de volken die van de andere stammen van Israël afstammen. Daarna komen de heidense volkeren, maar die zullen ook welvarend zijn en overvloedig gezegend.

De opgestane, onsterfelijke koning David zal onder Mozes in macht en heerlijkheid koning over alle twaalf volken van Israël zijn (Jer. 30:9; Ezech. 34:28-24; 37:24-25). De oorspronkelijke twaalf apostelen zullen onder David ieder koning zijn over een van deze dan bijzonder welvarende naties (Matth. 19:28).

Onder iedere apostel, dan koning van een belangrijke natie, staan de bestuurders van districten, provincies en steden.

Steeds evenwel zullen deze koningen en machthebbers opgestane onsterfelijken zijn, die als geestelijke wezens in het koninkrijk (gezin) van God zijn geboren, geen sterfelijke mensen van vlees en bloed. En steeds zullen het diegenen zijn die zich niet alleen door bekering, maar ook door zelfoverwinning, de ontwikkeling van goddelijk karakter en groei in de kennis van Christus hebben gekwalificeerd. Zij hebben geleerd zich door Gods wet en regering te laten leiden en zijn getraind in het leiding geven.

De gelijkenis van de ponden (Lukas 19:11-27) en die van de talenten (Matth. 25:14-30) maken dit volkomen duidelijk. Hij die zijn geestelijke vermogens vertienvoudigde wordt beschreven als degene die macht krijgt over tien steden. Hij die zich slechts half zoveel in Gods karakter en vermogens ontwikkelde wordt beschreven als degene die over vijf steden macht ontvangt. De gelijkenis van de talenten laat hetzelfde zien, maar bovendien dat wij worden beoordeeld naar wat wij doen met dat *waarmee* wij het moeten doen. Dat wil zeggen dat iemand met minder talent wordt beoordeeld naar motivatie, inzet, ijver en volharding in verhouding tot zijn gaven. Van wie veel — in natuurlijke begaafdheid en geestelijke gaven — heeft geërfd en gekregen, wordt veel geëist. Iemand van minder vermogen heeft evenveel kans op een beloning in Gods koninkrijk als een hoogbegaafde — als hij even hard streeft.

Maar hoe zit het nu met alle heidense volkeren? Wie wordt over hen als heerser aangesteld?

Er zijn sterke aanwijzingen — geen specifieke verklaring, maar aanwijzingen — overeenkomstig de principes en bepaalde taken die geopenbaard zijn, dat de profeet Daniël koning over hen allen zal worden gemaakt, rechtstreeks onder Mozes. Welke profeet — welke man van God — zond God voor een bestuurlijke opleiding op het hoogste regeringsniveau naar het allereerste wereldrijk? Welke man weigerde om heidense gebruiken en gewoonten na te volgen, ook al stond hij in positie rechtstreeks onder de koning zelf? Wie bleek trouw aan God en de dienst van God en gehoorzaam aan de wetten van God, zelfs toen hij diende op het hoogste niveau in het eerste wereldrijk?

De profeet Daniël!

In eerste instantie zou men kunnen denken dat Christus de apostel Paulus aan het hoofd van de heidense naties zou stellen, onder Mozes en onder Christus. En inderdaad heeft Paulus zich voor een hoge positie over de heidenen gekwalificeerd.

Daniël echter kwam bijna dagelijks in aanraking met de koning van de eerste wereldregering. En hoewel dat een menselijke regering was, bleek Daniël volkomen trouw en gehoorzaam aan God en Gods heerschappij. Hij werd gebruikt om aan koning Nebukadnezar en diens onmiddellijke opvolgers te openbaren dat God degene is die over alle koninkrijken heerst. Daniël weigerde het rijke voedsel en de delicatessen van de koning, waaronder wat volgens Gods gezondheidswetten onrein is. Driemaal per dag bad hij tot God, ook toen dat betekende dat hij in de leeuwenkuil zou worden geworpen. Hij vertrouwde op God om hem te beschermen en van de leeuwen te bevrijden. Hij verwierf kennis en wijsheid in de zaken en aangelegenheden van het bestuur over naties.

Toen God door de profeet Ezechiël drie van de rechtvaardigste mannen die ooit hadden geleefd noemde, was Daniël een van hen. De andere twee waren Noach en Job (Ezech. 14:14, 20). Het spreekt vanzelf dat God Noach en Job eveneens in ambten van groot gewicht zal benoemen.

In zijn Woord gaf God Daniël de verzekering dat hij ten tijde van de opstanding in het koninkrijk van God zal zijn (Dan. 12:13).

Het is interessant om, in het voorbijgaan, te overwegen of Daniels drie collega's in dienst van het Chaldeeuwse rijk, Sadrak, Mesak en Abednego, wellicht als team rechtstreeks onder en met Daniël zullen werken, zoals de drie „vaderen" waarschijnlijk rechtstreeks met en onder Christus werken. Er lijken in feite meerdere van dergelijke teams mogelijk.

Maar wat kan er worden gezegd over Paulus? Terwijl de oorspronkelijke twaalf apostelen tot het „verloren" Huis Israël werden gezonden, was Paulus de apostel der heidenen. Dat is de sleutel. Christus zelf heeft uitdrukkelijk gezegd dat ieder van de twaalf koning over een van de volken van Israël zal worden. Het is niet goed denkbaar dat Paulus over slechts één heidens land koning zal worden. Men zou zelfs kunnen concluderen dat Paulus in bekwaamheden en prestaties iets hoger staat dan een van de oorspronkelijke twaalf apostelen. En ook zal geen enkele heidense natie zo belangrijk zijn als enige Israëlitische natie.

Het lijkt er dan ook op dat Paulus over alle heidense volkeren zal worden aangesteld, maar onder Daniël.

Natuurlijk wordt er door Christus over ieder heidens land een koning benoemd. En onder hen komen weer bestuurders van districten en steden te staan. Er zijn geen aanwijzingen betreffende hun identiteit, behalve dat die apostelen en evangelisten die rechtstreeks onder en met Paulus werkten — Barnabas, Silas, Timotheüs, Titus, Lukas, Markus, Filemon enz. — ongetwijfeld een belangrijke positie krijgen. En hoe is het met de andere heiligen uit diezelfde tijd. de eerste voorspoedige jaren van de Kerk, toen haar ledental zich aanvankelijk met talloze bekeerlingen vermenigvuldigde? En met de vele latere bekeerlingen, tot in onze tijd?

Wij kunnen hier slechts dat vermelden waarvoor min of meer duidelijke aanwijzingen zijn te vinden in wat God reeds heeft geopenbaard.

Het internationale niveau

Naast deze bestuurlijke benoemingen over landen en groepen landen, op het nationale niveau, die zijn geopenbaard of waarvoor aanwijzingen zijn, zijn er posities van groot gewicht op het internationale niveau te vervullen, op het gebied van wetenschappelijke en maatschappelijke functies.

Er zijn enkele aanwijzingen betreffende deze werkzaamheden en de mogelijke — zo niet waarschijnlijke — mensen ervoor.

Jozef, de zoon van Israël en achterkleinzoon van Abraham, werd beheerder van de voedselvoorraden van de in die tijd machtigste natie op aarde: Egypte. „Jozef was synoniem met „voorspoed“. „En de Here was met Jozef, zodat hij een voorspoedig man werd... [en] de Here alles wat hij ondernam onder zijn hand deed gelukken ...” (Gen. 39:2-3). In naam van de farao werd hij de feitelijke heerser over de belangrijkste natie ter wereld. Zijn speciale deskundigheid lag op economisch gebied, op het omgaan met overvloed. En wat hij deed, deed hij op Gods wijze.

Het lijkt daarom duidelijk dat Jozef leider van de wereld-economie zal worden, van de landbouw, de industrie, de technologie en de handel, evenals van het geldwezen. Deze stelsels zullen internationaal zijn en voor ieder land gelijk.

Ongetwijfeld zal Jozef een uitgebreide en perfect werkende organisatie vormen bestaande uit volmaakte onsterfelijke wezens die in deze grote organisatie met en onder hem zullen werken. Door deze organisatie zullen hongersnood, ondervoeding en armoede worden uitgebannen. Er zullen geen door armoede geteisterde achterbuurten meer zijn. Er zal algemene welvaart zijn!

Een ander groot project op het internationale niveau is dat van het herbouwen van de verwoeste plaatsen en van de bouw van alle grotere en belangrijker gebouwen die Christus voor de wereld die Hij zal scheppen nodig heeft. „Zij zullen de overoude puinhopen herbouwen, het verwoeste uit vroeger tijde doen herrijzen en de steden vernieuwen, die in puin liggen, die verwoest hebben gelegen van geslacht op geslacht” (Jes. 61:4).

Job was de rijkste en voornaamste man van het Oosten (Job 1:3) en een bekend bouwer. (Vergelijk Job 3:13-14 met Gods uitdaging in Job 38:4-6.) Hij was zo oprecht en perfect dat God Satan zelfs uitdaagde om een fout in zijn karakter te ontdekken. In feite was er een verschrikkelijke zonde in zijn leven: eigengerechtigheid. Maar God bracht hem tot bekering. (Zie Job, de hoofdstukken 38 tot 42.) Toen deze man, die een dermate sterke zelfbeheersing bezat dat hij

zozeer op eigen kracht rechtvaardig kon zijn, eenmaal door God was vernederd, tot vertrouwen op God was gebracht, en met Gods Geest was vervuld — welnu, niemand die ooit heeft geleefd zou hem als hoofd van enorme, wereldomvattende bouwprojecten kunnen evenaren.

Er zijn derhalve sterke aanwijzingen dat Job de leider zal zijn van de stadsvernieuwing in de gehele wereld, waarbij de verwoeste plaatsen en de vernietigde steden zullen worden herbouwd, niet zoals ze nu zijn, maar in overeenstemming met Gods patroon, en van omvangrijke technische projecten zoals dammen en energiecentrales, of wat de regerende Christus ook maar zal bepalen.

Nog minstens één andere persoon lijkt in deze grote organisatie een zeer hoge positie te zullen ontvangen. Dat is Zerubbabel (zie Haggai en Zach. 4).

Tot zover de komende beschaving van de wereld op het nationale en internationale vlak.

Onderwijs en godsdienst van morgen

Wij komen nu aan de wereld van morgen op het niveau van de individu: de Kerk, de godsdienst, het onderwijsstelsel.

Wanneer Jezus Christus in de volle, hoogste heerlijkheid en macht van de Schepper-God op aarde terugkeert, dan komt Hij deze keer om de wereld geestelijk te redden.

Wanneer Hij op zijn glorieuze troon te Jeruzalem zit, zullen alle volken daar voor Hem staan. Hij zal beginnen met de schapen van de bokken te scheiden. „Dan zal de Koning tot hen [de schapen], die aan zijn rechterhand zijn, zeggen: Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk dat u bereid is van de grondlegging der wereld af” (Matth. 25:34).

De mensen die zich nu bekeren zijn erfgenamen. Zij beerven het koninkrijk bij Christus' komst. De doden in Christus zullen worden opgewekt, zullen als eersten opstaan, als onsterfelijke geesten. Wij die dan leven in Christus, worden ogenblikkelijk veranderd in onsterfelijke geesten en gaan met degenen die zijn opgestaan de neerdalende Christus in de lucht tegemoet.

Door de onsterfelijkheid zijn wij dan van de sterfelijke mensen op aarde afgezonderd.

Waar Jezus ook is, vanaf dat ogenblik zullen wij altijd

met Hem zijn. Waar zal Hij dan zijn? Zijn voeten zullen dezelfde dag op de Olijfberg staan (Zach. 14:4).

Hierna komt dan het scheiden van de schapen (zij die zich bekeren, geloven en de heilige Geest ontvangen) en de bokken (zij die zich verzetten). Deze scheiding — de opleiding van bekeerlingen voor Gods koninkrijk — zal de gehele duizendjarige periode van Christus' heerschappij op aarde voortdueren.

Christus zal alle volkeren dan een nieuwe en zuivere taal geven: „Maar dan zal Ik de volken andere, reine lippen geven, opdat zij allen de naam des Heren aanroepen; opdat zij Hem dienen met eenparige schouder" (Zef. 3:9).

Gods zuivere waarheid zal aan alle mensen worden verkondigd. Niemand zal meer worden misleid. Maar „de aarde zal vol zijn van kennis des Heren, zoals de wateren de bodem der zee bedekken" (Jes. 11:9).

Christus is „de wortel van Isai", de vader van David. Christus zal dan door de heidenen worden gezocht (Jes. 11:10). Christus zal zich er dan op toeleggen geheel Israël te behouden (vers 11). (Zie ook Romeinen 11:25-26.)

Al dit werk van evangelieprediking in de gehele wereld — het geestelijk redden van de wereld (als geheel, misschien niet ieder individu, maar zeker een meerderheid) — maakt het tegelijkertijd nodig de wereld nieuw onderwijs te geven.

Een van de grootste problemen waar de teruggekeerde verheerlijkte Christus voor komt te staan is dat van het opnieuw onderwijzen van de zogenaamd ontwikkelde mensen. Hun verstand — en het zijn ontegenzeggelijk de mensen met het beste verstand — is door verkeerd onderwijs dermate vervormd dat zij niet in staat zijn waarheid te accepteren voordat zij hun dwalingen hebben afgeleerd. Het is minstens tien keer zo moeilijk een dwaling af te leren wanneer die vast in het verstand is verankerd, als om met niets te beginnen en nieuwe waarheid te leren.

Het is mogelijk dat zij uiteindelijk meer tijd nodig hebben om tot kennis van de waarheid te geraken, om waarlijk ontwikkeld te worden, dan de ongeletterden van deze wereld.

Gods geïnspireerde Woord, de Bijbel, is het fundament van alle kennis. Maar zij zijn erin getraind om dit ware fundament bevooroordeeld te verachten.

Het onderrichten en heronderrichten van de wereld zal zeker een van de belangrijkste taken zijn waar het koninkrijk van God, na Christus' terugkeer als Heerser, voor komt te staan. Tegenwoordig volgen de mensen valse en bedrieglijke waarden. Hun hele denken /al een heroriëntatie vereisen, een verandering van richting.

Een Kerk met een hoofdkwartier

Wij hebben gezien dat de aarde, als deze duizendjarige periode is begonnen, even vol ware kennis zal zijn als de oceaan vol water is (Jes. 11:9). Hoe zal dat tot stand komen?

De profeet Micha geeft een deel van het antwoord: „En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis des Heren vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En volkeren zullen derwaarts heenstromen" (Micha 4:1).

De profetieën gebruiken het woord „berg" als symbool van een groot land, en „heuvelen" als symbool van kleinere landen. Met andere woorden, het koninkrijk van God, het koninkrijk van de opgestane onsterfelijken — het regerende koninkrijk — zal met volledige autoriteit boven de grote naties (van sterfelijke mensen) worden gevestigd en boven de kleine naties worden verheven; en de mensen zullen in groten getale naar Gods koninkrijk stromen. Nu verder:

„En vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion [de Kerk] zal de wet uitgaan en des Heren woord uit Jeruzalem. En Hij [Christus] zal richten tussen vele volkeren en rechtspreken over machtige natiën tot in verre landen. Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren" (vers 2-3).

Deze kennis, dit onderwijs — de kennis van Gods Wet — zal van de Kerk uitgaan en van Jeruzalem, de nieuwe wereldhoofdstad.

Christus zelf zal vanuit Jeruzalem regeren. *Er* zijn aanwijzingen dat daar met Christus, onder de rechtstreekse leiding van Elia, die onsterfelijken zullen worden geplaatst die

door Christus zijn uitgekozen om het Hoofdkwartier van de Kerk te vormen. Openbaring 3:12 wijst erop dat de leden van het „Filadelfia-tijdperk" pilaren in dit Hoofdkwartier van de Kerk zullen zijn.

In de organisatie van dit uiterst belangrijke Hoofdkwartier van de Kerk zal de opgestane Johannes de Doper waarschijnlijk een functie krijgen waarin hij met en direct onder Elia werkt. Hij kwam „in de geest en de kracht van Elia" (Lukas 1:17). Van hem zei Jezus: „Voorwaar, Ik zeg u, onder hen, die uit vrouwen geboren zijn, is er niemand opgestaan, groter dan Johannes de Doper... ". Hij was de Elia die komen zou (Matth. 11:7-11).

Jezus zei dat er niemand die ooit heeft geleefd groter was dan Johannes de Doper. Toch zal zelfs de kleinste in het koninkrijk groter zijn (Matth. 11:11). Duidelijk is dat Johannes de Doper een zeer hoog ambt krijgt. Het lijkt logisch dat hij naast of rechtstreeks onder Elia komt.

De voor onze tijd geprofeteerde Elia

Laten wij nog eens stilstaan bij Gods principe van tweeledigheid. Zoals Jezus in Mattheüs zei was de profetie van Maleachi 3:1 van toepassing op Johannes de Doper als type; maar als u doorleest tot aan vers 5 wordt het heel duidelijk dat de profetie spreekt over iemand die de weg voor de tweede komst van Christus voorbereidt. Johannes de Doper was een stem die riep in de fysieke woestijn bij de rivier de Jordaan, als voorbereiding van de weg voor de eerste komst van Christus, als fysiek menselijk wezen, de komst naar zijn fysieke Tempel te Jeruzalem en naar het fysieke volk Juda, met de aankondiging van het goede nieuws dat in de toekomst het koninkrijk van God zal worden opgericht. Maar voor de tweede komst zou er eveneens een boodschapper zijn die de weg zou voorbereiden en van wie Elia een type was. Een stem die roept in de wereldwijde geestelijke woestijn van religieuze verwarring, als voorbereiding van de weg voor de geestelijke, verheerlijkte Koning der koningen en Heer der heren, die in de soevereine macht en glorie van God naar zijn geestelijke tempel, de Kerk (Ef. 2:21) zal komen, om het koninkrijk van God daadwerkelijk te vestigen.

In Mattheüs 17:1-8 zagen Petrus, Jakobus en Johannes

het visioen waarin Mozes, Elia en Christus in het koninkrijk van God verheerlijkt waren. In vers 10 vroegen de discipelen toen aan Jezus: „Hoe kunnen dan de schriftgeleerden zeggen, dat Elia eerst moet komen?" Vergeet niet dat Johannes de Doper zijn taak had voltooid en gevangen was gezet nog voordat Jezus aan zijn predikambt was begonnen. Op het moment dat de discipelen deze vraag stelden was Johannes de Doper reeds gekomen en ter dood gebracht. Desalniettemin antwoordde Jezus, sprekend over wat nog toekomst was: „Elia zal wel komen en alles herstellen" (vers 11).

Dit kan niet op Johannes de Doper betrekking hebben. Johannes de Doper herstelde immers niets, maar riep de mensen op zich te bekeren in voorbereiding op de eerste komst van Jezus als fysieke mens.

In de eerste jaren van de nieuwtestamentische Kerk werd Jezus' ware evangelie onderdrukt en vervangen door een vals evangelie. Men verkondigde niet meer het evangelie van Christus (het koninkrijk van God), maar een vals evangelie van de mens over een Christus die de geboden van zijn Vader afschafte.

Ook Maleachi 4:5-6 beschrijft de Elia die zou komen aan het einde van het tijdperk van de Kerk — in een tijd dat, als deze boodschap voor de eindtijd niet zou worden verkondigd, de verheerlijkte Christus zou komen om de aarde met totale vernietiging te treffen. (Het woord *ban* in dit vers is een vertaling van een hebreuws woord dat *totale vernietiging* betekent.)

Onderwijs in de wereld van morgen

Het Hoofdkwartier van de Kerk in Christus' eigen wereldhoofdstad Jeruzalem krijgt ongetwijfeld de leiding over het nieuwe onderwijsstelsel van de wereld.

Bovendien zijn er aanwijzingen dat het onderricht in geestelijke waarheid en het ware evangelie — de geestelijke bekering van de wereld — over de hele wereld vanuit dit Hoofdkwartier van de Kerk zal worden geleid, door Elia en onder de algemene rechtstreekse supervisie van Jezus Christus.

Het voornaamste doel waarvoor Christus op aarde terugkomt is om in de mensheid goddelijk karakter tot ontwik-

keling te brengen en de wereld te behouden. De meeste godsdienstige mensen, predikanten en (fundamentalistische) evangelisten nemen aan dat deze tegenwoordige tijd de enige „dag des heils" is. Indien Christus geprobeerd had de wereld te „behouden", dan zou Hij de wereld behouden hebben. De wereld is niet „behouden". God maakt geen gebruik van een babylon van verwarde, twistende religieuze organisaties, die door honderden verschillende opvattingen van theologische leerstukken verdeeld zijn.

De ware evangelieprediking in de wereld zal worden verzorgd vanuit dit Hoofdkwartier van de Kerk, dat zal bestaan uit opgestane onsterfelijken, onder rechtstreekse persoonlijk supervisie van Christus zelf.

Een van de dingen die in het Millennium op het Hoofdkwartier zullen ontbreken is een leerstellige commissie van intellectuele „geleerden" die bepalen of de leringen van Christus wel uit ware doctrines bestaan.

In het eerste Hoofdkwartier van de Kerk in Jeruzalem was ook geen leerstellige commissie. De hele leer kwam van Christus door de apostelen: een enkele keer communiceerde Christus met de apostelen via de profeten (die er in Gods Kerk van vandaag niet zijn omdat de Bijbel voor onze tijd compleet is). Vandaag ontvangt Gods Kerk haar leer, zoals in de eerste eeuw, van de levende Christus, door middel van een apostel, precies zoals in het jaar 31.

Een andere zeer grote taak die vanuit dit Hoofdkwartier zal worden geleid is die van het leiden van al de kerkgemeenten overal ter wereld. Deze gemeenten zullen bestaan uit de mensen die zich bekeren, zij die, ofschoon nog sterfelijk, door God zijn verwekt door de ontvangst van zijn heilige Geest.

Grote groei in kennis en karakter

Zoals de bekeerde christen in dit huidige tijdperk een leven van zelfoverwinning en geestelijke groei en ontwikkeling moet blijven leiden (2 Petr. 3:18), zo zullen de mensen dat ook in het Millennium moeten doen. Gelukkig hoeven zij dan niet meer Satan te overwinnen. Maar alle slechte neigingen, gewoonten of verleidingen die aangeboren zijn zullen zij wel moeten overwinnen.

Met slechts één Kerk — één godsdienst, één geloof —

zullen er talrijke plaatselijke kerkgemeenten zijn. Er zullen districtshoofden zijn en plaatselijke dienaren, oudsten, diakenen en diakonessen.

Dit alles geeft een beeld van hoe de wereld zal zijn georganiseerd, en van hoe er op aarde een grote wereldregering zal worden gevestigd.

Het doel van de Kerk van deze tegenwoordige tijd is te functioneren als Gods opleidingsinstituut voor leraren, om hen op te leiden in geestelijke kennis en goddelijk karakter, opdat aan het begin van de 1000-jarige wonderbaarlijke heerschappij van Christus op aarde alle posities worden bekleed.

Aan het eind van deze ophanden zijnde regering van Christus op aarde komt het laatste oordeel.

Ik heb in dit boek al gezegd dat ten tijde van de zonde van de eerste Adam God de mensheid als geheel afsloot van de „boom des levens“, het symbool van Gods gift van zijn heilige Geest en de verwekking tot onsterfelijk Goddelijk leven, totdat Christus, de tweede Adam, Satan op de troon van de aarde zal hebben vervangen en is begonnen met zijn regering over alle volken op aarde.

Tevens hebben wij behandeld hoe de profeten een voorfundament vormden voor de Kerk van God. En de apostel Petrus vermeldt (1 Petr. 4:17) dat het OORDEEL met de Kerk is begonnen. Degenen die God gedurende dit tijdperk van de Kerk roept om door Jezus Christus tot Hem te komen, worden hier en nu, gedurende dit leven, geoordeeld. Maar het oordeel is nog niet tot de wereld gekomen.

Betekent dit dat de wereld vrij is om te zondigen? Helemaal niet. God laat de mensen toe te zondigen, maar zij worden vooralsnog niet wegens hun zonden geoordeeld.

Na het Millennium

Na de duizendjarige regering van Christus en de Kerk op aarde volgt evenwel de tijd van Gods OORDEEL van deze wereld. Een misdadiger kan een grote misdaad hebben begaan, zelfs een moord. Maar tot hij is gepakt en voor een rechter heeft terechtstaan, is hij nog niet geoordeeld of veroordeeld.

Tijdens het laatste oordeel, met Christus op de rechterstoel, zal ieder mens die in deze wereld heeft geleefd weer tot

leven worden gebracht (Openb. 20:5, 11-12). Zij zullen dan rekenschap geven van de zonden die zij in hun eerste leven hebben begaan.

Het 37e hoofdstuk van Ezechiël toont eveneens de opstanding ten tijde van het oordeel. Dit 37e hoofdstuk is de profetie van de „dorre beenderen". De Bijbel zelf interpreteert deze dorre beenderen in vers 11, waar staat dat deze dorre beenderen het Huis Israël zijn: „Zie, zij zeggen: Onze beenderen zijn verdord en onze hoop is vervlogen ..." Zoals de profetie zegt: „Toen zeide Hij tot mij: Profeteer over deze beenderen en zeg tot hen: gij dorre beenderen, hoort het woord des Heren. Zo spreekt de Here Here tot deze beenderen: Zie, Ik breng geest in u, en gij zult herleven; Ik zal spieren op u leggen, vlees op u doen komen, u met een huid overtrekken en geest [adem] in u brengen, zodat gij herleeft; en gij zult weten, dat Ik de Here ben" (vers 4-6).

Vervolgens spreekt deze profetie over het Oordeel van de Grote Witte Troon, wanneer dit gehele Huis Israël, dat zo ernstig tegen God zondigde, weer tot leven is gewekt.

De profetie vervolgt: „Ik nu profeteerde zoals mij bevolen was, en zodra ik profeteerde, ontstond er een geruis, en zie, een beweging, en de beenderen voegden zich aaneen zoals zij bij elkander behoorden; ik zag toe, en zie, er kwamen spieren op, en vlees, en er trok een huid overheen; maar geest [adem] was er nog niet in hen. Daarop zeide Hij tot mij: Profeteer tot de geest [wind], profeteer, mensenkind, en zeg tot de geest [wind]: zo zegt de Here Here: kom van de vier windstreken, o geest, en blaas in deze gedoden, zodat zij herleven. Toen profeteerde ik, zoals Hij mij bevolen had; en de geest [adem] kwam in hen en zij herleefden en gingen op hun voeten staan, een geweldig groot leger" (vers 7-10).

Dit toont aan dat zij worden teruggebracht tot sterfelijk leven, in stand gehouden door het inademen van lucht, precies zoals in hun eerste leven. Dat wil zeggen, sterfelijk leven — nog steeds onbekeerd. Vervolgens zegt God: „Zie, Ik open uw graven en zal u uit uw graven doen opkomen, o mijn volk, en u brengen naar het land Israël." Dit is de opstanding voor het Oordeel van de Grote Witte Troon. Alle Israëlieten van de Oudheid zullen opstaan, sterfelijk zoals in hun eerste

leven. En wat dan? „En gij zult weten, dat Ik de Here ben, wanneer Ik uw graven open en u uit uw graven doe opkomen, o mijn volk. Ik zal mijn Geest in u geven, zodat gij herleeft en Ik zal u doen wonen in uw land; en gij zult weten, dat Ik, de Here, het gesproken en gedaan heb, luidt het woord des Heren" (vers 13-14).

Met andere woorden, tijdens het Oordeel van de Grote Witte Troon na het Millennium zal het oudtestamentische Israël weer tot leven worden gewekt; dan zullen zij „de Here kennen". Gods kennis zal tot hen komen. Deze opgestane mensen zullen dan het volgende lezen: „Daar zult gij terugdenken aan alle handel en wandel, waarmee gij u verontreinigd hebt, en van uzelf walgen om al de slechte daden die gij bedreven hebt. En gij zult weten, dat Ik de Here ben, wanneer Ik ter wille van mijn naam niet met u doen zal naar uw verkeerde wandel en naar uw verdorven handel, huis Israëls, luidt het woord van de Here Here" (Ezech. 20:43-44).

Lees nogmaals Ezechiël 37:14 voor wat er na deze bekering zal gebeuren: „Ik zal mijn Geest in u geven, zodat gij herleeft en Ik zal u doen wonen in uw land; en gij zult weten, dat Ik, de Here, het gesproken en gedaan heb, luidt het woord des Heren."

Zo zullen zij tijdens het Oordeel van de Grote Witte Troon te weten komen dat Christus de Verlosser is gekomen en voor hen is gestorven. En na hun bekering zullen zij de heilige Geest ontvangen en daarmee behoud en eeuwig leven.

Alle mensen die hebben geleefd en die niet eerder werden geoordeeld, niet alleen Israël, maar alle volken, zullen tot STERFELIJK leven worden opgewekt, fysiek zoals zij waren in hun eerste leven tot aan de tijd van hun dood. De mensen in dit oordeel zullen sterfelijk zijn. Zij zullen dan rekenschap afleggen en geoordeeld worden. Betreffende dit Oordeel van de Grote Witte Troon zei Jezus: „De mannen van Nineve zullen in het oordeel opstaan met dit geslacht en het veroordelen; want zij hebben zich bekeerd op de prediking van Jona en zie, meer dan Jona is hier. De koningin van het Zuiden zal in het oordeel optreden met dit geslacht en het veroordelen, want zij is gekomen van de einden der aarde om de wijsheid van Salomo te horen, en zie, meer dan Salomo is hier" (Matth. 12:41-42; ook in Lukas 11:31-32). Bovendien: „Ik zeg

u, dat het voor Sodom in die dag draaglijker zal zijn dan voor die stad ... Doch het zal voor Tyrus en Sidon draaglijker zijn in het oordeel dan voor u" (Lukas 10:12, 14). Er zullen straffen zijn. Zij die weinig hebben gezondigd zullen weinig slagen krijgen, maar zij die ernstig hebben gezondigd terwijl zij Gods wil kenden, zullen veel slagen ontvangen (Lukas 12:47-48).

De straf op de zonde is evenwel DE DOOD in het laatste oordeel. Aangezien alle mensen hebben gezondigd zullen allen schuldig worden bevonden en veroordeeld worden. Maar zij zullen horen dat Jezus Christus in hun plaats de straf heeft ondergaan. En door bekering, die uit hun daden moet blijken, zullen zij in die tijd alsnog een gelegenheid krijgen HET LEVEN te kiezen en onsterfelijk te worden gemaakt.

Wat een genadige God is de Schepper, wiens barmhartigheid jegens ons zo groot is als de hemelen hoog boven de aarde zijn. En onze overtredingen kan Hij even ver van ons verwijderen als het oosten van het westen is (Ps. 103:12).

MAAR ER IS NOG MEER! VEEL MEER!

Het ongelooflijke potentieel van de mens geopenbaard

In het boek Hebreëen lezen wij: „Want niet aan engelen heeft Hij de toekomstige wereld, waarvan wij spreken, onderworpen" (Hebr. 2:5). Het thema hier is „de toekomstige wereld".

Er is slechts één aarde, maar de Bijbel spreekt over drie werelden, tijdperken of beschavingen op deze aarde: „de toenmalige wereld" (de antediluviale wereld van Adam tot Noach); „de tegenwoordige boze wereld" (vanaf de Zondvloed tot de nog toekomstige terugkeer van Christus); en „de toekomstige wereld" (die begint wanneer Christus komt en het koninkrijk van God opricht).

Hebreëen 2:5 spreekt over engelen alsof de wereld aan hen is onderworpen; direct in het begin van het boek Hebreëen, in het eerste hoofdstuk, wordt gesproken over Christus en engelen, en over de relatie tussen engelen en mensen.

Verlies niet uit het oog dat het hier gaat over „de toekomstige wereld, waarvan wij spreken" — dus niet over de huidige wereld, die nu snel haar *einde* nadert! Verder in vers 6: „Maar, iemand heeft ergens betuigd, zeggende .. .", en dan

volgt een aanhaling van *alleen* de verzen 5 tot 7 van de achtste psalm.

In deze psalm wijst David er in het bijzonder op dat God momenteel de aarde met haar atmosfeer en zeeën aan de mens heeft onderworpen. Maar de schrijver van het boek Hebreëen werd ertoe geïnspireerd Davids profetie uit te breiden door er iets totaal *anders* aan toe te voegen — iets wat in de toekomstige wereld zal geschieden!

Deze geopenbaarde kennis van Gods doel met de mensheid, het ongelooflijke ontzagwekkende potentieel van de mens, tart het voorstellingsvermogen. De wetenschap weet hier niets van; het wordt, zover ik weet, door geen enkele godsdienst geopenbaard; en het hoger onderwijs is er volkomen onkundig van.

Niettemin is dit wat God, zoals Hij zegt, heeft bereid voor hen die Hem liefhebben (1 Kor. 2:9-10).

Eerder wees ik er reeds op dat God noodzakelijke kennis aan onze eerste voorouders openbaarde, maar dat zij *niet geloofden wat Hij zei!* Ongeveer 4000 jaar later verscheen Jezus Christus op aarde met een boodschap die rechtstreeks van God de Vader in de hemel kwam, en waarin deze zelfde essentiële kennis werd geopenbaard. Maar slechts een handjevol mensen (honderdtwintig) geloofden toen wat Hij zei, hoewel velen betuigden „in Hem te geloven" (zie Joh. 8:30-31, 37-38, 40, 45-46).

Vandaag geloven wetenschap, godsdienst en onderwijs nog altijd niet WAT Hij ZEI.

Laten wij nu eens zien wat in het boek Hebreëen in de passage na de aanhalingen uit de achtste psalm wordt gezegd: „Alle dingen hebt Gij onder zijn voeten onderworpen. Want bij dit: alle dingen hem onderworpen, heeft Hij NIETS uitgezonderd, dat hem [de mens] niet onderworpen zou zijn" (Hebr. 2:8).

Is het mogelijk dat God ook werkelijk bedoelt wat Hij zegt? „Alle dingen"? *Niets* uitgezonderd?

Het Grieks voor „alle dingen" in het eerste hoofdstuk van Hebreëen wordt door de (engelse) Moffatt-vertaling weergegeven als „het universum".

Met andere woorden: voor hen die bereid zijn te geloven wat God zegt, zegt God dat Hij heeft beslist dat het gehele

universum, met alle sterrenstelsels, de talloze zonnen en planeten — *alles* — aan de mens zal worden onderworpen.

Maar een ogenblik! Lees, voordat u dit ongelovig afwijst, eerst de volgende woorden van dit achtste vers: „Doch thans zien wij *nog niet*, dat hem [de mens alle dingen [het oneindige heelal] onderworpen zijn." Vergeet niet dat dit volgens vers 5 gaat over „de toekomstige wereld" — niet over de wereld van vandaag. Wat zien wij echter vandaag? „Maar wij zien Jezus, die voor een korte tijd beneden de engelen gesteld was vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor een ieder de dood zou smaken, met heerlijkheid en eer gekroond." De mens is, in tegenstelling tot Christus, NOG NIET „met heerlijkheid en eer gekroond".

Maar let erop dat Christus reeds wel met heerlijkheid en eer is gekroond. Verder: „Want het voegde Hem, om wie en door wie *alle dingen* [het hele universum] bestaan, dat Hij, om vele zonen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman hunner behoudenis door lijden heen zou volmaken ... daarom schaamt Hij [Christus] Zich niet hen broeders te noemen" (vers 10-11).

Met andere woorden, christenen die Gods Geest hebben, zijn medeërfgenaamen met Christus om alles wat Christus nu reeds heeft geërfd, ook te BEERVEN. Hij is nu in heerlijkheid! Hij heeft het gehele universum reeds geërfd. Hij houdt het door zijn kracht *in stand*. De mens is, als hij zich heeft bekeerd en Gods heilige Geest bezit (Rom. 8:9), nu nog slechts een ERFGENAAM, nog geen bezitter.

Maar Christus *is* reeds met heerlijkheid en eer gekroond, heeft reeds geërfd, heeft reeds het erfgoed in bezit. Begin nu met Hebreeën, hoofdstuk 1:

„[God heeft] nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in de Zoon, die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen [het hele universum], door wie Hij ook de wereld geschapen heeft. Deze, de afstraling zijner heerlijkheid en de afdruk van zijn wezen, die alle dingen [het hele universum] draagt [onderhoudt] door het woord zijner kracht..." (Hebr. 1:1-3).

De levende Christus onderhoudt reeds het gehele universum door zijn onbepaalde goddelijke kracht. Deze passage vervolgt met aan te tonen dat Hij boven de engelen staat; Hij

is de verwekte en geboren Zoon van God: de engelen zijn slechts individueel geschapen wezens. De (voor ons onzichtbare) engelen zijn dienende geesten — zij dienen ons die nu een lagere status dan de engelen hebben, maar *erfgenamen* zijn van het behoud, dat wij zullen beerven wanneer wij, evenals Christus, uit God *geboren* zonen zijn geworden (Hebr. 1:4-14).

Het heelal met dode hemellichamen

Breng dit nu in verband met wat in het achtste hoofdstuk van Romeinen wordt geopenbaard.

Daar wordt gesproken over Christus als Gods Zoon: „ ... opdat Hij de *eerstgeborene* zou zijn onder vele broederen" (Rom. 8:29). Mensen die Gods heilige Geest bezitten, zijn *erfgenamen* van God en medeërfgenamen met Christus, die, als enige van alle mensen, reeds als Gods Zoon is geboren door een opstanding uit de doden (Rom. 1:4). Hij is de EERSTE van de menselijke familie die in het gezin van God — het koninkrijk van God — is geboren. Hij is de pionier die ons is voorgedaan. Wij zullen volgen bij de opstanding der rechtvaardigen ten tijde van Christus' terugkeer op aarde in grote macht en heerlijkheid.

In dit achtste hoofdstuk van Romeinen wordt gezegd (vers 9) dat, als wij Gods heilige Geest in ons hebben, wij zijn verwekte zonen zijn. Als wij daarentegen zijn Geest niet hebben, behoren wij Hem niet toe — zijn wij zelfs geen christen. In vers 11 wordt evenwel gezegd dat, als wij Gods Geest hebben en deze in ons toeneemt en ons leidt, wij uit de doden zullen worden opgewekt door zijn Geest (of, als wij nog in leven zijn wanneer Christus komt, wij op slag van sterfelijke in onsterfelijke wezens zullen worden veranderd).

Vervolgens: „Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods ... Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn. Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God, en medeërfgenamen van Christus ... om ook te delen in zijn verheerlijking. Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden.

„Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op

het openbaar worden der zonen Gods. Want de schepping [alle zonnen, planeten, sterren en manen] is aan de vruchteloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar om de wil van Hem, die haar daaraan onderworpen heeft, in hope echter, omdat ook de schepping zelf van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid zal bevrijd worden tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods. Want wij weten, dat tot nu toe de ganse schepping [de sterren, zonnen en manen, die nu in een toestand van verval en nutteloosheid verkeren] in al haar delen zucht en in barensood is. En niet alleen zij [de schepping], maar ook wij zelf, die de Geest als eerste gave ontvangen hebben [wij, de door Gods Geest verwekte mensen, de zeer WEINIGEN die nu tot het behoud worden geroepen: de „eerstelingen“], zuchten bij onszelf in de verwachting van het zoonschap [onze *geboorte* als zonen] ..." (Rom. 8:14-23).

Wat een wonderbaarlijke kennis wordt hier geopenbaard!

Verbazingwekkender, ontzagwekkender, onthullender passages kunnen niet worden geschreven!

Dit is een zo verbazingwekkende openbaring, dat men het, door het vluchtig door te lezen, niet volledig kan bevatten.

Ik citeerde eerst een gedeelte uit Romeinen 8, vers 29, waar staat dat Christus de eerstgeborene is van VELE BROEDEREN.

In Hebreëen 1 zien wij dat Christus, de eerste mens die door een opstanding uit de doden werd geboren, is verheerlijkt en nu het hele universum onderhoudt. Hij is de pionier die ons is voorgegaan. Bij zijn terugkeer naar de aarde in macht en glorie zullen zij die bekeerd zijn en Gods heilige Geest hebben ontvangen, door een opstanding in het gezin van God worden geboren. Daarna zal *het hele universum* aan hen worden onderworpen!

Vervolgens citeerde ik uit Romeinen 8: *als* wij geleid worden door de heilige Geest van God, zullen wij worden opgewekt tot uit geest samengestelde, onsterfelijke wezens in het gezin van God, evenals Christus bij zijn opstanding in het jaar 31.

Nogmaals vers 19: „Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der zonen Gods." Dit zal gebeuren ten tijde van de opstanding, wanneer

zij die fysiek zijn — door een opstanding of een ogenblikkelijke *verandering* van sterfelijk vlees tot onsterfelijke geest — Gods zonen zullen worden.

Het hele universum zal worden vernieuwd

Tracht dit goed te begrijpen. *Waarom* zou het gehele universum — de schepping — met *reikhalzend verlangen* wachten op de daadwerkelijke geboorte, het openbaar worden van al deze zonen van God die in Gods gezin zullen worden geboren? De daaropvolgende verzen geven een beeld van een heelal vol hemellichamen in een staat van verval en nuttelosheid, als zijnde aan deze dode staat onderworpen in hoop en verwachting! „Omdat ook de schepping zelf [het universum is nu niet in staat leven in stand te houden] van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid zal bevrijd worden tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods.”

Hoe komt het dat alle planeten in deze staat van verval zijn geraakt? God heeft ze beslist niet zo geschapen!

Verval duidt op een staat of toestand veroorzaakt door degeneratie en ontbinding van een eerdere, niet-vernietigde toestand. God schiep deze planeten dus NIET in een staat van verval. Er is echter iets gebeurd waardoor het verval is begonnen.

Wat kan van al deze „dienstbaarheid aan de vergankelijkheid” de oorzaak zijn geweest?

Het kan niet de toestand zijn waarin God ze schiep! Uit alles wat wij in Gods geopenbaarde Woord over Gods schepping lezen blijkt dat deze volmaakt was. De aarde is geschapen als een volmaakte schepping van schitterende schoonheid.

Vóór de schepping van de mens evenwel werd, zoals we al zagen, de aarde door engelen bewoond. Engelen, die volmaakt waren vanaf hun schepping totdat er ongerechtigheid of wetteloosheid in hen werd gevonden, waren er de oorzaak van dat het hele oppervlak van de aarde in een toestand van verval, wanorde en leegte terecht kwam, zoals in hoofdstuk 2 is aangetoond.

Zou het hele universum met de ontelbare andere planeten zijn geschapen om uiteindelijk leven in stand te houden? Dit wordt ons niet met zoveel woorden in Gods geopenbaarde

Woord gezegd, maar wat wij erin lezen werpt meer licht op de vraag waarom God besloot de mens te scheppen!

Wij lezen verder in Romeinen 8:22: „Want wij weten, dat tot nu toe de ganse schepping [het universum] in al haar delen zucht en in barensnood is." Hier wordt de schepping vergeleken met een vrouw die op het punt staat een kind te baren. De schepping wordt beschreven als zuchtend in barensnood in afwachting van de geboorte, door een opstanding tot onsterfelijkheid, van de kinderen van God. Het is alsof de schepping (het heelal) de moeder, en God de vader is.

De strekking van deze verzen is in elk geval dat wij, als wij (bekeerde mensen) uit God zijn geboren, en dan de kracht en glorie van God zullen bezitten, datgene zullen doen wat God deed, toen deze aarde „woest en ledig" was geworden (*tohu wabohu* in het Hebreeuws van Genesis 1:2). Toen Christus „het gelaat van de aardbodem" vernieuwde (Ps. 104:30), vernieuwde Hij wat door de opstand van de zondigende engelen was vernietigd.

Wat deze wonderbaarlijke passages impliceren gaat veel verder dan de geopenbaarde woorden als zodanig.

Deze passage duidt precies op datgene waarop ook de astronomen en wetenschappelijke gegevens wijzen: de zonnen zijn als vuurballen die licht en warmte afgeven; maar de planeten, met uitzondering van de aarde, verkeren in een toestand van levenloosheid, verval en nutteloosheid. Maar niet voor eeuwig: zij *wachten* tot de tijd waarop bekeerde mensen zullen worden GEBOREN als kinderen van God, geboren in het heilige gezin van God dat het koninkrijk van God zal vormen.

Het evangelie van Jezus gaat over het koninkrijk van God. Christus' evangelie van het koninkrijk bevat in feite alle kennis die hier wordt geopenbaard: het gehele universum zal worden beheerd door ons, die, met God de Vader en Christus, het koninkrijk van God zullen vormen.

God is in de eerste plaats Schepper, maar Hij is tevens Heerser. En Hij is de Leraar die kennis openbaart die het menselijk verstand onmogelijk uit zichzelf kan begrijpen!

Indien u alle teksten die ik in dit hoofdstuk heb geciteerd in samenhang met elkaar beschouwt, zult u een idee krijgen van het ongelooflijke potentieel van de mens. Ons potentieel

is te worden geboren in het gezin van God en totale macht te ontvangen! Wij zullen gezag over het gehele universum krijgen!

Wat zullen wij dan doen? Deze teksten wijzen erop dat wij leven zullen schenken aan miljarden dode planeten, zoals leven is geschonken aan de aarde. Wij zullen scheppen, op aanwijzing en instructie van God. Wij zullen tot in alle eeuwigheid regeren! Openbaring 21 en 22 laten zien dat er dan geen pijn, geen lijden, geen kwaad meer zal zijn, want wij hebben dan geleerd Gods weg van het goede te kiezen. Het zal een eeuwig leven van scheppen zijn; wij zullen voortdurend in grote vreugde vooruitzien naar nieuwe scheppingsprojecten, en ook terugzien op wat wij hebben volbracht, in geluk en vreugde over wat wij reeds tot stand zullen hebben gebracht.

Nooit zullen wij moe of lusteloos worden. Wij zullen steeds levenslustig zijn — vol energie, vitaliteit, bruisend leven, kracht en macht!

De aarde wordt UNIVERSEEL hoofdkwartier

Tenslotte zal zelfs God de Vader naar deze aarde komen. Zijn troon van het gehele universum zal op deze aarde worden gevestigd.

In 1 Korinthe 15:24 staat, nadat er is gesproken over de verschillende opstandingen: „Daarna het einde, wanneer Hij het koningschap aan God de Vader overdraagt, wanneer Hij alle heerschappij, alle macht en kracht onttroond zal hebben.”

In Openbaring 21:3: „En ik hoorde een luide stem van de troon zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn.”

En verder in Openbaring 22:3: „En niets vervloekts zal er meer zijn. En de troon van God en van het Lam zal daarin zijn en zijn dienstknechten zullen Hem vereren [dienen].”

Wanneer er wordt gesproken over God en het LAM, vertegenwoordigt het LAM Christus en God verwijst naar de VADER.

Tenslotte zal de verzoening volledig zijn. Zowel God de Vader en de Zoon Jezus Christus in ons als wij verenigd met

hen als het ene, machtige, soevereine, Goddelijke gezin.

Hoeveel wonderbaarlijker dan het uitdrukkingsvermogen van woorden is de glorie van God en zijn wonderbaarlijke plan dat op dit ogenblik in uitvoering is. De lof, de eer en de glorie zijn voor God en voor Jezus Christus voor eeuwig en eeuwig.

Als Gods grote meesterplan van 7000 jaar tenslotte voltooid is — als het mysterie der eeuwen tenslotte ontsluit is — als het her-scheppen van het onmetelijke universum en de eeuwigheid voor ons liggen, staan wij eindelijk aan

HET BEGIN.

Index van bijbelteksten

VOORWOORD
EN
INTRODUCTIE

GENESIS

1

2:7

PSALMEN

111:10

JESAJA

40:3, 9-10

JEREMIA

1:7

EZECHIËL

18:4, 20

DANIËL

12:9, 10

MALEACHI

3:1

JOHANNES

3:13

HANDELINGEN

2:34

9:1

ROMEINEN

6:23

GALATEN

1:11-12, 15-17

EFEZE

2:21-22

17:5

17:8

HOOFDSTUK I

WIE EN

WAT IS

GOD?

GENESIS

1:1

1:26

2:4

2 KONINGEN

17:23-24

JOB

38:7

PSALMEN

33:9

JESAJA

1:2-4

40:25-26

41:21-24

MATTHEÛS

1:23

JOHANNES

1:1-4

1:14

4:24

7:37-39

8:28-29

14:9

HANDELINGEN

1:15

2:2-3

2:18

8

8:10

10:45

45:18

17:18-19

17:22-26, 28

17:28

ROMEINEN

1:4

1:18-22

1:25

1:28

8:7

8:14, 16

8:29

1 KORINTHE

11

2 KORINTHE

3

GALATEN

1:6-7

EFEZE

3:9

KOLOSSENZEN

1:12-13, 15-17

1:15

HEBREEËN

7:3

1 JOHANNES

1:3

3:2

5:7-8

JUDAS

4

6

OPENBARING

1:14-16

12:9

6

<hr/>	EZECHIËL.	FILIPPENZEN
HOOFDSTUK II	26	2:5
HET MYSTERIE	27	KOLOSSENZEN
VAN ENGELEN	28	1:15-16
EN BOZE	28:2-8	1:16-17
GEESTEN	28:11-12	
<hr/>	28:12-17	2 THESSALONI-
	28:13	CENZEN
GENESIS	28:14	2:3-4
	28:15	
1	28:16-17	HEBREEËN
1:1		1:3-10, 13-14
1:1-2	DANIËL	2
1:2-4	8:16	2:7
1:2-25	1	
1:26	9:21	2 PETRUS
2	10:2-13	2:4-6
2:2-4	10:13	
2:4	10:21	1 JOHANNES
12:1	2:11	3:4
6:8-9	12:1-2	3:22
6:11-13		
19:26	ZACHARIA	JUDAS
	4:10	6-7
EXODUS		9
25	MATTHEÛS	
25:10, 18-20	9:29	OPENBARING
25:20	18:10	1:4, 16, 20,
		2:1, 8, 12, 18
2 KRONIEKEN	LUKAS	3:1, 7, 14
16:9	1:19	5:6
	1:26	12:4
JOB		12:7
1:6	JOHANNES	12:7-9
38:1-7	1:1-5	17
38:4-7	1:14	18:9-19
	5:17	21:12
PSALMEN		
91:11	HANDELINGEN	<hr/>
104:30	12:15	HOOFDSTUK III
		HET MYSTERIE
JESAJA	1 KORINTHE	VAN DE MENS
14	14:33	<hr/>
14:1-11	15:24	GENESIS
14:3-6	2 KORINTHE	1:1
14:12	2:11	1:1-2
14:7-8	4:3-4	1:2
14:12-14	EFEZE	
14:12:15	2:2	
	3:9	

1:3	2:9	
1:20, 21, 24	2:10-11	EXODUS
1:26	2:14	20:4-5
2	3:19	23:28-29
2:7	15	LEVITICUS
3:22-24	15:22	22:21
	15:22-23	
PSALMEN	15:45-46	DEUTERONOMIUM
104:30		32:8
	EFEZE	
PREDIKER	2:2	1 KRONIEKEN
9:5		16:29
9:5-6	FILIPPENZEN	
9:10	2:5	EZRA
12:7		1:1
JESAJA	KOLOSSENZEN	
28:4-10	1:27	PSALMEN
59:1-2		104:30
	1 TIMOTHEUS	127:1
JOEL	2:13-14	
2:28		JESAJA
	HEBREEËN	14:14
MATTHEUS	9:27	
4		JEREMIA
11:25	1 PETRUS	7:18
	4:17	MATTHËUS
MARKUS	OPENBARING	7:24-27
7:7, 9, 13	12:9	11:27
	13:8	24:14, 31-41
LUKAS	20:11-12	24:21-22
10:22	20:11-13	24:38
JOHANNES		JOHANNES
3:13		4:24
5:28-29	HOOFDSTUK IV	
6:44	HET MYSTERIE	
	VAN DE	ROMEINEN
	BESCHAVING	1:23
		5:10
HANDELINGEN		
2:29, 34		
13:22		1 KORINTHE
	GENESIS	15:22
ROMEINEN	4:21	
5:5	6:2	GALATEN
5:10	6:5	5:21
6:23	6:9	
8:9, 11, 14	8:4	EFEZE
8:16	10:8-9	2:2
11:33	11:1-2	HEBREEËN
13:10	11:4	9:27
	11:6	
1 KORINTHE	11:8	2 PETRUS
2	17:1	2:5

OPENBARING	JESAJA	11:13-16
13:8	43:21	1 PETRUS
20:11-12	JEREMIA	2:9
	3:20	OPENBARING
HOOFDSTUK V	25:31-32	13
HET MYSTERIE	30:5-7	17
VAN ISRAËL	31:31	
GENESIS	EZECHIEL	HOOFDSTUK VI
12:1-2	22:26	HET MYSTERIE
12:1-3	DANIËL	VAN DE KERK
17:1-5	2	LEVITICUS
17:6	7	23
17:7-9	12:1-2	NUMERI
22:18	AMOS	28:26
24:3	9:9	DEUTERONOMIUM
48	MICHA	6:16
48:14-16	5:7-15	PSALMEN
48:18-20	5:9	111:10
49:22	5:10-11	JESAJA
EXODUS	5:15	7:14
19:8	MALEACHI	9:6-7
31:12-18	3:8-10	28:9-10, 13
LEVITICUS	MATTHEÛS	49:8
26	24	52:14
26:1-2	24:14	26:9
26:3-4	24:21-22	53:5
26:6	MARKUS	EZECHIËL
26:7-8	13	37
26:14-17	LU K A S	40
26:18	21	JOEL
26:19	ROMEINEN	2-28
27:30	2:13	MALEACHI
NUMERI	5:5	3:1
33:51-53, 55	15:8	3:1-5
2 KONINGEN	GALATEN	4:5-6
16:6	3:8, 16	M ATTH EUS
EZRA	3:29	1:21
9:2	EFEZE	2:13-15
10:10-11	2:20	4
PSALMEN	HEBREEËN	4:23
33:10-19	8:6, 10	13:1-9
		13:10-17

13:18-23	8:7	1:13
16:18	8:11	4:22
17:11	8:16	4:26
24:5	8:17	5:22-23
24:14	8:29	
24:21-22	11:16	EFEZE
24:29-30	11:25, 30-32	1:12
25		1:23
27:50	1 KORINTHE	2:19-21
	1	2:20
MARKUS	1:2	3:9
1:1	1:10	4:11
1:4	2:11	4:11-13
1:14-15	3:1-3	4:13
3:14, 16	3:11	4:15-16
7:7-9	10:32	5:23
	11:16	
LUKAS	11:22	FILIPPENZEN
1:31-33	12	2:5
19:11-27	12:1, 4-6, 11-13	1 THESSALONI-
24:49	12:5-6	CENZEN
JOHANNES	12:13	2:14
1-42	12:18	
3:5-6	12:20	2 THESSALONI-
3:8	12:25	CENZEN
4:24	12:27	1:4
6:44	14:19	1 TIMOTHEÛS
7:37-39	14:28	3:5
8:30-44	14:33	3:15
15:16, 19 17:11-17	15:9 15:23	HEBREEËN
18:36	15:45	6:12-14
18:37	15:45-50	9:27
	15:49-53	12:23
HANDELINGEN	16:1	
2:2		1 PETRUS
2:47	2 KORINTHE	2:24
4:23	1:1	
6:1	2:12	2 PETRUS
7:38	3:6	1:4
8	4:3-4	3:18
8:1	4:4	
8 8:1	6:2	1 JOHANNES
11:18	11:3	2:4
14:27	11:3-4, 13-15	3:4
20:28	11:28	
		2 JOHANNES
ROMEINEN	GALATEN	10
5:5	1:6-7	
5:10		JUDAS
		3

OPENBARING	3:13-14	31:12-14
2:9-10	38	31:18-20
2:26-27	38:4-6	KLAAGLIEDEREN
3:1-6	39	1:2, 19
3:7-13	40	EZECHIËL
3:21	41	14:14, 20
5:10	42	16
12	PSALMEN	20:43-44
12:9	8:1-6	23:9, 22
13:15	90:2	34:23-24
14-4	103:12	36
17	104:30	36:9-11
17:5	SPREUKEN	36:33, 35
20:11-12	14:12	37
HOOFDSTUK VII	16:25	37:14
HET MYSTERIE	JESAJA	37:24-25
VAN HET	2:2-4	DANIËL
KONINKRIJK	2:10-12, 17	1:17
VAN GOD	11:2-5	2
GENESIS	11:6-9	2:28
1:2	11:9	2:28-35
6:1	11:9-11	2:36
12:1, 4	11:15	2:37-39
26:5	14:1-2	2:40
39:2-3	19:23-25	2:44
DEUTERONOMIUM	27:6	7
12:8	33:21-22, 24 35	7:22
12:30-31	35	12:13
28:1-5	35:1-2	49:8
28:13	35:3-6	AMOS
32:8-9	35:6-7	4:13
1 KONINGEN	49:8	MICHA
18:19-21	58:8	4:1-3
18:36-37	59:4, 7-10, 20	NAHUM
18:39	60:1	1:5
2 KONINGEN	60:5	ZEFANJA
2:3, 5	61:4	3:9
4:38	JEREMIA	HAGGAI
JOB	30:9	1-2
1:3	30:16-18	2:6-8
	30:17	2:8
	31:4-11	

14:4	JOHANNES	ZACHARIA
14:4-5	8:30-31, 37-38, 40.	4
14:8	45-46	14:1-4
14:12	10:10	EFEZE
14:16	14:3	2:21
14:17-19	18:36-37	5:23
		6:12
MALEACHI 3:1-5	HANDELINGEN	1 THESSALONI-
3:1-5	1:3	CENZEN
3:8-10	1:9-11	4:14-17
4:5-6	2:32	HEBREEËN
	3:19-21	1
MATTHEÛS	17:26	1:1-3
11:7-11	18:28	1:3
11:11	19:8	1:4-14
12:40	20:6	2:5
12:41-42	20:16	2:6
16:27-17:9	20:25	2:8
17:1-8	28:23, 31	2:10-11
17:9		8:1
17:10-11	ROMEINEN	8:10
19:28	1:4	10:12
24:22	8:7	
24:30	8:9	1 PETRUS
24:37	8:11	4:17
25:1-10	8:11, 14	
25:14-30	8:14-18	2 PETRUS
25:31	8:19	1:4
25:34	8:19-23	3:18
	8:20, 22	
MARKUS	8:29	3 JOH AN NES
1:1	11:25-26	2
1:14-15	14:11	
		OPENBARING
LUKAS	1 KORINTHE	2:26-27
1:17	2:9-10	3:12
1:31-33	5:8	3:21
6:38	15:3-4 15:24	11:15
9:1-2	15:50-54	11:17
10:9	16:8	11:18
10:12, 14		12:5
11:31-32	2 KORINTHE	13
12:47-48	6:2	16:18
13:28	11:13-15	17
17:21		17:1
17:26	GALATEN	17:3
19:11-27	1:8-9	17:8
19:11-27	3:7, 16, 29	17:12
19:12-27		17:14
19:17-19		17:15
		19

19:7	19:16	21
19:11-16	20:1-3	21:3
19:14	20:5	22
19:15	20:11-12	22:3

REGIONALE KANTOREN

Nederland en België: Postbus 444. 3430 AK Nieuwegem. Nederland

Verenigde Staten: PO Box 111. Pasadena. California 91123

Canada: P O Bon 44. Station A, Vancouver. B.C. V6C 2M2

Canada (Frans): B P 121, Succ. A, Montreal, P.O. H3C 1C5

Mexico: Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, 06502 México D.F.

Zuid-Amerika: Institución Ambassador, Apartado Aéreo 11430. Bogota 1, D.E., Colombia

Caribisch gebied: G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936-6063

Engeland, Europa en Midden-Oosten (Engels): PO. Box 111, Borehamwood, Herts WD6 1LU. Engeland

Frankrijk, Zwitserland en België (Frans): Le Monde à Vemr, Case Postale 10. 91 rue de la Servette, CH-1211 Genève 7, Zwitserland

Duitsland: Postfach 1129, D-5300 Bonn 1. West-Duitsland

Denemarken: Box 211, DK-8100 Aarhus C

Noorwegen: Box 2513 Solli N-0203 Oslo 2

Zweden: Box 5380, S-102 46 Stockholm

Australië: P.O. Box 202, Burleign Heads, Queensland 4220

Nieuw-Zeeland en Polynesté: PO Box 2709. Auckland 1. Nieuw-Zeeland

Filippijnen: PO. Box 1111, MCPO, 1299 Makati. Metro Manila

Israël: P.O. Box 19111, Jeruzalem

Zuid-Afrika: P O. Box 5644, Cape Town 8000

Zimbabwe: P.O. Box U.A.30, Union Ave, Harare

Nigeria: PMS 21006, Ikeja, Lagos State

Ghana: P.O. Box 9617, Kotoka International Airport, Accra

Kenia: PO. Box 47135, Nairobi

Mauritius en Seychellen: P.O. Box 888, Port Louis, Mauritius

DIT BOEKJE WORDT IN HET ALGEMEEN BELANG GRATIS UITGEGEVEN DOOR DE WERELDWIJDE KERK VAN GOD.

Het wordt mogelijk gemaakt door de vrijwillig gegeven tienden en bijdragen van de gemeenteleden en anderen die zich geroepen voelen het werk van de Kerk te steunen. Bijdragen worden dankbaar aanvaard. Ieder die op vrijwillige basis wil meehelpen in dit wereldwijde Werk van God, is van harte welkom als medewerker aan dit belangrijke streven: het Evangelie aan alle volken te verkondigen.



HERBERT W. ARMSTRONG werd erkend en gerespecteerd door regeringsleiders en leidinggevend in industrie en onderwijs overal ter wereld. Tot aan zijn dood in januari 1986 was hij pastoraal hoofd van de Wereldwijde Kerk van God en hoofdredacteur van het tijdschrift *De ECHTE WAARHEID* (The PLAIN TRUTH) dat hij in 1934 oprichtte. In 1947 stichtte hij Ambassador College. Tevens was hij oprichter en voorzitter van Ambassador International Cultural Foundation, bekend door haar culturele, charitatieve en humanitaire activiteiten. Voor de verkondiging van het evangelie van het koninkrijk van God heeft Herbert Armstrong meer dan 70 landen bezocht, en hij werd hoog onderscheiden door staatshoofden in belangrijke gebieden als Japan, India, zwart- en Zuid-Afrika, China, Israël en Egypte. Armstrong is tot aan zijn dood op 93-jarige leeftijd het goede nieuws blijven prediken dat God nog in de huidige generatie zal interveniëren om de mensheid van vernietiging te redden! Hij was tevens auteur van o.a. *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de profetieën* en *De ideale wereld van morgen*.